UZAYLI KARŞILAŞMALARI

Brad Steiger tarafından

as kitaplar
Charter Communications Inc.'de Bir Bölüm Bir GROSSET & DUNLAP ŞİRKETİ

1120 Avenue of the AmericasNew York, New York 10036

Telif Hakkı © 1978, Brad Steiger

Al) hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, özellikle incelemeler için kullanılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Bir As Orijinali

First Ace Printing: Ocak 1978Kanada'da eş zamanlı olarak yayınlandı

ABD'de basılmıştır

İÇİNDEKİLER

Girişvii

BİRİNCİ BÖLÜM İnsansılarla Yakın Karşılaşmalar1

İKİNCİ BÖLÜM Onlar Her Zaman Bizimleydiler7

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM 'SAlien Intelligence20 ile Temas Kurma

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM Küçük İnsanlar . ,UFOnotları veya Cüce cinler?34

CHAPTER 5 VEUFO Tamircileri69

CHAPTER 6 XRobotlar ve Androidler78

CHAPTER 7 VENSefil Çirkinler92

CHAPTER 8 GHHTSiyah Giyen Adamlar: UFOlogy'nin Kötü Adamları109

DOKUZUNCU BÖLÜM UFO Karşılaşmaları Sağlığınız İçin Tehlikeli Olabilir!125

ONUNCU BÖLÜM Kesilen Yolculuklar ve Kozmik Adam Kaçıranlar 150

ON BİRİNCİ BÖLÜM Uzay Giysileri Giymiş Melekler181

Kaynakça ve Notlar 211

GİRİŞ

Uzay çağının sofistike olduğu ve anlık iletişim araçlarının kullanıldığı günümüzde, uzaylı gibi görünen yaratıklarla karşılaşan erkek ve kadınların raporlarının sayısı dikkate değer bir şekilde arttı. Amerika Birleşik Devletleri'nde UFO gözlemlerinin modern çağı, Kenneth Arnold'un 24 Haziran 1947'de Rainier Dağı yakınlarında "uçan daireler" görmesiyle başladığından beri, son ulusal anketler, yirmi milyon kadar Amerikalının tanımlanamayan hava cisimleri gördüğünü iddia ettiğini gösterdi. . UFO deneyiminin bir parçası haline gelenlerin önemli bir kısmı, gökyüzümüze musallat olan esrarengiz fenomenle ilişkili uzaylı varlıkları gözlemlediklerini veya karşılaştıklarını belirtmişlerdir.

Şu anda Illinois, Evanston'daki Northwestern Üniversitesi'nde astronomi profesörü olan Dr. J. Allen Hynek, ABD Hava Kuvvetleri'nde Tanımlanamayan Uçan Cisimler Projesi Mavi Kitap çalışmasında yaklaşık yirmi yıl astronomik danışman olarak görev yaptı, Dr. Hynek özgürce itiraf etti .UFO'ların sakinleriyle karşılaştıklarını iddia eden erkek ve kadınların anlatımlarını ilk duyduğunda, doğal önyargıları onu bu bölümleri çalışmasından çıkarmaya sevk etti.

İnsanlar ve insansılar arasındaki sözde temaslar, büyük bir ün elde etmeyi asla başaramadı, ancak Hava Kuvvetleri tarafından son derece kısa sürede küçümsendi.

müfettişler Ve sivil UFO-araştırma grupları arasında çok az istisna dışında, UFOnotlarının görüldüğü vakalar özet olarak ve tanıkların akli dengesinin yüzeysel değerlendirmeleriyle ele alındı.

UFOlogy'de "küçük yeşil adam sendromu" inatla devam etti ve şu anda kendi UFO Araştırmaları Merkezi'ni yöneten Dr. Hynek, "hiçbir bilim insanının verileri beğenmediği için atmaması gerektiğini" kabul etti.

Dr. Hynek, UFO raporlarının altı ana sınıflandırmasını The UFO Experience (Regnery, 1972; Ballantine Books, 1974) adlı kitabında sundu:

*Gece Işıkları:*hiçbir geleneksel uçağın yapamayacağı şekilde gökyüzünde manevra yapan renkli küreler.

*Gün Işığı Diskleri:*radarda izlenebilen, uğultu sesi çıkaran ve muazzam bir hızla hareket eden metalik görünümlü nesneler.

Radar Kasaları:• radar görsellerinin yanı sıra yerden gözlemlerle veya uçak pilotları tarafından doğrulanabilecek nesneler.

*Dördüncü Tip:*fiziksel etkisi olmayan bir UFO'nun yakın yaklaşımı.

*Beşinci Tip:*fiziksel kanıtlarla yakın karşılaşma.

*Tip Altı:*insansı yolcuları içeren yakın karşılaşma.

Hynek'e göre, Tip Altı, üçüncü türün yakın karşılaşmaları, "UFO bilmecesinin muhtemelen en inanılmaz tuhaf yanını oluşturuyor."'

Hynek, UFO Report'un Ağustos 1976 sayısı için yazar Timothy G. Beckley'e, UFO Araştırmaları Merkezi'nin dosyalarında tahminen sekiz yüz üçüncü türden görüldüğünü söyledi.

Giriş

"UFO bilmecesinin bu inanılmaz - tuhaf yönünün", Tanımlanamayan Uçan Nesnelere üstünkörü bir ilgi duyan erkek ve kadınlar için büyük bir hayranlık uyandırdığına dair çok az şüphe var gibi görünüyor. Ara sıra görünür hale gelebilen ve insanlıkla etkileşime girebilen varlıklarla dolu görünmeyen bir dünya tartışması, türümüzü uzun zamandır büyüledi. Bu tür zekalar ister meleksel, ister cüce, ister dünya dışı olarak kabul edilsin, kutsal ve dünyevi, mistik ve dünyevi küresel edebiyatımız, Homo sapiens'in gerçekliğin diğer boyutlarından veya başka dünyalardan ve başka evrenlerden gelen varlıklarla karşılaşmasıyla doludur. Bu varlıkların kökenlerinin psikolojik mi yoksa fiziksel mi olduğu ve onları kanıtlayan insan psişesinden ayrı olarak gerçekten var olup olamayacakları tartışılabilir.

Bu kitapta, Üçüncü Tür karşılaşmaların yalnızca küresel bazda meydana geldiğini değil, aynı zamanda fenomenin her zamankinden daha sık meydana geldiğini belgelemeyi umuyorum. UFOnotların toplu inişine veya Öteki ile artan etkileşim programına şartlandırılıyorsak, bu kitap böyle bir uzaylı karşılaşmasına hazırlanmamıza yardımcı olabilir.

BRAD STEIGER*19*

Şubat 1977

BİRİNCİ BÖLÜM

İnsansılarla Yakın Karşılaşmalar

En azından insan İnsan olduğu sürece, Homo sapiens'in mücadele eden ve gelişen türleri ile etkileşime giren başka bir zekanın -görünüşte insana benzer, ancak bir şekilde farklı, görünüşte insanüstü- olduğuna dair açıklamalar var.

"Diğerleri" Melekler, Yıldız İnsanları, x Parıldayanlar ve belki de bazen iblisler ve şeytanların yanı sıra tanrılar ve derebeyler olarak adlandırıldı. Uygulanan isim ne olursa olsun, senaryo çağlar boyunca sabit kalmış ve kültürden kültüre tutarlı olmuştur. Gizemli ziyaretçiler ateşli arabalarla, gizemli ışık küreleriyle, tuhaf hava araçlarıyla gelirler. Bazen kör edici ışık parlamalarında göründüler; diğer zamanlarda, tanıklara, sanki geçici olarak paylaşılan ıssız bir yolda karşılaşılabilecek dost gezginlermiş gibi, faaliyetlerine sakin bir şekilde yaklaşmışlardır.

Araştırmalarımızın bu aşamasında, bu gizemli insanımsıların kesin kimliğine ilişkin herhangi bir dogmatik iddiadan kaçınılmalıdır. Ama insan doğası gereği bir kataloglayıcı ve etiketleyici gibi göründüğü için,

UFOlogların, psişik araştırmacıların ve bilinmeyenin diğer kaşiflerinin sunduğu ve bizim bu kitapta inceleyeceğimiz Üçüncü Tür karşılaşmaların varsayımsal açıklamalarını listelemek yararlı olabilir. Her okuyucu yakında en sevdiği hipotezi, ona en anlamlı görünen teoriyi seçebilir. Veya Üçüncü Tür çatışmalardan iki veya daha fazla hipotezin sorumlu olabileceğinden şüphelenmeye başlayabilir.

1. *Dünya dışı hipotez:*Varlıklar, bir veya daha fazla dünya dışı medeniyetten gelen astronotlardır. Görünüşe göre Dünya'yı yüzyıllardır gözetim altında tutuyorlar. Belirsiz bir nedenle faaliyetlerini gizlice yürütmeyi seçmişlerdir.

>

2. *Askeri Sır hipotezi:*UFO sakinleri aslında sınıflandırılmış hava araçlarıyla gizli askeri manevralar yapan karasal astronotlardır. Bu hipotez, yalnızca UFOnotların tam olarak Homo sapiens'e benzediği gözlemler için geçerli olabilir.

3. *Gizli Toplum hipotezi:*Belki de yüzyıllar önce bilim adamı-simyacılardan oluşan gizli bir topluluk, yeraltında veya "deniz altı şehirlerinde" saklamayı başardıkları ileri bir teknoloji geliştirdiler. Bize kurnazca rehberlik ediyor olabilirler veya tüm dünyayı fethetmek için uygun anı bekliyor olabilirler.

- 4. Programlanmış Aldatmaca ve Sanrı Hipotezi: ■ Hem UFO'lar hem de içindekiler, gizli ve henüz belirlenmemiş bir nedenle holografik projeksiyonlara veya bilinmeyen bir aracı tarafından yaratılan ayrıntılı özel efektlere (hipotez 2 ve 3) benzer şeyler yediler.

5. Bilinmeyen karasal Yaşam hipotezi: UFO'lar aslında Dünya atmosferinin üst kesimlerine özgü, tanınmayan

yaşam formları olabilir. Çeşitli kılıklara bürünme yeteneğine sahip plazmik, elektriksel, neredeyse saf enerji formları olabilirler.

6. *Atlantis hipotezinden astronotlar:*UFO-notları, uzay uçuşunu geliştiren ve zaman zaman ana gezegeni ziyaret etmek için geri dönen, Dünya üzerindeki eski bir uygarlığın torunlarıdır.

7. *Zaman Gezgini hipotezi:*UFOnotlar, geçmişi canlı bir tarihi müze olarak kullanarak insanlığı inceleyen, gelecekten gelen torunlarımızdır.

8. *Diğer Boyutlar hipotezi:*UFO varlıkları başka bir fiziksel gezegenden değil, aslında Dünya'da bizimle birlikte var olan, ancak başka bir titreşim düzeyinde bir arada var olan bitişik bir uzay-zaman sürekliliğinden geliyor.

9. *Gezegen Poltergeist hipotezi:*UFO sakinleri, zaman zaman bilinçaltını harekete geçirebilen (veya onun tarafından aktive edilebilen) henüz bilinmeyen bazı fiziksel kanunların sonucu olabilir. Bu yasa ya da enerji olmayabilir. kendisi zeki olabilir, ancak insan zekasını özümseyebilir, yansıtabilir ve taklit edebilir.

10. *Protean-Psychoid hipotezi:*Yazar Michael Talbot'a göre: “Onlar [UFO'lar] 'değişken' çünkü hepsi zamanın inanç yapılarını yansıtacak şekilde değişen aynı bukalemun benzeri fenomenin parçası. Parafiziksel bir fenomen oldukları ve gözlemcinin psikolojik durumuyla ilgili oldukları için 'psikoit'tirler.”

11. *Psişik İhtiyaç hipotezi:*Jerome Clark ve

Loren Coleman şunları öneriyor: “İnsanlığın bazı psişik ihtiyaçları psikokinetik ve diğer psişik enerjilere ve moda perilerine, Meryem Ana'nın hayaletlerine ve UFO'lara -

yalnızca imgeler ve semboller olarak deneyimleyebileceğimiz arketipler- dokunuyor. Üstlendikleri biçimler, her zaman psişenin içsel parçaları olmaları anlamında eski, bilinçli zihnin edindiği fikirler bağlamında onları algıladığımız için moderndir.

12. *Arketipler hipotezi olarak UFOnotlar:*Hem UFO'lar hem de içinde bulunanlar, insan "kolektif bilinçdışı" tarafından üretilen yarı gerçek nesneler olabilir. Yazar John White, Jung arketiplerini "rüyalar, meditasyon ve diğer değiştirilmiş bilinç durumları" aracılığıyla erişilebilen "enerjik düşünce alanları" olarak görüyor. Çok gelişmiş varlıkların daha büyük, parafiziksel bir ölçekte var olduğu ve "insan işlerini etkilediği ve yönlendirdiği" "fiziksel olayların daha büyük, daha önce tanınmayan boyutları" olabileceğini teorileştiriyor.

13. *Dünya Dışı Düzenbazlar hipotezi:*Dünya dışı zekalar, Dünya'da açıklanmayan faaliyetlere bir örtü sağlamak için insanlığı yanıltıyor ve kasıtlı olarak kafamızı karıştırıyor.

Dır-dir

14. *Magic Theatre hipotezi:*UFO tezahürleri, insanoğluyla yoldaş türler olarak bir arada var olan ve bir şekilde Homo sapiens ile evrimsel bir tasarıma katılıyor gibi görünen elflerin, "küçük insanların" ve diğer parafiziksel varlıkların "sihirli" entrikalarının sonucudur.

15. *Doğaüstü hipotez:*UFOnaut'lar . Pek çok din tarafından Tanrı'nın elçileri olarak tanımlanan meleklerle aynı varlıklar. Rehberlik ve/veya kurtuluş misyonlarının bir parçası olarak Dünya sakinleri hakkında endişe duymaya devam ediyorlar.

16. *Reality Gamp hipotezi:*UFOnotlar, insanlıkla,

gerçeklik kavramımızın yavaş yavaş değiştiği bir öğretici oyun oynuyorlar. Bir Zen bilmecesinin ya da bir Sufi fıkrasının alaycı tarzında, daha yüksek bilince kışkırtılıyoruz.

My Gods <?/ Aquarius: UFOs and the Transformation of Man (Harcourt Brace Jovanovich, 1976) adlı kitabımda, yirmi yıllık araştırmaya dayanarak, tarih boyunca bazı dış zekaların insanlıkla bir çaba içinde etkileşime girdiği sonucuna vardığımı dikkatlice ifade ettim. hakkımızda daha fazla şey öğrenmek için veya türümüze bazı temel gerçekleri iletme çabası içinde. Ayrıca, insanlık ile UFO zekaları arasında incelikli bir simbiyotik ilişkinin var olduğuna dair inancıma da dikkat edin. Henüz belirleyemediğimiz bir şekilde, bizim onlara ihtiyacımız olduğu kadar onların da bize ihtiyacı olduğuna inanıyorum.

UFO zekalarının başka bir uzay-zaman sürekliliğinde hemen köşedeki komşularımız olabileceği hipotezini tercih etsem de, türlerden birinin veya her ikisinin bir zamanlar dünya dışı bir kökene sahip olması oldukça olasıdır. "İlgili doğuşlarımız ne olursa olsun, Dünya'nın biyolojik ve ruhsal evriminin biz ve kozmik kuzenlerimiz arasındaki dengenin kurulmasına bağlı olduğunu hissediyorum.

Bu çalışmanın formatı bana Öteki'nin nesnel, fiziksel görünüşleriyle Üçüncü Tür karşılaşmalarda, tanıklıkları kendilerinin dışındaki bir zekayla temasa işaret ediyor gibi görünen alıcılarla başa çıkma fırsatı veriyor.

Entelektüel iklim UFO bilmecesine karşı daha misafirperver hale gelmesine ve halkın kabulü belki de hiç bu kadar yüksek olmamasına rağmen, insanlar ve insansılar arasındaki temas hikayelerini fantezi hikayeleri, halüsinasyon raporları veya kötü niyetli aldatmaca girişimleri olarak görenler hala var. . Hynek, ciddi araştırmacıların bile neden insansı vakaları otomatik olarak küçümseme eğiliminde olduklarını herkes gibi açıklamış olabilir:

Belki de bu, bilinmeyene veya başka bir türle rekabete dair atasal bir korkuyu içerir.

Daha yakından incelendiğinde, çözmeyi zor bulduğum başka bir faktör daha var. Bu gemilerden geldiği görülen canlıların bizim Homo sapiens ırkımıza bu kadar benzemesi garip. Ayrıca yerçekimsel gücümüze uyum sağlayabilmeleri de tuhaf! veya havamızı bu kadar kolay soluyun.

Bu sadece onların mekanik yaratıklar -robotlar- oldukları veya ortamı bizim Dünya'daki ortamımıza çok benzeyen bir yaşam alanından geldikleri anlamına gelebilir.

Belki de o zaman Gods of Aquarius'ta öne sürdüğüm gibi, biz ve onlar değil, biziz.

Son tahlilde, elbette, her okuyucu, uzaylılarla bu karşılaşmaların ortaya çıkardığı soruyu kendi gerçeklik kurgusuyla çözmelidir. Düşünceli herhangi bir erkek ya da kadın için, Üçüncü Tür ile bu yüzleşmelerin ortaya çıkardığı sorular, içerik açısından derin ve imalar açısından üretkendir.

İKİNCİ BÖLÜM

Onlar her zaman Bizimle birlikteydi

<1,

^ 1

1971 yazının başlarında, Iowa City, Iowa'daki büyük bir hastanede çalışan bir hemşireden bir rapor aldım. Bir sabah şafak vakti işe gitmek için arabasıyla giderken, gökyüzüne uzanan bir hatta asılı bir kafes gibi görünen bir şey gördü.

Nesneye yaklaştığında, parlak, üzerine tam oturan bir takım elbise giymiş bir adamın siluetini oldukça net bir şekilde görebildiğini fark etti. Kadın onun yüz hatlarını çıkaramayacak kadar yüksekte olduğunu vurgulasa da, adam dikkatle altındaki yere bakıyor gibi görünüyordu.

Bu özel tanık hiç sahip olmamıştı. doğaüstü olaylara veya UFOlojiye ilgi duyuyordu ve aslında konuyla alay ettiğini belirtti. Ancak şimdi, bir algılayıcı olarak, gördüğü manzarayı hem hastane personeline hem de bazı hastalara heyecanla anlatıyordu. Açık sözlü bir kadın olan tanık, çok geçmeden Iowa Şehri polis teşkilatının bir üyesi olan damadına onun görüldüğünü anlattı. Sonunda olay, hemen soruşturma başlatan muhabirlerimden birine gizli olarak bildirildi.

Muhabirim Glen McWane, bir gazete dağıtıcısının da aşağı yukarı aynı zamanlarda gökten sarkan UFOnaut'u gördüğünü öğrenebildi. Konunun daha fazla araştırılması, yabancıyı gökyüzünde de görmüş olan bir çamaşır teslimatçısını ortaya çıkardı.

Sallanan nesnenin içindeki varlığın kalın göğüslü olduğu konusunda algılayıcılar arasında fikir birliği vardı. Kolları ve bacakları da orantılı olarak geleneksel Homo sapiens'inkinden daha kalındı.

Kimse varlığın yüzünün ayrıntılarını görmedi; ama tanıklar onun parlak takım elbisesinden daha koyu olduğu konusunda hemfikir görünüyorlardı.

Varlık, dikey frezler gibi görünen şeylerle çevrelenmiş kafes benzeri bir aparatın içindeydi. Kafesin kendisi yumurta şeklindeydi. Varlık içeri girdi ve kadın gözlemci, onun kendisine yukarıdan baktığına dair kesin bir hisse kapıldı.

Polis aracılığıyla, o sabah birkaç tane daha resmi UFO raporunun verildiği ve algılayanların tam olarak ne gördüklerini belirlemek için yoğun çaba sarf edildiği öğrenildi. Bölgede olabilecek herhangi bir helikopter olup olmadığı konusunda yerel havaalanlarında kontroller yapıldı. Şafak öncesi el ilanları olası suçlular olarak önerildi. Tüm müşteri adayları bir boşluk çizdi.

Modern erkek ve kadınların görünüşte "gökyüzü kancaları" tarafından desteklenen UFO-notları konusunda kafası karışmışsa, daha ilkel insanların bu tür gözlemleri yapacakları yorumu düşünülebilir. Gökyüzünde yürüyen bir varlık olmasa bile havada asılı duran bir disk, eski Mısırlılara kolayca "Horus'un gözünün" onlara baktığını gördüklerini haykırma ilhamı verebilirdi. İlkel İskandinavlar, tanrıların babası Odin'in tek gözü olduğunu biliyorlardı - ve işte oradaydı, bir tanrının bilgeliğiyle parlıyor ve yukarıdan onları arıyordu!

İnsanlık her zaman, görünmeyen yaratıkların yaşadığı görünmez bir dünyaya inanmıştır. Mukaddes Kitap böyle

bir inancı destekler ve bize uzun uzadıya ruhani (maddi olmayan) zekaların var olduğunu ve maddi dünyamızın çok yakınında olduğunu bildirir.

Hem Eski Ahit'te hem de Yeni Ahit'te bize bu görünmeyen akılların iki büyük orduya bölündüğü anlatılır: biri, Tanrı'ya itaat eden ve insanlar için iyi hizmetlerde aktif olan, melekler denen; diğeri, insanı rahatsız etmeye ve zarar vermeye niyetli ve Şeytan'a sadık, iblisler olarak adlandırılır.[11]

Böyle bir ayrım bize Edgar Cayce'nin Atlantis'te Bir'in Yasası'nın hayırsever Çocukları ile kötü Belial'in Oğulları arasındaki ilk savaş kavramını hatırlatabilir. Bu arada Belial, İbranice "aşağılık kişi" anlamına gelir ve şeytanların prensi Şeytan'ı belirtmek için kullanılır.

Kutsal Yazılarda kullanıldığı şekliyle "melek" terimi, bir kişiyi tanımlamaktan çok bir makamı belirtmek için kullanılır. Bir melek, kendisine verilen görevi yerine getirmek için gönderilen bir habercidir. meleklerin sadece kişisel olmayan etkiler olarak değil, gerçek varlıklar olarak ifade edildiğine kolayca tanıklık edebilir. İsrail'in man'ı "meleğin yemeği", "güçlülerin ekmeği" idi.

Melekler, bir kralın saray mensubu olarak Yüce Varlık olan Tanrı ile ilişkili olarak dururlar. Onlar tanrı değillerdir, ancak ark insanlar olarak Tanrı'nın iradesine tabi olarak yaratılmış varlıklardır.

Ve insanlar öldüklerinde melek olmazlar. Kutsal Kitap geleneğine göre, melekler, insanın Dünya'nın tozundan çıkarılmasından çok önce oluşturulmuştu.

Melekler sık sık ruh olarak adlandırılsa da, İncil'de genellikle onların fiziksel bedenlere sahip oldukları, ancak insandan daha yüksek bir varoluş düzleminde yaşadıkları ima edilir. Luka 20:36, Dirilişte kurtarılanların "meleklerle eşit" olacağını belirtir. Başka bir deyişle, insan, şu anda belirli metafiziksel avantajlardan yararlanan varlıkların ortak koşullarına yükseltilecektir.

Melekler Dünya'da görüldüklerinde her zaman genç,

fiziksel olarak çekici ve buyurgan görünmüşlerdir ve bugünün UFO temaslılarının "Uzay Kardeşlerini" tanımladıkları gibi tarif edilmektedirler. Yalnızca görünüşleriyle, onlarla yüzleşenler çoğu zaman görkemlerinin fiziksel etkilerini hissetmişlerdir, Görünüşleri genellikle ani ve parlak bir ışıkla birliktedir.Tarsuslu Saul ve İsa'nın mezarı çevresindeki muhafızlar, meleklerin ışığıyla kör olmuşlardı. .

Bir meleğin elinin bir dokunuşu Jacob'ı sakatladı. Bir meleğin asasının tek vuruşu Gideon'un adağını tüketti. Zekeriya* bir meleğin sözüyle sağır oldu. Daniel'in adamları bir meleğin sesini duyunca tir tir titrediler ve çobanlar, İsa'nın doğumunu müjdeleyen melek havası gösterisi karşısında dehşete kapıldılar. Melekler ne zaman anılsa, güçlü, hızlı, görkemli, rüzgar gibi ince, ışık gibi kırıntılı olarak tanımlanırlar. Hiçbir mesafe onları yormaz ve hiçbir engel onları engellemez. Bir melek Shadrach, Meshach ve Abednego'yu serin tutmak için ateşli fırına girdi ve bir diğeri Daniel'le birlikte aslanın inine girdi ve canavarların çenelerini sımsıkı kapattı. Eski melekler ve daha yakın zamanda karşılaşılan Space Brothers, benzer insanüstü özellikleri paylaşıyor gibi görünüyor.

Yaratılıştan beri, melekler Home sapiens'in işlerine aktif bir ilgi gösterdiler. Eyüp 38:7 bize "Tanrı'nın oğulları"nın yüksek sesle nasıl bağırdığını anlatır

Rab Dünyanın temellerini attığı, boyutlarını belirlediği ve destek direklerini yerine koyduğu zaman. Musa Sina yasasını meleklerin ağzından aldı (Galatyalılar 3:19) ve Mezmurlar (103:20, 104:4) bize meleklerin 'doğanın yasalarını' nasıl kontrol ettiğini anlatır.

Kutsal Yazılar boyunca insana meleklerle ilgili bir uyarı verilir: Onlara tapmamalıdır. Vahiy kitabının yazarı Yuhanna, kendisine bir cennet görümü gösteren meleğe tapınmaya çalışır. Melek, "Bunu yapma, ben senin hizmetkarınım ve kardeşlerindenim" diyen melek tarafından bu eylemde durdurulur. . ” (19:10). Melekler, insana krizlerinde yardım etmeye oldukça istekli ve yetenekli olmalarına rağmen, sürekli olarak insanın tanrıları değil, kardeşleri olduklarını vurgularlar.

Yazar ve akademisyen W. Raymond Drake, çok sayıda klasik yazarın bize diğer dünyalardan gelen süper varlıkların ziyaretlerine dair edebi kanıtlar bıraktığına inanıyor. Antik çağın elli yazarının eserlerinin bir analizinde Drake, havadaki ışıklar, kalkanlar, ateşli küreler, garip gemiler ve savaşçı benzeri "insanlar" gibi göksel fenomenlere göndermeler buldu. Ayrıca iki veya daha fazla “ay”dan, iki veya daha fazla “güneşten”, yeni “yıldızlardan”, düşen ışıklardan, bilinmeyen seslerden, yeryüzüne inen “tanrılardan” ve göğe yükselen “insanlardan” söz edilmektedir.

> İlahiyatçılarımız bunu reddediyor. sanki yüzlerce yıldır tüm ırklar günlük yaşamlarını şimşek ve şimşeklere dayandırmış gibi, doğal güçlerin antropomorfizmleri olarak antik Tanrılar! [Drake bir zamanlar Fate dergisi için yazmıştı] Yine de mantık, Mısır, Yunanistan, Roma, İskandinavya ve Meksika'nın eski Tanrılarının bedensiz ruhlar veya antropomorfik sembolizmler değil, göklerden gelen gerçek uzay adamları olduğunu öne sürüyor. Görünüşe göre büyük felaketlerden sonra

efsanelerde hatırlanan "Tanrılar" geri çekildi ve bundan böyle, insan işlerine ara sıra müdahale dışında, yalnızca Dünya'yı araştırmakla yetindiler.

Drake'in keşfettiği ve dünya dışı temasın kanıtı olduğunu ilan ettiği yüzlerce referans arasında şunlar yer alıyor:

•*»

Orada, gecenin sessizliğinde, her iki konsülün de insan boyundan daha büyük ve zerre kadar heybetli bir adam olan aynı hayalet tarafından ziyaret edildiği söylenir. [Livy, Tarih, Kitap VIII, Böl. 11, yaklaşıkMÖ 325]- •

Hadria'da gökyüzünde bir sunak ve onun çevresinde beyaz giysili adamların biçimleri görülüyordu. [Livy, Tarih, Kitap XXI, Böl. 62, MÖ 214 dolaylarında

Üç güneş aynı anda parladı. O gece Lanuvium'da birkaç yıldız gökyüzünde kaydı. [Julius Obsequens, Prodigiorum Libellus, Ch. 66, yaklaşık 175 bx.]

Gün batımından önce, bulutların arasından geçen ve şehirleri çevreleyen savaş arabaları ve silahlı birlikler tüm ülkenin üzerinde havada belirdi. [Josephus, Yahudi Savaşı, Kitap CXI, MS 70 civarı]

Üstelik Roma'da, insan görünümündeki bir "Ruh", bir eşeği Capitol'e ve ardından saraya götürdü. . . Bunun için tutuklanıp Matermianus tarafından Antoninus'a gönderildiğinde, "Nasıl istersen giderim ama bu imparatorla değil başka bir imparatorla karşılaşacağım" dedi. Ve Capua'ya vardığında ortadan kayboldu. [Dio Cassius, Roma Tarihi, reklam 217]

Drake'e göre, hem Eski hem de Yeni Ahit, insanla

iletişim kuran dünya dışı varlıklara yapılan göndermelerle doludur. "Yine de," diye yorumluyor, "dini dogmalarla o kadar iç içe geçmiş durumdalar ki, günümüz düşüncesi, Mukaddes Kitap olaylarının tarafsızca değerlendirilmesine engel oluyor."

Araştırmacı bize, Romalı kahraman Romulus'un bir kasırga tarafından göğe yükseldiğini, halefi Numa Pompilius'un sihirli silahlar kullandığını, klasik yazarlar Livy, Yaşlı Pliny ve Julius Obsequens'in sık sık gizemli seslerden, göksel trompetlerden söz ettiğini hatırlatır. ve hava gemilerinde süzülen veya Dünya'ya inen beyaz giysili adamlar. "İnsan aklının garip bir çarpıklığıyla," diye düşünür, "eski Filistin'deki dahilere Rab'bin tezahürleri olarak tapınıyoruz, ancak aynı anda sadece birkaç yüz mil ötede meydana gelen aynı fenomenlerle alay ediyoruz."

MS 840'ta Lyon Başpiskoposu Agobard, "bulutlardan gelen gemileri" terk ederken esir alınan üç erkek ve bir kadının idamına tanık olduğunu yazdı. Yabancılar, yerel köylülerle yiyecek ticareti yaparken yakalanmıştı. Kilise yetkilileri, halkın onları iblis diye taşlamasına izin vermeden önce uzaylıları üç gün boyunca zincirlerde tuttu.

Otio Imperialia, Birinci Kitap, On Sekizinci Bölüm'de Tilbury'li Gervase, MS 1207 civarında Bristol şehri yakınlarındaki bir taş yığınına "çapasını" yakalayan bir hava gemisinden bahseder. kendini hemen meraklı vatandaşlarla çevrili buldu. Ziyaretçi görevini yerine getirmesine rağmen, aniden atmosfer tarafından boğulmuş gibi göründü ve ölmek üzere olduğunu ve nefesi kesilerek yere düştüğünü hissetti. Tilbury'li Gervase'ye göre, "gökyüzü denizcisinin" ölmeden önce çözdüğü çapa, "bazilikanın kapıları için halkın bakması için açık duran o demir ızgaraya" işlendi.

Benzer bir olay, on üçüncü yüzyıla kadar uzanan Eski İskandinav görgü kuralları ve genel bilgi kitabı olan King's Mirror'da kaydedilmiştir. Bölümün Albert B. Hclland

tarafından bir çevirisi, Fate'in Mart 1958 sayısında yayınlandı;

> Cloena Borough'da da harika görünecek bir şey oldu. Bu kasabada Aziz Keranius'a adanmış bir kilise vardır. Bir Pazar günü halk kilisede ayini dinlerken, bir gemiden atılırcasına gökten bir çapa atıldı, çünkü ona bir ip bağlıydı ve çapanın şanslarından biri kapının üzerindeki kemere takıldı.
>
> İnsanların hepsi kiliseden dışarı fırladı ve gözleri ipi yukarı doğru izlerken hayretler içinde kaldı. Çapa halatının önünde yüzen adamların olduğu bir gemi gördüler ve bir adamın gemiden atladığını ve sanki onu kurtarmak istermiş gibi demire daldığını gördüler. . . Çapaya indiğinde onu gevşetmeye çalıştı ama insanlar koşarak onu yakaladılar.
>
> Piskopos bu olay olduğunda oradaydı ve halkının, su altında tutulduğunda olduğu gibi ölümcül olabileceğini söylediği için adamı tutmasını yasakladı. Adam serbest bırakılır bırakılmaz aceleyle gemiye koştu; ayağa kalktığında, mürettebat halatı kesti ve gemi gözden kayboldu.

İlginçtir ki, bu olayların hiçbirinde uzaylılar erkeklerden başka bir şey olarak tanımlanmadı. Ortaçağ kilise yetkilileri ve halkı, eylemlerine, tarihin o dönemindeki insanın kendi teknolojisine tekabül edecek belirli bir yorum getirmiş olabilir, ancak hiçbir durumda

*Her Zaman Yanımızda Oldular*Görünüş olarak grotesk veya Dünyalılardan farklı olarak tanımlanan görüşlü "gökyüzü denizcisi".

Kasım 1896 ile Eylül 1897 arasındaki on aylık dönemde, Amerika Birleşik Devletleri'nin her yerinde puro şeklindeki metalik hava araçları görüldü. Dünyevi havacılık zaman çizelgemizi hemen hatırlamayabilecek okuyucular için, Orville ve Wilbur Wright ilk başarılı olan . Aralık 1903'e kadar insan taşıyan, motorlu uçak uçuşu ve bu ilk yolculuk, yüz fitten daha az bir sıçrama, atlama ve atlamadan ibaretti.

1896-97'deki UFO kanadına atıfta bulunarak, Londra'daki Victoria ve Albert Müzesi'nin havacılık tarihçisi Charles Harvard Gibbs-Smith, Kuzey Amerika'nın herhangi bir yerinde muhtemelen görülebilecek yolcu taşıyan tek hava araçlarının kesinlikle olduğunu söyledi. 1897'de serbest uçan küresel balonlar olurdu. Gibbs-Smith, "Bunların başka bir şeyle karıştırılması pek olası değil," yorumunu yaptı. "O zamanlar hiçbir zeplin veya havadan ağır uçan makine uçmuyordu - uçamıyordu."

Yine de hava gemileri yalnızca yüzlerce saygın, aklı başında vatandaş tarafından görülmedi, aynı zamanda yüksek itibara sahip pek çok kişi, nesneler yerde dururken gizemli geminin havacılarıyla konuştuğunu iddia etti.

15 Nisan 1897'de, Illinois, Springfield'den iki çiftlik işçisi olan Adolph Winkle ve John Hulle, kasabanın iki mil kuzeyindeki bir tarlada karaya oturmuş bir zeplin gördü. Üç kişi, iki erkek ve bir kadın, çiftçilere elektrikli ekipmanlarını tamir etmek için durduklarını söyledi. Kendilerini yeryüzünün mucitleri olarak gösteren UFO sakinleri, Küba özgür ilan edilir edilmez hükümete hava gemileri hakkında tam bir rapor vereceklerini söylediler. Beri

İspanyol-Amerikan Savaşı o zamanlar yapım aşamasındaydı, iki çiftçi UFOnotlarını eksantrik ama son derece ilkeli bilim adamları olarak yazmış olmalı.

21 Nisan'da Teksas, Rockland'dan John Barclay, evinin bitişiğindeki bir otlağa bir zeplin yerleştiğini görünce şaşırdı. Adam evine yaklaştığında, ev sakinlerinden birini Winchester tüfeğiyle karşıladı. Havacıların niyeti zarar vermediği için Barclay'den tüfeğini bırakması istendi.

"Bana Smith deyin," dedi UFOnaut. göztaşı İşte on dolarlık bir banknot, al ve bize bu eşyaları getir ve başını belaya sok.

Barclay meraklandı. Hava gemisini görmek istedi. Teksaslıya, yabancıların aracı incelemesine izin veremeyeceği söylendi. Bununla birlikte, kiracı bir gün geri döneceklerini ve hızlı bir şekilde gidip ihtiyaç duydukları eşyaları temin ederse nezaketinin karşılığını ödemek için onu bir geziye çıkaracaklarını söyleyince sakinleşti.

UFOnotları ayrılmadan hemen önce sözcü, Barclay'in kökenlerine ilişkin ısrarlı sorularını, "herhangi bir yerden" geldiklerini ve ertesi gün Yunanistan'da olacaklarını sert bir şekilde belirterek yanıtladı.

Aynı gün, Arkansas, Harrisburg'dan eski bir senatöre, saat 1:00'de kuyusundan su çeken bir mürettebatla karşılaştıktan sonra zeplin ve kökeni hakkında kapsamlı bir açıklama verildi. amcasından yerçekimi yasalarını askıya almak. UFOnaut yedi yıl boyunca zeplin inşası ve başarıyla uçurulması için çalıştığını iddia etti. Şimdi, Mars gezegenini ziyaret ettikten sonra onu halka açık bir sergiye koyacaktı.

Teksas, Houston'ın yaklaşık iki mil doğusunda yaşayan tanınmış bir çiftçi olan Frank Nichols da ortalığı şaşırttı.kuyusunda susuzluklarını gideren gece ziyaretçileri.' UFOnauts, Nichols'u uçaklarına kadar kendilerine eşlik etmesi için davet etti.

Mürettebattan biri gururla çiftçiye hava seyrüsefer sorununu çözdüklerini bildirdi. Araç, "havada kendi kendine

yetme" özelliğine sahip yeni keşfedilen bir malzemeden inşa edilmişti ve itici gücün "yüksek oranda yoğunlaştırılmış elektrik" olduğu söyleniyordu. ■\

Konuşkan havacıya göre, hava gemilerinden beşi Iowa'daki küçük bir kasabada inşa edilmişti. Ancak çok geçmeden gizli buluş halka açıklanacaktı. Tam o sırada devasa bir anonim şirket kuruluyordu ve bir yıl içinde makinelerin genel kullanımda olacağı kesindi.

Her durumda, UFOnaut'lar, üzerlerinde ve geçici olarak yere indirilmiş hava gemilerinde olan temas kuranlara oldukça açık bir şekilde yalan söylediler. Her kim olurlarsa olsunlar, gizemli havacılar karasal mucitler değillerdi. Her kim olurlarsa olsunlar, UFOnotları 1597 dolaylarında ortalama bir Kuzey Amerikalı materyalist için "mucit" teriminin "melek"ten daha makbul olduğunu biliyorlardı.

Ancak 1947'den 1970'e kadar, insanoğlu havadan ağır uçuşu çoktan başarmış ve yıldızlara doğru bakarken, "uzay adamı" terimi "mucit"ten daha fazla kabul görecekti. Nükleer bombalardan, radyoaktif serpintilerden, aşırı nüfustan ve dayanılmaz kirlilikten rahatsız olan bir alıcı, imdadına bir kez daha gökyüzüne bakmaya hazırdı ve bu kesinlikle olacaktı.

UFOnaut'ların bir uzay gezgini kılığına girmesi en avantajlı olanıdır.

UFO gizeminin ciddi öğrencilerinin çoğu, en azından keyfi olarak, üç temel türde temas kurulu raporu üzerinde hemfikirdir.

İlk olarak, bir UFO sakininin bir tanık tarafından kısa bir süre görüldüğü, ancak herhangi bir iletişim girişiminde bulunulmadığı durumlar vardır; ikincisi, bir tanığın bir yolcuyu gördüğü ve minimal bir sözlü veya görsel alışverişte bulunduğu durumlar; üçüncüsü, tanığın iyi huylu, fiziksel olarak çekici varlıklardan uzun felsefi söylemler ve ayrıntılı rehberlik vaatleri aldığı "Uzay Kardeşi" tipi yüzleşme.

Her ne kadar genel halk ve ortodoks bilim uygulayıcılarının ezici bir çoğunluğu olabilir. Temas deneyiminin üç sınıflandırmasını da tam bir çılgınlık olarak reddeden UFOloglar, birinci kategorideki pek çok vakayı tuhaf da olsa geçerli deneyimler olarak kabul etmeleri için yeterli belgelenmiş kanıt olduğunu düşünüyorlar. İkinci tür temas, sınırlı iletişim, belki de fiziksel bir muayene veya uzay aracında kısa bir tur eşliğinde, beklenebileceği gibi, UFOlogların çoğu için daha az kabul edilebilir. Uzaylılarla karşı karşıya geldiği iddia edilen Uzay Kardeşi kategorisi, kasıtlı veya kasıtsız aldatmaca olduğu için UFO araştırmacılarının ve yazarlarının küçük bir yüzdesi dışında hepsi tarafından neredeyse tamamen reddediliyor.

Temas bilmecesiyle boğuşmak için çok zaman harcamış bir UFO uzmanı olan Jerome Clark, "Daha kapsamlı bir şekilde araştırılırsa doğru olabilecek bazı [temas kurulacak iddialar] olabilir," dedi. "Maalesef bu hikayeler eksik yeterince doğrulanacak gerekli ayrıntılar; ancak bunlar sahte değilse, uzun zamandır beklenen ayrıntılar olduklarını kanıtlayabilirler.

*Onlar*UFO gizeminin kendisinin çözümüne yol açan Her Zaman Bizimleydiniz mi?

Cart, “The Anlamı of Contact” (British Flying Saucer Review, Eylül-Ekim 1965) adlı makalesinde, UFO sakinlerinin operasyonlarını gizlilik içinde gerçekleştirmek istedikleri ve kazaen görebilecekleri insan tanıkları yanıltmak için her yola başvurdukları görüşünü belirtmektedir. eylemlerinden herhangi birini gözlemlemek,

Clark, UFO'lara pilotluk yapan varlıkların Dünya'daki görevlerinin gerçek doğasını bilmemizi istemedikleri için, temas kurulacak kişileri iki yönlü bir amaç için bir araç olarak kullanıyor olabileceklerini savunuyor: gülünç görünüyor ve konuyu araştırmaya devam edenlerin zihinlerine yanlış fikirler aşılamak için.”

Clark'ın iddiasına göre, UFOnaut'lar temas kurulacak kişilere "kimlikleri, kökenleri ve amaçları" hakkında açıkça sahte bilgiler veriyorlar. UFO-denizcilerinin gerçek tasarımları ne olabilir? Clark, onların işgalci oldukları teorisinden şüphe duyuyor, ancak UFOlogların çoğuyla birlikte dürüstçe kabul etmesi gerekiyor ki, “bu [temas] tam olarak neden yapılıyor, bilmiyoruz; ama yapılıyor, çok açık.”

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Uzaylı İstihbaratı ile Temas Kurma

1'974'te İngiliz astronom Duncan Lunan, başka bir güneş sisteminden Dünya'ya gönderilen bir mesajı deşifre ettiğini söyleyen akıllara durgunluk veren bir duyuru yaptı.

Lunan, hikayesini basının daha sansasyonel unsurlarına açıklamadı. İddiasını prestijli British Interplanetary Society dergisi Space Flight'ta yaptı.

Lunan'a göre, on üç bin ila on beş bin yıl önce ayımızın yörüngesine yerleştirilmiş insansız bir "sonda" robot uydusu, 1920'lerden bu yana aralıklı aralıklarla mesaj gönderiyor. Uydu, başka bir güneş sistemindeki Upsilpn Boötes adlı bir yıldızın yörüngesinde dönen bir gezegenin sakinleri tarafından yakınımıza yerleştirildi. Lunan mesajı şu şekilde tercüme etti:

> Buradan başlayın. Evimiz çift yıldız olan Upsilon Boötes. İkisinden daha büyük olan güneşten dışa doğru sayarsak, yedi gezegenin altıncı gezegeninde yaşıyoruz.

Altıncı gezegenimizin bir uydusu var. Dördüncü gezegenimizde üç tane var. Birinci ve üçüncü gezegenlerimizin her birinde bir tane var.

Sondamız, haritalarımızda bilinen Arkturus konumunda.

Interplanetary Society'nin yönetici sekreteri Leonard Carter, Upsilon Bootes'un Dünya'dan yaklaşık 103 milyon ışıkyılı uzaklıkta olduğunu söyledi. yörünge yaklaşık MÖ 11.000 Oldukça yaygın olarak bilindiği gibi, radyo yankıları 1920'lerden beri alınmaktadır, ancak bunların Dünya'dan kaynaklandığı açıklanamaz.

Carter'a göre: "Lunan yankıları bir grafik üzerinde çizdi. Garip bir şekilde, bilinen takımyıldızların ana hatlarını çizen bir dizi kitap oluşturuyor gibiydiler. Ama biraz çarpıtılmışlardı. Ancak Lunan, bu çarpıtma ve değiştirme sorununu ele almıştır. Ve takımyıldızlarla ilgili noktalar yaklaşık 13.000 yıl önceki halleriyle."

Duncan Lunan'ın iddiaları, açık fikirli bilim adamlarından bile beklenebilecek bir ihtiyatla karşılandı. Uzay Uçuşu'ndaki raporu, robot sondasındaki bilgisayarların, Dünya'dan belirsiz bir frekansta gönderilen radyo dalgaları tarafından tetiklendiklerinde mesajı ilettiklerini gösteriyor.

Amerika Birleşik Devletleri'nin önde gelen radyoastronomlarından biri olan Profesör Ronald N. Bracewell, Lunan'ın sinyalleri yorumlaması konusunda çekinceleri olsa da, onları tamamen göz ardı etmeyeceğini söyledi. Bracewell, 1927, 1928 ve 1934'te kaydedilen radyo yankılarını açıklamak için benzer bir teori geliştirdi ve son birkaç yıldır Lunan ile araştırma notları alışverişinde bulunduğunu söyledi.

Seçkin bilim adamları ve hümanistlerin 1971 yazında Ermenistan'da Byurakan'da düzenlediği uluslararası bir konferans, Dünya'nın dünya dışı yaşamla etkileşimi hakkında bilimkurgu yazarlarının bir konferansından çıkmış olabilecek spekülasyonlar üretti:

• Hayatımızın kökeni Dünya'da değil, başka bir yerde miydi ve Dünya, başka bir yerden gelen zeki varlıklar tarafından kasıtlı olarak kolonize mi edildi? Benzer şekilde diğer pfanelleri kolonileştirebilir miyiz?

• Galaksinin geri kalanındaki daha gelişmiş uygarlıklar tarafından bir tür hayvanat bahçesine veya galaktik yaban hayatı koruma alanına mı yerleştirildik?

• Ekolojimizi bozmamak ve diğer dünyalardan davranış veya biyoloji bilimcilerin yaptığı gözlemleri bozmamak için bizimle iletişim yasak olabilir.

• Daha marazi ve grotesk bir olasılık da, dünya dışı bazı varlıklar tarafından yönetilen bir laboratuvar durumunda olabileceğimizdir.

Veya, Charles Fort'un ifade ettiği gibi, "Mal olabilir miyiz?"

Ama doğrudan temas kuramazsak kimin malı olabileceğimizi nasıl öğreneceğiz?

Birinin bizimle iletişim kurmaya çalıştığına dair bazı işaretler var, ancak görünüşe göre yalnızca daha büyük mesajların parçalarını alıyoruz - belki de bizi doğru yoldan tamamen saptırmak için kasıtlı ve kurnazca tasarlanmış ipuçları.

Yazar John A. Keel, 1899'dan beri atmosferimizi dolduran kaynağı belirlenemeyen radyo sinyalleri hakkında yazdı. gizemli bir kaynaktan, küçük, karışık gezegenimizin her yerinde alınan bilgiler var," diye gözlemliyor Keel. "Bu mesajlar her iki tarafça da kabul edilemeyecek kadar 'uzaklaştı'.

*Alien Intelligence ile Temas Kurma*bilimsel kuruluş veya basın. İddiaya göre (uzayda bazı uzaylı gruplarını parçaladılar. . .

Astronomlar, ekobiyologlar ve diğer bilim adamları, Samanyolu galaksimizde 250 milyar yıldız olduğunu tahmin ettiler. Aynı bilgili adamların tahminine göre, yuvaya nispeten yakın olan bu beyin zorlayıcı yıldız sayısına ek olarak, evrende her biri kendi olası 250 milyar yıldızına sahip milyarlarca başka galaksi var. Bu yıldızların yarısından fazlasının, biyolojik yaşam formlarına izin vermek ve sürdürmek için uygun mesafede gezegenleri olabilir. Bu milyonlarca gezegenin herhangi bir sayısında gelişmiş uzaylı uygarlıklarının olamayacağını söylemek, insan kibrinin doruk noktası olur.

Charles Gibbs-Smith, "Evrendeki tek yerleşim gezegeninin Dünya olduğunu varsaymak tamamen cehalettir" dedi. "Belki binlerce kez daha eski ve daha bilge başka uygarlıklar da vardır kuşkusuz. Ve bu uygarlıklardan zeki varlıkların bizi uzay gemileriyle ziyaret ettiklerine inanıyorum - ve yıllardır da öyleler."

American Astronautical Society'nin Anaheim, California'daki 1966 toplantısında, önde gelen biyolog, jeolog, astronom ve uzay mühendislerinden oluşan bir grup, üç gün içinde "geçici taşralılık" eğilimine karşı korunmaya çalıştı. "Dünya Dışında Yaşam Arayışı" konulu sempozyum. Toplanan bilim adamlarının toplu görüşü, bunun (evrende yalnız olanların) çok olası olmadığı yönündeydi.

California Teknoloji Enstitüsü'nden Dr. GJ Wassetburg sempozyumda "hepimiz uzun bir nükleer yangın çığlığının ürünlerinden arta kalanlarız" dedi. Wasserburg, güneş sisteminin on milyar yıl süren bir pişirme ve karıştırmanın ardından ani bir donma sonrasında oluştuğunu söyledi.

- Dr. Norman H. Horowitz, Cali-

fornia Teknoloji Enstitüsü, başka bir gezegendeki yaşamın Dünya'daki yaşama benzemesi gerekmediği görüşünü şöyle dile getirdi: "Dünyadaki tüm hayvan ve bitki türleri aynı tür organik yapı taşlarından - amino asitler ve nükleotidlerden yapılmıştır. . Görünüşe rağmen, Dünya'da sadece bir yaşam formu var. Hayatın kendi nükleik asitlerimiz ve proteinlerimiz dışındaki yapı taşlarından gelişmesi teorik olarak mümkündür. Yaşamın sırrı, nükleik asitlerde kodlanan oluşumdadır. Bunlar karbon, hidrojen, azot, oksijen ve fosfordan oluşan moleküllerdir.

Southampton, İngiltere'deki Southampton Üniversitesi'nin botanik bölümünün bir üyesi olan Profesör WT Williams, İngiliz Bilimi Geliştirme Derneği'ne "böcek gözlü canavarların" diğer gezegenlerde gerçekten var olabileceğini belirten bir konferans verdi. Williams'a göre bu, Jüpiter'de sıvı amonyak okyanuslarında yüzen zeki yaratıklar veya güneşten kavrulmuş Merkür'de yaşayan kayaya benzer uygar varlıklar olduğu düşünülebilir.Bir biyolog olarak Williams, herhangi bir şekilde herhangi bir uzaylıyı kabul etmeye hazır olduğunu söyledi. veya yeterince büyük bir beyne sahip olacak kadar büyüktür.

Sovyetler Birliği, birincil amacı evrenin herhangi bir yerindeki zeki varlıklardan gelen olası sinyalleri dinlemek olan geniş bir radyo alıcıları ağı kurmuştur. Ekim 1973'te Gorki Üniversitesi'nden Samuel Kaplan, dünya dışı yayınların radyo ağı tarafından alındığına dair heyecanlı spekülasyonlara yol açan bir dizi radyo patlaması kaydetti.

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki "dinleme kaseleri"ndeki bilim adamları, uzay zekalarından geldiği iddia edilen sinyallere son derece şüpheyle yaklaştılar. Amerika Birleşik Devletleri'nde hiç kimsenin sinyalleri almadığına dikkat çektiler. Yayın gerçekten uzak bir yerden yayılıyor olsaydı

medeniyet, dünyanın her yerindeki alıcı istasyonların onu alabilmesi gerekirdi. Başka bir şey de, alınan gücün uzak bir kaynaktan gelmek için aşırı derecede yüksek

olduğuydu. Hem Sovyet hem de Amerikan ordusu suçlamayı reddetse de, ABD'li bilim adamları "uzaydan gelen mesajlar" için bir uyduyu suçladılar.
Ancak Faith-7 sırasında astronot Gordon Cooper'ın ses iletimini karıştıran kimliği belirsiz yayın için kimi suçlayacağını kimse bilemedi.

15 Mayıs 1963'te Cooper, Hawaii üzerinden dördüncü geçişini yapıyordu. Bu sırada ses iletiminin yerini, uzay uçuşu personeline ayrılan kanaldan birinin "anlaşılmaz bir yabancı dilde" bağırması aldı. NASA bu iletimi kaydetti, ancak mevcut bilgilere göre, kaynağını asla belirleyemedi veya mesajını tercüme edemedi.

John Keel, en yaygın olarak alınan tanımlanamayan radyo mesajlarının, nükleer testleri durdurmak ve birbirlerine karşı düşmanca ve savaşçı tavırları durdurmak için yapılan dostça uyarılarla ilgili olduğunu belirtiyor. Kel yazıyor:

> ... 3 Ağustos 1958'de, ABD'deki amatör radyo operatörlerinin 75 metrelik uluslararası bantta garip bir yayın aldıkları bildirildi. Jüpiter gezegeninden Necoma olduğunu iddia eden bir erkek sesi, dinleyicilerini Amerikan atom bombası testlerinin olabileceği konusunda uyardı. dünyayı felakete sürüklemek. İki buçuk saat İngilizce, Almanca, Norveççe ve bir tür "müzik saçmalığı" olarak tanımlanan kendi dilinde konuştu. '
>
> Bir hesap, "Şimdiye kadar alınan en güçlü sinyaldi" dedi. "Yayın sırasında yüzlerce kişinin dinlemesi için bolca zaman vardı ve radyo operatörleri arkadaşlarını ve komşularını aradı ve diğer eyaletlerdeki uzak mesafe akrabalarını aradı."
>
> FCC daha sonra yayınla ilgili herhangi bir bilgisi olduğunu yalanladı. . . .

Yale Üniversitesi'nden James CG Walker, eğer tüm yaşanabilir gezegenler işgal edilmişse, medeniyetler arasındaki ortalama mesafenin 24 ışıkyılı olduğunu ve temas kurmak için yapılan aramanın tahmini uzunluğunun 1.400 yıl süreceğini tahmin ediyor. Walker'a göre, bin gezegenden yalnızca biri işgal edilmişse, uzaklık 240 ışık yılı ve muhtemel arama uzunluğu 14 milyon yıl olacaktır,

Walker'ın dünya dışı uygarlıklar arayışımızın, zorunlu olarak, bir süper-uygarlıktan gelen sinyalleri pasif bir şekilde dinlemekle sınırlı kalacağı sonucuna varmasının nedeni, bu tür nesillerin yutulduğu dönemlerdir. galaksi boyunca tanıma sinyali.

Bununla birlikte, 16 Kasım 1974'te, Porto Riko, Arecibo'da dünyanın en büyük radyo teleskobunun tahsis edilmesi vesilesiyle, en güçlü işaret olan yıldızlara ışınlanan kasıtlı bir radyo mesajının iletimine ilham verdi! Şartlı'dan hiç gönderilmedi. Yüzeyi yenilenen radyo teleskop, 450.000 watt'lık bir vericiyle donatılmış 1^000 fit çapında bir antene sahiptir. Anten, gücünü Arecibo'daki yetkililerin söylediğine göre, Dünya'da üretilen insan yapımı elektriğin yirmi beş katına odaklayabiliyor.

Cornell astronomu Carl Sagan, bu tarihi merhaba için hedeflenen dinleyicilerin, Messier 13'teki tahmini 300.000 yıldız etrafında dönen gezegenlerin sakinleri olduğunu söylüyor. "Messier 13'te bir uygarlık olma şansı 2'de 1" var.

Mesaj, Dünya'dan şimdiye kadar iletilen en güçlü sinyal olsa da, dürtülerin alınması 24.000 yıl alabilir. Bir bilim adamının yukarıdaki verileri hesapladığı gibi, eğer Dünya'da torunlarımızdan yanıt alacak herhangi biri kaldıysa, onlar bizim büyük x (1.6 x J 0!) torunlarımız olacaktır.

Frank Drake ve Cornell Üniversitesi Ulusal Astronomi ve İyonosfer Merkezi personeli tarafından tasarlanan iletişim, ikili sayılardan (noktalar ve kısa çizgiler gibi yalnızca iki sembolle yazılmış sayılar) oluşan ve bir araya getirilebilen

bir radyo kodu aracılığıyla iletilir. 23 karakter genişliğinde ve 73 karakter uzunluğunda, toplam 1.679 karakter olan bir ızgaraya. Çeviri amacıyla ızgarayı yeniden oluşturmanın anahtarı, 1.679'un iki asal sayının (yalnızca kendilerine ve I'e bölünebilen sayılar) çarpımı olduğu gerçeğinde yatmaktadır. Alıcı uygarlığın ikili matematiği ve asal sayıları anlayacak kadar gelişmiş olması gerekecek elbette.

Science News'e göre (23 Kasım 1974), mesaj "1'den 10'a kadar ikili sayılarla başlar, ardından hidrojen, karbon, nitrojen, oksijen ve fosforun atom numaralarını temsil eden bir dizi gelir. Sonra... DNA molekülünün bileşenlerindeki atomların sayısını gösteren bir grup listesi. . . dünyevi biyolojinin temel bir tanımının ilk kısmı. DNA merdiveninin altında, bir ikili sarmalın şematik bir temsili vardır; merkezde yaklaşık 4 milyar (türün yaklaşık popülasyonu) ve Î 4 (resimdeki dünyalının yüksekliğini bir kat olarak ifade eden) gösteren ikili bir sayı vardır. .mesajın 12,6 santimetre dalga boyu). Ardından, güneş sisteminin bir şeması, ardından Arecibo teleskoplarından biri, . .

Bilim adamları, dünya dışı uygarlıklardan radyo mesajlarının alınmasını düşündüklerinde veya

 Uygarlığımızın uzak yıldızlara doğru bir sinyal gönderme olasılığı, genellikle iletişimlerini göndermek için 1.420 megahertz'i (MHz) doğal bir seçim olarak görüyorlar. Her şeyden önce, bu, evrendeki en bol element olan hidrojenin doğal rezonant frekansıdır ve hem gönderici hem de alıcı, dalga boyunun eninde sonunda diğerinde meydana geleceği sonucunu büyük olasılıkla çıkaracaktır.

Ancak, bazı bilim adamlarının işaret ettiği gibi, onu iyi bir seçim yapan aynı faktör (hidrojenin bolluğu) aynı zamanda 1.420 megahertz'i zayıf yapar. İletim 'her yerde kendi doğal 1.420 MHz dalga boylarını patlatan hidrojen ağırlıklı yıldızlarla dolu bir evreni kat etmeli, ciddi bir şekilde ışınlanan mesajda statik statik bozmalıdır. Bu nedenle, bir danışman mühendis ve Sonitrol/Worcester Corporation, Worcester, Massachusetts'in başkanı Herbert Wischnia, radyo sinyallerini dinlemek yerine ultraviyole lazer, ışık parlamalarını izliyor.

Wischnia, ultraviyole lazerlerin “yüksek verimlilikle birlikte yüksek güç potansiyeli sunmasını mı?” Onları "dünya dışı bir topluluk tarafından varlıklarını bize duyurmak için kullanılabilecek verimli ve mantıklı bir elektromanyetik radyasyon kaynağı" yapan şeyin bu kombinasyon olduğunu düşünüyor.

Wischnia'ya göre, doğal statik sorunlar büyük ölçüde azaltılacaktı. "Güneşimizinkine yakın bir sıcaklığa sahip yıldızlar, içinde çok az enerji yayarlar. . . ultraviyole, böylece teleskop alıcıları doğal yıldız radyasyonuyla 'kör olmasın'.

Lazer sinyallerinin alınması ve iletilmesinin önündeki en büyük engel, ultraviyole radyasyonun "Dünya atmosferi tarafından" kolayca emilmesi ve böylece gezegenin yüzeyine gerçekten çok az ulaşması gerçeğinde yatmaktadır. Wischnia, bu sorunu aşmak için şunları öneriyor:

.aramanın, her biri Dünya'dan yaklaşık on bir ışıkyılı uzaklıkta bulunan üç yıldıza odaklanan Princeton Üniversitesi ultraviyole teleskopu kullanılarak Yörüngeli Astronomik Gözlemevi uydusundan yapılması.
. Yıldızlardan ikisi, Epsilon Eridani ve Tau Ceti, Project Ozma'nın dünya dışı uygarlıklardan radyo sinyalleri aramasının nesneleriydi. 1960 yılında Ozma, Batı Virginia'daki Green Bank'taki seksen beş fitlik radyo teleskopla, diğer dünyalardan olası iletişimleri almaya yönelik ilk resmi girişimin geçmişini birkaç ay dinledi. Wischnia'nın ultraviyole lazer işaretleri için araştıracağı üçüncü yıldız Epsilon Indi.

Kasım 1974'te, ultraviyole teleskop, Gözlemevi uydusunun Dünya etrafındaki yörüngelerinin on dördü sırasında Epsilon Eridani'de eğitildi. Veriler, ultraviyole lazer ışığının akıllıca aralıklı yanıp sönme işaretleri açısından dikkatlice analiz ediliyor. Tau Ceti ve Epsilon Indi, 1975 yazı ve sonbaharında tarandı.

Wischnia da başarı için zaman sınırı konusunda muhafazakar. "İlk denemede dünya dışı lazer sinyallerini tespit etmenin başarısı hakkında spekülasyon yapmak mümkün olsa da," diye itiraf etti, "önümüzdeki yüz yıl için sistematik bir lazer ve radyo araması planlamak daha gerçekçi."

Bu tür ifadeler, diğer dünyalardan kendi önyargılı uygun uzaylı iletişim biçimlerine uyacak sinyaller arayan Dünya bilim adamlarının bakış açısından yapılmıştır. Bununla birlikte, insanlık bu tür sinyalleri ilkel bir tarzda bile yorumlayacak kadar aydınlandığından beri, Dünya'nın kelimenin tam anlamıyla diğer dünya kaynaklarından aktarılan istihbarat parçalarıyla bombardımana tutulmuş olması mümkün değil mi?

1956 sonbaharında Iowa, Cedar Rapids'deki büyük bir elektronik firmasından bir mühendis arkadaşımı aradı.

Fay Clark'a bir önceki akşam kaydedilmiş bir kaset getirip getiremeyeceğini sordu.

Fay benim adıma, "Uzaydan herhangi bir sinyal alıp alamayacaklarını görmek için tarama cihazlarına sahiplermiş gibi görünüyor," diye anımsıyor. Mühendisten anladığım kadarıyla bu sesin bu gezegenden gelmiş olması imkansızdı ama yaklaşık iki saattir konuşmuştu.

"Ses cinsiyetsiz görünüyordu. Neredeyse mekanik geliyordu. Aktardığı malzeme iyiydi, çok değerliydi. Zaman zaman kulağa haç gibi gelen ister şiir ister nesir olsun, Upanishad'da bulmayı bekleyeceğiniz bir şey gibi geliyordu. Halil Cibran ve Bhagavad-Gita arasında... evrensel gerçekler diyebileceğimiz şeyler.

“Birkaç gece sonra elektronik firmasından bir kez daha arandım. Mühendis bana sesin geri geldiğini söyledi ve saat iki civarında kuzey gökyüzüne bakmam gerektiğini söyledi. Ayın yaklaşık üçte biri büyüklüğünde görünen bir nesne gördüm.

"Ufukta hareket eder, durur, bir süre sabit kalır, sonra biraz daha aşağı iner, hızla geri yükselir ve bir kez daha ufukta hareket ederdi. Bu ileri-geri sürecini altı kez tekrarladıktan sonra müthiş bir hızla hızlandı ve gözden kayboldu.

"Ertesi sabah radyo ve gazeteler, önceki gece düzensiz bir göktaşının binlerce telefon sorununa yol açtığını söylediler. Cedar Rapids elektronik firmasının ve Omaha ve Davenport'taki istasyonların da üzerinde bir izi vardı. Anlaşılan, tespit edebildikleri kadarıyla, 'düzensiz meteor' yaklaşık

*Alien Intelligence ile Temas Kurma*Dünya'dan üç bin mil uzakta. Elbette yayınlamadıkları şey, "düzensiz meteor"un aynı zamanda konuşan bir metafizik meteor olduğuydu," dedi Fay.

Tüm olay, Duncan Lunan'ın, uzaylı uygarlıkların kendi iletişim uydularını uzun zaman önce Dünya'nın yakınında bırakmış olabileceği iddiasını anımsatıyor. Öte yandan,

aynı varsayımsal uzaylıların üslerini bizim doğal uydumuza çok uzun zaman önce kurmuş olmaları mümkün olabilir mi?

22 Kasım 1966'da Boeing Lunar Orbiter 2 tarafından çekilen ayın bir fotoğrafı, daha önce hiç görülmemiş garip kuleler gösteriyordu. Bir Ulusal Havacılık ve Uzay İdaresi sözcüsü, 750 fit'e 500 fitlik alanın, en büyüğünün tabanında 40 ila 75 fit yüksekliğinde ve yaklaşık 50 fit genişliğinde olduğu tahmin edilen altı çıkıntıya sahip olduğu bilgisini yayınladı.

Jet Tahrik Laboratuvarı sözcüsü, "Biri George Washington Anıtı'na benziyor" dedi. "Daha küçük olanlardan bazıları ters çevrilmiş dondurma külahlarına benziyor. Oldukça uzun gölgeler oluşturan küçük beyaz noktalar var. Bir fotoğraf karesinde bu çok uzun bir doruk ve dört tane daha kısa var. Neredeyse anten dizisi gibi görünüyorlar."

Garip kuleler gerçekten anten kuleleriyse, o zaman; bu yapı, akıllı yaşamın ayın yüzeyinde iş başında olduğuna dair fiziksel bir kanıt oluşturuyor.

Bu tür anormallikler sonunda ne olursa olsun, çoğumuzun merakını uyandıran soru, uzaylı yaşam formlarıyla inkar edilemez bir iletişim kurulduğunda veya diğer medeniyetlerle iletişim kurma girişimimizde yüz yüze bir karşılaşma meydana geldiğinde, tam olarak ne olacağı sorusudur. kozmik kuzenlerimizin fiziksel görünüşü?

WiU -bizim gibi görünüyorlar, çünkü biz

 dünyalarımızı bin yıl önce tohumlayan ortak bir atayı mı paylaşıyor?

Başka bir tanınabilir ama farklı yaşam düzeninden mi olacaklar? Örneğin, bir sürüngen türünden daha iyi uzay gezgini yapan ne olabilir? Daha düşük kabin sıcaklıklarını koruyabilecekler ve kendilerini, muhtemelen binlerce pi yılı boyunca biyolojik olarak hazırda bekletme uykusuna sokabileceklerdi.

Belki de basit bir silikon iskelet çerçevesi ile neredeyse tamamen saf akıllı enerji oldukları noktaya kadar evrimleşecekler mi? Başka bir deyişle, bize parıldayan ışık damlaları gibi görünebilirler mi?

Bilim adamları, akıllı Jife'ın muhtemelen birkaç veriye uyduğu konusunda genel olarak hemfikirdirler:'

Öncelikle canlının hava soluması gerekir.

İkincisi, varlık muhtemelen "en büyük insandan çok daha büyük olmayacak ve pekala" daha küçük "olabilecektir. Kareküp yasası sınırlayıcı bir faktör uygular: Bir varlığın boyunu iki katına çıkarır ve vücudunun geri kalanı için aynı oranları korursanız, ağırlık en az sekiz kat artar.

Biyolojik yapının teorik kurallarına göre zeki bir varlığın en az kırk kilo ağırlığında olması gerekir. Herhangi bir gelişmiş zeki varlığın beyni, yüksek bir zihinsel kapasiteye sahip olmalı ve en az iki kilo ağırlığında olmalıdır. Bu, uzaylının mümkün olan minimum boyutunu tahmin etmemizi sağlar. Bizimkine benzer bir biyolojiye dayandığını varsayarsak, en küçük boyutlu zeki uzaylı, diyelim ki bir Chow Chow kadar büyük olacaktır.

Biyolojik yapının temel kuralları, beş kulaklı üç gözlü uzaylıları ortadan kaldırır.

En mantıklısı iki göz. Tek göz, varlığın mesafeyi tahmin etmesini sağlamayacak ve yan görüşü sınırlayacaktır. Üç boyutu etkinleştirmek için iki göz birleşir.

*EitablMni' Alien Intelligence ile Temas*siyonel algı. Ek gözler sadece beyne ulaşan impulsları karıştırırdı.

İki kulak, ses izleniminin yönünün uygun farkındalığını

ve yayıldığı mesafenin yaklaşık bir tahminini sağlayabilir. Daha fazla kulak sadece beyne ulaşan mesajları karıştırırdı.

Tehlike sinyallerinin alınması ile uygun kas tepkimesi arasındaki sürenin mümkün olduğunca kısa olması için, gözlerin ve arabaların canlının kafatasına, beyne mümkün olduğunca yakın yerleştirilmesi de gerekli olacaktır.

Uzay adamının bir çeşit bacakları ve ayakları olmalıdır. Parmakları ve başparmakları büken bir çift el, aletlerin en verimli şekilde kullanılmasını sağlar. El dışında hiçbir uzantı bu amaç için yeterli olmayacaktır. Bir pençe veya gaga veya pençe yeterli olmayacaktır. Dokunaç da yapmaz, çünkü itemez, yalnızca çekebilir. '

UFO'ların her yerde görülmesi ve bazen onlara eşlik eden "insansı" sakinler, dünya dışı yaşamla temas kurma konusundaki ilk fiziksel kanıtımız olmasa bile bize ilk ipuçlarını verebilir.

Birçok UFO araştırmacısı, kimliği belirsiz bir kişinin neredeyse sürekli olarak gezegenimizin haritasını çıkarmakla meşgul olduğunu ısrarla savunuyor. Diğer UFOloglar, türümüzün üyeleriyle mesajların gönderildiği ve temasların kurulduğu konusunda ısrar ediyor.

UFO alarmisti, bu tür faaliyetleri, Dünya nüfusunun tamamen köleleştirilmesini veya yok edilmesini planlayan bir uzaylı ırkının metodik hazırlıkları olarak görür.

Diğer UFO araştırmacıları, UFO zekalarının yaklaşan büyük arınma döneminde bize yardım etmekle ilgilenebileceğini ileri sürüyorlar. UFO şüphecileri kaşlarını çatıyor ve herhangi bir süper zeki türün neden uzaydaki kuşatılmış ve hırpalanmış çamur topumuzla uğraştığını soruyor.

BÖLÜM DÖRT

Küçük İnsanlar: UFOnotlar mı Leprikonlar mı?

İlginçtir ki, UFO'ların sakinleriyle karşılaşan bazı kişiler, varlıkların kulağa Çince gibi gelen bir dilde konuştukları gerçeğini yorumladılar. Diğer pek çok algılayıcı, varlıkların İngilizce (ya da algılayıcının anadili ne olursa olsun) konuşurken şarkı söyleyen bir konuşma modeli kullandıklarını söyledi. Diğerleri, işgalcilerin aslında onlara şarkı söylüyor gibi göründüğünü iddia etti.

17 Temmuz 1967'de, bir grup küçük Fransız çocuk, öğleden sonra 3:00'ten kısa bir süre sonra, çalılarla dolu tarlalarda yürüyüşe çıkmak için Arc-sous-Cicon köyünden ayrıldı. Çam ormanına çıkan hafif bir yokuşta yukarı doğru yürüyorlardı ki öndeki küçük kızlardan biri hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı ve bacakları onu taşıyabildiğince hızla evine koştu. O. annesine, bir böğürtlen çalısının arkasında oturan birkaç "küçük Çinliyi" şaşırttığını ve içlerinden birinin onu kapmak niyetiyle ayağa kalktığını söyledi.

Birkaç dakika sonra, iki genç kız, çalılardan çalılara koşan çıkıntılı göbeği olan garip, küçük bir varlık gördüklerini iddia ettiler. Yaratık kısa bir ceket giyiyordu ve belirgin şekilde daha hızlı hareket ediyor gibiydi.

insan oğlu. Kızlar ayrıca varlıkların "garip şarkı söyleyen bir tarzda" konuştuğunu duydu.

, Kırk yaşındaki Rosa Lotti (nde Dainelli), İtalya'nın Arezzo eyaletindeki Bucine yakınlarındaki bir köy olan Cennina yakınlarındaki ormanlık bir alanda bir çiftlikte yaşıyordu. 1 Kasım 1954'te, dört çocuk annesi, yalnız bir karşılaşma yaşadı. küçük bir gemiden çıkan iki küçük varlıkla.

Saat 6:30'du ve Rosa, Madonna Pcllegrina'nın mihrabında sunmak için bir demet karanfil taşıdı. Bir açıklığa girerken, hemen merakını çeken fıçı biçimli bir nesne gördü. Ona bir "iğ" gibi göründü, uzunluğu ancak altı fitten fazlaydı, birleştirilmiş iki çana benziyordu ve daha çok deri gibi görünen metalik bir malzemeyle kaplıydı.

Aracın arkasından aniden iki varlık çıktı. "Neredeyse erkekler gibiydiler, ama çocuk büyüklüğündeydiler." Yüzlerinde dostça ifadeler vardı ve ayakları dahil tüm vücutlarını kaplayan tek parça gri tulumlar giymişlerdi. Kıyafetleri arasında ayrıca yakalarına yıldız şeklinde küçük düğmelerle bağlanan kısa pelerinler ve yelekler de vardı. Miğferler küçük ama “normal” yüzlerini taçlandırıyordu.

Ufak tefek adamlar dinç ve hareketliydiler ve Rosa'ya Çince'ye çok benzeyen bir dilde hızla konuşuyorlardı. "liu", "lai", "lai" ve "lau" gibi kelimeler vardı. Zeka dolu "muhteşem gözleri" vardı.Rosa'nın ifadesine göre yüz hatları "normal"di, ancak* son değerlendirmesine göre üst dudaklarının ortadan hafifçe kıvrıldığını ve bu nedenle hep kıvrık göründüklerini söyledi. Gülümsüyorlar.Dişleri iri ve geniş olmasına rağmen törpülenmiş gibiydi ve biraz çıkıntılıydı.Rosa gibi bir taşralı kadına ağızları "tavşan gibi" geliyordu.

İki varlığın kızılağaç görünüşlü olanı, Noel Baba'nın neşeli elflerinden biri gibi sürekli gülüyor ve onunla temas kurma konusunda endişeli görünüyordu. Ancak karanfilleri ve taşıdığı siyah çoraplardan birini kapıp aldığında onu ürküttü. Şaşıran Rosa, çekingenliğine rağmen elinden

geldiğince ona itiraz etti ve yaratık, diğerlerini çoraba sarıp bohçayı mile atmadan önce ona iki Kürekçi verdi.

Ufak tefek adamlar sanki çorap ve karanfil karşılığında Rosa'dan uzaklaşarak aracın içinden iki paket aldılar. Takas hediyeleriyle geri dönmeden önce, Rosa kaçmak için bu andan yararlandı. Korkmuş kadın ormanda birkaç saniye koştu. En sonunda varlıklara bakmak için döndüğünde, onlar ve tuhaf araçları ortadan kaybolmuştu.

Rosa hikayesini köyün jandarmalarına, rahibine ve kadını tanıyan diğerlerine "her türlü aptalca fanteziden veya boş hayalden kesinlikle arınmış"1 olarak anlattı (1).

-On sekiz yıl sonra, bir İtalyan UFO çalışma grubu Rosa Lotti'yi yeniden ziyaret etti ve Üçüncü Türden klasik bir UFO karşılaşması haline gelen olayla ilgili bir dizi yeni ayrıntı elde etti.

Flying Saucer Review'da1* yazan Sergio Conti, Rosa'nın varlıklarla karşılaştığında korku hissetmediğini vurgulamak istediğini belirtti. Olay yerinden kaçtıktan sonra alarm gelmişti. İki varlıktan daha yaşlı olanı kamera olduğunu düşündüğü bir paket çıkardığında koşmaya başlamıştı. Nedense fotoğrafının çekilmesini istemiyordu. onlara.

Conti, insanımsıların varlığının Rosa'da bir sükunet durumu yarattığını söylüyor.

*** Tüm alıntılar için Kaynakça ve Notlara bakınız.**diğer temas raporlarıyla tutarlı tezahür. Görünüşe göre atavistik korkular, ancak algılayıcı bilinmeyen fenomeni uzaktan düşünmeye başladıktan sonra kendini gösteriyor. Psikolojik rahatsızlıklar, "ziyaretçiler" ile kaldıkları sürece, algılayıcılar tarafından nadiren hissedilir.

UFO'lardan gelen varlıklarla karşılaşmalara ilişkin birçok rapor, Conti'nin bahsettiği modeli takip ediyor gibi görünüyor. Bir uçak indiğinde ve yaratıklar ortaya çıktığında, izleyici genellikle paniğe kapılır ve hatta bir şok durumuna girebilir. Ancak varlık, algılayana yaklaştığında, tanık, özellikle UFOnaut ile telepatik veya sözlü olarak

iletişim kurarken, genellikle bir sükunet durumu yaşar. Varlık zanaatına geri döndüğünde, algılayıcı eski korku durumuna geri döner.

Böyle bir korku-huzur-korkma modeli,* UFO varlıklarının yalnızca yakın mesafedeyken algılayıcıya sükuneti iletebildikleri varsayımına yol açmıştır. Belki de telepatik olarak iletilen bir mesajdan ziyade varlığın işitsel bedeninden yayılan bir duygudur. Pek çok kişi, UFOnotları tarafından adının söylendiğini duymasına rağmen, gelmiş olabilecek huzuru hiç deneyimlemeden, bir gemi karasını görünce olay yerinden kaçtı.

Rosa Lold, aracı, yaklaşık yirmi yıl sonra bu deneyimi ne kadar önemli bulduğunu gösteren bir dizi küçük ayrıntıyla anlattı:

“Milin kalınlaştırılmış kısmında karşılıklı iki lomboz ve bunların ortasında, benim içini görmemi sağlayan küçük bir kapı vardı. Sırt sırta yerleştirilmiş iki küçük çocuk koltuğu gördüm, her biri lombozlardan birine bakıyor."

Rosa şimdi varlıkların dudaklarının geriye kıvrıldığını reddediyor. Tıraşlı varlıkların tamamen "normal" olan ağızları olduğunu düşünüyor. Araç yaklaşık yüz metre koştuktan sonra da ürkütücü bir şekilde ortadan kaybolmadı. Rosa, aracın ve varlıkların bu kadar gizemli bir şekilde ortadan kaybolmasının basında çıkan haberler olduğu konusunda ısrar ediyor. Sonunda arkasına bakmak için durduğunda küçük adamlar ve iğleri hala oradaydı.

Conti, "neredeyse reddedilemez" olan Cennina fenomeninin doğrulanmasını sağlamak için artık - taş ustalarından öğrencilere, işçilerden mahkeme çalışanlarına kadar değişen algılayıcılardan - "geniş bir yardımcı görgü tanıklığı ağı" olduğunu yazıyor. Tüm bu kayıtlar, "iğ"in Cennina'daki çalılıkların üzerinden sabah 6:30 sularında indiğini doğruluyor.

YENİDEN BİRLEŞMEDE UZAYLILARLA İLETİŞİM

Reunion adası, Hint Okyanusunda, Mauritius ve Madagaskar arasında yer almaktadır. Orada, 31 Temmuz 1968'de, sabah saat dokuzda bir UFO görüldü, dünyanın her yerinde, günün her saatinde ve yılın her mevsiminde UFO'lar görüldü. ancak bu rapor fazladan bir şey içeriyordu.

“Mösyö Luce Fontaine adlı otuz bir yaşındaki bir çiftçi, tavşanları için ot topladığı bir akasya ormanındaki küçük bir açıklığın ortasında olduğunu ifade etti. Aniden, kendisinden seksen fit ötede, açıklıkta oval bir nesne fark etti. Yerden yaklaşık on iki ila on beş fit yükseklikte havada asılı kalmış gibi görünüyordu. "Kabin" olarak tanımladığı şeyin dış kenarı koyu maviyken, orta kısım daha açık ve daha trans gibi görünüyordu.
ebeveyn, ekran gibi. Nesnenin üstünde ve altında iki parlak metal ayak vardı.

Bir öğretmenle evli ve çocukları olan Fontaine, çalışkan ve tamamen dürüst kabul ediliyor. Bu kimlik bilgileri oluşturulduktan sonra, Fontaine'in kabinin ortasında kendisine sırtları dönük iki kişi gördüğüne dair ifadesine yer verelim. Sağdaki daha sonra onunla yüzleşmek için döndü. Fontaine, boyunu yaklaşık doksan santimetre veya kabaca üç fit olarak tahmin etti. Tek parça, tulum tipi bir üniforma ve bir kask giymişti.

Fontaine, "Sonra ikisi de bana sırtlarını döndüler ve bir kaynak makinesinin elektrik arkı kadar güçlü bir parlama oldu," diye ekledi Fontaine. “Etrafımda her şey bembeyaz oldu. Güçlü bir ısı yayıldı ve ardından sanki bir rüzgar esiyormuş gibi, birkaç saniye sonra orada hiçbir şey kalmamıştı." -

Nesne kaybolduktan sonra Fontaine nesnenin bulunduğu bölgeye gitti, ancak yerde herhangi bir iz veya

girinti bulamadı. UFO'nun yerden yaklaşık on iki ila on beş fit yükseklikte havada süzüldüğünü fark ettiğinden, fiziksel kanıtların olmaması çok şaşırtıcı değil.

Fontaine sonra olanları karısına anlattı, sonra da polis! Kendisiyle röportaj yapan bir Fransız dergisi olan Lumieres dans la Nuit'in muhabirine "Ve herkes bir anda bana inandı," yorumunu yaptı.

Ertesi gün, doğrudan olay yerine giden St.-Pierre polis teşkilatından Yüzbaşı Maljean ve Service de la Protection Civile'den Yüzbaşı Legros tarafından yürütülen resmi soruşturma başladı. Radyoaktiviteyi saptamak için cihazlar kullanıldığında, bulguları bölgede ve Fontaine'in görüldüğü gün giydiği giysilerde makul miktarda radyoaktivite gösterdi. Legros'a göre, çakıl taşları ve çim kümeleri üzerinde sekiz radyoaktif nokta vardı.

röntgenin altmış binde biri kadar - oldukça düşük, ama muhtemelen "bir şeyin" orada olduğunu gösteriyor. Düşük röntgen sayımının bir açıklaması, gerçek okumaların, iddia edilen inişlerden yaklaşık on gün sonrasına kadar alınmamış olması ve bu süre zarfında şiddetli yağmurlar olmasıydı.

Bölgede, 11 Ağustos'ta komşu Mauritius adasının üzerinde bir tane de dahil olmak üzere başka UFO gözlemleri de vardı. Bu aracın puro şeklinde olduğu açıklandı ve Reunion'dan da görüldü.

UFO'ların yalnızca sağlam "fındık ve cıvata" metalik araçlar olabileceğine dogmatik olarak inananlar için, bir aracın kolayca ortadan kaybolabileceği iddiası akıl almaz. geleneksel olarak maddi nesnelerden başka.

Eğer nesne enerjisini henüz bizim bilmediğimiz bir kaynaktan aldıysa, araç havada asılı kalmak veya uzaklaşmak için hız değiştirirken UFO'yu bir parıltıyla kaplayabilir. Yayılan ışıma, ultraviyole veya diğer görünmez ışınlara benzer olabilir ve nesneyi görüş aygıtımız için görünmez hale getirebilir.

Şimdi görüyorsun, şimdi görmüyorsun fenomenini açıklayabilecek başka bir teori, UFO'nun bir uzay-zaman sürekliliğini bir ulaşım kanalı olarak kullanması ve böylece çok uzun mesafeler boyunca uzun yolculukları atlamasına olanak sağlamasıdır.

KAYAK PİSTİNDE KARŞILAŞMA

İnsan, insansı varlıklarla garip karşılaşmalarını anlatmaya başladığından beri, parlak bir ışık tarafından hareketsizleştirilmekten söz etti. Son kırk yıldır

*biz*bilimkurgu öyküleri,* Buck Rogers ve Rash Gordon dizileri ve kurbanlarını sersemleten, öldüren ve hatta parçalayan "ışın silahları" kullanan kahramanları ve kötü adamları tasvir eden fütüristik filmlerle bombardımana tutuldu. Bilimimiz ancak son zamanlarda yok edebilen bir ışık olan lazer ışınını icat etti.

■ Kendi teknolojimiz ne kadar gelişirse, garip varlıklarla yüzleşmeye dair eski anlatımlar o kadar fazla güvenirlik kazanıyor. Bir zamanlar akıl almaz görünen raporlar, yüzyıllar boyunca bu kadar çok temas kuranın ve algılayıcının, ancak şimdi ortaya çıkan ve kullanılan aletleri ve eserleri nasıl tarif etmiş olabileceğini düşündürüyor. ,

Bir İsveç dergisi muhabiri, 7 Ocak 1970 günü öğleden sonra Finlandiya'nın güneyindeki Imjarvi köyü yakınlarındaki bir ormanda meydana geldiği bildirilen insansı bir gözlemin hikayesini araştırmak üzere Finlandiya'ya gönderildi.

Otuzlu yaşlarının sonlarında bir çiftçi olan Esko Viljo ve otuz altı yaşındaki bir ormancı olan Aarno Heinonen adlı iki tanık kayak yapıyordu. Her iki adam da atletik içki içmeyenler olarak nitelendirildi.

O soğuk öğleden sonra bir açıklıkta durmuşlardı. Yaklaşık beş dakika sonra bir vızıltı duydular ve gökyüzünde çok güçlü bir ışık olarak tanımladıkları şeyi gördüler. Vızıltı yoğunlaştı, ancak ışık uçuş düzeninde durdu.

Aniden ışık, garip bir ışıkla titreşen kırmızımsı gri bir sis görünümü veren bir bulutla çevrelenmiş gibi göründü. Bulutun tepesinden dumanlar yükselmeye başladı. İki şaşkın adam tam bir sessizlik içinde izledi.

Bulut daha sonra yaklaşık kırk beş yüz fit alçalarak kayakçıların içini görmesine izin verdi. Tanımladıkları şeyi kabaca dokuz fit çapında yuvarlak, metalik bir nesne olarak gördüler. Tuhaf nesnenin düzleştirilmiş alt tarafında üç yarım küre ve bir merkezi tüp gördüler.

Nesne bir süre havada asılı kaldı ve uğultu devam etti.

Vızıltı yoğunluğu arttı ve nesne yavaşça alçalırken sis kayboldu. UFO yer seviyesinden yaklaşık dokuz ila on iki fit yükseklikteyken vızıltı gibi durdu.

Heinonen, "O kadar yakındı ki, ona kayak sopamla dokunabilirdim," yorumunu yaptı.

Tüpten aniden bir ışık huzmesi yayıldı. Biraz hareket ettikten sonra ışın durdu ve karda parlak bir şekilde aydınlatılmış bir daire çizdi. İki adam, kirişin yaklaşık üç fit çapında olduğunu kabul etti. Alanın üzerine kırmızı-gri bir sis çökerken ikisi tamamen hareketsiz kaldı.

"Birdenbire," dedi Heinonen, "sanki biri arkamdan belimden yakalamış ve beni geriye doğru çekmiş gibi hissettim!"

Yaklaşık bir adım geri çekildiğini hatırladı. "Aynı saniye içinde yaratığı gördüm. Elinde siyah bir kutuyla ışık huzmesinin önünde duruyordu." Heinonen, kutunun yuvarlak bir açıklığı olduğunu ve titreşen sarı bir ışık yaydığını söyledi.

Yaratık yaklaşık doksan santimetre boyundaydı, çok ince kolları ve bacakları vardı. Yüzü balmumu gibi solgundu. Herhangi bir göz fark etmedim ama burun çok tuhaftı. Bir burundan ziyade bir kancaydı."

Kulakların çok küçük olduğunu ve başa doğru daraldığını belirterek tarifine devam etti. Yaratık açık yeşil bir malzemeden tulumlar, daha koyu yeşil çizmeler ve dirseklerinin üzerine kadar uzanan beyaz eldivenler giymişti. Parmakları kara kutunun etrafında pençe gibi kıvrılmıştı.

Viljo daha sonra garip insansı ile ilgili yorumlarını ekledi: "Yaratık parlak ışıkta duruyordu ve fosfor gibi parlıyordu ama yüzü çok solgundu. Omuzları ince ve çekikti, kolları bir çocuğunkine benziyordu. Kıyafetleri düşünmedim, sadece yeşilimsi renkte olduklarını fark ettim."

Viljo ayrıca yaratığı kısa, bir metreden kısa ve oldukça zayıf olarak tanımladı.

İki adam orada durmuş yaratığı seyrederken, biraz döndü ve kutunun ağzını Hcinonen'in önüne koydu. Titreşen ışık çok parlaktı, neredeyse kör ediciydi. Ardından, yaratık ışık huzmesinin içinde durmaya devam ederken, nesneden kalın kırmızı-gri bir sis döndü ve karın üzerindeki aydınlatılmış daireden büyük kıvılcımlar çıktı.

Adamlar kıvılcımların büyük olduğunu - yaklaşık üç fit uzunluğunda - ve kırmızı, yeşil ve mor olduğunu bildirdi. Kıvılcımlar iki adama çarptığında, onları hissetmediler. Sis daha sonra o kadar kalınlaştı ki artık birbirlerini, ışık huzmesini veya yaratığı göremediler - bu zamana kadar toplamda yaklaşık on beş ila yirmi saniye gözlemlemişlerdi.

Deneyim boyunca erkekler paniğe kapılmadı ve birbirleriyle konuşmadı.

Viljo rapora şöyle devam etti: “Karın üzerindeki daire aniden azaldı. Işık demeti titreyen bir alev gibi yukarıya doğru süzülüp nesnenin tüpüne girdi. Sonra sanki sis dağıldı ve üstümüzde hava boştu."

Sis dağıldıktan yaklaşık iki dakika sonra, Heinonen sağ tarafının duyarsız hale geldiğini fark etti. Kayağıyla öne doğru bir adım atınca yere düştü.

“Sağ tarafım ışığa dönüktü. Sağ bacağım ağrıyordu ve sağ ayağımdan yukarı doğru hiçbir şey hissetmiyordum. Defalarca denememe rağmen kalkamadım” dedi.

Kayaklarını bıraktı ve Viljo onun köye ve Heinoncn'un ailesinin kulübesine ulaşmasına yardım etti ve burada kendini hiç iyi hissetmediğini bildirdi. Nefes almakta güçlük çekiyordu, baş ağrısı ve sırtında, kollarında ve bacaklarında ağrılar vardı. Kısa süre sonra kustu ve daha sonra su geçtiğinde kahve kadar siyahtı.

Aynı akşam Heinonen, kan basıncını normalden çok daha düşük bulan ve bir şok durumuna işaret eden bir doktor olan Dr. Pauli Kajanoja'ya danıştı. Doktor ona biraz uyku hapı verdi.

Semptomlar devam etti. Heinonen'in kolları ve bacakları ağrımaya devam etti ve ayrıca denge sorunları yaşadı.

Üşüdüğünü hissetse de ateşi yoktu.

Altı gün sonra, 14 Ocak'ta Dr. Kajanoja'ya üçüncü bir ziyaret yapıldı. Heinonen'e kan dolaşımını iyileştirmek için ilaç verildi, ancak semptomlar devam ederek çalışmasını engelledi.

Mayıs ayında Heinonen hala baş ağrısı ve mide ve ensesindeki ağrılardan şikayet ediyordu, hala çalışamıyordu. Kendisinin ve Viljo'nun bir kez nesneyi ve insanımsı gördükleri yere döndüklerini ve daha sonra daha da hastalandığını bildirdi.

Heinonen'in katlanmak zorunda kaldığı fiziksel acılara ek olarak, hafıza kaybı dönemleri de vardı. Ocak ayından beri iyi yemek yememişti. Karşılaşmadan önce sağlığı mükemmel olmasına rağmen, şimdi en hafif görevin bile onu yorduğunu fark etti.

Viljo, yaratıkla karşılaştıktan hemen sonra anormal bir şey hissetmese de, tamamen zarar görmeden kaçmadı. Ancak yaklaşık bir saat sonra yüzü şişti ve kızardı. Biraz dengesiz yürümeye başladı. Ertesi gün, bacaklarında bir hafiflik hissinin yanı sıra dengesini sağlamakta çok güçlük çektiğini fark etti. İki gün sonra elleri ve göğsü kızardı ve yaklaşık iki gün daha baş ağrısı çekti.

12 Ocak'ta Viljo, şişmiş gözleri nedeniyle bir uzmana gitti. İki gün sonra Heinola'da kendisine kan dolaşımı için ilaç veren bir doktora gitti. Viljo üç gün sonra aynı doktora geri döndü ve doktor onda bir sorun bulamadı - ancak Viljo saunaya girdiğinde tüm vücudunun kıpkırmızı olduğunu bildirdi.

Viljo, Mayıs ayında İsveç'ten muhabire bir mektup yazarak, başka kişilerin de ziyaretin yapıldığı yeri ziyaret ettiğini ve onların da birkaç gün içinde rahatsızlandıklarını söyledi.

Her iki adamı da muayene eden Dr. Kajanoja'nın raporu şunları söyledi:

Bence erkekler büyük bir şok yaşadı. Esko "Viljo'nun yüzü çok kızarmıştı ve biraz şişmiş gibiydi. İkisi de dalgın görünüyordu. Hızlı ve tutarsızca konuştular. Heinonen'de klinik olarak yanlış bir şey bulamadım*. Kendini iyi hissetmiyordu ama şoka tepki veren midesi olabilirdi. Tarif ettiği semptomlar radyoaktiviteye maruz kaldıktan sonrakilere benziyor. Ne yazık ki, bunu ölçecek bir aletim yoktu. Siyah idrara gelince, açıklanamaz görünüyor. Muhtemelen içinde kan olabilirdi ama bu birkaç ay devam edemez. Teşhis koymak imkansızdı, bu nedenle herhangi bir özel ilaç yazamadım.

İsveçli muhabir, bir fotoğrafçı ve bir tercüman, Viljo ve Heinonen ile birlikte o yılın Haziran ayında siteyi ziyaret ettiğinde, Viljo, Heinonen ve tercümanın elleri kırmızıya döndü. Heinonen baş ağrısı nedeniyle bölgeyi terk etmek zorunda kaldı.

Muhabir, gazetecilik görevleri doğrultusunda, 7 Ocak öğleden sonra, iki kayakçının bildirdiği saatle aynı zamanda (4; 45) gökyüzünde garip, güçlü bir ışık gördüğünü bildiren iki tanığın yerini tespit edebildi. Tanıklardan biri, bölgeden yaklaşık on beş kilometre uzakta bir köy olan Paistjarvi'den bir çiftçinin karısı olan Etna Siitari idi. Diğeri; Tanık, on

kilometre uzaklıktaki Paaso köyünden bir adam da bir ışık fenomeni gördüğünü söyleyerek olayın zamanını doğruladı. Ancak bu algılayıcıların hiçbiri UFO varlıklarıyla temas halinde olduğunu bildirmedi.

YENİ JERSEY TOPRAK NUMUNE ALICILARI

Yetmiş iki yaşındaki George O'Barski sahibi olduğu ve işlettiği küçük içki dükkanından eve dönerken Ocak 1975 için oldukça sıcak bir geceydi.

Hudson Nehri'nin New Jersey tarafındaki North Hudson Park'tan geçerken o sabah saat iki civarındaydı. Sonra, garip bir şekilde, arabasının radyosu aniden çok fazla statik hale geldi.

O'Barski, Mutual UFO Network'ün bir müfettişi olan Ted Bloecher'a, "T radyomu fark etmeye başladı," dedi, "içinde cızırtı ve teneke gibi bir ses geldi... Sesi açtım ve daha fazla cızırtı duydum, anlıyor musun? Radyo duruyor!' Hiçbir şey yok, anladın mı?" 4

Havanın aşırı sıcak olması nedeniyle arabanın camı kısmen açıktı. O'Barski, bir buzdolabının çıkardığı sese benzeyen bir vızıltı sesi duyduğunu bildirdi. Sonra gökten bir şeyin indiğini gördü: "Yüzen bir şeydi." '

Nesneyi yuvarlak, yaklaşık otuz fit çapında ve altı ila sekiz fit yüksekliğinde, tepesinde bir kubbe olarak tanımladı. Nesnenin kendisi karanlıktı ve birkaç ışıklı

*Küçük İnsanlar: UFOnauta mı Leprikon mu?*teknenin gövdesinin ana kısmının etrafındaki dikey pencereler. Her pencere yaklaşık bir fit genişliğinde ve dört fit uzunluğundaydı; yaklaşık bir fit aralıklarla yerleştirilmişlerdi. O'Barski, pencerelerin hiçbirinde ev aydınlatmasının yoğunluğu hakkında aydınlatma dışında hiçbir şey görmediğini söyledi. Ayrıca kubbenin tabanındaki nesnenin etrafında ışıklı bir şerit fark etti.

Nesnenin daha sonra O'Barski'nin arabasına paralel olarak yakındaki parka taşındığı ve onun yaklaşık yüz fit önünde durduğu bildirildi. İlk başta, nesne yerden yaklaşık on fit yukarıda asılı duruyor gibiydi; sonra çimenli alanın yaklaşık dört fit üzerine yerleşti. Cismin ayaklara mı yoksa herhangi bir platforma mı dayandığını belirleyemedi.

Aniden kare ışıklı bir açıklık belirdi ve dokuz ila on bir insansı, "yangın merdiveninden inen çocuklar gibi" merdivenlerden aşağı indi.

O'Barski'ye göre, yolcuların hepsi yaklaşık bir ila dört fit boyundaydı ve bir tür tulum giyiyor gibiydiler, "kar tulumlu küçük çocuklar gibi." Her birinin başında tulum gibi yuvarlak ve koyu bir miğfer vardı. Ayrıca eldiven giyiyor gibiydiler.

Yolcular merdivenlerden inerken, her biri küçük, kara bir çanta ve küçük bir kürek taşıyordu. Her çantanın kendisine bağlı bir ipi veya sapı varmış gibi görünüyordu.

Görünüşe göre küçük insansılar görevlerini iyi biliyorlardı, çünkü yere ulaşır ulaşmaz kazmaya başladılar. UFO'nun yakınındaki çeşitli yerleri hızla kazdılar ve toprak örneklerini çantalarına koydular.

Tüm kazma bölümü iki dakikadan az sürdü; sonra küçük yolcular bir kez daha basamakları tırmandı ve araç havalandı, yirmi saniye içinde tamamen gözden kayboldu,

O'Barski, "sakinler robot gibi davranmadı" dedi

ama insanlar gibi hareket ediyordu. Onları izlerken onu fark etmemiş gibi görünseler de, yavaş yavaş korkmaya başladı.

UFO ve içindekiler gittikten sonra, O'Barski'nin araba radyosu bir kez daha normal çalıştı.

O'Barski raporu özetlerken şu yorumu yaptı: "Otuz yılda [içki dükkanında] ellerinde tabancalı ve bıçaklı adamlar tarafından pek çok kez alıkonuldum. Çok korktum ama hiç böylesi olmamıştı. Taşlaşmıştım!

Dünyanın çeşitli dünya dışı zekalar tarafından periyodik olarak ziyaret edilebileceği ve çeşitli yerli varlıklara ev sahipliği yapıyor olabileceği düşüncesini dikkate almalıyız. Bazı varlıklar, şu anda Mars robot sondalarımızla yaptığımız gibi, sanki toprağımızı kimyasal olarak analiz ediyormuş gibi, öncelikle toprağımızı incelemekle ilgileniyor gibi görünüyor. Diğer varlıklar, yalnızca insanlığın ruhsal farkındalığıyla ilgileniyor gibi görünmektedir. Üçüncü bir varlık türü, gelişigüzel, neredeyse kayıtsız bir gözlemci gibi görünürken, başka bir varlık türü, algılayana biraz tehditkar olmasa da hırçın görünür.

İlginç bir şekilde, "toprak örnekleyicilerin" açıklamaları, bir ila dört fit yüksekliğindeki aynı küçük, elf varlıkları tutarlı bir şekilde tanımlıyor. Ve bu tür bir tutarlılık, küçük insanların her zaman ekolojik olarak düşünen, yoğun bir şekilde endişe duyduklarına dair asırlık iddialarla tutarlı görünüyor. insan kuzenlerinin Toprak Ana'ya nasıl davrandıkları hakkında.

Yine, kendi kültürümüzün kendi uzmanları olduğu gibi - öncelikle kişinin ruhuyla ilgilenen dindarlar, kendini laboratuvara adamış kimyagerler, kendini hava durumuna adamış meteorologlar vb.- olduğu gibi, başka bir tür de başka bir kültürel bağlamda ilgisini bölümlere ayırabilir. gruplar.

THE ROCKVILLE, VİRGİNYA, İNSANSILAR

Kendimizi yabancı bir gezegenin sakinleriyle iletişim

kurmak isteyen zeki varlıkların yerine koyalım. Bir kasaba meydanına stratejik olarak yerleştirilmiş bir ses alıcı-verici aracılığıyla cehennemle iletişim kurabiliriz. Alıcı-verici aracılığıyla temasa geçilenler, o zaman bizi haklı olarak ekran benzeri bir yüze ve bedenlerimizden çıkıntı yapan tellere sahip kare, metalik varlıklar olarak tanımlayabilir.

Televizyon aracılığıyla görsel bir görüntü eklemeye karar verirsek, uzaylılar, teknik olarak bizden biraz daha az gelişmiş olduklarını varsayarsak, ışık hızıyla gelip gidebileceğimizi ve biz isteyene kadar görünmez olabileceğimizi müthiş terimlerle anlatabilirler. varlığımız bilinsin diye. Televizyon ekranının boyutuna bağlı olarak gerçek görüntümüz, tanrısal güçlere sahip olmamıza rağmen aslında çok küçük bireyler olduğumuzu gösteriyor olabilir.

UFO'lardan çıkan "periler" ve "elfler"le ilgili açıklamaların birçoğunun, teknik olarak daha az karmaşık bir türle iletişim kurmak amacıyla yansıtılan bir uzaylı zekasının görüntüsünü tanımlaması mümkün olabilir mi?

11 Mayıs 1969 sabahı saat bir kırk beşte, Manakin, Virginia'da öğrenci olan yirmi yaşındaki Mike Luczkowich, Rockville, Virginia'da kız arkadaşıyla yaptığı bir geziden sonra eve dönüyordu.

Tam Roclcville Marketinin önünden geçerken, Mike arabasının yaklaşık elli yarda ilerisinde bir şey fark etti. İlk başta bunun bir çift geyik olabileceğini düşündü, ancak kısa süre sonra yaklaşık üç buçuk ila dört fit boyunda iki figür gözlemlediğini fark etti. Yaratıklar basketbol topu kadar büyük görünen küresel miğferler takıyorlardı. Her kaskı çevreleyen, arabanın farlarını yansıtan soluk yeşil bir şeritti. Varlıklar ilk başta hareketsizdi, ancak kısa süre sonra koşarak tanığın solundaki bir sete koştular.

İlk iki yaratık, yolun sağ tarafından üçüncü bir küçük yaratık belirdiğinde ve setin üzerinden tırmanarak hızla diğerlerine katıldığında, zar zor ortadan kaybolmuştu.

Luczkowich, erkeklerin "bacaklarda biraz bol olan ancak

ayak bileklerinde dar olan" açık kahverengi tulumlar giydiklerini bildirdi. Herhangi bir kol görmedi ve büyük boy miğferlerin arkasındaki özellikleri tespit edemedi.

Öğrenci yaşadığı deneyimle sarsıldı ve pazar gününe kadar kimseye karşılaşmadan bahsetmedi.

Pazartesi günü, Luczkowich ve diğer üç adam siteye döndü. Üç varlığın tırmandığı setteki zehirli sarmaşık ve hanımeli arasından kesin bir iz bulabildiler.

- Setin ötesinde, üç insansı yaratığın yapmış olabileceği gibi, içinden bir yol geçen bir arpa buldular. Birkaç adım sonra (küçük varlıkların kendilerini tahıl tarlasına atmış olabilecekleri iki düzleştirilmiş alan fark ettiler. Luczkowich'e göre izlenimlerden birindeki ezilmiş arpa, iki küçük cismin izini gösterirken, başka bir izlenim bir tanesinin ana hatlarını çiziyordu. küçük vücut.

Sivil bir grup olan Ulusal Hava Olayları Araştırma Komitesi'nden (NICAP) müfettişler ertesi hafta geldiler, ancak o zamana kadar arpa biçilmişti ve onunla birlikte birkaç soruyu daha yanıtlamış olabilecek kanıtlar vardı. Dört adam arpa tarlasındaki izleri fark ettiklerinde hiç fotoğraf çekilmemişti.

Bölgenin yaklaşık yarım mil batısında ve yaklaşık iki saat önce aynı akşam, 11 Mayıs'ta, on sekiz yaşındaki Debbie Payne bir randevudan eve dönerken evinin üzerinde oval şekilli, parlak bir nesne gördüğünü bildirmişti. Nesne oldukça parlak göründü, sonra söndü ve o ve sevgilisi eve varmadan önce iki kez daha parlak hale geldi. Ne yazık ki, Bayan Payne'in eskortu cismi kendisinin görmediğini söyledi, ancak iki görüşün yakınlığı, üç küçük insansı ile Bayan Payne'in evinin üzerindeki UFO arasında bir ilişkiyi gösterebilir.

OHIO'DA VUR-KAÇ

30 Mart 1967'nin fırtınalı gecesinde, güney Ohio'daki evine giderken, David Morris kendisini sonsuza dek peşini bırakmayacak bir kabusun içinde otomobilini sürerken buldu. Saat 02:30 civarındaydı ve Morris yolun sol tarafında yirmi beş ila otuz yarda ötede parlayan koni şeklinde bir nesne gördüğünde bir tepenin zirvesine henüz ulaşmıştı.

Morris saatte otuz mile yavaşladı ve tutulan buğdayın içindeki gizemli araca inanamayarak baktı.' Tekne yaklaşık yirmi beş fit yüksekliğinde ve tabanında yaklaşık on iki fit genişliğindeydi.

Aniden Morris'in dikkati tekrar otoyola çevrildi. Yolun karşısına koşarak farlarının parıltısına doğru turuncu bir üniforma giymiş dört, muhtemelen beş figür vardı. ,

Morris arabasını frenledi ama duramadı. Arabasının sağ ön tarafı "adamlardan" birine çarptığında mide bulandırıcı bir gümleme sesi geldi. Otomobil, yağmurla kayganlaşan otoyolda sekiz ila on fit kaydı ve ardından bir yola geldi. Morris kapı koluna uzandı. İlk dürtüsü yardım etmekti.

Sonra, dedi, aklından şu düşünce geçti: "Onlardan birini öldürürsem, beni öldürürler!" Gaza basıp olay yerinden ayrıldı.

Daha sonra sivil bir UFO araştırmacısı şunları söyledi: “AU soruşturması, David Morris'in gerçeği uydurduğunu gösteriyor. Karşılaşmadan en az bir hafta önce, neredeyse her gece çeşitli şekil ve boyutlarda turuncu renkli ışıklar hakkında raporlar alıyorduk. Morris'in karşılaşmasından sonra, bu tür görüşler aniden kapandı! Şimdi neredeyse her gece yine kırmızı renkli ışıklarla ilgili raporlar alıyoruz ... Tüm bunların nasıl biteceğini merak ediyorum."

YOL KENARINDAKİ UZAYLILAR

Takma adla "Mr. O zamanlar Pittsburgh UFO Araştırma Enstitüsü sekreteri olan Schmidt, kızı Jean'den, yaşadığı bazı olağandışı hava ışığı fenomenlerini bir an için görebilme umuduyla, kızı Jean'den Volkswagen ailesinde Butler, Pensilvanya'nın varoşlarına kadar kendisine eşlik etmesini istedi. gözlemlemek Özel bir havaalanından sadece bir mil uzakta yaşadıklarından, Rible gökyüzündeki geleneksel ve alışılmadık ışıkları ayırt etme yeteneği konusunda oldukça güçlü hissetti.

Volkswagen'i bir arka yola park ettiler ve birkaç dakika bekledikten sonra iki ışık küresi gördüler. İlk başta aydınlatılan nesneler, karayoluna paralel uçan ve yola iniş kavramıyla oynayan iki uçak gibi göründü. Kısa bir süre sonra tam da bunu yapmış gibi göründüler. Sonra, çeyrek millik bir mesafeden, araçlar saatte seksen millik bir hızla Ribles'a doğru yokuştan yukarı geldiler. Işık kürelerine daha iyi bakmak için otomobillerinden inen Rible'lar, şimdi iki çılgın uçakla kaçınılmaz bir çarpışma gibi görünen şeye kendilerini hazırladılar.

Çarpışma hiç olmadı, ancak Rible'lar gerçeklik yapılarında onlara ve hepimize meydan okuyan bir darbeyle karşı karşıya kaldı.

Işıklar, Ribles'ın Volkswagen'inin kaportasından sadece birkaç metre ötede duran beş figürden oluşan bir yarım daireye dönüşmüş gibiydi. Her iki Rible de arabaya geri atladı, ancak babası aracı çalıştırmaktan endişe ederken, Jean insansılara iyice baktı. Schmidt, onları şu şekilde açıklarken ondan alıntı yapıyor:

“. . . İnsana benziyorlardı ama yüzleri tamamen ifadeden yoksundu. . . Gözleri, tabiri caizse, yatay yarıklardı... Herhangi bir iris ya da gözbebeği göremedim - sadece yarıklar. Burunları insan burnu gibi dar ve sivriydi ve ağızları gözler gibi yarıktı." •

Jean, figürlerden dördünün yaklaşık beş fit yedi inç yüksekliğinde, beşincisinin ise yaklaşık beş fit boyunda olduğunu söyledi. Hepsi bir tür düz başlı şapka takmışlardı ve sarı saçları kulak hizasına kadar görünüyordu: Daha kısa insansı olanın saçları omuzlarına geliyordu, bu da Jean'in bunun bir kadın olabileceğinden şüphelenmesine neden oldu.

Canlıların beşi de aynı şekilde giyinmişti, özensiz gri-yeşil gömlekler ve pantolonlar giymişlerdi. Yüzlerindeki ve ellerindeki cilt pürüzlüydü ve "yara dokusu veya ciddi şekilde yanmış deri" gibiydi.

Jean, bakan varlıkların yarım daire şeklinde olmasının onları "ürküttüğünü" kabul etti.

Müfettişlere, "Işıklar veya figürlerle ilgili hiçbir ses duymadık" dedi. Motor çalıştırıldığında, Ribles "geri gitmek ve sonra ileri gitmek ve onları kaçırmak için rakamları yuvarlamak" zorunda kaldı.

Jean, stres altında unutulmuş olabilecek deneyim ayrıntılarını ortaya çıkarmak için tasarlanmış ısrarlı sorgulamalar altında en önemli faktörün ne olabileceğini hatırladı. Işıklar hızla arabalarına yaklaşırken, kulaklarıyla değil, kafasında bir "koro sesi" duydu. Onları beyniyle hissetmiş gibiydi.

“Sesler şöyle dedi: 'Hareket etme . . . hareket etme . . hareket etme . .'-.'Kıpırdama' diye tekrarlayıp durdular. . . Kıpırdama,' ama onu dışarı sürüklediler - 'Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa'" Işıklar söndüğünde, sesler bir anda kesildi, dedi Jean. "Babam hiçbir şey duymadı ve ben de bir şeyler duyduğumu sandım ama şimdi pek emin değilim."

BİR BELÇİKA BAHÇESİNDEKİ İNSANSI

UFO gözlemleri 1947'den beri dünya çapında sürekli olarak gerçekleşiyor, ancak nedense yakın zamana kadar Belçika'da insansı gözlemler nadirdi. Bu son ziyaretlerden birine, basitçe VM olarak tanımlanan ve Brüksel'in sadece birkaç mil kuzeydoğusundaki sanayi şehri Vilvorde'de yaşadığı söylenen yirmi sekiz yaşındaki bir Belçikalı tanık oldu.7

Aralık 1973'teki o gece bölgede çok güçlü bir rüzgar esti. VM, dubleksinin mutfağının yanındaki küçük bir avluda bulunan tuvalete gitmek için saat 2:00 civarında uyandı. Karısını uyandırmamak için sessiz olmaya çalıştı ve yatak odasının ışığını yakmamak için bir el feneri aldı.

Tam mutfağa vardığında, evin dışından bir kürek düşüyormuş gibi bir ses duydu. Daha sonra mutfağa giren yeşilimsi bir ışık fark etti. Pencereden dışarı baktığında, kendisine bir akvaryumun dağınık aydınlatmasını hatırlatan bir parıltı olarak tanımladığı şeyi gördü. Bahçesi genellikle o saatte tamamen karanlıktı.

Yeşilimsi ışığın çıktığı bahçe alanını izlemeye devam etti ve çok geçmeden ışığın kaynağı olan parlayan bir üniforma giymiş küçük bir varlık gördü. İnsansı normal kollara ve bacaklara sahip görünüyordu ve yaklaşık olarak ortalama bir yapıya sahipti. Üniforma, metalik bir boyayla kaplanmış gibi görünüyordu ve yaratığın kafası, kendisininkini örten dikdörtgen bir sırt çantasına inen bir hortumu olan kase şeklindeki şeffaf bir miğferle örtülmüştü. belden omuzlara kadar.

VM'nin görebildiği kadarıyla giysinin düğmesi, fermuarı veya dikişi yoktu. Uzaylının belinde, normalde tokanın olacağı yerde kare bir kutudan kırmızı ışık yayan bir kemer vardı.

İnsansı bahçedeydi ve elektrik süpürgesi ya da mayın detektörü gibi görünen bir cihazı çalıştırıyordu. Nesneyi,

VM'nin bahçede bıraktığı bir yığın yaprak üzerinde ileri geri hareket ettirdi.

Küçük varlık yürümekte zorlanıyor gibiydi. Bir yandan diğer yana sallandı ve yürürken dizlerini hafifçe büktü.

Aniden VM el fenerini bahçe alanına çevirdi ve insansı arkasını döndü. Görünüşe göre tüm vücudunu hareket ettirdiği için başını çeviremiyordu. O zaman VM, garip küçük ziyaretçinin koyu tenli olduğunu görebildi. VM ne bir burun ne de bir ağız seçebiliyordu ama küçük sivri kulakları ve sarı, oval şekilli gözleri açıkça görebiliyordu. İnsansı gözleri kocaman ve parlaktı ve kenarlarında yeşil bir daire çiziyordu. Göz bebekleri de oval ve siyahtı.

Garip küçük ziyaretçi, VM'ye yüz yüze baktı. Daha sonra bir elinde dedektör ile diğer avucunu kaldırdı ve işaret ve orta parmaklarını açarak bir “V” yaptı.

Bu işaretle, küçük insansı bahçe duvarına doğru yürüdü ve karasinek gibi bir taraftan yukarı ve diğer taraftan aşağı doğru yürümeye başladı.

Birkaç dakika içinde bahçe duvarının diğer tarafında beyaz bir ışık aurası belirdi. Rüzgârın üzerinde bir ses duyuldu. dairesel nesne havaya kısa bir mesafe tırmandı. Nesne, cırcır böceği gibi bir ses çıkararak birkaç dakika havada asılı kaldı.

VM, UFO'nun üst kısmını yeşilimsi bir ışık yayan şeffaf bir kubbe ile tepesinde fosforlu turuncu olarak tanımladı. Geminin alt yarısı bordoydu ve alt kısımda biri mavi, biri kırmızı ve biri sarı olmak üzere üç ışık görülüyordu.

Anjnsignia, UFO'yu çevreleyen platformda görülebiliyordu ve VM bunu, şimşeğe benzeyen sarı bir flaşla çapraz olarak kesişen siyah bir daire olarak tanımladı.

Kısa bir süre içinde UFO dikey olarak havaya yükseldi, ardından göğe doğru fırlayarak arkasında parlak bir iz bıraktı. Çok geçmeden, kış göğünde bir zerreden başka bir şey olmadı.

VM, insansıdan herhangi bir sözlü veya telepatik mesaj

almadı ve korku yaşamadı. Ayrıca müfettişlere, tüm olaydan en ufak bir rahatsızlık duymadığını söyledi; aslında, kısa süre sonra yatağına geri döndü ve gecenin geri kalanında mışıl mışıl uyudu.

Ertesi sabah VM bahçeyi kontrol etti, ancak yerdeki izler veya çöküntüler şeklinde tek bir başlık insansı izine rastlayamadı. Anlayabildiği kadarıyla, gece gelen ziyaretçi hiçbir şeyi rahatsız etmemişti. >

SEBZE ADAM

1968 yılının Temmuz ayında güzel bir yaz günüydü. Jennings Frederick ok ve yayla dağ sıçanı avlıyordu ama gün batımına kadar hiçbir şey toplamamıştı ve eve doğru yola koyuldu. Aniden "abartılı hızda çalışan bir kaydınkine çok benzeyen, tiz bir vızıltı" olarak tanımladığı şeyi duyduğunda derin düşüncelere dalmıştı.

Yazar Gray Barker'a göre ses, “Benden korkmana gerek yok. iletişim kurmak istiyorum arkadaş olarak geliyorum Hepinizi biliyoruz. Huzur içinde geliyorum. Tıbbi yardım diliyorum. Yardımınıza ihtiyaçım var!" "

Ama bu mesajı kim, ne veriyordu? Ve Frederick bunu dışarıdan mı duydu yoksa telepati yoluyla mı aldı?

Aniden, yarı insan yüz hatlarına, uzun kulaklara ve sarı, çekik gözlere sahip bir varlık oradaydı. Kolları yaklaşık dörtte birinden büyük değildi ve iğne benzeri uçları ve vantuzları olan 7 inç uzunluğunda üç parmağı olan ellerde son buluyordu. Gövdesi, ince ve yeşil olduğu için şekil ve renk olarak bitki sapına benziyordu.

İlk başta Jennings, elinin bir çalı parçasına dolandığını düşündü, ancak kısa süre sonra insansı yaratığın elini kavradığını ve kan akıttığını fark etti.

ondan. Aniden yaratığın gözleri sarıdan kırmızıya döndü ve dönen turuncu daireler gibi dönüyor gibiydi. Gözlerin hipnotik etkisi onun olduğu yerde donup kalmasına neden olduğu için Jennings'in acısı hemen durdu.

Kan nakli şeklinde talep edilen tıbbi yardım sadece bir dakika kadar sürdü, ardından yaratık onu serbest bıraktı ve her adımda yirmi beş fitten fazla mesafe kat ederek bir tepeye koştu.

Ağrı, Jennings'in koluna geri döndü ve eve doğru yola çıktı. Kısa bir süre sonra, Sebze Adam'ın uçan dairesiyle ya da hangi araçla geldiyse oraya gidiyor olabileceğini düşünmesine neden olan bir uğultu duydu.

Jennings eve döndü, ancak alay konusu olmaktansa ailesine bir çalı tarafından çizildiğini söylemeye karar verdi. Hikaye, birkaç ay sonra arkadaşı Barker ile ilişkilendirene kadar ortaya çıkmadı.

UFO'lar, Jennings Frederick ve ailesine yabancı değildi. Annesi, Jennings henüz okuldayken bir deneyim yaşamıştı.

Kocasını işe, çocukları okula hazırladıktan sonra kahvaltı tabaklarını yıkadı. Mutfak penceresinden dışarı baktı ve bir yamaca yakın tarlada oynayan bir çocuk olduğunu düşündüğü şeyi gördü. Çocuğun elektrikli sığır çitine dokunabileceğinden endişelendi ve genci uyarmak için verandaya gitmeye karar verdi.

Ancak oraya vardığında gördüğü şey bir çocuk değil, küçük siyah veya koyu yeşil bir yaratıktı. Taşıdığı küçük bir çantaya toprak ve ot dolduruyordu- Yaratığın hemen ötesinde, yere kadar uzanan bir asansörü olan bir uçan daire vardı. Küçük yaratık, araca bir çeşit kablo gibi görünen bir şeyle bağlıydı.

Tekne yaklaşık on fit çapında ve beş fit yüksekliğinde, krem ve gümüş renkliydi ve kubbenin altında sıra sıra pencereler vardı. * Makine bir uğultu sesi çıkarırken saat yönünde dönüyor gibiydi.

Küçük insanımsı insandan çok hayvana* benziyordu, Çıplaktı ve sivri kulakları ve kuyruğu vardı - bunların hepsi

ona şeytani bir görünüm veriyordu, Yüz hatlarını algılayamıyordu,

Bayan Frederick eve koştu, yatağa atladı ve her ne ise ortadan kaybolacağını umarak battaniyeyle başını örttü. Birkaç dakika sonra yaratığın araca girip havalandığını görmek için tam zamanında pencereden dışarı baktı. Uçak "tüy kadar hafif" olarak havaya yükselirken uğultu daha da yükseldi.

Bayan Frederick, oğlu Jennings okuldan eve gelene kadar olaydan kimseye bahsetmedi, bir UFO tutkunu, hangi kanıtları arayacağını biliyordu ve hemen iniş alanına gitti.

Teknenin gövdesinin durduğu yerde bir çöküntü buldu ve aracın tanımından ve toprağın kıvamından ağırlığının en az bir ton olduğunu tahmin etti. Ayrıca yaratığı belirlediği pençe benzeri izler de buldu. yaklaşık kırk beş kilo ağırlığındaydı. Jennings, çöküntülerdeki saç örneklerini ve rayların sıvalı izlenimleriyle birlikte Hava Kuvvetlerine gönderdi. Bu tür kanıtlar, Jennings'i annesinin gördüğünü söylediği şeyi gerçekten gördüğüne ve rüya görmediğine ikna etti.

Gray Barker'a göre, Hava Kuvvetleri "manasız bir açıklama -hava balonu- sundu ve fiziksel kanıtları asla geri göndermedi.*' ■

Jennings Frederick'in UFO'lar ve ilgili konularla karşılaşması, Bitki Adam ile bitmedi; Hava Kuvvetleri'ndeki görev süresi boyunca kısa bir ara vermelerine rağmen, terhis olduktan sonra birlikte yaşıyordu.

bir kez daha anne babasını aradı ve bir sabah saat bir ile dört arasında bir kırmızı ışıkla uyandı.

İçgüdüsel olarak 38'lik servis tabancasını yastığının altından çıkardı ve araştırmaya başladı. İlk başta kaynağın gaz ocağı olabileceğini düşündü, ancak kısa süre sonra oturma odasının zemininde zıplayan bir elma büyüklüğünde küçük bir teneke kutu fark etti. Aniden bir el onu yakaladı ve sol kolunda bir iğne batması hissetti.

Siyah balıkçı yaka kazaklar ve koyu renk pantolonlar giymiş, yüzlerinde kar maskeleri olan üç adamla karşılaştı. İçlerinden biri, "Köpeklere ok atıldı ve herkes gazlandı!" dedi.

"Peki ya bu?" bir başkası sordu.

"Yakında dışarı çıkacak - yarı uyuyor," diye cevap geldi. "İğneyi dert etme. Bir iki gün kolunu ağrıtır, o kadar."

Kutu Jennings'e ulaşmak üzereyken, adamlar gaz maskelerini taktılar ve son hatırladığı şey, adamlardan birinin kutuyu cebine koyduğunu görmesiydi.

Jennings'e göre adamlar yüzüne bir şey çektiler ve ona UFO'lar ve gerçekte ne olduklarını düşündüğü hakkında sorular sormaya başladılar. Ayrıca saatin kaç olduğunu ve gelecekte ne düşündüğünü de sordular. O noktada Jennings görünüşe göre bayıldı, çünkü ertesi sabaha kadar başka hiçbir şey hatırlamıyor, o sırada evdeki hiç kimse önceki geceden garip bir şey bildirmedi. Teneke kutudan çıkan dumanların "onları söndürdüğünü" varsaydı.

Gray Barker, Jennings Frederick ile yaptığı röportaj hakkında bir teori geliştirdi: "Belki de onlardan biriydi. Belki de ben onunla röportaj yapmak yerine o benimle röportaj yapmıştı."

Ancak kısa süre sonra bu fikri reddetti. engebeli Batı Virginia kırsalından eve gitti ve bu fikre karar verdi. Jennings deliliğin, Hıristiyan şeytanların değil, UFO bilmecesinin etkisinde olan bir adamdı.

GİZLİ KİŞİ: PUCK VE ÇİÇ İNSANLAR'

1962'de, İzlanda'daki küçük bir köydeki bazı girişimci adamlar bir ringa balığı işleme tesisini büyütmeye karar verdiler. İzlanda geleneğine göre, hiçbir toprak sahibi, mülkünün küçük bir parçasını gizemli "Gizli Halk" için ayırmayı ihmal etmemelidir ve kırsal kesimden birkaç kişi, fabrikanın herhangi bir şekilde genişletilmesinin araziyi ele geçireceğini adamlara işaret etti. Küçük İnsanlar için ayrılmıştı.

İşadamları güldü. Modern, neredeyse kırılmaz matkaplara, matkap uçlarının yorulmadan kemiren dişlerini tamamlamak için bol miktarda dinamite ve ekipmanı çalıştırmak için yüksek nitelikli adamlardan oluşan birinci sınıf bir ekibe sahiplerdi. İlerleme saçma hurafelerle durdurulamazdı.

Ama "kırılmaz" tatbikatın parçaları birbiri ardına paramparça oldu. Yaşlı bir çiftçi, Saklı Halk'a ait araziye izinsiz girdikleri uyarısını tekrarlamak için öne çıktı. Eğitim ve aydınlanma konusunda kendilerine güvenen işçiler güldüler. yaşlı bir adam ve böylesine yalpalayan, batıl inançları olan yaşlı bir budalanın modern, jet çağı İzlanda'sında hala var olabilmesinden duydukları kibirli şoku dile getirdi.

Ancak matkap uçları kırılmaya devam etti.

Sonunda fabrika müdürü, bu tür gevezeliklere inanmadığını söylese de, eski görüşü kabul etti.

çiftçinin önerisi, bölgedeki Gizli Halk ile temas kurmak ve onlarla barışmaya çalışmak için yerel bir kahine danışması. Bir trans halinde, kahin yöneticiye o arsayı mesken olarak seçmiş olan özellikle güçlü bir varlık olduğunu söyledi.

Ancak Saklı Kişi mantıksız değildi. Kâhin, işadamlarının fazladan alana gerçekten ihtiyacı olduğunu açıkladıktan sonra, varlık yaşayacak başka bir yer bulmayı kabul etti. Gizli Olan, düzenlemelerini yapmak için sadece biraz zaman istedi. Yönetici sondajı beş gün ertelerse, işletmenin başka bir arsa bulmak için yeterli zamanı olacaktır.

Müdür, göremediği bir şeyle pazarlık yaparken biraz tuhaf hissetti, ancak kırık matkap uçlarını not aldı ve kahine Gizli Olan'ın bir anlaşması olduğunu söyledi. Beş gün geçtikten sonra işçiler sondaja devam ettiler. O andan itibaren iş verimli bir şekilde ilerledi ve "kırılmaz" matkapta bir parça daha kırılmadı.

Kabul etmek gerekir ki, bu tür hikâyeler sanki bizimkinden çok daha eski bir zamandan geliyormuş gibi geliyor, ancak Küçük İnsanlar'ın geçmiş yüzyıllarda insan komşuları üzerinde uyguladıkları garip güçler her ne ise, bugün de aynı derecede güçlü görünüyor. Ne vardı, ya da. efsane perileri, folklor ve -bunu söylemeye cüret edebilir miyiz- gerçek mi?

Çoğu gelenekte, özellikle Britanya Adaları ve İskandinavya'da, peri halkı, dünya yüzeyinin altında büyülü bir krallıkta yaşayan olağanüstü varlıklardı. Perilerin her zaman erkeklere çok benzer olduğu düşünülmüştür, ancak her zaman ölümlü insanlardan daha fazlası oldukları bilinmektedir. Periler hiçbir zaman popüler olarak yalnızca ruhlar alemine ait olarak düşünülmemiştir. Eski metinlerin birçoğunun bildirdiği gibi, periler "İnsan ve Melek arasında orta doğadandır." Peri irfanında tutarlı olan bir faktör vardır: "Orta halk"* sürekli olarak insanın işlerine karışır, bazen ona iyilik yapmak, bazen onu kötülemek için.

Mukaddes Kitaba dayalı bazı otoriteler, Lucifer tarafından kışkırtılan göksel ayaklanma sırasında

Cennetten kovulan asi meleklerin rolünü perilere atmaya çalıştılar. Bu mülksüzleştirilmiş melekler (ya da kişinin bakış açısına bağlı olarak iblisler) Dünya'da yeni meskenler edindiler, insan bedenlerinde maddeleştiler ve insanları eş olarak aldılar, tabii ki "İnsan ve Melek arasındaki melez bir varlık ırkı" ürediler. '

Geleneksel olarak, "periler" -yaygın olarak kabul edilen bir jenerik kullanacağım- bir varlık ırkıdır, görünüş olarak insanlığın benzerleridir, ancak aynı zamanda fiziksel değildir veya çok boyutludurlar. Zayıf Homo sapiens'ten çok daha fazla güç ve yeteneğe sahip olmalarına rağmen, peri halkı, güçlü bir şekilde insana bağımlı olarak tasvir edilir.

İşte keşfetmekten çok zevk aldığım kültürler arası ilginç referanslardan biri! Puckwudjinies, "kaybolan küçük insanlar" anlamına gelen yaygın bir Amerikan sözcüğüdür. Puck, dikkat et! Robin Goodfellow. Orman elfinin kişileştirilmesi. Biz fanilerin ne kadar aptal olduğumuza kıkırdayan Shakespeare'in “tatlı Puck'ı”. '

Buradan, tüm Töton ve* İskandinav lehçelerinde minör ruhların genel adı olan Puke'ye gidiyoruz. Puke, bir goblin olan Alman Spuk ve bir hayalet olan Dutch Spook ile aynı kökenlidir. Tabii bir de İrlanda pukası ve Cornish perisi var. Ve Puckwudjlni ekini kesip atın ve geriye Arapların sihirli lambaların sakini olan fini kalıyor.

Yani, kendisini neredeyse evrensel olarak Puck olarak ifşa eden boyutlar ötesi bir zekaya sahibiz. Kızılderili kabilelerinden İskandinav kabilelerine ve Arap kabilelerine kadar, kesinlikle aynı türden etkileşimlere sahibiz ve aynı

oyun, aynı amaçlar, aynı hedefler,

Yüzyıllar boyunca çeşitli kişiler, Küçük İnsanlar'ın var olduğuna dair "ikna edici kanıtlar" bulduklarını hissettiler. Onlara periler, kekler, ölüm perileri, kırmızı olanlar, iyi insanlar veya cüce cinler deyin veya onları Puck, Robin Goodfellow veya Mab - Küçük Halk'ın hikayeleri etrafında kalıcı hikayeler ve muazzam bir folklor kütüphanesi inşa edildi.

Perilerin insanları büyülediği ve onlardan yararlandığı söylenir; ölümlünün iradesi dışında insanlarla evlenebilecekleri veya olası bir delikanlı veya kıza büyü yapıp onunla yollarını açabilecekleri anlatılır; çocukları ve yetişkinleri kaçırmaktan ve onları yeraltındaki peri krallığına kaçırmaktan zevk alıyor gibi görünüyorlar.

Madalyonun diğer tarafında, perilerin bir çiftçinin mahsulünü toplamasına veya bir hizmetçinin mutfağı temizlemesine yardım etmek için gerçekleşebileceği söylenir; geleceği tahmin etme yetenekleriyle insanlara rehberlik edebileceklerini; ayrıcalıklı bir çocuğun doğumuna yardım etmek ve onu hayatının geri kalanında eğitmek ve korumak için hazır olduklarını,

Küçük İnsanlar için doğru olduğu söylenen aynı şeylerin, UFO'larda yaşayanların Homo sapiens'e karıştığı bildirilen vakalar için de söylenebileceğini düşünmek ilginçtir.

UFOnotların, Dünyalıları daha uysal kılmak için erkekleri ve kadınları hipnotize ettikleri veya "büyüledikleri" bildirildi. : Erkeklerin, kadınların ve çocukların kaçırılıp UFO'lara götürüldüğüne dair çok sayıda belgelenmiş vaka var ve UFOnaut'ların yıllar boyunca Homo sapiens'in bazı temsilcileriyle yakın işbirliği içinde çalıştıkları bildirildi.

onlara yardım ediyor ve tavsiyelerde bulunuyor ve kim bilir belki daha az karmaşık bir zamanda ekinlerin alınmasına bile yardımcı oldular. 1

Belki de en çok bilinen peri öyküsü, bir çiftçinin toprağı kazan bir veya daha fazla Wee Folk'la karşılaştığı sahnedir. Çiftçi doğal olarak küçüğün altınını gömdüğünü zanneder ve periyi bacağından yakalar ve ona hazinesini anlatması için zorlar. Bunu yaptıktan sonra çiftçi, periyi serbest bırakır ve çok az çabayla onu tekrar bulabilmek için noktayı işaretler. Aletleriyle birlikte geri döndüğünde, altının kazılmasını imkansız bir görev haline getirmek için nokta değiştirilmiş veya bir şekilde karıştırılmıştır.

Bu hikaye sonsuz modifikasyon ve varyasyonlarla anlatıldı, ancak esasen açgözlü bir adamı alt eden bir perinin hikayesi olmaya devam ediyor. Perileri iş başında keşfeden adamın onlar tarafından periler krallığına götürüldüğü ve oradan çok daha sonra sadece bir günün geçtiğini düşünen yaşlı bir adam olarak geri dönebileceği pek çok hikaye daha az bilinir. oradan asla geri dönemeyeceği.

Belki de periler hiç altın aramıyorlar. Belki de Küçük İnsanlar toprak, mineral ve baklagil örnekleri alan ve faaliyetlerinin bilinmesini istemeyen UFOnotlardır.

Aşağıdaki hikayenin dört yüz yıl önce yaşanmış olsaydı nasıl bir peri masalı olarak anlatılabileceğine dikkat edin.

17 Ağustos 1962'de Brezilya, Diamantina'dan bir madenci olan Rivalino da Silva, bir çukur kazmakla uğraşan yaklaşık bir metre boyunda iki garip insanla karşılaştı. Da Silva'nın ani yaklaşmasıyla irkilen ufak tefek adamlar çalıların arasına koştu. Hayret içindeki adam olduğu yerde dikilirken, şapka şeklinde, ateşli bir cisim göğe yükseldi.

Da Silva, az önce kendisi için oynanan tuhaf sahneyi değerlendirmekte zorlanmış olmalı. O gece eve gitti, üzerinde uyudu, muhtemelen tüm tuhaf işi kendi deneyimine dahil etmeye çalıştı. Ertesi gün madendeki arkadaşlarına gördüklerini anlattığında, ona güldüler.

Ancak 20 Ağustos'un şafağından kısa bir süre sonra, on iki yaşındaki oğlu Raimunda garip seslerle uyandı. Daha sonra onların "Rivalino burada. O yok edilmeli" dediklerini duyduğuna yemin etti.

Raimunda, bir insana pek benzemeyen ve sadece yarısı büyüklüğünde bir gölgenin yatak odasından geçmek yerine süzüldüğünü gördü.

Sonra babası büyülenmiş gibi hareket etmeye başladı. Ön kapıyı açtı ve yerden yaklaşık iki metre yukarıda asılı duran iki büyük küreye doğru yürüdü. Garip nesneler vızıldadı ve ürkütücü bir ışıkla yanıp söndü.

Raimunda babasına geri gelmesi için bağırdı ama adam gizemli yüzen nesnelere doğru yürümeye devam etti. Oğlan, babasının elinden tutup onu tuhaf transından çıkarmak için bir hamle yapamadan, küreler, babasının biçimini tamamen saran ağır, sarımsı bir duman yaydı.

Duman dağıldığında havada süzülen toplar da yok olmuştu - Rivalino da Silva da öyle.

Raimunda ve iki küçük erkek kardeşi Fatimo ve Dirceu koşarak geldiler. polis karakolu, babalarının ortadan kaybolmasıyla ilgili inanılmaz hikayeyi ağlayarak anlatıyor. Polis hemen soruşturma başlattı.

Da Silva'nın evinde, tozun içinde yaklaşık 16 fit çapında, temiz bir şekilde süpürülmüş garip bir alan buldular. Bölgede herhangi bir ayak izi veya iz bulamadılar. Memurlar evin yaklaşık 160 metre uzağında birkaç damla kan buldular, ancak laboratuvar analizleri kanın

bir insandan geldiğine göre, bunun da Silva'ya ait olup olmadığını belirlemenin hiçbir yolu yoktu.

Polis, Raimunda'nın hikayesini çözmeye çalıştı ve çocuğun babasını öldürdüğü ve bir şekilde cesedi ortadan kaldırmak için dahiyane bir yöntem bulduğu varsayımıyla hareket etmeye başladı. Ancak kısa süre sonra, on iki yaşındaki dehşete kapılmış çocuğun, kaybettiği babasının yasını içtenlikle tuttuğuna ve psikolojik olarak cinayet işlemekten aciz olduğuna ikna oldular.

*ben*Daha sonra bir balıkçı, 19 Ağustos akşamı da Silva'nın evinin etrafında dönen tuhaf küreler gördüğünü bildirdi. Da Silva'nın madenci arkadaşları, onun küçük adamlarla karşılaştığını bildirdi. Dava resmi olarak "çözülmemiş" olarak kapatıldı.

• Bu hikayeyi farklı bir zamana ve farklı bir kültürel bağlama yerleştirin ve iki Küçük Halk'ın altınlarını gömmesine rastlayan bir işçinin peri masalına sahip olun. Hazinelerinden vazgeçmeleri için onları kandırmayı başaramayan adam, bir daha asla görülmemek üzere gizemli, altın bir arabada periler krallığına götürülür.

UFOnotları gözlemleyen kadın ve erkeklerin açıklamaları bile peri halkının verdiği açıklamalarla örtüşüyor. İnce kanatlı on beş santim boyundaki yaratıklardan değil, bir fit ile beş fit arasında duran, iri gözleri, sivri çenesi ve oldukça keskin yüz hatları olan daha yaygın folklor perisinden bahsediyoruz.

Peri folklorunda neredeyse ölümlülere şehvet duyuyor gibi görünen peri aşıklarının altın ark hikayelerini gömen Küçük İnsanlarla karşılaşmalar kadar yaygın. Bu tür açıklamalar, UFOlogy yıllıklarında giderek daha fazla ortaya çıkmaya başlıyor. Aşağıdaki, türün klasik bir örneğidir:

Brezilya'nın Minas Gerais eyaletindeki Francisco de Sales kasabası yakınlarında yaşayan genç bir çiftçi olan Antonio Villas Boas, 15 Ekim 1957'de,

önünde üç metal mahmuz bulunan, büyük, uzun bir yumurtaya benzeyen bir makineye benzeyen bir gemiye sürüklendi. Onu kaçıranlar onun boyundaydı (yaklaşık beş fit dört inç boyunda) ve onu gemiye zorbalık ettikten sonra çıplak soydular ve iğneler ve tanımlanamayan aletlerle onu dürttüler ve dürttüler.

Sonra asıl sürpriz geldi: Uzaylı türünden tamamen çıplak bir kadınla bir odaya kapatılmıştı. Antonio, onu dışa doğru çekik görünen büyük mavi gözleri, düz bir burnu, çıkık elmacık kemikleri, neredeyse dudaksız bir ağzı ve keskin bir şekilde sivri çenesi olarak tanımladı. Genç kadın gerçekten "ateşli bir şeydi" çünkü Antonio daha sonra radyasyon zehirlenmesi belirtileri gösterdi.

Dişi, peri aşığının modern bir karşılığı mıydı? Doktorlar tarafından detaylı bir şekilde araştırılan bu hesabı daha önce yazsaydık elimizde ne kalırdı? Tarlasında çalışan genç bir çiftçi, ona aşık olan peri kraliçesinin onu kocası yaptığı, parlak ışıklarla dolu bir peri tümseğinin içine sürüklenir. Sonra, balayından sonra, periler tarafından tabu olarak kabul edilen bazı aptalca insani davranışlarda bulunduğunda, bir kez daha çiftliğine ve öküzlerine geri döner.

Dans eden perilerin ve küçük kraliyet ailesinin romantik hikayeleri, uzun zaman önce hikaye anlatıcıları tarafından kendi zamanlarının dilinde yorumlandığı şekliyle UFOnaut'ların eski anlatıları olabilir mi? Periler, Dünya'da her zaman var olmuş ve işlev görmüş, Homo sapiens'le bir arada var olmuş, onunla binlerce incelikli yolla iç içe geçmiş temel varlıklar olabilir mi? Yüzyıllarca süren mit ve efsanenin merkezinde gerçekliğin sağlam bir çekirdeği yatıyor olabilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

UFO Tamircileri

Bazı UFOloglar, dünya dışı, tanrısal varlıkların bizi ziyaret ettiğine ve mucizevi sınırlarda yetenekler sergilediklerine karar verdiklerinde, UFOnaut mekaniğinin hararetle ve engelli araçlarını manuel olarak tamir ettiği anlatımlarla karşılaşıyoruz. Bu tür raporlar, inançlarımızı yeniden değerlendirmemize ve ziyaretçilerimizin kim olabileceğini ve neden burada olduklarını daha eksiksiz anlamaya çalışmamıza neden oluyor.

Kova Tanrıları'nda, bariz mekanik arızalar gibi bu tür cihazların sempatik bir dikkat çekme mekanizması olarak tasarlanabileceğini öne sürdüm: "Otomobillerin durduğu, çamaşır makinelerinin bozulduğu ve televizyon tüplerinin söndüğü günümüzde, ağır hareket eden bir aracın görüntüsü gerçekten de çağdaş tanıkların acil ilgisi ve sempatisi. İnsan dikkati bir kez çekildiğinde, UFO zekası insan bilincini kolayca değiştirebilir. Örneğin, "UFO yapısı, algılayıcıya sembolik olarak kendi teknolojisinin bozulmakta olduğunu, kendi kültürünün acil onarıma ihtiyacı olduğunu söylüyor olabilir."

UFONAUTLAR ÇAĞRIYA GELİYOR

MT.Jones ve üç çocuk gece için yatmışlardı. Mrs. Jones, Johnny Carson ile The Tonight Show izliyordu.

Bayan Jones su içmek için televizyondan ayrılıp mutfağa gittiğinde, evin hemen kuzeyinde ve yaklaşık çeyrek mil doğuda elektrik hatlarının üzerinde uçan bir helikopter olduğunu sandığı bir şey fark etti. Nesne yavaşça Jones'un evine doğru ilerliyordu. Aniden bunun bir helikopter olmadığını anladı!

Kocasını uyandırmaya çalıştı, ancak elinden gelenin en fazlası, rüya görüyor olması gerektiği anlamına gelen uykulu bir cevaptı. Bayan Jones mutfağa döndü. Araç, evden yaklaşık yirmi ila otuz fit uzakta havada süzülüyordu.

Daha sonra aracın içinde bir erkek ve iki kadın "insanlar" gördü. Mürettebatın erkek üyesi, Bayan Jones'a bakıyor gibiydi. Anlayabildiği kadarıyla, "Şekilleri bizimkine benziyordu." 1

Zanaatın kendisinin, çevresinde bir platform bulunan bir küre şeklinde olduğu söylendi - bu, birçok UFO gözlemine uyan bir tanım. • Araçtaki insanlar siluet olarak belirdi. Bayan Jones hiçbir renk göremedi, ancak ana hatlar, oturanların cinsiyetini gösteriyordu.

Adam ona neredeyse hipnotik bir bakışla bakarken Bayan Jones korktu. Dönmeden önce en az otuz saniye onun gözlerine baktı ama büyülenmiş bir halde onu göz ucuyla izlemeye devam etti.

Bayan Jones'a göre adam, dümen kumandaları gibi görünen bir şeyin önünde duruyordu ve çok yavaş hareket eden gemiyi "kullanıyor" gibi görünüyordu.

Başarısız bir şekilde kocasını uyandırma girişimine devam

etti.

Kadınlardan biri adama bir şey uzattı: "Kahve fincanı gibi küçük bir nesneydi."

Adam çok kaslıydı ama üçü de oldukça ince ve yapılı görünüyordu. Başları ve vücutları ■ Bayan Jones'a normal insanlara benziyordu. Saçları olup olmadığını fark ettiğini hatırlamıyordu ve belden aşağısını hiç görmemişti ama onların sıradan erkekler ve kadınlar olduklarından emindi. Zanaatın kendisi ya beyaz ya da gümüştü.

Kısa süre sonra UFO elektrik hattını takip etmeye başladı ve kısa bir süre sonra görüş alanından kayboldu, bu sırada aracın arkasındaki renkli ışıkları görebildi.

Bayan Jones müfettişlere "Küçük kırmızı, mavi ve yeşil ışıklar ve pembe, yeşil, mavi ve beyaz bir buhar izi veya egzoz aniden doğruca havaya yükseldi ve kayboldu" dedi.

Ayrıca, o gecenin geri kalanında, kocası uykusuna devam ederken kendisinin oldukça huzursuz kaldığını da söyledi.

MONTANA'DAKİ UFO TAMİRCİLERİ VE NEW YORK

Bir UFO'nun mürettebatı tarafından olası onarımıyla ilgili bir olay, Walla Walla, Washington'dan Bayan Leona Nielson tarafından bildirildi.3

Bayan Nielson, kendisinin ve diğer iki kadının Şubat 1970'te Montana'da, Glacier Park yakınlarındaki kulübelerine gittiklerini bildirdi. Düz Nehir. Devasa şöminedeki toglar çıtırdadı, o huzur ve sessizlik dolu kış akşamı için rahatlatıcı bir ses.

Kadınlar gece için odaya çekildiklerinde saat bir civarıydı ama Bayan Nielson'ın gözü bir türlü uyuyamıyordu. Aniden üst kattaki yatak odasına sanki bir arabanın farlarından geliyormuş gibi bir parıltı girdi - ama yatak odasının penceresi

nehre bakıyordu.

Kalktı ve dışarı çıktı. Daha sonra alt alanda kubbeli uzun bir nesne ve onu çevreleyen bir platform fark etti. Görünüşe göre nesne bir tür kaynak ekipmanıyla tamir ediliyordu, çünkü ondan büyük kıvılcımlar fırlıyor, nehrin karşısına uçuyor ve kabininin yanındaki kıyıyı tepeliyordu.

Arkadaşlarından biri ona katıldı ve ikisi, kıvılcımlar aniden duruncaya ve garip araç ortadan kaybolana kadar olayı yaklaşık yarım saat izledi.

Bayan Nielson, araçta platformun etrafında koşan iki adam gördüklerini bildirdi. Onları yaklaşık beş fit sekiz inç boyunda / kar tulumu gibi görünen şeyler giymiş olarak tanımladı. Başları örtülü değildi; ve insanlar gibi çalıştılar ve yürüdüler. Zanaatın etrafında dönen platformun yaklaşık altı fit genişliğinde olduğunu tahmin etti.

İki kadın, kabinin kapısının hemen içini kendi görüş noktalarından izlediler; araç, keresteden arındırılmış iki dönümlük bir alan olduğunu tahmin ettikleri yerde duruyordu. Zanaatın kendisi yaklaşık elli fit çapındaydı.

“Arkadaşım ve ben panik yapmadık ya da kaçmadık. Nedenini bilmiyorum, diye sözlerini tamamladı Bayan Nielson.

Benzer bir olay yukarı New York Eyaletinde meydana geldi. 25 Kasım 1964, New Berlin bölgesinde uzun zamandır ilk sevgili geceydi. Gökyüzü günlerce bulutluydu, bu ülkenin çoğu için sonbaharın sonlarında tipik bir havaydı, ancak bu akşam ay ışığı çok güzeldi ve göklerde cömert bir yıldız genişliği görülebiliyordu. Dışarı çıkıp gökyüzünün güzelliğini seyretmek için güzel bir gece, diye düşündü Marianne.

O ve kimya mühendisi olan kocası Richard, Şükran Günü'nde ebeveynlerini ziyaret ediyorlardı. Syracuse'da yaşamalarına rağmen, çift New Berlin civarında büyümüştü. Yeni Berlin'in yaklaşık bir mil güneyinde, Richard'ın ailesinin evinde kalıyorlardı. Richard, babasıyla ava gitmişti. Marianne huzursuzdu ve uyuyamıyordu, bu yüzden bir süre dışarıda yürümeye karar verdi.

Gökyüzüne baktığında bir "kayan yıldız" gördü. Geleneksel yayı yaptı ve doğuda ufkun altına düştü. Bir tane daha vardı ama bu, en çok Kasım ayında görülen göktaşları için olağan kurala uymuyordu. İlkinin yanında düz bir çizgi halinde alçaldı, ama sonra otoyolun hemen üzerinden, biraz doğuda, Five Corners yakınlarında iniyormuş gibi göründü. Daha sonra karayolu boyunca izledi. Marianne kayan bir yıldız görmediğini ve bu parlak ışığın daha önce hiç görmediği bir yoğunluğa sahip olduğunu, hatta bir cıva buharlı lambadan bile daha parlak olduğunu fark etti.

Şimdi hafif bir uğultu duyabiliyordu - vızıldayan bir ses, "zorla çalışan bir su pompası gibi ve perdesi hiç değişmedi."

Kayınvalidesini dışarı çıkıp gece gökyüzünde gözlemlediği her ne ise onu görmesi için aradı.

Kısa süre sonra bir araba köşeyi geçti ve yolun aşağısına doğru ilerledi. Sonra sanki yolcuları da garip ışığı görmüş gibi ikinci bir araba geldi ve ışıklı nesne tam yöneldiği sırada yolun kenarına çekildi.

Marianne için. Olduğu gibi, araba bölgeden uzaklaşırken lastik yaktı ve garaj yolunda hafif bir yokuşun üzerinde duran Marianne tam kayınvalidesi dışarı çıkarken aceleyle verandaya doğru çekildi.

Ardından nesne yedeklendi. Marianne evin kapısına çok yakın bir mesafede kaldı. İlk başta kayınvalidesi Marianne'in eve geri dönmesini istedi ama sonra o da dışarıda kalıp garip nesnenin neyle ilgili olduğunu görmeye karar verdi. UFO sonunda evin yolunun birkaç yüz fit ötesinde havada asılı kalarak durdu.

Marianne müfettişlere "Gözlemleniyormuş gibi hissettim," dedi.

Bir İngiliz springer spaniel olan köpeği, Richard'ın annesine oldukça bağlıydı ve genellikle gece dışarıdaki gezilerini o sıralarda yapardı. O gece köpek metresinin yanından ayrılmadı, korkudan titreyerek ve titreyerek orada durdu.

Üçüncü bir araba yoldan geldi, sanki sürücü nesneyi görmüş gibi yavaşladı ve son hızla uzaklaştı.

Marianne'e göre UFO, otoyola paralel uzanan bir dere yatağında çok yavaş hareket ederek yol aldı. Daha sonra yaklaşık otuz sekiz yüz fit ötedeki bir dağın eteğine ulaştı ve bayıra yerleşti. Marianne artık motorlarının vızıltısını duyamıyordu ama parlak ışığı hâlâ görebiliyordu.

Soğuk bir geceydi ve kayınvalidesi tarafından ikna edilen Marianne sonunda eve girdi. Ama bir dürbün buldu ve nesneyi pencereden izlemeye devam etti.

Marianne o sabah eve girdiğinde saatin biri geçtiğini söyledi. Dürbün, ışığın merceklere yansıması nedeniyle pek yardımcı olmadı. Sonunda, dürbünü birkaç kez yukarı ve aşağı hareket ettirdikten sonra, parıltıdan kurtulmayı başardı ve UFO'nun yakınındaki adamlar gibi görünen bir şeyin neden olduğu aracın etrafındaki hareket olduğunu düşündüğü şeyi gördü.

Nesnenin kesin bir şeklini göremiyordu, ancak ışığın, görünüşe göre bir tür bacaklara dayanan UFO'nun alt tarafından geldiğini belirleyebiliyordu.

Marianne insan benzeri yaratıkların her sandıkta ikişer adam olacak şekilde alet kutuları taşırken izledi. Birden fazla sandık varmış gibi görünüyordu ama iki mi yoksa üç mü olduğundan emin değildi.

Adamların altı buçuk ila sekiz fit arasında olduğunu tahmin etti (hepsi ve geminin bacakları yaklaşık altı ila yedi fit uzunluğundaydı. Geminin altındaki parlak ışık alanının yaklaşık üç fit çapında olduğu tahmin ediliyordu).

Marianne zanaat ve sakinleri hakkında ne belirleyebileceğini görmek için dürbünü kayınvalidesine verdi. Richard'ın annesine göre, erkeklerin sayısı beş ya da altıydı ve deri dalgıçlarının giydiği gibi dar takımlar giymişlerdi. Takım elbise koyu renkliydi ve erkeklerin elleri bileklerinden görülebiliyordu ve giydikleri takım elbiseden daha açık ten rengi ortaya çıkıyordu. Temel olarak, erkeklere benziyorlardı, sadece ortalamadan daha uzunlardı. (Yükseklik tahminleri, erkeklerin yakınındaki çalıların yüksekliğine dayanıyordu.)

Marianne, "Babamı tarım makinelerinde çalışırken

gördüğüm gibi bu araç üzerinde çalışıyorlardı," dedi. "İngiliz anahtarları, tornavidalar ve bozulan bir makine parçasını tamir etmek için bir adamın kullanacağı aletlere sahip gibiydiler."

Olay yerine başka bir UFO geldi ve ilk nesnenin yanındaki sırta yerleşti.

İkinci araçtan, diğer araçta halihazırda çalışanlara katılan dört veya beş adam daha geldi. Marianne'e göre, tam ilk ekip üyeleri geminin merkezinden motora veya güç kaynağına benzer bir şeyi çıkardığında vardılar. Yeni ekip, onarım operasyonunda eski ekiplere katıldı.

Marianne, adamların uzun bir kabloyu kesin uzunluklarda kesiyor ve parçaları tekneyi tamir etmek için kullanıyor gibi göründüklerini söyledi. Adamlar çalışırken diz çökmüş, yarı uzanmış ve dirseklerine yaslanmış halde çalışıyorlardı. Şimdiye kadar on ya da on iki kişiydiler ve bazıları araçtan bir şeyler getirirken diğerleri gemiye parçaları geri getiriyor gibiydi, Marianne adamları dürbün olmadan göremediğini ama görebildiğini söyledi. . gözlükleri kullanırken UFOnauts'a iyi bakın.

Tüm olay boyunca, özellikle Marianne'in kayınvalidesi ve yaşlı kadının yanından hiç ayrılmayan köpek tarafında korku yoktu. Ancak iki kadın uyanık kalmaya ve garip adamları ve onların alışılmadık araçlarını yakınlardaki bayırda gözlemlemeye devam etmeye karar verdiler.

"Biliyor musun," dedi Marianne, "birini arasaydık ellerinde silahlarla ve ateşli silahlarla gelip onları rahatsız ederlerdi. Sadece o şeyi tamir edip uzaklaşmak istediler."

Marianne, UFOnotlarının yetkilileri aramak istemediğini bildiklerine ikna olmuştu, çünkü o onları izlerken izlendiğinden emindi.

Dakikalar saatlere dönüştü ve mutfak saatine göre saat şimdi 4:30'du. Adamların "motoru" kaldırdığını ve geminin dibine yerleştirdiğini gördü. Ama görünüşe göre tam olarak oturmuyordu, bu yüzden her adımı tersine çevirdiler, motoru tekrar yere koydular ve bir on dakika daha üzerinde çalışarak,

bir kez daha onu gemide değiştirmeye çalıştılar. Yine uymuyordu ve UFOnauts işlemi tekrarladı - daha fazla kablo kesip bölümleri yerine oturttu. Değiştirme üçüncü kez başarısız oldu, bu yüzden bir kez daha zemin seviyesine kaldırıldı. Ancak birkaç dakika daha uyum sağladıktan sonra, başarı nihayet onların oldu!

Adamlar daha sonra kullandıkları tüm aletleri aldılar ve gemilerine geri döndüler.

Saat 4:55'te tepenin üzerindeki araç havalandı ve neredeyse anında gözden kayboldu. Bir dakika sonra ikinci araç da aynısını yaptı.

Marianne'in yorumladığı gibi, "Uzun bir geceydi."

O günün ilerleyen saatlerinde Marianne ve kocası, o sabah erken saatlerde tanık olduklarına dair bazı somut kanıtlar bulup bulamayacaklarını görmek için bayıra çıkmaya karar verdiler. İniş alanına vardıklarında, on sekiz inç derinliğe kadar üçgen girintilere sahip üç yer buldular. Bu izlenimler, orada oldukça ağır bir şeyin durduğunu gösteriyor gibiydi.

Bir süre bölgeyi aradıktan sonra, Marianne aynı zamanda kısa bir kablo gibi görünen, boru şeklinde tanımladığı, yaklaşık bir inç çapında, kağıda benzer bir malzemeye sarılmış bir şey buldu. Kablonun kendisi alüminyum benzeri bir metaldendi. Marianne, o metalin daha yumuşak niteliklerine sahip olmadığı için bunun aslında alüminyum olduğunu düşünmedi.

Eve döndüklerinde Richard'ın annesi kablo parçasını saklamak için kaldırdı, ancak müfettişler hikayeyi kontrol ettiğinde kablo bulunamadı. Şüpheciler, kablonun aslında hiçbir zaman var olmadığını ileri süreceklerdir. Benzer UFO vakalarını araştıran diğerleri, kablonun bizim fiziksel düzlemimizden başka bir gerçekliğe kaydi olup olmadığını merak edecekler.

ALTINCI BÖLÜM

Robotlar ve Androidler

Bilim, insanın artan boş zaman arzusuna cevap vermek için, tatsız ve sıkıcı görevleri yerine getirebilecek robotlar yaratmak için büyük çaba sarf ediyor. Ev hanımını ev işlerinin iç karartıcı angaryasından kurtarmak için ekonomik robotlar tasarlamak birçok teknoloji uzmanının şu anki hayali; kocaya çimleri biçmede ve meyve ağaçlarını budamada yardım etmek; fabrika işçisinin üretim hattı monotonluğunun kayıtsızlığından kurtulmasına yardımcı olmak için. Fütürist yönelimli bu erkek ve kadınlar, robotların Mars toprağını örneklemek ve Jüpiter'in atmosferini araştırmak kadar dünyevi işleri yerine getirmede insanlığa hizmet edememesinin hiçbir nedeni olmadığını savunuyorlar.

Arthur C. Clarke ve Stanley Kubrick'in 2001: A Space Odyssey filmindeki "Hal" örneğinde olduğu gibi, haine dönüşebilecek robotlara üst düzey sorumluluklar emanet etmeye ihtiyatla baksak da, çoğumuz olgunlaştık. The Day the Earth Stood Still filmindeki Klaatu gibi sadık arkadaşlara tam bir güvenle. 1970'lerin oldukça sınırlı perspektifinden bile, gerçekten öyle değil.

robotlarını başka dünyalardaki ortamları keşfetmeye ve değerlendirmeye göndermeyi kendilerinin gitmesinden çok daha kolay ve daha arzu edilir bulabilecek gelişmiş bir uzaylı kültürünü tasarlamak için hayal gücünün çok ileri bir sıçramasını gerektirebilir.

Her halükarda, tüm UFO sakinlerinin insansı olmadığı görülüyor, çünkü birçok rapor, bu gizemli araçların mürettebatının, şekil ve tavır olarak, erkeklerden çok robotlar gibi göründüğünü belirtti.

Böyle bir gözlem, 9 Ocak 1976'da Fransa'da St. Jean-en-Royans'ta gerçekleşti.

Jean Dolecki, o akşam saat yedi sularında kamyonetini bir yan yolda sürüyordu ki, aniden karanlık gece gökyüzünde parlak bir top gördü. Cuma gecesiydi ve Dolecki yorucu bir haftanın ardından aceleyle eve gidiyordu. İlk başta gökyüzündeki topa çok az dikkat etti.

Ama aniden nesne irtifa kaybetmeye başladı ve ona doğru geliyormuş gibi göründü. Kamyonunu yavaşlattı ve yakından izledi.. Nesneyi, bir Baltık denizcisinin ona öğrettiği gibi, yılların ona öğrettiği gibi dikkatle inceledi.

Müfettişlere “Bunun büyük bir küre olduğu izlenimini edindim” dedi. “Gümüş kağıtla kaplanmış gibi parlıyordu. Kesinlikle kamyonuma veya yolun ortasına çarpacağını düşündüm.

Kamyonunun frenlerine sertçe vurdu ve yolun sağ tarafına çekti. Bu garip kürenin ışığından büyülenmişti. Kontağı kapattı ama kamyondan inerken daha iyi görebilmek için ışıkları açık bırakmaya karar verdi.

Parlak küre, yaklaşık 100 fit ötedeki bir alana indi. Zanaatın çapının 40 ila 50 fit olduğunu ve üst kısmın alttan biraz daha büyük olduğunu tahmin etti.

"Makinenin yerde durduğuna inanmıyorum," yorumunu yaptı, "çünkü alt kısmı etrafa dağılmayan tuhaf bir ışık yaydı."

Dolecki korktuğunu itiraf etti ve birkaç adım geri çekildiğini söyledi. Ancak kamyonuna geri binmedi. Görünüşe göre

büyüsü korkusundan daha güçlüydü.

Sonra kürenin üst kısmında açık bir kapı gördü; yaklaşık altı buçuk fit yüksekliğinde olduğunu tahmin etti. Gümüş rengi takım elbise giymiş üç suret kapıda belirdi.

“Onlar erkek değildi! Sizi temin ederim," diye vurguladı. Aksine, Dolecki'ye göre, “Onlar robottu! Dev robotlar! Kapıyla aynı yükseklikte.”

UFO'dan hızla aşağı inerken hareketleri sertti ve hiçbir yumuşaklığı yoktu.

"O zaman küçük bacakları olduğunu ve kol olarak da bana oltaları düşündüren teleskopik direkleri olduğunu gördüm." Başlarını "kare" olarak tanımladı, ancak bunun ötesinde karakterize etmek zor.

Üç robot, gemiden uzaklaştı, ancak sadece kısa bir mesafe. Mekanik oyuncaklar gibi, sıçrayarak ve zıplayarak, kollarını -ya da direkleri- yukarı aşağı sallayarak yürüyorlardı.

"Hareket etmedim - zar zor nefes alabiliyordum! Sadece kamyonumun açık bıraktığım farlarının onları çekeceğini düşünebiliyordum. Ama sonra beni fark etmediler bile," dedi Dolecki.

Yaklaşık on dakika geçti; sonra robotlar araca yeniden girdi. Kapı kapandı ve kürenin en tepesindekiler dışında ışıklar söndü. Makine daha sonra inanılmaz bir hızla havalandı.

"Kamyonuma geri döndüm. Taksiye bindikten sonra haç işareti yaptım. Titriyordum, başlayamadım. Ama yapmak istediğim tek bir şey vardı - eve gitmek," diye itiraf etti Dolecki.' -

Dolecki nihayet eve geldiğinde, karısının ve kızının yemeğe onsuz başladığını gördü. Davranışlarından bir şeylerin ters gittiğini anlayabilirlerdi. Dolecki onlara tüm hikayeyi anlattı. Onların şüphelerine rağmen, o akşamki olayları rapor etmek için yerel polise telefon etti.

Polis müfettişi, Dolecki'nin ailesinden çok daha az şüpheciydi. Artık UFO'lar hakkında şakalar yapmıyordu.

1974'te iki adamının St. Nazaire-cn-Royans üzerinde gizemli bir nesneye tanık olduğu o günden beri UFO'lar onun için ciddi bir iş haline gelmişti.

Dolecki'nin anlattıklarının güvenilirliğine ek olarak, o bölgenin tugay komutanı olan müfettişle uzun süredir tanışıklığı vardı.

Olayla ilgili daha fazla araştırma, bildirilen gözlemin Alphonse Carrus çiftliğinden sadece kısa bir mesafede gerçekleştiğini ortaya çıkardı. O akşam, 9 Ocak'ta, Carrus ailesi televizyon izliyordu. Akşam saatlerinde birkaç kez ekranda rakamlar ve harfler yanıp söndü; diğer zamanlarda resim kayboldu. Dolecki'nin bildirdiği görülme zamanı ile Carruses'in kesintiye uğrayan televizyon izleme zamanı aynı zamana denk geldi. Ancak, olay mahallinin yakınındaki başka bir çiftlik ailesi, 9 Ocak'ta aynı dönemde televizyon ekranlarında olağandışı bir şey fark etmedi.

Dolecki davasıyla ilgili soruşturma burada sona eriyor gibi görünüyor, ancak Fransa'nın o bölgesinde başka benzer raporlar da vardı - aslında o kadar çok ki, yerel makamlar doğru bir şekilde kaydedilemeyecek kadar çok rapor olduğunu söylüyor.

Domene yakınlarında yaşayan on yaşındaki Jean-Claude Silvente'nin dahil olduğu böyle bir vaka, birkaç gün önce, 5 ve 6 Ocak geceleri meydana gelmişti. gizemli bir makineden çıkan parlak renkli parça takım elbise. Oğlan korkmuştu. Dev, olabildiğince hızlı kaçan çocuğa doğru iki kez yürümüştü.

Jean-Claude, 6 Ocak'ta ikinci kez geldiğinde ve yaklaşık beş fitlik bir alanı kaplayarak aynı noktaya indiğinde, makinenin ve dev yolcusunun tek tanığı değildi. Encore performansı için Jean-Claude ile birlikte olanlar arasında annesi, on yedi yaşındaki kız kardeşi Elaine ve Elaine'in yirmi yaşındaki bir arkadaşı Marcel Solvini vardı.

"Büyük kırmızı bir far" gibi görünen bir küre olan makine, sanki dördünün üzerine inecekmiş gibi gökten indi. Tanıklar olay yerinden kaçtı ve nesneyi ve içindeki kişiyi yetkililere

bildirdi.

MINNESOTA OTOYOLU ÜZERİNDEKİ SİLİNDİRİK İNSANSILAR

Minnesota, Long Prairie'deki K.EYL istasyonunda on dokuz yaşındaki bir radyo spikeri olan James Townsend, 23 Ekim 1965'te Long Prairie'nin yaklaşık dört mil doğusundaki 27 numaralı Otoyol boyunca batıya doğru ilerliyordu. Saat yaklaşık 19:15 idi. Genç adam virajı iyi bir hızla dönerken yolun ortasında duran uzun bir nesneyle karşılaştı.

Townsend frene bastı ve 1956 model arabası, roket gemisi olarak tanımladığı şeyin altı metre önünde patinaj yaparak durdu. Önündeki sahne aydınlık kalmasına rağmen, arabasının motoru, ışıkları ve radyosu hemen çalışmayı durdurdu. Roket gemisi, bir ucunda küt bir konik olan bir silindir şeklindeydi ve çapı yalnızca on fit olmasına rağmen, Townsend yüksekliğinin otuz fitten fazla olduğunu tahmin ediyordu. Böyle bir bulgunun sonuçlarının farkına varan spikerin ilk düşüncesi, şeyi yere devirmek ve görüldüğüne dair nihai kanıtı elinde tutmaktı. Ancak kontağa kontağı çevirdiğinde motor çalışmıyordu.

Uzun, dar tekne, otoyolun ortasındaki çıkıntılı kanatçıkların üzerinde durmuş, dengesiz görünüyordu. Townsend, tekneyi elle devirebileceğini düşündü. Arabadan atlayarak, görünüşe göre terk edilmiş rokette ilerledi.

Ancak genç spiker, üç inanılmaz nesnenin onu karşılamak için dışarı çıktığını görünce şaşırdı: kurşun kalemden daha kalın olmayan cılız bacaklar üzerinde hareket eden küçük silindirler. Ayırt edici özellikleri olmamasına rağmen, Townsend hareketlerini robotlardan çok yaratıklarınkine benzetmiştir.

Townsend, kendisinin ve nesnelerin ne kadar süre karşı karşıya geldiğine dair hiçbir fikri yoktu ama "sonsuza dek gibi göründüğünü" söyledi. Sonra arabasına çekildi ve teneke kutuya benzeyen küçük yaratıklar gemilerine doğru ilerlediler. Roketin ana bölümünün altında parıldayan parlak ışık huzmesi içinde gözden kayboldular. Radyo spikeri arabasının ön camından izlerken, bir uğultu sesi Townsend'in kulak zarlarını acıtana kadar yükseldikçe ışık daha da yoğunlaştı. Sonra roket havalandı, radyo spikerine parlayan bir el fenerini hatırlattı ve Minnesota, Long Prairie'nin doğusundaki sahne "gün gibi parlak" aydınlandı.

Townsend aracın göğe yükselişini izlerken arabasının ışıkları ve radyosu açıldı. Dakikalarca çalıştıramadığı araba

önce kendi kendine koşmaya başladı. Townsend daha sonra, araba "Park" konumunda bırakılmış olmasına ve kontak açık kalmasına rağmen marşa dokunmadığından emin olduğunu söyledi.

Cesareti kırılan Townsend arabasını çevirdi ve Long Prairie'ye geri döndü. Tereddüt etmeden gördüklerini bildirmek için doğrudan şerifin ofisine gitti. .Şerif James Bain ve polis memuru Luvern Lubitz büyük bir çabayla heyecanlı genci sakinleştirmeyi başardılar. Bu adamların ikisi de daha sonra Townsend'in açıkça çok korkmuş olduğunu doğruladı, Şerif Bain onu "heyecanlı, gergin ve titrek" olarak tanımlarken, Lubitz onun "doğal rengi olmadığını" gözlemledi.

Townsend'in bu adamlara söylediği ilk şey şuydu: 'Ben deli değilim, sarhoş da değilim; ne dm J cahil."

Bain ve Lubitz, ilk başta Townsend'in bunu neden söylediğini çok iyi bilmelerine rağmen, ifadeye katıldılar. James Townsend'i tanıyan herkes daha sonra onun sağduyulu, çalışkan, içki içtiği bilinmeyen bir genç adam olduğuna tanıklık etti. Ayrıca, güçlü dini inançları var ve yazı bir Mukaddes Kitap kampında danışman olarak geçirmişti.

Şerifin ofisindeki iki adam da hikayesini dinledi ve hemen harekete geçti. Townsend geri dönme konusunda isteksiz olsa da, Bain ve Lubitz onu, onları garip gemiyi gördüğü yere götürmesi gerektiğine ikna ettiler.

Olay yerine gittikten sonra, adamların üçü de aynı anda kuzey gökyüzünde hareket eden tuhaf bir turuncu ışık gözlemlediler. Lubitz bunun "turuncudan çok sarı-beyaz olduğunu, yanıp söndüğünü ve bir tür sarı kuyruk bıraktığını" düşündü.

Roket gemisinin durduğu yerin yakından incelenmesi, üç şerit şeridin olduğunu gösterdi.

kaldırıma yağ benzeri bir madde bırakılmıştı. Üç fit uzunluğunda ve dört inç genişliğindeydiler ve otoyola paralel ilerliyorlardı. Lubitz, herhangi bir yüzeyde bırakılan bu izlere benzer bir şeyi hiç görmediğini söyledi. Bir süre kafa karıştırdıktan sonra adamlar Long Prairie'ye döndüler. Şerif Bain, kaldırımda bırakılan izler için Townsend'in kendisine anlattığı fantastik hikayeden başka bir sebep belirleyemedi.

PARLAK ROBOTLAR VE KIRMIZI IŞINLAR

Bir kamyon şoförü olan Eugenio Douglas, Monte Maix, Arjantin, El Diorio ve Brezilya, Rio de Janeiro'daki O Journal muhabirlerine, 18 Ekim 1963 akşamı otoyolda Monte Maix'e/tüm kamyonuna yaklaştığını söyledi. parlak beyaz bir ışıkla çevrelenmişti. Douglas'ın ışığın kaynağı hakkında tahminde bulunmak için yalnızca birkaç dakikası vardı, ardından tüm vücudu "ayakları uyuduğunda aldığı tuhaf his" gibi karıncalanmaya başladı.

Douglas kamyonunun kontrolünü kaybetti ve bir hendeğe sürdü. Işın "kendini kapatmış" gibiydi ve kamyon şoförü, kafasını temizledikten sonra, parlak ışığın, otoyolu tıkayan, yaklaşık yirmi beş fit çapında, parlayan bir diskten geldiğini gördü. İnanmayan gözlerini kırpıştırırken, yalnızca "parlak metal robotlarla" karşılaştırabileceği "üç tanımlanamaz varlık" ona yaklaştı.

Dehşete kapılan kamyon şoförü, aracının kabininden atladı, yaklaşan canavarlara dört tabanca atışı yaptı ve açık tarlalarda çılgınca koşmaya başladı. Sonunda nefes almak için durup omzunun üzerinden baktığında, "tarif edilemez varlıkların" diske bindiğini gördü. Çok geçmeden "robotların" kendilerine ateş açılmasını hoş karşılamadıklarını öğrenecekti.

Disk havalandıktan sonra, parlak uçan nesne, çaresizce koşan kamyon sürücüsünün başının üzerinden birkaç geçiş yaptı. Douglas, "Disk üzerime her düştüğünde," dedi gazetecilere, "korkunç, boğucu bir sıcaklık dalgası ve o karıncalanma hissi hissettim."

Eugenio Douglas, Monte Maix'e kadar tüm mesafeyi koştu. Polis merkezine vardığında, neredeyse histerik bir durumdaydı. İnanılmaz öyküsünü desteklemek için acı verici bir kanıt olarak, vücudunun vücudunda, adli tıp görevlisinin "tuhaf ve şimdiye kadar gördüğüm hiçbir şeye benzemediğini" kabul etmesi gereken birkaç yara benzeri serseri vardı. , burada doktor "yanıklar için hiçbir açıklama yapamayacağını" kabul etti.

KAMERADAKİ OTURUMCU

Alabama, Falkville polis şefi Jeff Greenhaw, yanıp sönen ışıklara sahip bir uzay aracıyla ilgili bir çağrıya yanıt verdi. Greenhaw, bir uzay gemisi bulamamasına rağmen yolun ortasında metalik bir yaratık gördüğünü bildirdi!

“Devriye arabamdan indim ve 'Merhaba yabancı' dedim ama tek kelime etmedi. Geri döndüm, kameramı aldım ve fotoğraflarını çekmeye başladım" diyen Greenhaw, kruvazörünün üzerindeki mavi ışığı yaktığında yaratığın koştuğunu da sözlerine ekledi.

“Arabama atlayıp peşinden gittim ama onu devriye arabamla bile yakalayamadım. Öyleydi. şimdiye kadar gördüğüm herhangi bir insandan daha hızlı koşuyor.”

Greenhaw, yaratığı robot benzeri, ses çıkarmayan ve yüzünde hiçbir özellik olmayan, ancak başının üzerinde bir nokta olarak tanımladı.

Greenhaw, ünlü karşılaşmasının ardından bir dizi kişisel talihsizlik yaşadı - evinin yangınla yıkılması da dahil. "Birinin" Falkville'den ayrılmasını istediğinin aşikar hale geldiğini, ancak bunu yapmayı reddettiğini söyledi. Çektiği resmin başka bir gezegenden bir varlığa ait olduğuna olan inancını yineledi.

GÜRCİSTAN'DA KALAYLI BİR OTOSTOPÇU

Bayan Robinson, 1973 yılının Ekim ayı öğleden sonra Alabama, Huntsville'den Tifton, Georgia'ya gidiyordu. Benzin ve alışılmış servis kontrolü için bir benzin istasyonunda durdu, sonra yüksek hızda sürdü.

1-75 üzerinde Tifton'a yirmi dakika kala geldiğinde, motor sistemlerinin tümü gizemli bir şekilde çalışmayı durdurdu. Hidrolik direksiyon veya fren olmadan eyaletler arası otoyoldan süzülürken öğleden sonra üç buçuk civarında olduğunu hatırlıyor.

Araba otoyolun kenarında durduğunda, Bayan Robinson "tuhaf" olarak tanımladığı bir duygu yaşamaya başladı. Garip bir şey hissetti ve yanındaki pencereye doğru döndüğünde onu gördü: kurşuk kalay alaşımına benzeyen bir takım elbise giymiş, bir metre boyunda metalik bir "adam". Kafasında, gözler için iki dikdörtgen yarık dışında hiçbir özellik içermeyen bir "kabarcık" vardı.

Bayan Robinson, yaratığa doğrudan bakamasa da,

pencere kapalı olsaydı varlığa dokunabileceğini belirtti.

Tuhaf varlık, arabanın önüne geçip arkaya doğru yürüdü, sonra ortadan kayboldu. Bayan Robinson, geçen sürenin yaklaşık beş ila altı dakika olduğunu tahmin etti. Mekanik hareketleri nedeniyle yaratığın insandan çok robot olduğunu hissetti.

Müfettişler, onun içki içmediğini ve herhangi bir sakinleştirici veya uyuşturucu kullanmadığını kaydetti.

Yaratığın gittiğinden emin olduğunda, Bayan Robinson, havaya uçabileceğinden korkarak arabasından indi. Geçen sürücüleri çekmek için • kaputu kaldırdı ve dumanlar yükseldi.

Bir tamirci, yaklaşık bir buçuk saat sonra arabasını bir garaja çektiğinde, kaputun altındaki ısının motorun neredeyse eriyecek kadar yoğun olduğu kaydedildi. Metal o kadar sıcaktı ki, başparmağınızı içinden geçirebilecekmişsiniz gibi görünüyordu.' Motorun tamircinin üzerinde çalışabileceği kadar soğuması için bir buçuk saat daha geçti.

KAMERALI YABANCI

Mart 1965, Florida'daki uzaylılar için yoğun bir aydı. 2 Mart'ta telsiz servisleri, bir Floridalı'nın fotoğrafını bir "uzay adamı"na çektirdiğini anlatan Weeki Wachee Springs tarihli bir haber yayınladı.

John Reeves altmış altı yaşında emekli bir New Yorkluydu.
Karavan sahasında küçük bir evde tek başına yaşayan York City uzun denizci. Reeves açık havada uzun yürüyüşlere çıkmayı ve "sadece bir şeyler düşünmeyi" severdi.

UFO'yu "düzlüklerin" ötesinde gördüğü bu yürüyüşlerden

birindeydi. Çalıları siper olarak kullanarak ve fazla ses çıkarmamaya dikkat ederek makineye yavaşça yaklaştı.

Ondan sadece 100 fit uzakta, bazı çalıların arkasından "1,5 metre boyunda bir varlık" çıktığında, disk şeklindeki şeyin 150 fit yakınındaydı.

Reeves, yaratığın makineye doğru ilerlediğini görünce donakaldı. Reeves daha sonra muhabirler için insansı olduğunu hatırladı, ancak "tuhaf". Tüm vücudu gümüş grisi kanvas benzeri bir malzemeyle kaplıydı ve bir tür eldiven giyiyor gibi görünüyordu.Varlık, son derece geniş gözleri ve çok sivri bir çenesi olan bir insan yüzünün üzerine kase şeklinde bir miğfer takmıştı.

Reeves, yaratık onun varlığını hissetmiş gibi göründüğünde ve Dünyalıya daha iyi bakmak için rotasını değiştirdiğinde, uzaylının fizyonomisine daha da iyi baktı. Yaklaşık on beş fit uzağa gelene kadar doğrudan korkmuş Reeves'e doğru devam etti. Sonra "sol tarafına uzandı ve altı ya da yedi inç çapında siyah bir nesne çıkardı."

Uzaylı nesneyi çene hizasına kaldırıp içini görmeye başladığında, Reeves koşarak havalandı. Uzaydan gelen miğferli yaratıkların neredeyse her zaman ölümcül ışın silahlarını savuşturduğunu bilecek kadar çok bilim kurgu filmi izlemişti ve Florida düzlüklerinde kavrulmaya hiç niyeti yoktu.

•

Reeves uzağa gitmeden önce, nesne parlak bir şekilde parladı ve aniden fotoğrafının başka bir dünyadan bir turist tarafından çekildiğini anladı.

Uzaylı daha fazla ilerlememişti, sadece durdu.

hala, korkmuş adamın düzensiz uçuşunu gözlemleyerek. Reeves durakladığında, nesne bir kez daha onun yönünde parladı.

Reeves en son nefes almak için durduğunda, uzaylı uzay gemisine doğru dönmüştü. Daha sonra, eski liman işçisine göre, uzay adamı dairenin alt tarafına açılan merdivenleri çıkmaya başladı. Makineye girdiğinde merdivenleri içeren silindir aracın altına çekildi. Bir kükreme sesi duyuldu; kısa süre sonra yerini tiz bir ıslık aldı. Saniyeler içinde UFO gözden kayboldu.

Reeves, uçan dairenin aniden yeniden ortaya çıkmayacağına makul ölçüde emin olduktan sonra, hikayesini başkaları için inandırıcı kılacak bazı kanıtlar bulup bulamayacağını görmek için bölgeye geri döndü. Yaratığın bölgede çok sayıda ayak izi bıraktığını ve iniş takımlarının toprakta derin izler bıraktığını görmekten memnundu.

Reeves, sekiz şeklindeki ayak izlerini incelerken, sıkıca sarılmış ince bir kağıt demeti buldu. Dikkatlice açtığında Reeves, "garip, anlaşılmaz işaretlerle" kaplı iki ince kağıt yaprağını bulunca şaşırdı.

Ertesi gün Reeves, Brooksville'e gitti, hikayesini WFFB radyo ekibinin üyelerine anlattı, taslağı MacDill Hava Kuvvetleri Üssü personeline teslim etti ve muhabirler ve müfettişlerle birlikte uzaylıyı ve tabağı gördüğü yere geri döndü. Haber fotoğrafçıları, iniş takımlarının yaptığı garip ayak izlerinin ve girintilerin fotoğraflarını çekti.

Reeves bir yalan dedektörü testine başvurdu ve operatör, Reeves'in UFO ve uzaylıyı görme konusunda kendisine sorulan sorulara yanıt verirken aldatmaktan veya yalan söylemekten suçlu olmadığı sonucuna vardı. EJ

Yalan makinesini inceleyen Edwards şunları ekledi: "Bir başka ve en önemli ilgi çekici nokta, testlerin sonunda, Bay Reeves'in ilk olarak, 'Şimdi, tabağı gördüğüm yeri... görmek ister misiniz?' Suçlu bir öznenin doğru yanıt vermemeyle ilgili olağan tepkisi daha çok 'Peki, nasıl anladım?' şeklindedir. Bay Reeves'te yalan makinesi testinin sonucu hakkında tam bir endişe vardı. Bu nedenle, benim görüşüme göre, her bakımdan doğruyu söylüyordu."

İki ay sonra Hava Kuvvetleri, her şeyin bariz bir aldatmaca olduğu suçlamasıyla sözde uzaylı senaryosunu iade etti. Şifreleri çözen Hava Kuvvetleri müfettişlerine göre mesajda şöyle yazıyordu: "Mars Gezegeni—Yakında eve geliyor musunuz—Sizi çok özledik—Neden bu kadar uzun süre uzakta kaldınız?"

Hava Kuvvetlerinin suçlamalarıyla kafası karışan ve rahatsız olan Reeves, müfettişlerin kendisine geri verdiği çarşafların 3 Mart'ta onlara verdiği çarşaflarla aynı olmadığı konusunda ısrar etti.

Ve mesele burada kalıyor: çıkmaz. Altmış altı yaşındaki emekli liman işçisi, tuhaf ayak izleri, iniş takımları girintileri, bir uzaylının ayrıntılı bir tasviri ve tuhaf bir kağıt mendil üzerine inandırıcı bir el yazması ile tamamlanmış ayrıntılı bir aldatmacayı işleyecek kapasitede miydi?

Yoksa John Reeves'e yönelik "aldatmaca", "gerçeklik oyununun" uzaylı bir versiyonunda kasıtlı bir hareket olarak mı işlendi?

YEDİ BÖLÜM

Sefil Çirkinler

Şok halindeyken, gözlemlediğimiz şeyi herhangi bir normal doğruluk derecesiyle zihinsel olarak değerlendiremeyiz. Kazaların ve suçların tanıkları, olayın gerçekte hangi detaylarının ortaya çıktığı konusunda birbirleriyle tartışırlar.

Müfettişler genellikle, dramatik bir suçun eğitimsiz gözlemcilerinden gelen çok çeşitli tanımlamalar karşısında yalnızca şüphelerini ifade edebilirler. Silahlı bir soygunun tanıkları, aynı şüpheli için on beş santimlik boy ve yirmi yaş farkını bildirecek kadar şaşırtıcı derecede farklı tarifler vermişlerdir. Şaşıran gözlemciler, bir suçlunun silahını bir bıçağa, bir ipe, hatta bir sopaya dönüştürdü.

Gözlemcileri şoke eden veya korkutan olağandışı olaylara verilen bu tür aşırı tepkiler, karaya oturmuş UFO'lardan çıkan grotesk canavarlar gördüklerini iddia eden parafizik faaliyet tanıklarının aktardıkları dramatik anlatımları okuduğumuz zaman her zaman dikkate alınmalıdır.

Alay edilme korkusu, birçok UFO tanığının hikayelerini anlatmasını engeller. Yetmiş yaşındaki William Bosak

Bir mandıra çiftçisi olan Frederick, Wisconsin buna bir örnektir, çünkü gördüklerini birkaç hafta kendine saklamış ve sonunda yerel bir gazete muhabirine İt'ten bahsetmemiştir. Daha sonra St. Paul, Minnesota, Pioneer Press'te kamuoyuna açıklandı.

Bosak, Aralık 1974'te bir akşam saat on buçukta bir kooperatif toplantısından eve dönüyordu. soğuk zemin üzerinde hareket eden hava. Yavaş sürdü ve farlarını kısa farda tuttu.

Evden yaklaşık yarım mil uzakta, yolun sol tarafında bir şey fark etti ve neredeyse durmak için yavaşladı. Birkaç adım ötede, bunun ne olduğunu çok net bir şekilde görebiliyordu: bir tür aracın içindeki tuhaf bir varlık.

Gazetecilere, “Araçtaki garip varlık, teslim olduğunu veya zarar vermediğini göstermek için ellerini kaldırmıştı. Gözlerinde yoğun bir korku vardı!”

Bosak'a göre, çok tuhaf görünümlü bir varlıktı ve kafasının yanlarında dümdüz dışarı çıkmış saçları vardı, ama sakalı yoktu. Kıyafet hakkında bir şey söyleyemedi, ancak vücudunu kaplayan ve sadece belden yukarısını görebildiği kıllar varmış gibi göründüğünü söyledi. Kürkü kırmızımsı kahverengiydi. Kulakları buzağı kulaklarına benziyordu ve en az üç inç dışarı fırlamıştı.

Yaratık inceydi ve yaklaşık 1,8 metre boyunda görünüyordu, ancak araç yerden yaklaşık altmış metre yükseklikte olduğu için daha uzun görünüyordu, Il'in düz bir yüzü vardı ve gür saçları ve uzun kulakları ona korkunç bir görünüm veriyordu. Bosak.

Kollar, vücudun geri kalanı gibi saç veya kürkle kaplıydı.

Bosak, "Yaklaşık 18 metre uzaktaki aracın yanına geldiğimde beni izliyordu" diye devam etti Bosak, "Geçerken nesne tam arabama doğru geldi ve hava çok karanlık oldu." ** »

araba.

■ Nesne, Bosak yanından geçtiğinde havalandı; bir hışırtı sesi çıkardı ve sanki arabasına dokunmuş gibiydi. "Kesinlikle

bana doğru geldi ve muazzam bir güç dalgalanması var gibi görünüyordu."

Yaratığın insana mı yoksa hayvana mı benzediği sorulduğunda Bosak, çoğunlukla insana benzediğini söyledi. Gözlerinin rengini söyleyemedi ama insan tipi gözler olduklarını belirtti. Boynu orta uzunluktaydı ama gözleri dışında yüz özelliklerinden emin değildi ve kafası normal, insan boyutunda görünüyordu. Genel olarak, açıklama prototipik Bigfoot veya yeti tipi yaratığa uymuyordu.

Nesnenin kendisi yaklaşık iki metre çapındaydı. Bosak, alt kısmını kapatan sis nedeniyle nesnenin yerde mi durduğunu yoksa havada asılı mı kaldığını belirleyemedi. Genel olarak, bir kimya laboratuvarı çan kavanozuna benziyordu. Sadece Bosak'ın arabasının farlarıyla aydınlatıldığı için kendi ışıkları yokmuş gibi görünüyordu.

Benzer "çançalar" ve bunların "neredeyse insan" sakinleriyle ilgili başka vakalar da rapor edildi. Böyle bir vaka, yaklaşık bir yıl önce, Ekim 1973'te Cincinnati'de, Bayan Rcafa Heitfield'ın kavisli bir çanağın içinde garip bir yaratık gördüğünü bildirdiği bir olayla ilgiliydi. ona doğaüstü bir korku veren camsı bir muhafaza.

Kanada UFO Raporu(No. 2J, 1975), Columbia Falls, Montana'dan Bay ve Bayan Orval Wyman tarafından fotoğraflanan Eylül 1973'teki bir olaydan bahsetti. İçinde benzer bir yaratığın olduğu aynı fanus muhafazasını gösteriyordu.

Bu fanus, yolcuları bir UFO'dan düşürmek veya "ışınlamak" için kullanılan bir yöntem midir, yoksa bir UFO yöntemi midir?

sürekliliğinden bizim . sahip olmak?

Fanus, UFO'larla ilgili engin muamma içinde bir muamma daha mı? Belki yakında öğreneceğiz - belki de bazılarının düşündüğünden daha erken.

BALON İÇİNDEKİ CANAVAR

21 Ekim 1973 sabahı erken saatlerde kırk sekiz yaşında boşanmış bir kadın ve üç oğlu mobil evlerinde derin bir uykudaydı.

Bayan RH sabah 2:30 civarında uyandı ve su içmek için yataktan kalktı. Çekilmiş perdelerden bir ışık geldiğini fark etti ve o zaman. onları ayırdı, penceresinden en fazla iki yarda uzakta bir yay oluşturan bir dizi ayrı ışık görünce irkildi. ~

UFO araştırmacısı ve Skylook dergisinin köşe yazarı Len Stringfield'a, "Her ışık, parmakları açılmış bir el kadar büyüktü" diye bildirdi.1

Sayıları altı olan ışıklar yerden yaklaşık bir metre yüksekteydi ve renkleri "Noel ışıkları kadar güzel" canlı maviden gümüş rengine değişiyordu. Bayan RH'ye içeriden aydınlatılmış gibi göründüler ve yere ya da yakındaki bir barakaya ışık vermiyorlardı.

"Noel ışıkları" penceresinin dışında gezinirken, dikkatini daha uzakta, Cincinnati'nin batı kesimindeki cep telefonu evinin bitişiğindeki otoparkta bulunan daha güçlü bir ışığa çekti. Evden yaklaşık üç metre uzakta, kaldırıma park edilmiş bir araba ışık kaynağının altını kısmen kapatmıştı.

Bayan RH, ışık kaynağının yanında aniden maymuna benzer bir yaratık gördü. Sonraki iki veya üç dakika boyunca izlerken dehşete kapıldı. Yaratık arabanın arkasına yakındı ve araca bir şey yapıyor olabileceğini düşündü.

Oğlu Carl'ın yatak odasına koştu ve başarısız bir şekilde onu uyandırmaya çalıştı.

Pencereye döndüğünde, yaratık karavandan yaklaşık otuz beş fit uzakta bir noktaya taşınmıştı; şimdi, omuzlarına kadar inen kadın şemsiyelerinden biri gibi göründüğünü tanımladığı ışık kaynağının veya ışık balonunun içindeydi. Parlak ışığın kendisi o kalkanın içinde kalmış gibiydi.

Yaratık tamamen görülebiliyordu ve onu büyük bir bele sahip ve boynu olmayan olarak tanımladı. Ama kafasında, profilin bir burundan çok bir "burun" göstermesi dışında ayırt edilebilir hiçbir özellik göremedi. Vücut tamamen griydi ve eşit derecede özelliksizdi. Kolları, dirseklerinde normal bir bükülme olmamasına ve vücudunun başka hiçbir parçasının hareket etmemesine rağmen, yukarı aşağı hareketlerle yavaşça sallandı.

Bayan RH, baloncuğun yaklaşık yedi fit çapında olduğunu tahmin etti - tarif ettiği gibi birkaç yaratığı daha alacak kadar büyük. Cama benzer büyük baloncuğun içinde herhangi bir kontrol veya kaldıraç göremese de, yaratığın kol hareketinin kontrollerin işleyişini düşündürdüğü yorumunu yaptı.

Bayan RH polisi aramaya çalışırken garip baloncuk ve insansı ortadan kayboldu:

Bu baloncukta ya da büyük fanusta görülen canlının, Bigfoot'tan yeti'ye kadar çeşitli isimlerle anılan bu kadar çok benzer yaratığın kökeniyle bir ilgisi var mı? Belki de zaman ve daha fazla bu tür gözlemler söyleyecektir.

CANAVARLARIN KOKUSU

Hoş olmayan, genellikle mide bulandırıcı bir koku, genellikle "canavar" görme olarak adlandırdığımız durumun neredeyse her zaman bir parçasıdır. Böyle bir dava, Ocak 1967'de New Port Richey yakınlarındaki Elfers, Florida'da mehtaplı bir gecede bir dansa katılacakları varsayılan ama aslında aşıklar* şeridine park etmiş iki genç çifti içeriyordu.

Gelmelerinden kısa bir süre sonra, kızlardan biri hoş olmayan bir koku kokladığını söyledi. Arkadaşları, ormanın doğal kokusu olduğunu söyleyerek onunla dalga geçtiler, ancak o, doğaya oldukça aşina olduğunu ve bu kokunun oldukça farklı bir şey olduğu konusunda ısrar etti.

Diğer üçü çok geçmeden kendilerinin de sıra dışı bir şeyin kokusunu alabildiği konusunda hemfikir oldular, çünkü koku daha güçlü hale gelmiş ve mide bulandırıcı bir noktaya ulaşmıştı. Kökeni daha fazla araştıramadan, küçük bir maymun büyüklüğünde bir hayvan arabalarının kaportasına atladı ve dörtlü paniğe kapıldı.

"Şeytan bir şempanzeye benziyordu," diye gönüllü oldu içlerinden biri, "ama yeşilimsi bir renge sahipti ve yeşil gözleri parlıyordu."

Arabanın sürücüsü motoru çalıştırdı ve maymuna benzeyen şey kaportadan atlayarak ormana geri koştu. Dört genç bu noktada dansa olmaları gereken yerde katılmanın en iyisi olabileceğine karar verdiler ve hikayelerini dansta görevli polis memuruna anlattılar.

Memur kontrol ettiğinde arabanın kaportasında yeşil bir madde buldu. 'Yapışkandı ve çakı ile kolayca kazındı.

Müfettişler hikayeleri kontrol ettiklerinde, dört gencin tümü aynı olaylar zincirini genel raporu süslemeden anlattı.

Anclote Nehri kıyısındaki New Port Richey bölgesinde bu tür manzaralar alışılmadık bir durum değil. Aslında, yaratığın Florida'nın "İğrenç Kum Adamı" olarak adlandırılmasına yol açacak kadar çoklardı. Avcılar,

yürüyüşçüler ve kampçıların hepsi o bölgede benzer canavarlar gördüklerini bildirdi. Bazıları onu altı ila yedi fit uzunluğunda, ağır, yeşilimsi, uzun saçlarla kaplı ve zararlı bir koku yayan olarak tanımlıyor. Belki de gençlerin gördüğü şey, Florida'nın ormanlık alanlarında yaşayan canavar bir ailenin daha genç bir üyesiydi.

Daha önce, 30 Kasım 1966'da, bir kadın Florida, Brooksville yakınlarındaki ıssız bir otoyolda arabasının lastiğini değiştiriyordu. Bayan B. aniden tuhaf, nahoş bir koku fark ettiğinde akşam geç saatlerde - saat dokuz ile on arasında -. Daha sonra, yanındaki çalılıklardan bir çarpma sesi duydu ve tam zamanında döndüğünde devasa, kıllı bir yaratığın kendisine doğru geldiğini gördü.

Neyse ki canavar, kişisel olarak kendisinden çok yaptığı şeyle -patlak lastiği tamir etmekle- ilgileniyor gibiydi. Müfettişlere, yaratığın yolun kenarında bir erkek gibi dik durduğunu ve sadece onu izlediğini söyledi. Bağıramayacak kadar korkmuştu ve arabasının yanında durup yakında başka bir sürücünün gelmesi için dua etti. Görünüşe göre duaları cevaplandı, çünkü kısa bir süre sonra başka bir araba geldi, ancak yaratık ormana geri dönmeden önce değil.

Daha sonraki röportajlarda Bayan B., canavarı büyük yeşil gözleri, kıllı vücudunun bir tarafında yeşilimsi bir parıltı ve kısa süre sonra unutamayacağı bir aroması olan biri olarak tanımladı.

Florida'daki gazeteler Kum Adam hakkında çok sayıda haber yayınladı, ancak bildiğim kadarıyla hiç kimse onu gerçekten yakalamadı veya kafasını bir şöminenin üzerine koymadı.

Brooksville bölgesinde uzun süredir ikamet eden Bayan Eula Lewis, müfettişlere yaratığı ilk kez 1964'te John Reeves'in bir UFO'yu görmesinden kısa bir süre sonra gördüğünden beri izini sürdüğünü söyledi. aynı bölge.

Bayan Lewis, bir akşam arka bahçesinde dururken

evinin yakınındaki çalılıklarda bir hışırtı sesi duyduktan sonra Kum Adam'ı gördüğünü söyledi. Sesin geldiği yöne döndü ve yuvarlak başlı ve iri omuzlu bir şeyin ana hatlarını gördü.

"Arka kapıya doğru ilerledim, o da bana doğru hareket etti!" dedi. "Gürültülü, gümbür gümbür ayak sesleri duydum. Son derece hızlı bir eğimi vardı ve büyük adımlar attı." Yüz hatları ayırt edilemeyecek kadar karanlıktı ama oldukça kıllı olduğu izlenimine kapıldı.

Evin içine girmeyi başardı ve o akşam ne o ne de kocası Ralph dışarı çıktı. Ertesi sabah, kendilerini dışarı çıkacak kadar cesur hissettiklerinde, canavarın durduğu yerde birkaç ayak izi buldular. Bay Lewis'e göre, parmak izleri bir ayınınkiler gibi değil, insansıydı.

Bayan Lewis, canavarların görülmesiyle bağlantılı olarak garip bir koku bildirmedi, ama Kum Adam'ın rüzgarının tersi yönde olabilirdi.

YETİ BAŞKA BİR GİZEM

14 Mayıs 1964 gecesi Türkiye'de tuhaf bir olay yaşandı.' .

İzmir Bey ve eşi, bir tren yolunun bitişiğindeki bir yolda arabalarıyla ilerliyorlardı ki, gökyüzünde "bir ev büyüklüğünde" olarak tanımladıkları dönen bir disk gördüler3.

Aniden gökten düşecek gibi oldu ve ikisi izlerken bir alev patlamasıyla yere çarptı. Bu kesinlikle bir UFO'nun düştüğüne dair birkaç rapordan biri ve tuhaf bir sürpriz eklemek için, devasa, kıllı bir canavar enkazdan fırlayıp güvenliğe doğru Beyler'e doğru ilerlerken Beyler tarafından çok geçmeden görüldü!

Bey, karısını canavarın elinden başına gelebilecek kaderden korumak için kendini canavara fırlattı ve yiğitliği için dövülerek bilinçsiz hale getirilerek ödüllendirildi.

Bayan Bey, canavarın daha sonra kocasını demiryolu

raylarına doğru fırlattığını ve yakındaki ormana kaçtığını, ancak görünüşe göre ona zarar vermeye çalışmadığını bildirdi.

Atlantik'in bu tarafında, The Dalles, Oregon'da daha sonraki bir raporda, başka bir canavar/UFO görüldüğü bildirildi.

Haberlere göre, bir karavan kortunun bakım sorumlusu Joe Mederios, ofisinin önünde çiçek suluyordu. Mayıs 1971'in sonlarıydı, anti Joe yolun karşısındaki kayalıktaki bir yarığa baktığında, daha sonra bir şerif yardımcısına "üç metre boyunda, kolları oldukça alçak sarkan gri renkli bir canavar" olarak tanımlayacağı şeyi gördü. Ayrıca yaratığı şu şekilde tanımladı:
maymun gibi olduğunu ve kesinlikle ayı olmadığını belirtti.\'

Ertesi gün, Joe ve üç Portland iş adamı bir konferans düzenlerken, otuz metrelik kayalık uçurumun altındaki alanda bir şey gördüler. Yetkililere, canavarın kayalardan indiğini ve karavan sahasının karşısındaki açık alanda yürüdüğünü söylediler. Yaratık, daha sonra sekiz fit olarak ölçülen bir ağacın yanında durdu ve dörtlüye canavarın yaklaşık üç fit boyunu tahmin etmenin doğru bir yolunu verdi.

Joe Mederios'un raporda, "bana deli denilmesinden korktuğu için" önceki günkü olaydan diğer adamlara kasten bahsetmediğini iddia etmesi ilginçtir.

Kasabanın aynı bölgesinde başka şikayetler de dosyalandı ve iki gece sonra ortaokulda müzik öğretmeni olan Richard Brown, karısıyla birlikte karavandaki evine dönerken, arabalarının farları ayakta duran bir figürün dış hatlarını yakaladı. alandaki bir meşe ağacının yanında. Dokuz buçuk civarındaydı. Brown karavanlarına koştu ve dört güçlü dürbünle donatılmış av tüfeğiyle geri döndü. >

Yaratık bölgede kaldı ve yaklaşık beş dakika hareket etmedi, bu da Brown'a onu dürbünden incelemek için iyi bir fırsat verdi. Tarifi, Joe Mederios'unkini doğruluyor gibiydi,

ancak yakalanması zor Koca Ayak tipi canavarların çoğu gibi, yaratık da bölgeden kayboldu ve bu konuda kesin hiçbir şey belirlenemedi.

Canavar raporları yeni değil; aslında, dünyanın çeşitli yerlerinde neredeyse gelenek haline gelen mevcut (1947'den beri) UFO gözlemlerinden önce geliyorlar. Himalayalar'da yeti ya da Abominable Snowman'ı duyuyoruz, oysa kendi Kuzeybatımız uzun süredir Bigfoot ya da Sasquatch görüldüğünü bildirdi. Birkaç yıl önce Missouri'de görülen canavara McMo adı verildi.

Soru nihayet birkaç temel teoriye indirgeniyor. Bazıları canavarların insan ve maymun arasındaki kayıp halka olduğunu söylerken, diğerleri onların gerçek uzay insanları tarafından inişe hazırlık için Dünya ortamını test etmek için kullanılan UFO'lardan gelen evcil hayvanlar veya laboratuvar hayvanları olduklarında ısrar ediyor. Yine de diğerleri, canavarların kendilerinin uzay insanları olduğunu düşünüyor.

PENSYLVANIA'DA UFO VE APEMAN

Bay ve Bayan Philip Arlotta, Greensburg, Pensilvanya'daki akrabalarını ziyaret ettikten sonra eve dönmeye hazırlanırken arabalarına yeni binmişlerdi. 18 Mayıs 1975 akşamı saat ondu/

Bayan Arlotta, gökyüzünde tam önlerinde garip bir nesne fark ettiğinde arabanın motorunu çalıştırmıştı. Motoru kapatmasını öneren kocasına bundan bahsetti - belki bir şeyler duyabilirlerdi.

Nesne doğudan batıya doğru hareket ediyordu ve onu bir kavun kadar büyük, oval ve yakınında parlak sarı olarak tanımladılar. alt ama üste yakın daha koyu. Daha karanlık olan bölümde, arkalarında kırmızı bir ışığın yansıdığı altı

kare pencere vardı.

Arlottalar ses duymadı, ancak akrabalarını yanlarına çağırmadan önce yaklaşık bir dakika nesneyi izlemeye devam ettiler. Beş kişi, bin fitten az olduğunu tahmin ettikleri bir yükseklikte kendilerine doğru hareket eden garip gemiye tanık oldular.'

Araç aniden sola doğru dik açılı bir dönüş yaptı ve aynı zamanda irtifa kazanmaya başlamadan önce rengi sarıdan turuncuya döndü.

Tanıklar, otomobildeki cismi takip etti. Bir arka yolda devam ederken, nesnenin daha küçük ve turuncu göründüğünü fark ettiler. Route 130'a döndüklerinde UFO'yu gözden kaybettiler, ancak onu yaklaşık dört dakika izlediklerini tahmin ettiler.

Ertesi akşam alacakaranlıkta yalnız bir sürücü Pennsylvania, Jeanette'deki evine gidiyordu. "Route 130'da aynı bölgeye girdiğinde, hemen solunda bir şey dikkatini çekti. Tenekesini durdurdu ve geri çekildi.

. Birkaç yüz yarda ötede, koşan bir Alman çobanı olduğunu düşündüğü şeyi fark etti - ancak hareket bir köpekten çok bir maymununkine benziyordu. Birkaç saniye sonra yaratık arka ayakları üzerinde ayağa kalktı ve bir adam gibi ormana doğru koştu.

Yaratık yedi veya sekiz fit boyunda ve kalın, siyah saçlarla kaplı olarak tanımlandı. Geçmişte bir Koca Ayak şüphecisi olan tanık, birdenbire kendisini bir anda din değiştirmiş buldu.

İlk gece görülen UFO ile ikinci gece görülen yaratık birbirinin çeyrek mil yakınında mı gerçekleşti? Bu, bir yıldan fazla bir süredir bu bölgede görülen ilk yaratıktı.

AHŞAP DEV ÜZERİNE, PRESQUE ADASI

31 Temmuz 1966'da, Pensilvanya, Erie sakinlerinin bir kısmı, Presque Tsle Yarımadası Parkı'ndaki sahile "bir şeyin" düştüğünden emindi.

Devriye görevlileri Robert Loeb, Jr. ve Ralph E. Clark, Altıncı Sahil'de kuma saplanmış bir arabaya geldiklerinde saat 22:00 civarındaydı. Çamurlu araçta oturanlar on sekiz yaşındaki Douglas Tibbets; Betty Jean Klein, on altı; ve Anita Haifley, yirmi iki. Polise, gruplarından bir başkasının, yirmi altı yaşındaki Gerald La Belle'nin çoktan yardım istemeye gittiğini, bu nedenle memurların onların kötü durumuyla ilgilenmelerine gerek olmadığını söylediler. Devriyeler, kırk dakika içinde bölgeden hızla geçeceklerini ve sadece arabanın serbest bırakıldığından emin olmak için tekrar yanaşacaklarını söylediler.

Devriyeler Altıncı Bölge'den tekrar geldiklerinde, La Belle'nin henüz mahsur kalmış otomobile dönmediğini gördüler. Ek olarak, Douglas Tibbets'e göre, bazı "tuhaf" şeyler oluyordu. Bir şey, dedi, Yedinci Sahil Bölgesi yakınlarına inmişti ve otomobilin içindekiler o yönden gelen bazı olağandışı sesler duymuşlardı. İki memur, sahil boyunca yaklaşık üç yüz metre boyunca Tibbets ile birlikte yürüdüler, ancak Tibbets ve diğerlerinin duyduklarını bildirdikleri garip sesleri açıklayabilecek hiçbir şey bulamadılar. Kumsaldaki herhangi bir izi doğru bir şekilde belirlemek için çok karanlık olmasına rağmen, adamlar Tibbets'in arabasının kornasının sabit bir şekilde çalmaya başladığını duyduklarında bazı işaretleri incelemeye çalışıyorlardı.

Beş üç adam arabaya döndüklerinde, kadınları çeşitli histeri evrelerinde buldular. Bayan Klem çığlıklar atarak sahilde koşmaya başladı ve Clark tarafından takip edilip sakinleştirilmesi gerekti.

^ Daha sonra, o dehşet gecesinin olayları, tanıklar

tarafından tutarlı bir sıraya konuldu.

Devriyeler ayrıldıktan kısa bir süre sonra, saat 22.00'de, otomobilin içindekiler Yedinci Sahil'e "ev büyüklüğünde" parlak bir ışığın düştüğünü gördüler. Nesnenin "mantar şeklinde" olduğu ve arkasındaki ışık sıralarını ayırt edebilecekleri konusunda anlaştılar. O şey sahile indiğinde, parlak bir kırmızıya döndü ve sahile çarpan nesnenin gücünden "tüm araba titredi ve sallandı". İnişten sonra nesne, "telefon ahizesinin çıkardığı gibi" bir vızıltı sesi çıkardı.

Otomobilin içinde sessizce otururken, hayretler içinde kalan yolcular, nesneden "ışık ışınlarının" parlamaya başladığını ve "bir şey arıyormuş gibi" sahili süpürdüğünü gördüler.

O sırada devriye arabası olay yerinde yeniden belirdi, kırmızı ışığı yanıp söndü ve nesneden gelen ışınlar aniden karardı. Tibbets ve devriye görevlileri Yedinci Sahil Bölgesini araştırırken Betty Jean Klem "canavar"ı gördü.[J]

Memurlara uzun boylu, dik bir figür olduğunu söyledi ve bu onu tamamen korkuttu. Elini kornaya bastırdı ve yaratık çalıların arasına hantallaşana kadar orada tuttu.

Gazeteciler olay yerine geldiğinde Bayan Klein'ın gözleri ağlamaktan hâlâ kırmızıydı. Park polis şefi Dan Descanio'ya haber verildi ve gençlerle görüştükten sonra konunun "şaka olmadığını" düşündüğünü açıkladı. O gece parkta başkaları tarafından yapılan bir kontrol, birkaç kişinin akşam geç saatlerde garip bir nesne ve garip ışıklar gördüğünü ortaya çıkardı.

Ertesi sabah, müfettişler, sözde iniş sahasında kumda birkaç işaret buldular. İniş alanından arabanın sıkıştığı yerden yaklaşık on iki fit uzağa giden bir dizi iz gibi bir dizi üçgen şekil ve patinaj izi bulundu. Bölgede pençe benzeri bir işaret de bulundu ve baskının bir fotoğrafı geniş çapta yayınlandı.

KÖPRÜ ALTINDAKİ KOKULAR

Robert Hunnicutt, 1955 baharında Ohio, Loveland'daki yeni bir restoranda kısa süreli aşçıydı. İnsansı görüldüğüne dair bir rapor Kasım 1974'te Skytock'ta kaydedildi, ancak karşılaşmadan çok sonra Hunnicutt, Olayın 1955 yılının Mart ayında mı yoksa Nisan ayında mı olduğu biraz belirsiz. Ancak burada önemli olan olayın tarihi değil, kendisidir.

Hunnicutt, polis şefi John K. Fitz'e Madeira-Loveland Pike boyunca ilerlediğini ve yolun kenarında sırtları bir çalı yığınına dayamış üç adam fark ettiğinde söyledi. Yorgundu ve sabah üç buçukta işten eve gidiyordu. İlk başta, üç adamın yol kenarında dua ettiğini sandı. Meraklı, araştırmak için arabasını durdurdu. O zaman hatasını keşfetti - onlar hiç de erkek değillerdi!

Figürler kısaydı ve yolun karşı tarafına bakan üçgen şeklinde duruyorlardı. Üçgenin önündeki figür aniden kollarını başının üzerine kaldırdı ve Hunnicutt'a elinde bir tür çubuk ya da belki bir zincir tutuyormuş gibi göründü. Hunnicutt daha sonra yaratığın bir elinden diğerine, çubuğun veya zincirin hemen üstünde ve altında sıçrayan mavi ve beyaz kıvılcımlar gördü.

Bu olay, otoyolun hemen batısındaki yoğun ormanlık bir bölümle oldukça uzak bir bölgede gerçekleşiyordu.

Yaratık, çubuğu ayaklarının olduğu yöne doğru indirdi. Hunnicutt'a göre insansı, çubuğu ayak bileklerine tutturuyormuş gibi göründü.

Şimdi, Hunnic utt arabasının yanında dururken, üç figür onunla yüzleşmek için hafifçe sola döndü. Üçlü, ses ve ifade değişikliği olmadan Hunnicutt için yola koyuldu.

Arabanın farları üç insansıyı aydınlattı, böylece Hunnicutt onlara iyice bakabildi. Hepsi yaklaşık bir buçuk fit boyunda, grimsiydi ve üniformaları yüzleriyle hemen hemen aynı renkteydi. Hunnicutt onları "oldukça çirkin" olarak tanımlıyordu.5

Dudakları olmayan büyük, düz ağızları ve belirsiz burunları vardı. Gözleri temelde normal görünüyordu ama kaşları yoktu. Başlarının üst kısmı keldi ve tepesinden bir rulo yağ akıyordu.

Vücutları biraz tuhaftı, orantısızdı. Hunnicutt'a göre, göğüsleri sağ tarafta olağandışı bir çıkıntı oluşturacak şekilde şişmişti ve kolları eşit olmayan uzunluktaydı, sağ kol soldan daha uzundu.

Belin üstündeki giysiler (eğer gerçekten giysilerse) deriyi sıkı tutuyordu ve onları insansıların aynı grimsi renk olan deri kısmından ayıran hiçbir çizgi göstermiyordu. Ancak belin altında bol giysiler giyiyorlardı. İnsansıların kalçaları ve belleri Hunnicutt'a ağır göründü.

İşin garibi, Hunnicutt olağandışı üçlüden korkmuyor gibiydi. Arabasının sol tarafında duruyordu ve ona yaklaşan üçlüye doğru yürümeye başladı. Hunnicutt, yürüme hareketlerini "zarif" olarak nitelendirdi.

AU, sanki telepatik olarak, Hunnicutt durması gerektiğini hissetti. Üçlüyü birkaç dakika izledi, ardından tanıkları almak için ayrıldı. Arabasına bindiğinde, aniden son derece güçlü bir kokunun farkına vardı ve bu koku, "taze kesilmiş yonca ve badem karışımı gibi" olarak tanımlandı.**

Hunnicutt üç insanımsıyı geçerken, sonunda ne olabileceğine dair bir korku duygusu hissetmeye başladı. Şimdiye kadar saat neredeyse 4:00 idi ve doğrudan Loveland polis şefi Fitz'in evine gitti.

Şef, "bir hayalet görmüş gibi görünen** Hunnicutt tarafından nasıl uyandırıldığını hatırladı. Fitz'e göre, tanık ona yaratığın ellerinden ateş çıktığını gördüğünü ve korkunç bir koku kokladığını söyledi. Şef, Hunnicutt'ı tanıyordu ama onun hikayesine inanması biraz güçtü. Hunnicutt'a nefesini koklayacak kadar yaklaştı ve Hunnicutt'ın içki içmediğine ve herhangi bir uyuşturucunun etkisi altında olmadığına ikna oldu. ..Şef Fitz bölgeyi kontrol etmeyi kabul etti ve Hunnicutt'a eve gitmesini

söyledi.

Fitz giyindi, silah kemerini taktı ve silahını doldurdu. Bir şey bulma ihtimaline karşı kamera. Ancak, herhangi bir küçük adam görmeden bölgeyi dört veya beş kez geçtikten sonra eve döndü.

Fitz, o sırada "kendini tuhaf hissettiğini** ve ayrıca "Loveland'daki en büyük aptal" olabileceğini hissettiğini söyledi.

Bir müfettiş tarafından üç insanımsı bulsaydı ne yapacağı sorulduğunda, Fitz arabasından ineceğini ve onlarla konuşmaya çalışacağını söyledi. "Er ya da geç birinin bunu yapması gerekiyor," diye bitirdi**.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Siyah Giyen Adamlar: UFOloji'nin Kötü Adamları

Orta Çağ'da simyacılar, siyahlar giymiş gizemli bilginler ve büyücüler tarafından ürkütücü ziyaretler yaşıyor olsalar da, "Siyah Giyen Adamlar" (MIB) terimi ve ona eşlik eden terör sendromu, üç karanlık kişinin ortaya çıktığı Eylül 1953'e kadar ortaya çıkmadı. Uluslararası bir uçan daire bürosunun müdürü Albert K. Bender'i -kılıflı adamların susturduğu iddia edildi.

UFO bilgisine göre Bender, uçan dairelerin kökenini tespit etmek için ayrılmaz ipuçları sağladığını düşündüğü verilere erişim elde etmişti. Varsayımlarının bir taslağını not etti ve güvendiği bir arkadaşına postaladı. Üç esmer yabancı Bender'ın kapısında belirdiğinde içlerinden biri o mektubu elinde tuttu.

Bender'e, UFO muamması için doğru çözümü bulduğu, ancak tüm ayrıntılardan habersiz kaldığı bilgisi verildi. Bender, üç adam ona tüm UFO hikayesini verdikten sonra hastalandı. Böyle bir bilginin, dünyevi tüm yapılarda dramatik değişikliklere yol açacağını fark etti.

Kitlesel histeri halkı saracaktı. Albert K Bender araştırmasından vazgeçmeyi kabul etti;

1956'da Gray Barker, Bender'in hikayesini yayınladı - MIB'nin UFO muamması hakkında Bender'a verdiği ayrıntılı açıklamalar hariç- ve uçan daireler hakkındaki gerçeğe çok yaklaştıktan sonra susturulan diğer birçok UFOlogdan bahsetti. Barker, Uçan Daireler Hakkında Çok Fazla Şey Bildiklerini uğursuz bir önseziyle bitirdi: "Bir gün kendi kapımın ağır ağır çalınacağına dair bir his var içimde. Hepimiz akıllanıp üç adamın gerçekte kim olduğunu öğrenmezsek onlar da senin kapında olacaklar."

1966'da düzinelerce başka uçan daire araştırmacısı, UFO gizeminin "güçlü ajanları" olarak bilinen MIB ile ürkütücü, bazen şiddetli bir karşılaşma yaşadıklarını iddia etti. 1966-67'deki ağır UFO kanatlarından sonra, MIB'nin etkinliği, tanımlanamayan hava Işıklarının görülmesiyle doğru orantılı olarak arttı.

Araştırmacı-gazeteci John A. Keel, MIB kurbanının sık sık onu birkaç gün süren "mide bulantısı, zihinsel karışıklık ve hatta hafıza kaybı" durumunda bırakan "bir tür beyin yıkama tekniğine" maruz kalmış gibi göründüğü yorumunu yaptı. . Keel, "Tehdit bizim göklerimizde değil," diye uyardı. "Yerde ve şu anda ülke ve dünya çapında bir hastalık gibi yayılıyor."

Kısa ömürlü bir televizyon dizisi olan The Invaders, uçan daire araştırmacıları üzerinde muazzam bir etki yaratmıştı. Bir adamın kayıtsız bir dünyayı dünya dışı uzaylıların varlığına karşı uyarma çabalarını anlatan dramatik hikayelerin, ince bir şekilde örtülü gerçeğe dayandığı söyleniyordu.

Frank Edwards, UFO'lar üzerine son derece başarılı iki kitap yazdıktan sonra öldüğünde, paranoya tohumları güçlü korku rüzgarlarına savrulmuştu. Rağmen

Siyah Giyen Adamlar UFOlogy'» Bad Guy», Edwards'ın ölümünün kalp krizinden kaynaklandığını ilan eden ölüm ilanları, UFO meraklılarının tercihini yaptı. uyarılmış beyin kanaması, "işgalcilerin" uzaylı varlıklarının ve düşmanca görevlerinin gerçek gerçeklerine çok yaklaşan insanlardan kurtulmanın en sevdiği yöntemi. Ciddi UFOloglar kendilerini sözde terörist faaliyetlerin girdabında buldular, UFO susturucuları her yerde ol

UFO faaliyetinin algılayıcılarına kaşlarını çatarak, eksantrik "Hava Kuvvetleri subayları" tarafından uçan daire araştırmacılarıyla konuşmamaları söylendi. Siyahlar giyinmiş koyu tenli adamlar UFO fotoğraflarına el koyuyordu. i

UFO meraklıları devlet kurumlarını suçladı. Devlet kurumları aşırı istekli, amatör sivil UFO araştırma gruplarını suçladı. Neredeyse herkes, en azından bir bilinç düzeyinde, bunların gerçekten onlar, yani uzaydan gelen uzaylılar olmayabileceğini merak etti.

Pentagon sözcülerinin, bir dizi MIB raporunu incelediklerini ve teröristlerin "Hava Kuvvetleri ile herhangi bir şekilde bağlantılı olduklarına" dair kayda geçmeye hazır olduklarını kabul ettikleri aktarıldı. Başka hiçbir ABD güvenlik grubu da MIB'ye sahip çıkmaz.Önemli federal kurumların her birinden sözcüler, ajanlarının hiçbirinin yasalara uyan herhangi bir vatandaştan özel mülkiyetin teslim edilmesini talep etme, onu tehdit etme veya evine girme yetkisine sahip olmadığını kesin bir şekilde belirttiler. Sözcüler, UFO susturucularının kendilerini askeri veya hükümet ajanı gibi göstererek federal bir suç işlediklerini ekledi. Ancak UFO algılayıcılarının tacizi ülke çapında devam etti. sorgulayıcılar.

MIB faaliyeti, Ekim 1973'teki düşüş sonrasına kadar düşüşteydi. Sonra bir kez daha korku ve kaos kalıpları tekrarlandı. Görünüşe göre,

MIB kim olursa olsun, uğursuz düzenbazlar şu anda belalı maskaralıklarına yenilenmiş bir güçle devam ediyorlar.

"Brad, bunun gerçekten benim başıma geldiğine inanamıyorum!" Telefondaki ses korkudan çok şaşkınlık ve gerginlikten titriyordu, "ama endişe çok açıktı. Genç adam ve nişanlısı aniden kendilerini bulmuşlardı. MIB fenomeninin canlı kabusuna kapıldı.

"Hayır, Sam," diye yanıtladım. "Ve bundan üç yıl sonra bunun gerçekten başınıza geldiğinden emin olamayabilirsiniz. Ama şu anda..."

"Şu anda biliyorum!" dedi Sam vurgulayarak.

Kısaca ifade etmek gerekirse, MIB fenomen içinde fenomendir. Birkaç örnekte, UFO faaliyetlerine veya • canavarlar, Koca Ayaklı yaratıklar ve hayalet varlıklar gibi ilgili tezahürlere tanık olan erkekler ve kadınlar, tuhaf bir tür kişisel tacize maruz kalmışlardır. Uğursuz sesler telefonla tehditler fısıldadı ve araştırmacıları ve tanıkları belirli soruşturmaları sonlandırmaları konusunda uyardı. UFO'ların fotoğraflarını çekenler, "resimlere ve negatiflere el koyan oldukça sıra dışı kişiler tarafından - genellikle hükümetle bağlantılı olduklarını iddia ederek" çağrıldı.

Vakaların çoğunda, MIB kurbanları, soruşturmacılarını oldukça kısa boylu, muhtemelen bir yetmiş altı veya daha kısa, koyu tenli ve biraz Doğulu yüz hatlı adamlar olarak tanımlamışlardır. Daha eksiksiz açıklamalar ve ayrıntılar için baskı yapıldığında, tanıklar MIB'nin gözle görülür derecede eğimli, ancak Japon, Çinli ve diğer Doğululardan bir şekilde farklı bir şekilde eğimli olduğunu belirttiler. Bazı tanıklar sivri veya tuhaf bir şekilde şekilsiz kulaklardan bahsetmiştir. Pek çok alıcı, MIB'nin zorlukları olduğunu belirtti.

*Siyah Giyen Adamlar: UFOlogy'den Bod Guy*skısa soluklu olduğu için düzgün konuşmada kült. Bazı durumlarda konuşma kalıpları, birkaç astım hastasının cümlenin ortasında nefes nefese kaldığını düşündürür.

x

Bazı MIB'ler tehdit edici olmaktan çok aptalca. UFO faaliyetinin bazı algılayıcıları, sadece sert adamların rollerini üstlenen aptal Three Stooges tipi karakterler tarafından sorgulanıyormuş gibi hissettiklerini söylediler.

The Mothman Prophecies'de John A. Keel, MIB'nin zamana takıntılı olduğu gözlemini ekler ve genellikle algılayıcıya saatin kaç olduğunu sorarak bir sorgulama başlatır. MIB ayrıca ortaya çıktıkları dönemde çok sık yersiz görünürler ve genellikle komik bir şekilde modası geçmiş argo ifadeler kullanırlar.

Bir algılayıcı, MIB ile bir çatışma yaşadıktan sonra, ev aletleri ve aletleri, gizemli yabancıların istihdamında genellikle hain olur. Telefonlar her saat tehditkar veya anlamsız mekanik seslerle çalıyor. Televizyon ve radyo programları yabancı sinyallerle kesintiye uğruyor. Ağ videosu ve sesi silindi, yerini, uçan daire gözlemcilerine işbirliği yapmalarını ve tüm UFO bilgilerini gizli tutmalarını isteyen, cüppeli, bazen de kukuletalı figürlerin görüntüleri aldı. Bu sessizlik ve işbirliği karşılığında gizemli varlıklar, algılayıcılara tüm insanlığın yararına olacak harika projelerde kilit roller vaat ediyor.

1966'dan 1970'e kadar, yüzlerce UFO müfettişi, temas kurduğu kişi ve UFO'ları tesadüfen algılayanlar uğursuz yabancılar tarafından ziyaret edildiğini iddia etti - genellikle siyah giyinmiş üç kişi - ve uçmayı bırakma emirlerini şiddetle uygulayacaklarını acı verici bir şekilde açıkça ortaya koydular. daire araştırması veya tüm fotoğrafları veya eserleri teslim etmek. Tehditler genellikle noktalayıcıydı.

UZAYLI TOPLANTILARI

MIB ile işbirliğinin “aileniz, ülkeniz ve dünyanız” için elzem

olduğu iddiasıyla hareket edildi.

New Atlantean Journal'ın Mart 1975 sayısında (6290 Thirty-fourth Avenue North, St. Petersburg, Florida 33710), Michael Talbot, Doğu mistisizminin, Gölge Kardeşleri olarak bilinen MIB fenomeni için ilginç bir analojiye sahip olduğuna işaret ediyor. Doğulu ustalara göre Talbot, Gölge Kardeşleri'nin şöyle olduğunu söylüyor:

> . . . kurnaz ve kötü; herhangi bir okült öğrencisinin atasözü cevabı bulmasını engellemeye niyetli. Mistik jargonda bu cevap "Veil ot Isis"tir ve Maeterlink'in "Büyük Sırrı" ile eş anlamlıdır. Okültizmde, UFO probleminde olduğu gibi, sürekli bir psişik aldatmaca yağmuru kaydedilmiştir. The Brothers of the Shadow, MIB gibi, İsis'in Peçesini kaldırmaya çok yaklaştıklarında okült öğrencileri tehdit etmekle tanınırlar.
>
> Madame Blavatsky'nin Gölge Kardeşleri'nden bahsederken söylediği gibi, onlar “materyalleşmenin büyük ruhsal sahnesinde önde gelen 'yıldızlar'dır. ”

Paranoya bulaşıcı olabilir, ancak kişisel araştırmalarım ve ilk elden deneyimlerim sayesinde, üstü örtülü bir şekilde Men-in-Black olarak bilinen olgunun çok gerçek olduğuna ve kurbanlarının yalnızca özellikle ürkütücü sanrılardan muzdarip olmadığına ikna oldum. Bu tuhaf psikodramaların her birinde karakterler ve sahne ayarları farklı olsa da, temel senaryo değişmeden kalır. MIB fenomeni, çok düzeyli seyirci katılımında uzmanlaşmış, ürkütücü bir gezici repertuar tiyatrosuna çok benziyor.

Kitabının amaçları doğrultusunda Sam adını verdiğim genç stajyerin deneyimini ele alalım.

Biack Giyen Adamlar: UFOlogtjs Bad Guys

Her şey Sam ve Mary için (aynı zamanda takma bir isim) Sam yaşadıkları Doğu eyaletinde görülen bir dizi yaratığın araştırılmasına* yakından dahil olduğunda başladı. Bir keresinde Mary araştırmacılara eşlik etti ve akşam boyunca bir şekilde transa girdi.

O akşam garip bir rüyada, grotesk varlıklar Mary'ye onun gün tarafından arandığını söylediler. Sam'den ayrılması gerektiği söylendi - Sant onun için yanlıştı. Aslında; o kadar yanılıyordu ki, onlara katılmasaydı onu dövüp öldüreceklerdi. Sonraki akşamlarda gördüğü rüyalarda Mary, asık suratlı, koyu tenli adamların Sam'i ölene kadar dövdüğünü gördü.

Bir akşam böylesine şiddetli bir kabustan telefonunun çalmasıyla uyandı. Cevap mırıldandığında ses sordu: "Şimdi bizim yanımıza gelmeye hazır mısın?"

Telefon bir korku aracı haline geldi. Sadece ürkmüş dinleyicisine mekanik tekdüzelikte konuşan tuhaf bip sesleri ve tehditkar seslerle sağlamak için her saat çalardı.

Bir keresinde Mary evinde yalnızken, kapıda bir adam belirdi, kimlik bilgilerini gösterdi ve ona aldığı garip telefon aramalarıyla ilgili soru sordu. Mary onun eve girmesine izin verdi,

Sam, "Daha sonra kimlik bilgilerinin sahte olduğuna karar verdim,"1 dedi. “Mary burada biraz zaman kaybetmiş olabilir, emin değilim. Giderek daha sık transa giriyor."

Mary'nin transları genellikle bir baş ağrısı, ensesinde bir ağrı ve ardından bilinç kaybıyla başlardı. Eğitimli bir hemşire olan Mary, yaklaşan transların semptomlarını tanıyabildi, ancak bunların başlamasını engellemek için güçsüz görünüyordu.

Sam'in beni aramasının ana nedeni,

MIB'nin fiziksel olarak zararlı olup olmadığını sorun, "Sanmıyorum," dedim. "Bazı insanlar siyah veya kırmızı gözlerden muzdariptir, ancak bu, fenomenin tuhaf bir elektromanyetik yönüyle bağlantılı gibi görünüyor.

“Önemli olan onların oyununu oynamamak ve özellikle onları kötü adam rolüne sokmamak! Fenomenle savaş yapısını kuran, insanlığa bu kadar kolay gelen bu düalizmdir. Eğer düşmanlığa izin verirseniz, alacağınız şey budur!”

Bence fenomen ne iyi ne de kötü. Tüm faaliyetler tek bir kaynağın tezahürüdür. MIB'nin nasıl davrandığı büyük ölçüde etkileşimde bulundukları algılayıcıya bağlıdır. Kötücül yankılar gibi anında geri bildirim sağlarlar: Korku içinde bağırın ve onlardan korkmanız için size iyi bir neden verirler. Daha büyük olgunun bu yönünün öncelikle bir öğretme mekanizması olarak inşa edildiğine ikna oldum. Kendisini fenomenin olumsuz yönlerinin kurbanı bulan herkes için önemli olan, kendi gerçekliğini MIB'yi dışlayacak şekilde yapılandırmaya başlamak, kendi gerçeklik kurgusu üzerindeki hakimiyetlerini kırmaktır.

MIB'nin birçok kurbanı, bir bilinç düzeyinde, kendilerine merkezi bir rol oynama izni verdikleri sapkın dramın tehditlerinden, tehlikelerinden ve heyecanından gerçekten keyif alabilirler. Tek fiziksel tehlike, bazı aşağılık emirlere ve tahminlere kulak vermekte ve kendini gerçekleştiren bir kehanetin olasılığını gerçekleştirmesine izin vermekte olabilir.

Yukarıda kaydedilen konuşmadan birkaç gün sonra, Sam'den, fenomenin Mary üzerindeki faaliyet yoğunlaşmasını ve Mary'nin onu terk edip "onlardan biri" olması yönündeki sürekli önerisini ayrıntılarıyla anlatan bir mektup aldım. Sam, en büyüğünden şikayet etti

fenomenin ilgisi, ilişkilerini bozma kararında yatıyor gibiydi. Mary giderek daha sık trans durumuna giriyordu. Bazen neredeyse ele geçirilmiş gibi görünüyordu.

Sam'e, kendilerini bu kadar etkilenmiş hissedebilecek diğerlerine belirli bakış açıları ve yönergeler sunmak için burada yeniden ürettiğim aşağıdaki mektubu gönderdim:

> Bu olgunun nasıl bir kozmik repertuar tiyatrosu gibi dolaşıp, karakter oyuncularını değiştirmesine rağmen temel çok düzeyli olay örgüsünü koruyabilmesi inanılmaz. Bunu, Mary ile sizin kendinizi içinde bulduğunuz bataklığı küçümsemek için değil, umarım, bakış açınızı her zaman korumanızı sağlamak için söylüyorum.
>
> Eski eğitmenleriniz artık eylemi kişisel alana taşıdı. Kuruşluk korkunç terörler terk edildi ve kişisel ilişkilerin çok daha can sıkıcı alanı kazılıyor. Oyunu oynama! John Keel'in her zaman vurguladığı gibi, inanç düşmandır. Olgu, inanç yapınıza uygundur. '
>
> Geleneksel olarak, fenomen özellikle aşıklar ve kadın-erkek ilişkisi ile ilgilenmiştir. Perilerin bazı çiftleri bir araya getirmeye ve diğer çiftlerin aşklarını bozmaya takıntılı bir ilgileri vardı. Tüm kültürlerde, ergenliğe yaklaşan kızlar veya adet gören kadınlar kendilerini paranormal tezahürlerin merkezini bulmuşlardır.
>
> Bu fenomen, size önemsiz meseleler üzerinde tartışmaktan ve kişisel kusurları nitelemekten uzak durmanızı öğretmek için yeni bir aşama başlattı. Ama aynı zamanda kadın-erkek faaliyetlerine olan takıntılı ilgilerinin bir parçası olarak kişisel alana da geçtiler. Varlıklar bazen kirli yaşlı gibi davranır

kucaklarında yağmurluklarla porno filmlere giden adamlar. Onlara böyle bir eğlence sunmayın. Onların oyununu oynamayın!

MIB aktivitesi, Ekim 1973'teki UFO uçuşundan bu yana artıyor gibi görünüyor. Bu belki de hakkında hiçbir bilgimiz olmayan bazı döngüsel kalıplardan kaynaklanıyor, Belki de üzerimizde görünen toplumsal dönüşümden kaynaklanıyor. Temel gerçek şu ki, paranoyanın kol gezmesine izin vermek yerine, fenomenden değerli dersler çıkarma potansiyelinden yararlanabiliriz.

1966-70'teki MIB çatışmalarına araştırmacı arkadaşlarım kadar derinden karışmasam da, dönen, kabus gibi oyunların girdabının çevresine ayak bastım. Ve zaman zaman, Mysteries of Time and Space'de kapsamlı bir şekilde detaylandırdığım gibi, yarışmanın ürkütücü bir ciddiyetle oynandığı sahaya giriyordum. Görünmez bir varlığın iğrenç, pis kokulu saldırıları gibi "tuhaflıklara" ve ofisimin polterjist yağmalarına katlandım.

Ama sonra, Mcn-in-Black'in gerçekte kim olduğuna dair tüm bilmeceyi çözebilecek iki ipucuna rastladım!

Bir gece, bir yayıncının son teslim tarihini karşılamak için ofisimde çaresizce daktilo başında çalışırken, 'Merdivenlerin tepesinden ağır ayak sesleri duydum, Hızlı bir bakış bana bunu, orada kimsenin olmadığını söyledi. Edgar Allan Poe'nun çok sevilen bir portresi yere düştü. Sinirlendim. Kağıtlar yanımda hışırdamaya başladı. Tek bir çarşaf havaya uçtu.

Yeterince almıştım. Başımı daktilodan kaldırdım, tiksintiyle gözlerimi yukarı çevirdim ve "Kes sesini!" diye bağırdım.

Her şey durdu. Kalabalık, gürültülü bir odaya girmek gibiydi ve herkes birdenbire durdu.

konuşmak Elimdeki işten başka hiçbir şeye aldırış etmeden yazıma geri döndüm.

Ne kadar yüksek veya ne kadar düşük olursa olsun, her tür zeka tanınmak ister. Düşünen herhangi bir varlığı göz ardı edilmekten daha hızlı susturan hiçbir şey yoktur. Ama bunu göz ardı etmemiştim. Aksine, bu poltergeist benzeri güce komuta etmiştim. Onun gerçeklik çerçevesine uymayı reddetmiştim ve görünüşe göre kendi tutum değişikliğim -pasif korkudan öfkeye- işe yaramıştı. Ofisimdeki tuhaf faaliyetlerin kesilmesi o kadar ani oldu ki, neredeyse bir tür ders sonlandırılmış gibiydi. Bir zeka başından beri bana bir şeyler öğretmeye çalışıyor olabilir mi?

MIB ark hocalarının, burada bize sadece Belediye Binası ile savaşmanın, diğer kuvvetlere salt irade çabasıyla komuta etmenin mümkün olduğunu öğretmesi mümkün mü? Elbette tehdit ederler, ancak kesin bir ret ya da -benim durumumda olduğu gibi- bir başkaldırı ile karşılaştıklarında, sessizce sıvışırlar. Ayağa kalkıp kendi hayatımızın sorumluluğunu almamızı sağlamak için çocukça, can sıkıcı yöntemler kullanarak bizi isyana zorlamak için neredeyse kasten zorbalık yapıyorlar gibi görünüyor. Bu, aslında, eğer ders ise, dersinin amacı mı?

Mysteries of Time and Space'de teorileştirdiğim gibi, MIB tüm kültürlerde ortak olan ve etnologlar tarafından genel olarak Hilebaz olarak bilinen mitolojik figürü düşündürür. Düzenbaz insanlığa şakalar yapar, ancak çoğu zaman aynı zamanda ona talimat verir veya insani suçlamalarının yararına dünyanın çeşitli yönlerini değiştirir.

Çoğu kültür, Trickster'ı dünyanın yaratılmasından kısa bir süre sonra var olan ilkel bir varlık olarak görür. Bazı Kızılderili kabileleri, Düzenbaz figürlerine "Yaşlı Adam" adını verdiler çünkü onu yaşlanmayan, zaman kadar eski biri olarak görüyorlardı.

Düzenbaz genellikle şeklini istediği zaman değiştirme yeteneğine sahip doğaüstü bir varlık olarak görülür. Al-

temelde kurnaz olmasına rağmen, bazen çok aptalca, çocukça davranabilir ve çoğu zaman kandırılan kişi olabilir. Düzenbaz pişmanlık duymadan yalan söyler, hile yapar ve çalar. Çoğunlukla ahlaksız hayvancılığın özü gibi görünüyor.

Carl Jung, Düzenbaz'ı azizin, meleğin ters görüntüsünü sağlayan mitolojik bir gölge figür olarak gördü. Hayvansı Trickster, parlak bilinçli zihnin şeytani, karanlık zıttı olarak hizmet eder ve onsuz psişik bütünlüğün sağlanamayacağı bir denge kurar. Bu kesinlikle poltergeist veya MIB gibi geliyor. Yine de çoğu kültür, Düzenbaz'ı şeytan rolüne sokmaz. O genellikle saf ilahiliğin zirvelerinden aşağı atılmış, çok yüksek bir tanrı olarak görülür. Genellikle insanlığa ateşi getiren varlık olarak tasvir edilir (Prometheus efsanesinde Homo sapiens'e verdiği bu hayati hediyenin bedelini kendi ebedi acısıyla öder).

Man, My(h and Magic)'teki Düzenbaz figürüyle ilgili bir makalede Douglas Hill, Düzenbaz'ın birçok rolünün karıştığını ve kaynaştığını yazıyor: "Düzenbaz komik bir rahatlamadır; derin ve yaşamsal bir düzeyde psişik katarsistir; o bir kendi evrimi belki de daha yüksek bir bilince ve toplumsal olgunluğa doğru insanlığın evrimine ayna tutan kahraman. Ve tüm bu temel unsurları bünyesinde barındırarak ölümsüzdür - etnolojik bir müze parçası değildir, ancak ilkel geçmişte olduğu gibi bugün de canlı ve gelişmektedir." Düzenbaz, Kızılderililere kurnaz bir çakal ya da zeki bir savaşçı olarak görünürken, İskandinavlara ve Yunanlılara yaramaz (ama pek de şeytani olmayan ve genellikle yardımcı olan) bir tanrı rolünü üstlendi; ama geleneksel kahramanlardan yoksun, kurnaz ahlaksızlığın vücut bulmuş hali - yalan söyleyebilen, hile yapabilen, çalabilen, hatta öldürebilen,ve hala asil bulduğu bir davayı savunuyor - uluslararası bir casustan başkası olmazdı.

Siyah Giyen Adamlar'ın terörist kampanyalarına başladıkları sırada James Bond filmlerinin ortaya çıkması

sadece bir tesadüf müydü? MIB neredeyse her zaman tamamen siyah giyinmiş olarak tanımlandı - oldukça bariz bir sembol - ve genellikle koyu renkli şapkaları aşağıdaydı. Kurbanın milliyeti ne olursa olsun, MIB'nin neredeyse her zaman tuhaf aksanlarla "yabancı görünümlü" olduğu söylendi. MIB, bir anlamda, karakterizasyonda James Bond'un düşmanı SMERSH'nin ajanlarıyla değiştirilebilir hale gelir.

Başka bir deyişle, Siyah Giyen Adamlar'ın prototipi paranoyak hayal gücü ya da gerçek bir ziyaret sonucunda şekillendirildiğinde, UFO araştırmasına katılan kadın ve erkekler MIB fikrini sürdürebilirdi.

Tulpa'nın yoga konsepti, bir düşünce formunun, onu duygularla ve zihinsel yayılımlarla "besleyen" ruhtan bağımsız olarak yaşamı üstlenebileceğini savunur. Bazı Doğulu metafizikçilere göre, benzer düşünceler, duygular ve zihinsel yayılımlar, tulpanın gücüne katkıda bulunarak, onun güç biriktirmesini ve büyümesini sağlayabilir. Tulpa bariz bir dayanışma ve canlılık sergileyebilir ve yogiler kendi zihinlerinin bu yaratıklarıyla akıllı konuşmalar bile yürütebildiklerini iddia ederler. Bir tulpanın yaşam süresi ve canlılığı, yaratılışında harcanan gerilim ve enerji ile doğru orantılıdır.

Küçük bir ego hoşgörüsü bile, tehditkar bir Siyahlı Adam'ın düşünce formunu "besleyebilir" ve tidpa benzeri uğursuz bir yaratıma güç ve bağımsız yaşam vermeye başlayabilir. Ve eğer, yogilerin öğrettiği gibi, benzer düşünceler, duygular ve zihinsel yayılımlar tulpa'nın gücüne katkıda bulunabiliyorsa, UFOlogların ve uçan daire meraklılarının yaygın paranoyası, neredeyse sınırsız büyümenin bağımsız düşünce biçimlerini biçimlendirmiş olabilir.

Zamanın ruhu olan Zeitgeist'teki değişikliklere karşı her zaman tetikte olan MIB fenomeni, Ekim 1973 UFO kanadından bu yana birkaç yeni sahne ve bazı ek yardımcı oyuncular ekledi. Sam ve Mary vakasını yeniden

incelemek için ara verin. 1966-70'lerde çok popüler olan casusluk motifine ek olarak, fenomen, ele geçirme mekanizmalarını da kullanmaya başladı. Neden? Niye? Muhtemelen The Exorcist kitabının ve sonraki film versiyonunun muazzam popülaritesi nedeniyle.

Son birkaç ayda aldığım MIB raporlarının çoğunda, bir zamanlar her yerde bulunan üç kara giysili adamın ziyaretlerinin yerini büyük ölçüde trans halleri aldı, etkilenenlerin "onlardan biri olması" yönünde fısıldanan emirler, bağıran ifadeler. algılayıcıların gerçek fiziksel bedenlerine yönelik arzu. Buna ek olarak, algılayanların etinde genellikle alfabenin harfleri veya ezoterik semboller şeklini alan damga benzeri döküntüler ve yaralar ortaya çıktı. Algılayıcıların normal yüz ifadeleri ve temel karakterleri arkadaşlarının önünde değişir, böylece algılayıcılar ele geçirilmiş gibi görünür, "

Aklımda temel senaryonun aynı kaldığına dair hiçbir soru yok - telefonlar hala çalışıyor; temel tehditler standart olarak kalır; prosedür seviyeleri nispeten değişmez - ancak fenomen, tıpkı bir oyun yazarının yaptığı gibi geçici heveslere ve popüler ilgi alanlarına yönelir. Ve neden olmasın? Mevcut olan en kolay tanınabilir kisvede iletişim kurmayı arzular. Bu tür meseleler hakkında düşünürse, muhtemelen 1975'in popüler mekanizmasının 1475'tekiyle hemen hemen aynı olduğu gerçeği karşısında kafası karışmıştır: iblisler, şeytan kovucular ve Aydınlık ve Karanlığın güçleri arasındaki sürekli savaşın dramı. .

Ama tekrar ediyorum: İhtiyaç duyulan tek "şeytan çıkarma", kişinin aptalca bir duruma sürüklendiğinin tam olarak farkına varmasıdır.

*Men-in-Black: UFOlogy'nin Bad Guys oyunu.*Bu kavrayış daha sonra kurbanı sarsarak kararlı bir eylemde bulunmalı ve kurban özünde şöyle bağırmalıdır: Kes şunu lanet olsun!Bu yatıştırıcı eylem bir kez başarıldığında, hemen anlamlı bir lite'ye geri döner'.

Bir kişinin yağmacı varlıklar tarafından tuzağa düşürüldüğünü hissettiğinde ve haç çıkarıp dualar okumaya başladığında, beyninde varlıkların temas ve kontrol kurmaya çalıştığı frekansı bozduğunun teorize edildiğini duydum. Kararlı bir "Kes şunu!" aynı frekans karıştırma etkisine sahip olabilir ve fenomeni algılayan kişinin kendi serebral ekipmanının kontrolünü yeniden kazanmasına izin verebilir.

Ancak, adil bir kazanma şansına sahip olacağımız bir gerçeklik oyunu kurabilmemiz için Düzenbaz/poltergeist/UFOnaut/MIB'nin olumlu yönüne konsantre olmamızı tavsiye ediyorum.

Ve hemen oynamaya başlayabiliriz! Ateş, kesinlikle Prometheus onu insanlığa getirmeden önce de vardı. Bize sunduğu basitçe ateş bilgisiydi, telekinezi, ışınlanma vb. güçlerin içimizde zaten var olduğuna inanıyorum. Düzenbazların vermeye çalıştığı şey, yalnızca bu güçlerin farkındalığıdır. Düzenbazlar bize sadece parçalar sağlayabilir. Bir model oluşmaya başlayana kadar parçaları hareket ettirmek neredeyse tamamen bize kalmış olabilir. Sonra, bir gün, büyük kozmik gerçeklik oyunundaki son karenin "önümüzde durduğunu - bir sonraki zar atışımızı beklediğimizi" tam olarak anlayacağız.

Ve kozmik zar masasında sıramız için sıraya girerken, belki FW Robertson'ın şu sözlerinden biraz cesaret alabiliriz: "Kötülük, bu dünyada her zaman iyiye eşlik eden gölgedir. Gölgesiz bir dünyanız var. , ama ışıksız bir dünya olacak - sadece loş,

alacakaranlık dünyası Işığın yoğunluğunu derinleştirmek istiyorsanız, daha derin bir karanlığa ve ona eşlik eden gölgeyi daha belirgin ve kesin bir çerçeveye getirmekle yetinmelisiniz.”

DOKUZUNCU BÖLÜM

UFO Karşılaşmaları Sağlığınız İçin Tehlikeli Olabilir!

Ben UFO deneyimlerinde yer alan seçim süreci hakkında sık sık spekülasyon yaptım; Neden bazı erkekler ve kadınlar, gerçek vizyoner deneyimler gibi görünen şeyler için seçilirken, algılayıcıların büyük çoğunluğu gökyüzündeki ışıkların bir anlığına yetinmek zorunda? Neden bazı tanıklar UFO zekası ile etkileşimi aydınlatıcı olarak yorumlarken, diğerleri korku ve alayla tepki veriyor?

Algılayıcının kendisini vahiyci olarak nitelendirebilecek bir tür kozmik testte bir şekilde başarısız olup olmadığını veya sapkın bir deney için seçilip seçilmediğini belirlemenin zor olduğu başka durumlar da vardır.

Indiana, Connersville'den Don Worley, yıllardır UFO ile ilişkili paranormal belirtiler için isteksiz bir kanal olan bir kadının durumu hakkında uzun bir soruşturma yürüttü. Worley tarafından bana sağlanan uzun metinlerin tam bir okuması, kadının "etrafında" dönen psişik kaosa ek olarak belirli bir zihinsel karışıklığın da etkisinde olduğunu gösteriyor gibi görünüyor. Hissediyorum, gerçi, bu bir olmalı

Kadının deneyimlerini psikolojik sapkınlık alemine hemen teslim etmeyin. Okuyucunun da göreceği gibi, kadın ne zaman "kendini toparlıyor"* görünse, gözlerinde parlak bir ışık parıldayan bir tür tezahür belirir ve psişik girdap yeniden başlar.

Burada, büyük bir düzenlemeyle Worley'nin "ürkütücü Ann Adams davası" dediği olayla ilgili araştırmasından alıntılar var.

Worley: Ne kadar zamandır bu evde yaşıyorsun?

*Bayan Adams:*Üç yıl.

Başka bir deyişle, sadece burada değil, yaşadığınız diğer evlerde de bu tezahüre katlandınız mı?

*Bayan Adams:*Evet, son on beş yıldır yaşadığımız her birinde.

Bu kaç ev?

*Bayan Adams:*Sanırım bu yedincisi.

Bunu alana kadar sürekli kiraladık.. Gücümüz yettiğince zorlamaya çalışıyoruz.

Olaylar sizi takip ettiğinden, bu evin tarihi muhtemelen pek alakalı değil, ama burada yaşamış insanlar hakkında bir şey biliyor musunuz?

*Bayan Adams:*K adında bir çift vardı. ----------

bu evde kim yaşıyordu. Adam o arka odada öldü. Bayan bir süre hastaydı ve burada öldü.

Siz taşınmadan önce bu evde garip sesler var mıydı?

*Bayan Adams:*Hayır, ölen yaşlı çifte bakan komşu hanım burada asla böyle bir şey olmadığını söyledi.

vAma biz taşındıktan sonra geçen yaz o kadar kötüye gitti ki medyum bir kadına gittim. Uyuyamadığımız geceler oldu. Bütün gece kapılar çarptı gibi görünüyordu. Pencereler yukarı ve aşağı gitti. Üst kattaki koridorda yürüme sesleri geliyordu.

Kocanız da mı bu sesleri duydu?

*Bayan Adams:*Oh evet. Ve uyanırdım ve oda beni neredeyse boğacak kadar güçlü bir parfümle dolardı.

Birkaç yıl boyunca hiçbir şey beni rahatsız etmedi; sonra VRoad'da taşraya taşındık. Korkunç neredeyse aynı anda inlemeler başladı. Günün veya gecenin herhangi bir saatinde (iniltisi evin içinde yankılanırdı. Hepimiz duyduk. Çocuklar bile bir şeyler gördü. Geceleri bahçede insanlar gördüler ve kim olduğunu görmek için gittiklerinde insanlar yok olmak.

Bir gece bir bebeğin ağladığını duydum. Çığlığın ardından yola koyuldum ve onu duymaya devam ettim ve küçük bir orman parçasına gelene kadar tarlalar ve dereler boyunca onu takip etmeye devam ettim. Sonra durdu. (Bir bebek ağlaması gibi görünen ses genellikle UFO, poltergeist ve diğer paranormal tezahürlerden önce duyulur - yazar.)

Hemen ardından erkek kardeşim ve eşinin sadece birkaç ay yaşayan bir erkek bebekleri oldu. Her zaman bebeğin ağlama sesini duymamın küçük yeğenimin ölümüyle bir şekilde ilişkili olabileceğini düşünmüşümdür.

Aklınıza takılan başka önemli bir şey gördünüz mü?

*Bayan Adams:*Trol denen şeyi gördüm. Evin aşağısındaki yoldaydı. Bir öğleden sonra akşam yemeği hazırlıyordum ve dışarı baktım ve işte oradaydı. Üzerinde tulum, bir tür gömlek ve sırtında uzun gri saçlar vardı. Boyu aşağı yukarı şu kadardı [yaklaşık bir metreyi gösterdi]. Tükenmeye başladım. ev onu kovalamak için, ama o- bir tepenin üzerinden koştu ve gözden kayboldu.

Bir sonraki şey, gelinim bir araba kazasında ölmeden hemen önce oldu, haftalardır gergindim. Genelde yaz aylarında, haziran, temmuz ve ağustos aylarında böyle şeyler başıma gelir. Bu sıcak gecede, aşağıda kanepede uzanıyordum ki aniden ayağa fırladım ve sanki bir şey olmasını bekliyormuş gibi kapıya koştum.

Orada kısa bir süre durmuştum ki bir polis arabasının yanıp sönen kırmızı ışığı gözlerimin önünde parlayarak evimize doğru geldiğini gördüm. Işık gözlerimi acıttı ve bir adamın ölümle ilgili bir şeyler bağırdığını duydum.

O kadar üzüldüm ki Dr. K.'ye gittim.----------
ona hayalet polis arabası ve kırmızı ışık hakkında. Gözlerimin etrafındaki kırmızı işaretleri görebiliyordu ama tabii ki hikayeme inanmıyordu. Beş şok tedavisi için beni hastaneye gönderdi. [UFO algılayıcıları genellikle konjonktivit ve diğer göz iltihabı türlerinin kurbanlarıdır - yazar.]

Gözlerinin etrafında hâlâ görebildiğim kırmızı izlerin ilk olarak o hayalet devriye arabasının ziyaretinden sonra mı ortaya çıktığını mı söylüyorsun?

*Bayan Adams:*Evet, 1965 yılıydı. Hemen gözlerim kaşınmaya ve rahatsız etmeye başladı ve sonra bu kırmızı çıkıntılar belirdi. O zamandan beri oradalar. [Yani, beş yıllığına—yazar.]

Ama yine de hastane bana yardımcı olmadı çünkü tedavi altındayken bile kırmızı ışıkların yanıp sönmeye devam ettiğini gördüm.

Sonra gelinimin sabahları oğlumu işe götürdüğünü öğrendim ve onun ailenin öldürülecek olan üyesi olacağını biliyordum. Dr. K'ye söyledim.----------
bu ve o istedi. beni hastaneye geri götür.

Ama o yılın otuz bir Ağustosunda, o

Sağlığın! oğlumu işe götürdükten sonra eve dönerken anında öldürüldü.

Önsezi gerçekleştikten sonra ailenizin bu anıya tepkisi nasıl oldu?

*Bayan Adams:*Bunun hakkında konuşmak istemediler. - Peki ya bu duyduğun yürüme sesi?

*Bayan Adams:*Kulağa koridorun ön ucundan başlayıp merdivenlerin tepesine doğru iniyor gibi geliyor, sanırım ayak sesleri bir erkek sesi gibi geliyor.

Fark ettiğiniz herhangi bir soğuk hava akımı veya soğuk nokta var mı?

*Bayan Adams:*Oh, evet, Ve bir keresinde kalın eşofmanlı bir adamın merdivenlerden yukarı çıktığını gördüm. İlk başta kocam sandım ama sonra onu alt kattaki banyoda öksürürken yakaladım.

Hiç ışık gördün mü?

*Bayan Adams:*Evet, bazen uyandım ve ışıklar gördüm. Bu dün gece oldu,

[Worley, Bayan Adams'a bodrumdaki atölyeye kadar eşlik etti ve burada kendisi ve araştırma asistanı Bay Adams ile konuşabildi. Worley şu yorumu yapıyor: "Evin erkeğinin bize çok daha fazla şey anlatabileceğine dair güvenilir bir izlenim edinildi, ancak o bodrumdaki işiyle meşgul olmayı ve anlayamadığı şeyleri görmezden gelmeyi tercih etti." Adams'a iki kez çığlıklar duyduğunu, oldukça sık yürüme sesleri ve merdivenlerin gıcırdayan seslerini ve çeşitli kapıların çarptığını duyduğunu söyledi.]

*Bayan Adams:*Bu evde bulunduğumuz her Noel'de garip bir şeyler oldu. Geçen Noel'de burada bir tür varlık varmış gibi görünüyordu. O gece herkes gidip eve gittikten sonra, kocam ve ben salonda baş başa oturduk.

oda. O gece hava çok soğuktu ve tabii ki kapılar sıkıca kapanmıştı.

Birdenbire rüzgar gibi uluyan bir şey ön kapıdan içeri girdi. Kocam ön kapıya baktı ama açık olmadığını biliyordum. Evin içinden uludu ve arkadan çıktı. Sanki evin içinde bir rüzgar esiyordu. Nedense ağlamaya başladım ve üç gün ağladım. Sanki bir çeşit varlık içeri girmiş gibiydi.

Worley, 4 Haziran 1970'te Bayan Adams'ı tekrar aradı. Söz konusu kişi, Aralık 1969'dan bu yana üst kattaki bir kapının yakınında birkaç kez duyulan hayvan benzeri bir tırmalama dışında hiçbir gelişme olmadığını söyledi. Bayan Adams, Worley'e, Mukaddes Kitabı okuyarak ve onu ziyaret etmeleri için üyeler gönderen köktendinci bir dini grupla bir dernek aracılığıyla "Tanrı'ya yakın" kaldığını söyledi.

8 Eylül 1970'de Worley tekrar aradı. Temmuz ayındaki birkaç gece dışında, Adams'ın evinde görece bir barış olduğunu öğrendi. Bayan Adams dua etmişti ve kargaşa durmuştu.

Worley'nin son raporu 13 Haziran 1971'de yapıldı:'"AU öznenin evinde huzurlu. Ancak, bir yorgunluk veya hüzün notası algıladığımı sandım. Denek dua eder ve İncil okur. Zor durumda kalırsa beni arayacak. Bunca yıllık işkencecisinin temelli gitmesini umuyor ve dua ediyorum."

İnsan kulağının köpek düdüğünün çıkardığı sesleri duymadığını hepimiz biliyoruz ve son zamanlarda insan gözünün algılayamadığı birçok ışın türünün farkına vardık. olurdu

Görünen o ki, realitemiz olarak düşünmekten hoşlandığımız şeyde, varlığın bütünlüğüne dair son derece sınırlı bir farkındalığa sahibiz.

Giderek daha sofistike ve özenli araçlarla daha derin ve daha geniş bir şekilde araştırdıkça, gerçek gerçekliğimizin parametrelerini tasvir edip edemeyeceğimizi merak etmeye başlayabiliriz. Yakında bir gün, son derece hassas kameralarla, yine de iz bırakan görünmeyen eller, gıcırdayan döşeme tahtalarında ayak seslerini net bir şekilde çıkaran görünmez ayaklar, insanın ilk zamanlarından beri peşini bırakmayan gizemli güçler olgusunu fotoğraflayabileceğiz. zeka pırıltıları. Gerçekten de, teknolojimiz yakında bir gün "ötesinde" ne olduğuna dair parafizik soruya cevap verebilir.

Şu anki bilgi düzeyimizde, Üçüncü Tür karşılaşmalara - ya da bilinmeyene planlanmamış gezilere- yeterince hazır olmayanlar için tehlikeler olabilir gibi görünüyor.

Gladys Worthington, 21 Haziran 1975 sabahı saat 2:00 civarında, bir elin boğazına yaptığı bariz baskıyla uyandı.

Kocası fabrikada gece vardiyasında işteydi ama dört köpeği aşağıda uyuyordu. Neden onu uyarmamışlardı? Anlaşılır bir şekilde irkilen Bayan Worthington, umutsuzca ona saldıran kişiyi görmeye çalışarak karanlığı yokladı.

"Hiçbir şey göremedim," dedi daha sonra. "Ama ayak parmaklarımdan başlayarak vücudumda bir karıncalanma hissettim. Çığlık atmaya çalıştım ama yapamadım. Duygu geldiği gibi gitti."

Bayan Worthington tekrar uzandı. Belki de o kadar korkunç bir kabus görmüştü ki, bilinçli zihni onu çoktan hafızasından silmişti. Ne de olsa evlerinde tuhaf şeyler oluyordu.

Salvin Caddesi'ndeki ev, Croxdale, Durham, İngiltere. Hem o hem de kocası, nesnelerin kendi kendilerine hareket ettiklerine tanık olduklarında "titriyorlardı". Ve sonra hayaletimsi beyaz bir figür gördükleri bir zaman vardı.

Huzursuz ama daha rahatlamış olan Bayan Worthington gözlerini kapadı. Belki tekrar uyuyabilirdi. Sabah her şey daha iyi görünürdü.

Sonra, bir kez daha, korkunç bir baskı ve korkunç bir amaçla, el boğazına dayandı!

Bayan Worthington, saldırganıyla yüzleşmek için dimdik mücadele etti, ancak daha önce olduğu gibi, görünürde bir tacizci yoktu. Korkunç sahnenin bir kez daha tekrarlanmasını istemediği için gecenin geri kalanında uyanık yattı.

Sabah olduğunda, Bayan Worthington Londra muhabirlerine şunları söyledi: “Kalktığımı düşünerek kalktım. rüya görüyordum Yüzüme makyaj yapmak için aynaya gittim ve korkunç bir şok yaşadım. Bir başparmak ve dört parmaktan bası izi gibi beş morluk vardı”

Bayan Worthington'ın doktoru, boğazındaki izlerin "ağır baskıyla ("görünüşe göre bir el") yapıldığını kabul etti, ancak onun bir hayalet tarafından boğulma hikayesini kabul etmeyecekti.

Yirmi altı yaşındaki Barry Lacy, 1969'da bir yaz günü öğle yemeği için dönmeyince, karısı onu sürmekte olduğu tarlada aramaya gitti. Motor çalışırken hâlâ dimdik duran traktörden iki yüz yarda uzakta, Lacy başından ciddi şekilde yaralanmış halde yatıyordu. Kahve matarası altında ezilmiş halde duruyordu.

Lacy acilen Battle Hospital, Reading, Berkshire, İngiltere'ye götürüldü ve burada "kafatası kırıldığı ve sol tarafında felç olduğu belirlendi. Son raporda, genç çiftçi tamamen felç geçirmiş ve tamamen hafızasını kaybetmişti. içinde

kazasının koşullarını göz önünde bulundurarak. Davası polis, avukatlar, tarım* makineleri uzmanları, sigorta tazminat müfettişleri, Lacy'nin çiftçi arkadaşları ve işvereni tarafından soruşturuldu. Güzel bir yaz günü tarla sürmek için yola çıkan genç çiftçinin başına gelenlere dair kimse tek bir ipucu bile bulamadı.

7 Temmuz 1973'te, Washington, Port Angeles yakınlarında kırk yaşlarında bir adam baygın halde bulundu. Diğer yaralanmaların yanı sıra, omzu ve dizi kırılmıştı. O kadar şiddetli bir şekilde dövülmüştü ki kendi adını, yüzünü tanıyamıyor, nerede yaşadığı hakkında en ufak bir fikri bile yoktu. Adamın üzerinde kimlik bulunamadı.

27 Eylül 1974'te İngiltere, Middlesex, Southall'daki polis müfettişleri, klasik kilitli oda gizeminin şaşırtıcı bir varyasyonuyla karşı karşıya kaldı. Altmış yaşındaki Aubrey Packham, bir otobüs firmasının ofisinde dövülerek öldürülmüş halde bulundu. Kesinlikle zorla girme izi yoktu, kavgaya dair hiçbir kanıt yoktu. Ne şirketten ne de Packham'dan hiçbir şey çalınmamıştı. Sebep ve katil bulunamadı. Geriye sadece derli toplu, düzenli bir ofiste dövülerek öldürülmüş halde bulunan bir adamın çözülmemiş gizemi kalır.

Bir kadının boğazında parmak izi bırakan görünmez bir el; genç bir çiftlik işçisi, kafatası kırılarak felçli kaldı; kimliğine dair tüm bilgisini yitirecek kadar kötü dövülmüş bir yabancı; bir adam, davetsiz misafir olduğuna dair hiçbir tanıklığın bulunmadığı bir ofiste dövülerek öldürülmüş olarak bulundu.

Yukarıdaki gizemli saldırıların her birinde, saldırgan bir şekilde insan gözüyle görünmez görünüyordu, ancak vücuda korkunç bir şiddet uygulayabiliyordu. Stigmata olarak bilinen psikosomatik mekanizma aracılığıyla yaraların gizemli bir şekilde ortaya çıktığı durumlar elbette

vardır. Bununla birlikte, bu durumlarda kurban, en azından bilinçsiz bir düzeyde, aşırı dindarlığının kanıtı veya mistik deneyiminin yoğunluğunun kanıtlanabilir kanıtı olarak genellikle fiziksel işaretleri aramıştır. .

Bayan Santuzza Campbell'ın Yorks, Bridlington'da bir uçurumun üzerinde yalnız olduğu ve kafasına şiddetli bir darbe indiren bir şey olduğu doğrudur, ancak meditasyon yaptığına veya mistik bir deneyim aradığına dair hiçbir kanıt yoktur. Bayan Campbell'ı kimin ya da neyin hırpaladığını açıklayabilecek hiçbir ipucu bulunamadı. Uçaktan bir şeyin düşmüş olabileceği teorileştirildi, ancak bu doğru olsaydı, kafası topaklanmak yerine ezilirdi.

Bu tür açıklanamayan gizemli saldırılarda, paranormal veya Fortean açıklamaları dikkate alacak kadar cesur olan bu araştırmacılar, uçsuz bucaksız bir poltergeist literatürü ortaya çıkardılar: görünmez zekalar tarafından dövülen, dürten, yumruklanan ve dürtülen erkek ve kadınların hikayeleri. Diğerleri, bu tür ara sıra şiddet eylemlerinin, insanlıkla yüzyıllardır etkileşime giren, bazen kendilerini orman elfleri, diğer zamanlarda UFO'ların sakinleri olarak gösteren varlıkların işi olabileceğini teorileştirdi. Genel olarak acımasız olmaktan çok meraklı ve kötü niyetli olmaktan çok yaramaz olsalar da, yukarıda adı geçen varlıkların her ikisi de bazen biraz alıngan ve bazen de düpedüz hırçın olarak rapor edilmiştir.

Bu tür gizemli saldırıların nedeni düşmanlık olmayabilir. Veya belki de, bizimle olan bu uzaylı etkileşimlerinin çoğunun, aleni düşmanlık eylemleri tarafından olumsuz bir şekilde gölgelenmediğini söylemeliyiz. Ama tıpkı türümüzde kurbağalara taş atan ve evcil kedileri boğarak "dokuz" testi yapan bazı küçük erkek çocukların olduğu gibi.
diğer boyutlu varlıklar, sayıları arasında olgunlaşmamış veya görünüşte amaçsız düzenbazlara sahip olabilir. Daha az iyimser bir bakış açısına göre, tıpkı bilim adına binlerce laboratuvar hayvanını öldüren ciddi araştırmacılarımız olduğu gibi, araya giren bazı zekalar, hakkımızda fiziksel ve

psikolojik olarak daha fazla şey öğrenmek amacıyla türümüzden bazılarını feda etmeye istekli olabilir.

Genel olarak, özellikle kötü ve saldırgan bir tür gibi göründüğümüz için, bizimle her türlü etkileşimde bazı riskler olabilir. Türümüzün üyelerini kullanarak deneyler başlatanlar, kendilerini ilkel ama etkili silahlarımızın kurbanları olarak bulabilirler.

Fate dergisi J'nin Şubat 1970 sayısında Russel Virden şöyle yazıyor. dokuz yaşındayken meydana gelen bir olay. 1943 yılının soğuk bir kasım gecesinin ortasında Virden ve erkek kardeşleri, annesinin histerik çığlıklarıyla uyandı. Babaları Mississippi, Hattiesburg yakınlarındaki bir karakolda görevdeydi, bu yüzden üç çocuk onu sakinleştirmeye çalıştı ama o hıçkırmaya devam etti: "Yüzü yeşildi, yeşildi, sana söylüyorum!"

Şaşkın ve korkmuş çocuklar kimin yüzünün yeşil olduğunu anlayamadan, komşularının 12 kalibrelik pompalı tüfeğinin gümbürtüsünü duydular. Adam, kadının çığlıklarıyla uyarılmış ve haydut olduğunu düşündüğü şeye ateş etmişti. Arkadaki davetsiz misafir karesine çarptığını, ancak adamın koşmaya devam ettiğini ısrarla vurguladı.
, "Birisi el feneriyle geldi," diye yazıyor Virden, "ve davetsiz misafirin otoyola çıktığı yolu takip ettik... Orada asfaltta büyük sarı kan sıçramaları vardı!"

Olayı komşuları için yeniden canlandırırken, Bayan Virden yüksek sesle uyandırıldığını söyledi.

ön kapıyı yumruklamak. Kapıyı açmak için ayağa kalktığı sırada arka kapı vurulmaya başladı. Arka kapıya doğru ilerlediğinde, ön kapıda gümbürtü devam etti.

Öfkeli ve çileden çıkmış bir şekilde ön kapıya koştu ve perdeyi kenara itti: "Pencereden" bir insan değil, parlak yeşil yüzlü, insana benzer bir yaratık gördü. Alaycı, dünyevi olmayan yüz onu şok ederek histerik çığlıklar attırmıştı.

Virden, uzaylı adamın bir daha hiç görülmediğini, ancak küçük toplulukta sarı kanı gören veya annesinin ifadesini duyan herkesin "başka bir dünyadan bir varlığın kendilerini ziyaret ettiğine inandığını" belirterek hesabını bitiriyor. ”

Bayan Virden'in uzaylısını 1943'te, modern UFO çağının Kenneth Arnold'un Rainier Dağı yakınlarında görülmesiyle başlamasından dört yıl önce gördüğü vurgulanmalıdır. Haziran 1947'de Büyük Gizem "resmi olarak" başlamadan önce, kolektif bilinçdışındaki "küçük yeşil adam" arketipini düzeltmek için kaç başka insansı koşuşturup durduğunu öğrenmek çok ilginç olurdu.

Ama "Onlar" ara sıra bazılarımızı dövdüklerinde ve diğerlerini korkuttuklarında "kendilerininkini" alsalar da, çoğu zaman biraz fazla sert oynamalarının bir sonucu olarak türümüzden biri yok olur.

Mart 1974'ün başlarında, on bir yaşındaki Ian Salt, Birmingham Havaalanı'ndaki uçakları izlemek için Solihull'daki evinden yola çıktı. Daha sonra, beklenen rotasından oldukça uzakta, gizli bir gölette boğulmuş olarak bulundu.

Çocuk talihsiz yolculuğunda sürülmüş bir tarlayı geçmişti ve adli tıp uzmanları onun kovalandığını belirleyebildiler. İzlerinin dikkatli bir şekilde incelenmesi, gencin bir şeyin

panikleyin ve tarlada çılgınca koşun; bir çitin üzerinden geçerek havuza düştü.

Ancak başka hiçbir iz bildirilmedi ve dava kısa süre sonra soruşturmadan çıkarıldı. Uçak gözetlemeye giden çocuğu bu kadar korkutan neydi? Kendi yeşil adamıyla yüzleşmiş miydi?

Yaklaşık bir ay sonra, Garnett Oliver, Lincolnshire, Partney'deki Field Farm'da bir kuyuda dört fit suda boğulmuş olarak bulundu. Seksen beş yaşındaki çiftçi, cesedi bulunmadan sadece bir saat önce bir arkadaşıyla hararetli bir sohbete girmişti.

Kuyuyu kaplayan ağır beton levha kaldırılmıştı, ancak adli tıp görevlisi cesette dar kuyuya düştüğünü gösterecek hiçbir iz bulamadı. Kalp yetmezliğine dair herhangi bir öneri ya da ikinci bir kişinin Oliver'ı kuyuya ittiğine dair herhangi bir kanıt da yoktu. Ölüm, "açıklanamayan" başlığı altında dosyalandı.

Belki de bu İngiliz su perilerinden ve su perilerinden bazıları pek arkadaş canlısı değil. Ian Salt gizemli bir şekilde gizli gölette boğulmadan sadece birkaç gün önce, Morayshire, Lossiemouth'ta iki kadının cesetleri birkaç metre arayla kıyıya vurdu. Cesetleri bulan adam, sanki "deniz çekilmiş ve onları kumun üzerinde açıkta bırakmış" gibi göründüğünü belirtti. Polis cesetleri teşhis edemedi veya herhangi bir şekilde bağlantılı olup olmadıklarını keşfedemedi.

Ian Salt'ın boğulmasından bir hafta sonra, üç çiftçi, Bridgewater, Somerset yakınlarındaki Lilstock'ta Bristol Kanalı'nda yüzen bir adamın cesedini buldu. Polis, ülke çapında yapılan soruşturmaya rağmen cesedi teşhis edemedi.

. Yetkililer, Ian Salt'ı korkutan bir şeyden yaklaşık iki hafta sonra Manchester Kanalı'nda bulunan bir kadının ve Leeds yakınlarındaki Methly Nehri'nde bulunan bir adamın cesetlerini de teşhis edemedi. Adam temiz traşlı ve iyi giyimliydi ve yerel bir gözlükçünün adını taşıyan bir gözlük

kutusu vardı, ancak tüm borçlar boştu.

UFOlogy ve garip fenomenler öğrencileri, İngiltere'deki Warminster köyünü takip eden gizemli saldırılar dizisine aşinadır. Görünmez tehdit, 1964 Noel Günü kasaba halkını rahatsız etmeye başladı ve birkaç yıl boyunca onları taciz etmeye devam etti. Aynı zamanda, bölgede UFO'ların ve gökyüzündeki garip ışıkların görülmesi yaygınlaştı.

Terörün hüküm sürdüğü dönemde Warminster'dan çıkan raporların tipik bir örneği, o zamanlar on dokuz yaşında olan Eric Payne'inkidir. Payne, kız arkadaşlarıyla çıktıktan sonra eve dönüyordu. Mist, onu karşılamak için bataklıktan kalktı. Sonra . . .

Virajın zirvesine az kala yüksek bir vızıltı duydum. Telgraf tellerinden değildi. Hangi yönden geldiğinden tam olarak emin değilim - o kadar hızlıydı ki beni şaşırttı. Üzerimde süzülürken, omurgamdan yukarı ürpertiler gönderdi.

Devasa somun ve cıvatalarla dolu dev bir teneke kutunun başınızın üzerinde döndüğünü ve takırdadığını hayal edin ... Sonra ... Başımda ve yanaklarımda keskin bir acı darbe yağmuru hissettim. Bir rüzgar saçlarımı yırttı ve gözlerimi acıttı, çok şiddetliydi. Başım ve omuzlarım sertçe bastırılmıştı. Görünmez saldırganla savaşmaya çalıştım. Bana saldırmadan hemen önce, gökyüzünde uçak görmedim, uçak kavgası falan görmedim.

Bir süre yolda sendeledim, sonra yol kenarındaki bir çim eşiğinde dizlerimin üzerine çökmeyi başardım. Yer ıslaktı ama bu beni endişelendirmedi. Tek istediğim, kendimi o boğulmaktan, "Şey"e tutunmaktan kurtarmaktı.

Bayan Madge Bye bir çıtırtı sesinin farkındaydı.

1965'te Christina'nın sabahı kiliseye yürürken başının üstünde. Bayan Bye daha sonra geçici bir şok durumunda donup kaldı.

Garip çıtırtı sesi küçük bir köpeği felç etti ve dokuz yaşındaki bir kızın, içeride evcil hayvanını sopalamaya çalıştığında uzuvlarının sarsılmasına neden oldu.

Bir botanikçi, jeolog ve biyolog olan David C. Holton, bir güvercin sürüsünün uçarken görünürde bir sebep olmaksızın aniden öldüğünü gördüğünü anlattı. Kuşları yere düşer düşmez inceledi ve neredeyse anında rigor mortis'in başladığını gördü.

Warminster'daki hesaplar uzayıp gidiyor. Olaylar doğası gereği histerik değilse ve psikolojik bulaşma yoluyla yayılmışsa, o zaman bazı unsurlar bildirilen diğer UFO "düşmanlığı" örnekleriyle tutarlı görünmektedir. Karşılaşmaların elektromanyetik fenomenle tutarlı görünen bazı yönleri de vardır.Görünüşte paranormal ile fenomenle bağlantılı olarak çok sık bildirilen elektromanyetik ve mikrodalga tezahürleri birleştirildiğinde, UFO'ların ister kazara ister kasıtlı olsun, yakınlaşmaları muhtemeldir. sağlığımız için çok tehlikeli olabilir.

Hem sivil hem de askeri çeşitli devlet kurumlarının, bir insanın ömrünü iki katına çıkarabilecek veya tüm nüfusu felç edebilecek veya öldürebilecek çeşitli ışınlarla deneyler yaptığı bir sır değil - ışınların hangi amaçla kullanılacağına bağlı olarak. Vücudun kas sistemi için elzem olan asit adenozin trifosfatın (ATP) organik moleküllerini uyarmak için mikrodalgalar kullanılabilseydi, bir başkasının kaslarını belli bir mesafeden indirebileceği teorize edilmişti! Bu tür araştırmalarda yer alan bilim adamları, maserler (mikrodalga yükseltici cihazlar) kullanarak bir felç ışınının etkinliğini Dünya'daki ve uzaydaki hemen hemen her mesafeye genişletebileceklerini saptadılar.

Böyle bir moleküler manipülatör yüksek bir karmaşıklık düzeyine geliştirildiğinde, ışın bir bireyin kas sistemini anında güçle doldurabilir ve onun inanılmaz güç başarıları

elde etmesini sağlayabilir. Olumsuz olarak, ışın kasları çok fazla enerjiyle doldurabilir ve onların birbirlerine karşı "kilitlenmelerine" neden olabilir. Bu durumda, adam tam anlamıyla kaslı hale gelir, tamamen felç olur. Işının yine başka uygulamalarında, kardiyovasküler sistem gibi belirli kas grupları "neredeyse ani ölüm meydana getirmek için" seçilip felç edilebiliyordu.

UFO zekalarının bu tür felç ve ölüm ışınlarına sahip olduğunu ve bunları kasıtlı olarak bize yönelttiklerini söylemiyorum. Bu tür mikrodalgaların boşalması, bir UFO'nun gerçeklik boyutlarımıza girmesinin bir yan ürünü olabilir. Tıpkı jet uçaklarının ses bariyerini aşmalarının bir yan ürünü olarak altlarındaki camları paramparça etmesi gibi, bir UFO faaliyeti algılayıcısının kas sisteminden gelen dramatik bir tepki, uzay-zaman sürekliliğimize giren dünya dışı veya çok boyutlu bir aracın yan etkisi olabilir.

Ohio, Wilson'dan Gregory Wells, 19 Mart 1968'de bir UFO'dan yayılan bir ışık huzmesinin kendisini bir kova su alırken yere düşürdüğünü iddia etti. Wells'e göre, UFO aniden ortaya çıktı ve yerden yaklaşık otuz metre yükseklikte büyük bir ağacın üzerinde havada asılı kaldı. Işın nesneden fırladı, onu yere düşürdü ve ceketini ve çevredeki çimleri ateşe verdi. UFO uzaklaşırken Wells'in annesi oğlunun yardımına koştu. Genç adamın kolunda hafif yanıklar oluştu.

1 Ekim 1968'de Brezilya, Lins yakınlarında bir buldozer operatörü, sabah 6:00'da işe giderken makinesinin yanında otomobil boyutunda bir UFO gördüğünü bildirdi. onu nesnedeki pencerelerin arkasından. İfadesine göre, araçtan sarı bir ışın fırladı ve onu sersemletti. Buldozer operatörü sersemlemiş olmasına rağmen, nesneden ayrılan ve avuç dolusu toprak toplayan iki UFOnot gördüğünü iddia etti. Örneklerini alıp araca tekrar girdiklerinde, UFO hızlı bir yükseliş yaptı.

19 Ağustos 1965'te East Liverpool, Ohio'da dört mahalle çocuğu A'da kamp kuruyordu. arka bahçede büyük bir

UFO çullanıp üzerlerinde süzülmeye başladığında. Oğlanlar dehşet içinde evlerine koştular ama biraz daha temkinli olan delikanlılardan biri uzay gemisini sadece birkaç saniye daha izlemek için dışarıda kaldı. Orada dururken, teknenin altındaki bir kapı açıldı ve çocuğun kafasının yan tarafına çarpan bir "ışık ışını" yaydı. Çocuğun işitmesi normale dönene kadar uzun bir süre bozulmuştu.

7 Eylül'de, Wisconsin, Durand'dan altı yaşındaki Barry Bruns, dışarıdaki kulaklarını ağrıtan "şey"den şikayet ederek eve geldi. Bayan Edward A. Bruns araştırmak için gittiğinde, evi ile iki yüz fit ötedeki bir meyve bahçesi arasında yerden yaklaşık dört fit yükseklikte asılı duran yaklaşık on fit uzunluğunda garip bir nesne gördü. Bayan Bruns, kocasının inşaat işiyle yakın ilişkisi nedeniyle, nesnenin uzunluğuna ilişkin tahmininin doğru olduğunu hissetti.

17 Eylül Cumartesi gecesi, her ikisi de yaklaşık on yedi yaşında olan Joe McFarland ve Edward Alcorn, bir okul ahşap işleri projesi için bir tahta parçası almak üzere Kentucky, Rockcastle County'deki ormana gittiler. Bir dakika dinlenmek için oturduktan hemen sonra, iki genç "zayıf ve sersemlemiş" hissetmekten şikayet etmeye başladı.

Daha sonra Joe McFarland, Kentucky, Signal'deki Mount Vernon'a şunları söyledi: "İkimiz de etrafımızda aydınlanmaya başladığını fark ettik . . . sonra hava iyice aydınlandı ve ikimiz de yukarı baktık. Yaklaşık yirmi beş fit yukarımızda parlak bir ışık çemberi vardı. . - Tt, bir hastanenin ameliyathanesindeki tavan ışıklarına benziyordu. Işık yaklaşık otuz metre çapındaydı. Sadece birkaç saniyeydi, sonra sönüyor gibiydi ve İl yine karanlıktı. Herhangi bir ses duymadık mı?'

İki çocuk tepeden aşağı koştu, tökezledi ve çalılardan sıyrıldı. Alcorn'un erkek kardeşi, aster ve bir arkadaşı, gökyüzünde gizemli bir ışık görebildikleri tepenin zirvesine

kadar onlara eşlik edene kadar çocukların şaka yaptıklarını düşündüler.

"Daha küçük bir ışık daha görebildik. Ağaçların arasındaki daha parlak ışığı görebiliyorduk... bir kez yanıp sönüyor, sonra üç kez yanıp sönüyor, sonra karanlık oluyordu. Sonra bir kez, sonra üç kez yanıp söner ve kararırdı?'

McFarland ve Alcorn'un rapor vermesini dinleyen bir eyalet polisi, "Bu çocukların düz bir hikaye anlattıklarını söyleyebilirim" dedi. “Gördüklerini aynen anlattıklarını düşünüyorum. Ama gördükleri şey bir muamma. Rockcastle County'nin farklı bölgelerindeki diğer kişilerin garip nesneler ve ışıklar görmüş olması ve diğerlerinin bu insanlarla ve bu olayla ilgisi olmaması ilginç."

Profesör Felipe Machado Carrion, Brezilya'nın Sao Paulo eyaletinde sağlıklı ve güçlü bir avcının gökten gelen bir ışık demetiyle çarptığı tüyler ürpertici bir olayı anlatıyor. Olay 1946'da gerçekleşmiş olsa da ilk kez Fransız Phenomenes Satiaux dergisinin Aralık 1971 sayısında yayınlandı ve daha sonra British Flying Saucer Review'un Mart-Nisan 1973 sayısında yeniden basıldı.

Carrion'a göre kırk yaşındaki Joâo Prestes Filho, gizemli ışık huzmesi karşısında sersemledi ve yere düştü. Çok sayıda arkadaşının ve komşusunun ona yardıma geldiği kız kardeşinin evine gitti.

Görgü tanıkları daha sonra yetkililere, Prestes'in ne büyük ne de ikincil herhangi bir serseri izi göstermediğini söylediler. Ancak birkaç saat içinde, bir zamanlar güçlü olan çiftçi, ürkmüş arkadaşlarının gözleri önünde kelimenin tam anlamıyla bozulmaya başladı.

Hiçbir zaman acı hissetmemiş gibi görünmesine rağmen, “. . . Prestes'in içi görünmeye başladı ve eti sanki saatlerce kaynar suda pişirilmiş gibi görünmeye başladı. Et kemiklerinden ayrılmaya, çenesinden, göğsünden, kollarından, ellerinden, parmaklarından topak topak düşmeye başladı. . . Bazı et artıkları tendonlara asılı kaldı.

. . Kısa süre sonra Prestes'in her bir parçası, hayal gücünün ötesinde bir bozulma durumuna ulaştı. Dişleri ve kemikleri artık etten tamamen çıplak olarak ortaya çıktı. . . Şimdi burnu ve kulakları düştü, vücudunu yere doğru kaydırdı. . .

Prestes'e ışık huzmesi çarptıktan altı saat sonra öldü. Hızla parçalanan adam, sıktığı dişlerinin arasından garip, gırtlaksı sesler çıkaran, gözleri şişkin bir iskeletten başka bir şey olmadan önce hastaneye bile ulaşamamıştı. Hala deneyiminin ayrıntılarını iletmeye çalışırken öldü.

Polis soruşturması hiçbir değerli ipucu vermedi. Prestes'in bulunduğu yerde hiçbir iz bulunamadı

ışık çarptı. Ancak Carrion şu sonuca varıyor: "Havada ışıkların daha fazla görüldüğü, ışıkların gece gökyüzünde kaprisli, beklenmedik*, zararsız evrimler gösterdiği...

Bir UFOnaut'un yakın bir yaklaşımı, insanın algılayıcısı üzerinde fizyolojik etkiler de üretebilir, ancak hiçbiri Jo3o Prestes Filho'nun durumu kadar korkunç görünmeyebilir.

1 Eylül 1965'te, güvenilir bir muhbir tarafından "çok sorumluluk sahibi ve böyle bir şey icat etmekten aciz" olduğu söylenen Perulu bir işçiye, aniden "tuhaf bir duygu"ya kapıldığı anlatıldı. çalıştığı hava sahasının alanı. Oval bir disk gökten inip adamdan kısa bir mesafede sahaya yerleştiğinde saat sabah 3:00 civarıydı.

Olağandışı "his" tarafından yerinde tutulan işçi, uzay aracından bir uzaylının çıktığını gördü. Boyu yalnızca bir fit kadar olmasına rağmen, varlık her bakımdan insansıydı, ancak diğer pek çok yolcu vakasında olduğu gibi, uzaylının boyutuna oranla iki kat daha büyük bir kafası olduğu bildirildi.

İnsansı, işçinin önünde bir adım attı ve kollarını sallayarak ve kısa, hızlı havlama sesleri çıkararak onunla iletişim kurmaya çalışıyor gibiydi. Sonunda görünüşe göre pes etti ve UFO'ya yeniden girdi.

Maurice Masse, 1 Temmuz 1965'te Fransa'nın Valensole yakınlarındaki tarlasında çalışırken, bitkilerinin arasında duran devasa bir ragbi topuna benzeyen bir nesne görünce irkildi.

Masse, yaklaşık bir Renault Dauphin arabası büyüklüğünde olarak tanımladığı nesneye yaklaştığında gördü. bitkilerinden birini araştıran iki küçük "adam". Kısa olmalarının yanı sıra (yaklaşık sekiz yaşındaki bir çocuğun boyundaydılar), büyük kafaları (üç kez

*UFO Karşılaşmaları Sağlığınız İçin Tehlikeli Olabilir!*Normal bir yetişkinin kafası büyüklüğünde) ve dudaklı ağızlarına sahip olan Masse, görünüş olarak insan olduklarını gözlemledi.

Çiftçi, onlarla sohbet etme niyetiyle küçük adamlara yaklaşmaya devam etti. Ancak aniden onu fark ettiklerinde, uzaylılardan biri Masse'ye bir tüp doğrulttu ve onu tamamen hareketsiz hale getirdi. Daha fazla dikkat dağıtmaktan kurtulan iki küçük yaratık, bitkiyi incelerken çiftçinin aşina olmadığı bir dilde gevezelik etmeye devam ettiler. Ara sıra Masse'ye alaycı bir bakış atsalar da, Fransız, küçük adamların kendisine gerçek bir kötülük dilediklerini hiçbir zaman hissetmedi.

Masse, uzay aracı ayrıldıktan on beş dakika sonra tekrar hareket edebildi. Tanınmış vatandaşlar, gazetecilere küçük adamların bıraktığı garip izleri ve uzay aracının altı uzantısının açtığı delikleri gördüklerini söyleyerek çiftçinin hikayesini doğruladı. Masse'nin dağ köyünde sağlam bir itibarı var ve bir jandarma gazetecilere, polisin olayı şaka olarak algılama eğiliminde olmadığını söyledi.

13 Ağustos 1967'de saat 16.00'da Inacio de Souza ve eşi Maria, Crixas ile Brezilya'nın Goiâs eyaletine bağlı Pilar de Goiâs arasında yöneticiliğini yaptığı Santa Maria'daki evlerine dönüyorlardı. Geldiklerinde, leğene benzeyen, sadece baş aşağı garip bir nesne gördüler. Çapı otuz beş metreydi.

Araç ve ev arasında üç yabancı vardı. Inacio çıplak olduklarını düşündü, ama karısı soluk sarı, sıkı örülmüş giysiler giydiklerini öne sürdü. Saçları yok gibiydi.

"Adamlar" Inacio ve karısını görünce işaret parmaklarıyla her ikisini de işaret ettiler ve konuşmaya başladılar.

onların yönüne koş. Inacio, Maria'ya eve koşması için bağırdı ve en yakın davetsiz misafiri tam göğsüne yeşil bir ışık huzmesi çarptığında vurdu. Inacio yere düştü ve Maria kocasını savunmak için geri döndü ve tüfeğini aldı. Bunun üzerine insansılar, bir arı sürüsünün gürültüsüyle dikey olarak havalanan araca kaçtı.

Sonraki iki gün boyunca Inacio'nun midesi bulandı (sanki radyasyon zehirlenmesindenmiş gibi). Tüm vücudunda uyuşma hissetti. Elleri titredi, yandı ve sonunda Goîânia'ya götürüldü. Oradaki doktor, Inacio'nun vücudunun "yanmasını", muhtemelen zehirli bir bitki yemekten kazara zehirlenmeye bağladı. Sonra Inacio, olağanüstü karşılaşmasını doktorla anlattı. Şaşıran doktor, hemogram da dahil olmak üzere çeşitli testler istedi. Sonuçları gören doktor, Inacio'nun lösemi veya başka bir kan değişikliği olduğu sonucuna vardı ve Inacio'nun iki aydan fazla ömrü kalmadığını tahmin etti.

■ Inacio kilo verdi ve korkunç derecede zayıfladı. Sonunda, sadece bir deri bir kemik kaldı. Vücudunun her yerinde soluk sarı lekeler vardı ve şiddetli ağrılar hissetti. Karısına -eğer ölürse- yatağını, şiltesini ve giysilerini yakmasını söylemiş ve bu olayın üzerinden altmış günden az bir süre geçmiştir.

14 Haziran 1968'de Şili'de bir motel sahibi olan Pedro Letzel, eve döndüğünde on dokuz yaşındaki kızı Maria'yı yerde baygın halde buldu. Maria canlandıktan sonra, evin koridorundaki parlak bir aydınlatma alanının çekiciliğine dair dikkate değer bir hikaye anlattı. Şaşkınlıkla izlerken, yaklaşık 1.80 boyunda erkek gibi görünen bir varlık önünde belirdi.

Sarışın varlık sağ elini kaldırdığında, Maria'nın başı döndü. Kısmen büyük bir halkayla kaplı olan elini indirdiğinde baş dönmesi durdu.

Varlık dostça görünüyordu ve anlaşılmaz bir mırıldanmayla durmadan mırıldanıyordu. Ayrıca kahkahayı çağrıştıran sesler çıkardı, ama hiçbir zaman dudaklarını

kıpırdatmadı. Varlık, görünüşe göre tek taraflı konuşmanın tadını çıkararak birkaç dakika boyunca görünür kaldı. Sonunda gözlerinin önünde kaybolduğunda, Maria bayıldı.

Maria Letzel'in mırıldanan konuğuna gönülsüz bir hosteslik yaptığı sıralarda, Catalicio Fernandez parlak yeşil takım elbise giymiş uzaylıları Buenos Aires'teki evinde ağırlıyordu. Varlıkları da arkadaşça görünüyordu, ama o da içlerinden biri ona doğru kolunu kaldırdığında başının döndüğünü hissettiğinden şikayet ediyordu.

Fernandez, "Elinde hiçbir şey göremedim" dedi. "Bu varlıkları gören diğer insanların bildirdiği gibi yüzük, işaret topu veya kristal yoktu."

Ohio, Albany'den yirmi bir yaşındaki Mary Geddis, 16 Ekim 1973'te Ohio Üniversitesi'ndeki bir akşam dersinden eve dönerken hayalete benzer uzun bir "şey" gördüğünü iddia etti. Birkaç dakika sonra "parlak beyaz bir şey" gördü. hafif'* bir tarlanın üzerinde sallanıyordu, ona en yakın olduğu zaman yerden sadece yirmi beş ila otuz fit yukarıdaydı.

Akşam yemeğini hazırlarken, komşular eve geldi ve gökyüzünde garip bir şey gördüklerini söylediler, Mary'nin arkadaşı Joe konuyu onlarla tartışmak için dışarı çıktı ve o sırada Mary küçük bir "elektrikçi" gördü ona bakıyor açık kapının köşesinde.

George M. Eberhart'a "Co-op tabelalarındaki elektrikçi gibiydi," dedi. Mary Geddis herhangi bir iletişim girişimi hissetmedi; varlığın ona belki on saniye "sadece baktığını" söyledi.

Bir yüzü olduğunu, ancak "başının üstünde ve yanlarında dikenli şeyler" olduğunu söyledi. Varlık bir fitten daha kısaydı ve "bodur"* kolları vardı. Bayan Geddis bacak görmediğini bildirdi ve daha sonra varlığı bir "enerji formu" olarak tanımladı.

Mary Geddis tuhaf röntgenciyi yakalasaydı ne olabilirdi? Tıpkı yirmi bir yaşındaki Finlandiyalı orman işçisi Petter Aliranta gibi onun da eli yanmış olabilirdi.

Flying Saucer Review dergisinin Eylül-Ekim sayısında Tapani Kuningas tarafından hazırlanan bir habere göre, iki orman işçisi, "astronot" başlığında lens benzeri bir açıklığı olan tek parça bir takım elbise giymiş "küçük yeşil bir adam" ile karşı karşıya geldi. Bir UFO'daki bir açıklığa doğru süzülürken, Aliranta sağ çizmesinin topuğunu çıplak sağ eliyle yakaladı. başparmak, işaret parmağı ve elin içi iki ay sonra hala net bir şekilde görülebiliyordu.Aynı zamanda, Aliranta otomatik olarak birkaç adım geriye gitti, böylece varlık rahatsız edilmeden araca geri süzülebildi."

Karşılaşma sadece üç dakika sürmüştü ama Aliranta ve arkadaşı Esko Juhani Sneck, UFO iniş sahasından yaklaşık bir saat yürüyemediler. Bu deneyim karşısında şaşkına döndüler ve dehşete kapıldılar, ama aynı zamanda kendilerini katı hissettiler ve hareket etmekte biraz güçlük çektiler. Ertesi gün Aliranta'nın eli o kadar kötüydü ki baltasını zor tutuyordu. Acısına rağmen, o ve Sneck her zamanki gibi işlerine devam ettiler - tek fark, omuzlarının üzerinden bakmak için epey zaman harcamış olmaları. İki ay sonra Aliranta, gazeteci Kuningas'a başka bir olay olmamasına rağmen karanlıkta tek başına yürümekten korktuğunu söyledi.'

Eminim ki neredeyse hepimiz, genç orman işçisinin en rahatsız edici deneyime verdiği tepkiyle özdeşleşebiliriz. Ancak Petter Aliranta, gizemli bir saldırının başka bir kurbanı olarak sınıflandırılmak üzere ormanda onu hırpalanmış veya felçli bırakabilecek bir varlıktan yalnızca yanmış bir el aldığı için kendini şanslı sayabilir.

Öte yandan, "kurban" ve "saldırı", anlamları neredeyse tamamen perspektife ve bakış açısına bağlı olabilen, duygu yüklü terimlerdir. Bazı kişilerin talihsiz zamanlama algısı onları yanlış zamanda yanlış yere getirmiş olabilir. Ve belirli eylemlerin düşmanca veya kötü olabileceğini öne süren yalnızca insanın sınırlı bakış açısı olabilir.

Elbette, bir kişi yanlışlıkla yüksek voltaj kablosuna dokunarak ciddi şekilde yanarsa, elektriği kötülük olarak

görebilir. Ancak, evlerini ısıtmak, ekmeklerini kızartmak, evlerini aydınlatmak ve sayısız araç ve gereçlere güç sağlamak için elektriği kullanan milyonlarca erkek ve kadının görüşü bu olmayacaktır. Kötü bir şekilde şoka uğramamış veya korkunç bir şekilde yanmamış olanlar için elektrik iyidir.

•Aslında elektrik ne kötü ne de iyidir. Hiç kimse gerçekte ne olduğunu kesin olarak bilmese de, bir şekilde dizginleyebildiğimiz ve tanımlayabildiğimiz kişisel olmayan bir enerjidir. Sir 'Philip Sidney'in bir keresinde belirttiği gibi, "İçimizde olandan başka gerçekten kötü olan hiçbir şey yoktur; gerisi ya doğaldır ya da tesadüfidir."

ONUNCU BÖLÜM

Kesilen Yolculuklar ve Kozmik Kaçıranlar

Kaşiflerimiz ve bilim adamlarımız ne zaman yeni bir ülkeyi ziyaret etseler, o bölgeden flora ve fauna ile geri dönecekleri kesindir. Sezar ve Kleopatra'dan astronotlarımıza ve ay kayaları ve Mars toprağı olan gezegen sondalarımıza kadar, insanlık sürekli olarak uzak yerlerden kulağa tuhaf gelen isimlerle ganimetler topladı. Belki de “göster ve anlat” arzusu evrenseldir.

Betty ve Barney Hill davası basında, çok sayıda kitapta ve yeni bir televizyon filminde yer aldı. Görünüşe göre UFO meselelerine sadece üstünkörü bir ilgi duyan kişi bile bu vakaya aşina olacaktır. Bununla birlikte, kısa bir hafıza koşucusu olarak, akıllara durgunluk verdiği kanıtlanmış bir yıldız haritasıyla ilgili bir gizemle sonuçlanan bu prototipik "kesintiye uğramış yolculuğun" ayrıntılarını ana hatlarıyla anlatacağım.

Betty ve Barney Hit!, kırklı yaşlarındaki bir çift, kısa bir Kanada tatilinden New Hampshire'daki evlerine dönerken, 19 Eylül 1961'de gece gökyüzünde parlak bir nesne fark ettiler.

Barney arabayı eğdi ve daha iyi görebilmek için bir dürbün kullandı. Işık çok geçmeden ay ışığının aydınlattığı gökyüzünde düzensiz bir şekilde hareket eden disk benzeri bir nesnenin iyi tanımlanmış şeklini gösterdi. Barney

daha iyi görebilmek için yakındaki bir tarlaya yürüdü. Nesneyi net bir şekilde gördü ve pencere gibi görünen şeyleri görebildi - ve pencerelerden ona bakan insanlar!

Barney arabaya binip yolda koşarken çok korkmuştu. Sonra, bir nedenden dolayı, arabayı bir yan yolda sürdü ve yollarının üzerinde duran beş insansı buldular. Aniden hareketlerini kontrol edemeyen Betty ve Barney Hill, tarafından UFO'ya götürüldü. insansılar.

Hill'in öyküsünün ayrıntıları yalnızca hipnoz altındaydı, çünkü insansılarla ilk teması izleyen yaklaşık iki saat boyunca hafızalarını tamamen kaybetmişlerdi. Hills, zarar görmeden arabalarına geri döndü ve bu sırada 'insansılar onlara kaçırılmayı unutacaklarını söylediler. UFO daha sonra havaya yükseldi ve gözden kayboldu ve Hills, tüm olaydan habersiz eve dönüş yolculuğuna devam etti.

Olağanüstü karşılaşma muhtemelen iki faktör dışında hiçbir zaman gün ışığına çıkarılmayacaktı: gemideki olayları takiben her ikisinin de gördüğü açıklanamayan rüyalar (UFO ve Kanada'dan eve dönüş yolculuğundaki açıklanamayan iki saatlik boşluk.

Bir posta taşıyıcısı olan Barney ve bir sosyal hizmet uzmanı olan Betty'nin kafası karışmaya devam etti. Sonunda Betty, hafızanın eninde sonunda -birkaç ay içinde- geri geleceğini öneren bir psikiyatrist arkadaşından yardım istedi. Ancak bu "kesilme"nin ayrıntıları, Bostonlu bir psikiyatr olan Dr. Benjamin Simon tarafından haftalık seanslarda uygulanan hipnoz yardımıyla ortaya çıkana kadar kayıp olarak kaldı.

Hipnoz altında ikisi, o gece olduğu iddia edilen şeyi açıkladı. Betty ve Barney'nin bireysel hikayeleri çoğu açıdan aynı fikirdeydi, ancak ikisi de diğerinin neyi ifşa ettiğini daha sonraya kadar bilmiyordu.

Bath, insan bilim adamlarının laboratuvar hayvanlarına davrandığı gibi, uzaylıların uzaylılardan iyi muamele gördüklerini anlattı. Daha sonra onlara UFO'da olanları unutacaklarına dair hipnotik bir telkin verildi. Uyarılmış

amnezileri görünüşe göre ancak yeniden hipnotize edildiklerinde kırılmıştı.

Gemide geçirilen iki saat, çeşitli fiziksel incelemelerden oluşuyordu, ancak tüm olayın anahtarı ve hikayeye inandırıcılık vermede kesin olabilecek faktör, Betty'nin UFO'dayken kendisine gösterildiğini iddia ettiği yıldız haritası.

1964'te hipnoz altında, Betty harita üzerindeki izlenimini çizdi. Haritası, Betty'nin astronomi konusunda çok az bilgisi olduğu için, kendi içinde dikkate değer olan, profesyonelce çizilmiş diğer yıldız haritalarıyla aynı fikirdeydi. Ancak büyük bir bonus faktörü vardı - haritası, uzay yolcularının ana üssü olduğu iddia edilen Zeta 1 ve Zeta 2 Reticuli adlı iki yıldızın konumunu gösteriyordu. İki yıldızın varlığı, gökbilimciler tarafından 1969 yılına kadar - Betty'nin yıldız haritasını bir "uzay gemisinde" "görmesinden" sekiz yıl sonrasına kadar doğrulanmadı. .

Betty ve Barney Hill vakası, Üçüncü Tür karşılaşmalar arasında en şaşırtıcı ve baştan sona belgelenmiş vakalardan biri olmaya devam ediyor.'

FRANSA'DA KESİNTİYE YOLCULUK

Yirmi yaşında bir Fransız devlet memuru olan Bayan Helene Giulana, 10 Haziran gecesi arabasıyla (film izlediği yer) Valence'den Hoştun'daki evine 531 numaralı Ulusal Karayolu üzerinde gidiyordu. 1976,

*Kesilen Yolculuklar ve Kozmik Kaçıranlar*01:30'da farlar söndü ve motor durdu. Tamamen uyanıktı; benzin deposu boş değildi; ama Le Martinet köprüsünü geçtikten sonra arabası açıklanamaz bir şekilde durmuştu.

■ Sonra, arabasının yaklaşık elli fit önünde, yolda duran garip, parlak turuncu bir kütle gördü. Bayan Giulana bütün kapılarını kilitledi ve korkarak elleriyle gözlerini kapattı.

Tekrar yola bakacak kadar cesaretini topladığında, o şey gözden kaybolmuştu. Biraz tereddütle kontağı denedi. Araba, anahtarın ilk dönüşünde çalıştı. Rahatlamış, paniğe karşı savaşan Bayan Giulana, eve doğru yola çıktı. Perişan durumu nedeniyle, La Beaume d'Hostun yoluyla eve daha uzun yoldan gitti. Ama öyle olsa bile, otuz dakika içinde kendi odasının güvenliği içinde olmalıydı.

Bayan Giulana, evine vardığında saatin sabah 4:00 olduğunu görünce şaşırdı. Otuz dakika nasıl iki saatten fazla olmuştu? Hareket etmeyen otomobilindeki parlak turuncu kütlenin önünde ne kadar süre oturmuştu? Hatırlamadığı o iki saat boyunca neler olmuştu?

Bayan Giulana, alay edilmekten korktuğu için ilk başta deneyiminin ayrıntılarını anlatmak konusunda çok isteksiz olduğunu söyledi. Ama Belediye Binası'nda çalıştığı Hoslun kasabasında oldukça saygı gördüğünü biliyordu. Kimlik bilgilerine ve geçici alay krizinde onu destekleme konusundaki itibarına bağlı olarak, Bayan Giulana, kendisinin ne olabileceğine dair açıklamasını paylaşmaya kararlıydı.

kendi "kesintiye uğramış yolculuk".

CANAVARLAR TARAFINDAN KAÇIRILDI PASCAGOULA

Ekim genellikle UFO faaliyetleri için çok yavaş bir aydır, ancak 1973, yetkililere dev bir balığa benzeyen bir uçan daireye götürüldüklerini söyleyen iki Mississippi balıkçısının raporuyla başlayarak tüm kuralların bir istisnası olduğunu kanıtladı.

Kırk beş yaşındaki Charles Hickson ve balıkçılık arkadaşı on dokuz yaşındaki Calvin Parker, Mississippi'de aynı adlı şehrin yakınında, Pascagoula Nehri'ndeki eski bir iskelede balık tutuyorlardı. Adamlar, gökten yaklaşan, mavimsi bir pus yayan, balık şeklinde bir nesne gördüklerini bildirdiler. Araç indi ve iddiaya göre adamlar buruşuk derili, yengeç pençesi elleri ve sivri kulaklı üç tuhaf yaratık tarafından gemiye alındı. Adamlar muayene edildikten sonra serbest bırakıldıklarını iddia ettiler.

Pascagoula'dan Şerif Fred Diamond, müfettişlere, iki adamın kendisine rapor verdiklerinde korkudan öldüklerini ve kalp krizinin eşiğinde olabileceklerinden korktuğunu söyledi.

Hikâyeleri, Hava Kuvvetlerinin Mavi Kitap Projesi'nde bilimsel danışman olarak görev yapmış olan Chicago'daki Northwestern Üniversitesi'nden Dr. J. Allen Hynek ile Kaliforniya Üniversitesi'nden Dr. James Harder'ın dikkatini çekecek kadar ilginçti. erkekler hipnotize edildi. Daha sonra garip gemideki travmatik deneyimlerini açıkladılar. »

Harder, “Bunlar dengesiz insanlar değil; çatlak değiller. Burada kesinlikle karaya ait olmayan, Dünya'ya ait olmayan bir şey vardı."

Hynek, "Nereden geldikleri ve neden burada oldukları bir varsayım meselesi, ancak burada, bu gezegende bulundukları gerçeği makul şüphenin ötesinde," yorumunda bulundu ve şunları ekledi: "İki adamın çok korkunç deneyimi, şunu gösteriyor: başka bir gezegenden garip bir gemi Mississippi'ye indi.

Hynek, erkeklerin hipnotize edilebilmesine rağmen, deneyimlerinin o kadar travmatik olduğu ve onlarla birlikte yavaş ilerlemenin gerekli olduğu sonucuna vardı.

İki adamın anlattığı hikaye şöyle:

11 Ekim akşamı saat sekiz sularında, güneşten ağarmış bir kuru havuz mavnasının iskeleti olan Schaupeter Tersanesi yakınlarındaki eski bir iskeleden sert kafa ve şarlatan avlıyorlardı. Aniden tam üstlerinde bir UFO süzülmeye başladı. "Sadece dönen bir makarayla ben oradaydım ve Calvin bana isterik bir şekilde saldırdı. Nasıl olduğunu hayal bile edemezsin," dedi Charles Hickson

Pascagoula'daki şerif ofisinin raporuna göre Hickson, parlak, dikdörtgen şeklindeki aracın yanlarına indiğini anlattı. Üç yaratık onu felç etti, gemilerine yüzdürdüler, iri göze benzeyen bir aletin önüne koydular, sonra iskeleye geri koydular.

.Calvin Parker rapora fazla bir şey ekleyemedi. Görünüşe göre yaratıklar iki adama yaklaştığında bayıldı ve garip aracın içinde ne olduğunu bilmediğini söyledi. Birkaç gün sonra, iki adam basınla daha fazla röportaj yapmayı reddetti.

Bu raporun ardından, Amerika Birleşik Devletleri'nin her yerinden kelimenin tam anlamıyla binlerce UFO gözlemi ortaya çıkmaya başladı, ardından dünyanın her köşesinden daha fazla gözlem geldi. Ekim flep devam ediyordu!

11 Ekim gecesi Pascagoula'nın diğer sakinlerinden, ardından Mississippi, Gulfport'tan UFO görüldüğüne dair daha fazla rapor geldi. Tallahassee, Florida'ya, burada iki sakin Leon County'nin gece gökyüzünde tanımlanamayan ışıkların geçtiğini bildirdi. Kuzeyden Dayton, Ohio'ya,

burada Buckeye Eyaleti üzerinde süzülen altı nesne daha görüldü. Ve 5 Ekim'de, iki balıkçının Pascagoula'daki deneyimlerini yaşamalarından bir hafta önce, Mississippi, Tupelo yakınlarındaki bir park bekçisi, yanıp sönen kırmızı, yeşil ve sarı ışıklara sahip daire şeklinde bir UFO gördüğünü bildirdi.

KOZMİK KAÇIRICILAR

16 Eylül 1962'de Telemaco Xavier'in uzaylı bir parti tarafından göle atıldığı iddia edildi. Xavier en son Brezilya'nın kuzeyindeki Vila ConceicJo'da bir futbol maçına gittikten sonra karanlık bir orman yolunda eve yürürken görüldü. Yakındaki bir kauçuk fabrikasında çalışan bir işçi, yetkililere 'bir açıklığa inen yuvarlak, parlak bir nesne gördüğünü' söyledi. Alevler içinde kalan araçtan inen 3 kişi, patikada yürüyen bir adamı yakaladı.

Rio de Janeiro gazeteleri, "işçinin kavganın çıktığını söylediği yerde bir mücadelenin işaretlerini" bulan yetkililerden alıntı yaptı. Brezilya gazetelerine göre, "Kfr, Telemaco Xavier uçan bir disk tarafından kaçırıldı."

Brezilyalılar, bir uzaylı laboratuvarında incelenecek, değerlendirilecek ve analiz edilecek olan Dünya yaşamı koleksiyonuna mı eklendi?

13 Ağustos 1965'te Renton, Washington'dan iki kız kardeş sabah 7:00'de işe erken başlamak için Yas Narita'nın Kent yakınlarındaki fasulye tarlasında çalışmaya geldi. Ellen ve Laura Ryerson, fasulye tarlasına yeni girmişlerdi ki, bölgede üç "işçinin" zaten yürüdüğünü fark ettiler. Genç kız kardeşler sahada değildi

*Kesilen Yolculuklar ve Kozmik Kaçıranlar*üç yabancının fasulye toplamaktan çok kendileriyle ilgilendiğini keşfettiklerinde uzun zaman geçti. Hatta daha fazla. Kızların fasulye toplayıcı arkadaşlarının insan olmadığını keşfetmeleri korkutucuydu.

Üç yabancının beyaz, kubbeli kafaları ve çıkıntılı gözleri vardı. Boyları beş fit iki inç ile beş fit beş inç arasındaydı. İfadesiz yüzlerinin eti çok büyük gözeneklere sahipti ve tenleri "taş gibi gri" idi. Üç uzaylı, altında beyaz gömlek olan kolsuz mor V yakalı formalar giyiyor.

Neyse ki kızlar için, üç garip "adam" kolayca geride kaldı ve silahsız göründüler. Ellen ve Laura arabalarına geri dönebildiler ve Washington Eyalet Devriyesine rapor vermek için hızla uzaklaştılar.

And kasabası Santa Barbara'da, vali yardımcısının Ceulacocha Gölü yakınlarında karda yürüyen yaklaşık bir metre boyunda iki adam gördüğünü iddia ettiği kadar başka bir şahsiyet. Uzaylılar, birkaç dakika ortalıkta dolaştıktan sonra parlak bir parıltıyla ortadan kaybolmuş gibiydiler. Aynı günün ilerleyen saatlerinde Peru, Huancavelica'daki yüzlerce köylü, köylerinde yaklaşık üç dakika boyunca beş UFO'nun vızıltısını duyunca dehşete kapıldı.

Arjantin, Santo Time, Torren köyünden, küçük çiftçi topluluğunun sakinlerini kaçırmak amacıyla Şubat 1965'te art arda akşamları geri dönen UFO sakinlerinin hikayesi geliyor. . İlk saldırı, çok karanlık bir gecede, bir UFO'nun korkmuş küçük bir grup çiftçinin gözü önünde yere indiği sırada geldi. Yaklaşık 1,8 metre boyunda iki garip varlık gemiden çıktı ve doğrudan bir çiftlik evine yürüdüler ve orada yaşayan çiftçiyi sürüklemeye çalıştılar. Arkadaşlarını savunmak için toplanan diğer çiftçiler, uzaylıların kaçırma planını bozmayı başardılar ve onları kovdular.

Ertesi gece, daireler kaçırma görevlerini yerine getirmek için indiklerinde, çiftçiler silahlarıyla üzerlerine ateş açtı. Uzaylıların uzay giysileri onları çiftçilerin kurşunlarından koruyor gibi görünse de, fiziksel olarak zayıf görünüyorlardı ve köyden taş ocağı arama girişimlerinden kolayca caydırıldılar.

Gezegenler arası tuhaf kavganın her iki tarafından da hiç kimse ciddi şekilde yaralanmamış gibi görünüyordu; ancak göksel kaçıranlarla uzun süreli fiziksel temasa giren çiftçi, garip bir deri hastalığına yakalandı.

İSPANYOL KAMYON SÜRÜCÜSÜNÜN DÖRT KARŞILAŞMASI

"Maxi Iglesias pek yaratıcı görünmüyor. Yalan söylüyorsa, bunu mükemmel bir şekilde yapıyor."

Bir İspanyol dergisi olan White and Black'te yazan muhabir Angel Gomez Escorial; UFO'lara dört farklı olayda tanık olduğu ve iki Üçüncü Tür yakın karşılaşma yaşadığı bildirilen genç bir kamyon şoförüyle ilgili!

20 Mart 1974 gecesi, yirmi bir yaşındaki Maximiliano Iglesias Sanchez, Lagunilla'ya dönerken kamyonuyla Horcajo köyünün yanından geçiyordu ki, iki bin fit ileride çok güçlü bir beyaz ışık fark edildi. karayolu. İlk başta bunun başka bir kamyon ya da belki bir araba olduğunu düşündü. Diğer sürücüye kendi ışıklarını kısmasını işaret etmek için farlarını birkaç kez uzun fara çevirdi. Parlak ışık, yoğunluğunda neredeyse kör edici kaldı. parlak-

*Kesilen Yolculuklar ve Kozmik Kaçıranlar*ışanlısı, Maxi'yi kamyonunu yol kenarına çekmeye zorladı. '

Parlak ışık sonunda elli vatlık bir ampülün gücüne kadar azaldı. Maximiliano daha sonra ışığa doğru sürmeye devam etti. O iken. Yaklaşık altı yüz fit ötede, Maxitniliano bu şeyin gerçekten de çok tuhaf bir şey olduğunu keşfetti: Uyarı vermeden kamyonundaki tüm ışıklar söndü ve motor durdu. Alan, yalnızca geminin artık loş ışığıyla aydınlatılıyordu.

Sanchez, nesneyi platin veya çelikten metalik bir yapıya sahip olarak tanımladı. Oldukça sağlam görünüyordu ve perçinsiz veya herhangi bir açıklığı olmayan düzgün kenarları vardı. Çapı otuz ila otuz altı fitti ve yerden yaklaşık beş fit yükseklikte üç yuvarlak iniş pedi üzerinde duruyordu.

Sanchez, UFO'nun tüm yüzeylerinde tekdüze gibi görünen loşluğu "Daha önce hiç görmediğim bir ışıktı" şeklinde tanımladı.

Daha sonra, birincisinin elli fit sağında ve kendi deyimiyle ikinci bir "gemi" fark etti.

Sanki hiçbir yerden, yerde duran UFO'nun önünde iki varlık belirdi. Birlikte hareket ettiler ve "turistlerin yaptığı gibi" birbirlerine hareket etmeye başladılar. Sanchez'e baktılar ve biri onu işaret etti. diğerleri genç kamyoncuyu izlemek için kaldı.

Yakında diğeri iade ediliyor. İki varlık birbirine baktı; sonra ikisi de geminin sağında kayboldu. Kısa süre sonra, hafif bir uğultu sesiyle yavaşça havada yükseldi.

Sanchez, insansıları yaklaşık 1,80 boyunda ve dar tulumlar giyen olarak tanımladı. Tulumlarının malzemesi gemi gibi parlaktı ve kauçuksu bir malzemeden yapılmış gibi görünüyordu). oc-

cupantların yürüyüşü bir robotunki gibi değil "normal"di ve kolları ve bacakları bir insanınki gibi orantılı görünüyordu. Ancak Sanchez ne kadar uğraşsa da yüz hatlarını tanımlayamadı. Karşılaşma gece olmuştu ve varlıklara asla altı yüz fitten daha yakın olmamıştı.

İlk UFO, ikinci UFO'nun irtifasına ulaştığında, iki cisim havada hareketsiz kaldı. Sanchez'in ardından ayrılma kararı alındı. Kamyonu hemen çalıştı ve ışıklar bir kez daha yandı.

Ama merakına yenik düştüğünde, ikiz UFO'lardan yalnızca kısa bir mesafe uzaklaşmıştı. Sanchez kamyonunu durdurdu ve onları incelemek için taksiden indi. Işıklı geminin daha önce bulunduğu yere düştüğünü fark etti.

Bu noktada ve ilk kez, Sanchez korkuyu fark etti. Kamyonunun onu taşıyabileceği kadar hızlı hareket etti ve doğruca Lagunilla'daki evine gitti ve burada yemek yemeden hemen yattı.

Ertesi gün Sanchez, hikayeyi komşularına anlattı, ancak ona inanmadıklarını gördü. Ancak işvereninin oğlu, Sanchez'e olayın gerçekleştiğine inandığını, çünkü bu, Sevilla yakınlarında bir ticari gezginin yaşadığını iddia ettiği deneyime benzer olduğunu söyledi.

O öğleden sonra, 21 Mart, Sanchez bir yük inşaat malzemesi teslim etmek için Pineda'ya gitti). Oradayken sevgilisi Anuncia Merino'ya her zamanki ziyaretini yaptı.

Sanchez ona ve ailesine önceki gece olanları anlattı. Geceyi onlarla geçirmesi için ısrar ettiler. Geç oluyordu ve onun o bölgeden tekrar geçmesinden korkuyorlardı.

Ancak tavsiyelerini dinlemedi ve Lagunilla'daki evine geri döndü.

Saat 23:15 sıralarında olay yerine geldi.

önceki geceki UFO/insansı gözlem. Bir kez daha önünde parlak bir ışık gördü. Sanchez, önceki gece olduğu gibi varlıkların kendisine zarar vermeyeceğinden emindi. Tekrar ışığın yaklaşık altı yüz fit yakınına sürdü. Ancak o gece, ışık bir değil üç UFO tarafından üretildi.

Daha önce olduğu gibi, kamyonun ışıkları söndü ve motor durdu - bu sefer ters tepti! UFO'lardan biri otoyolda dinleniyordu; diğer ikisi yolun hemen dışında, Sanchez'in sağ tarafında, biri diğerinin arkasındaydı. Üçü de önceki gece ya da daha doğrusu aynı sabah erken saatlerde fark ettiği aynı yumuşak ışıkla aydınlatılmıştı.

Aniden dört insansı belirdi ve karayolu üzerinde duran geminin merkezine doğru yürüdü. Dördü, Sanchez'e sanki onu inceliyor, jestlerle birbirleriyle iletişim kuruyormuş gibi baktı. Varlıklar, Sanchez'i işaret ettiler ve ardından ona doğru yürümeye başladılar.

Dördünün niyetinden korkan Sanchez, otoyol boyunca koşmaya başladı. Dört varlık hızlarını artırdı. Sanchez, dörtlü yavaş yavaş onu ele geçirerek ülke çapında başladı. Bir hendeğe gelince içine atladı.

Takipçilerinden kaçma hamlesi işe yaramışa benziyordu: Onu kaybetmişlerdi - en azından şimdilik. Onu aramak için daireler çizerken onları çamurlu görüş noktasından izleyebiliyordu. Çoğu zaman elli fit kadar yakın olmalarına rağmen, yüz hatlarını hala seçemiyordu - bu, olayı anlatırken onu rahatsız eden bir konuydu.

Sonunda dört yabancı ayrıldı ve Sanchez saklandığı yeri boşaltmanın güvenli olduğunu hissetti.

Yürümeye başladı ve kısa süre sonra Horcajo'nun ışıklarının görüş mesafesine girdi, ki orası yaklaşık bir mil ya da daha az uzakta olduğunu tahmin ediyordu. Oturup sinirlerini yatıştırmak için bir sigara içti. Belki on dakika dinlendi, sonra kamyonunu bıraktığı bölgeye geri döndü, buranın şimdiye kadar boşalmış olacağını hissediyordu. Yanılmıştı, çünkü dört insansıyı görmemesine rağmen üç gemi hâlâ oradaydı.

Sanchez kamyona vardığında bir şey onu rahatsız etti. Kapı kapalıydı; daha önce ayrılırken açık bıraktığını hatırladı. İçeride birinin olabileceğine dair korkusu, kabinde hiçbir şey ve kimseyi bulamayınca yatıştı. Motoru çalıştırmayı denedi ama yine de çalışmadığını gördü.

Kapıyı kapatırken, daha önce olduğu gibi, dört insansı yolun ortasında belirdi ve birbirlerine işaret ettiler. Orada park etmiş olan geminin sağ tarafına gittiler ve yaklaşık elli fit yüksekliğe tırmanmadan hemen önce içeri girdiler. Aynı alçak uğultu sesi duyuldu, ancak UFO durur durmaz durdu.

Sanchez'e, UFO'nun, tıpkı bir gece önce yaptığı gibi, kendisi gidebilmek için yolu temizliyormuş gibi geldi. Kamyon bu kez anında hareket etti ve ışıklar yandı.

Müfettişlere "Ve oradan vızıldayarak çıktım!" dedi.

Görünüşe göre hayatta kalma içgüdüsü yaklaşık yirmi dört saat önceki kadar güçlü değildi, çünkü kamyonu yolun yaklaşık altı yüz fit aşağısında durdurdu, taksiden indi ve üç UFO'nun bulunduğu bölgeye geri yürüdü. Geçmesine izin vermek için otoyoldan kaldırılan araç, bir kez daha asfalt döşemenin üzerindeydi.

Dört insanımsıdan yaklaşık on metre uzakta bir çalı şempanzesinin arasına saklandı ve içinde varlıkların girip çıktığı bir açıklık bulup bulamayacağını görmek için en yakın gemiyi gözlemledi, ama tek görebildiği yıkılmamış duvarlardı.

Çalışan varlıkları izledi. kullanıyorlardı

at nalı andıran iki alet ve T harfi. T harfini otoyolun setinde toprağa sokarlar, sonra aleti çekip at nalı deliğe sokarlardı. Bununla birlikte, mineral veya bitki örtüsü örnekleri alıyor gibi görünmüyorlardı.

Yakın mesafeden bile Sanchez, dörtlünün yüz hatlarını belirleyemedi.

Merakından daha güçlü bir korku olan Sanchez'e korku geri dönene kadar yaklaşık üç dakikadan fazla bir süre geçmedi. Daha sonra, varlıkların asla onun yönüne bakmadıklarını veya orada olduğunun farkında olmadıklarını* ancak kamyonuna dönüp eve gitme zamanının geldiğini hissettiğini bildirdi.

Ertesi gün olayı patronuna bildirdiğinde, işvereninin oğluyla birlikte Sivil Muhafızla temasa geçmesi tavsiye edildi.

Sorumlu memur*, Bejar'daki merkezle temasa geçti ve üç gün sonra bir memur geldi ve Sanchez ile yaptığı görüşmenin ardından bir rapor sundu. Müfettişler, bazı garip izler buldukları iddia edilen iniş alanına gittiler. Müfettişler, aracın indiği otoyolda, sanki asfalt çok sert bir cisimle çizilmiş gibi derin, düz bir oluk buldular. Müfettişler sette, Sanchez'in aletlerle ilgili hikayesini doğrular gibi görünen iki çizik buldular, ancak müfettişlerin bulduğu tüm fiziksel kanıtlar, geminin ve garip ziyaretçilerinin orada olduğunu gösteriyordu.

Birkaç gün sonra, Madrid'den iki kişi UFO araştırmacıları olduklarını belirterek Lagunilla'ya geldi. Test yapmak için bir Geiger sayacı da dahil olmak üzere aletlerle donatıldılar. Bu tür soruşturma konularında eğitimli ekip, üç daire bulmayı başardı. orada duran gemiden kaynaklandığı ortaya çıktı. çim basıldı

aşağı, ancak iniş takımlarından herhangi bir girinti bulunamadı. Bölgedeki anormal radyoaktivite, Geiger sayacı tarafından kaydedildi.

Sanchez dipnot olarak, kamyonunun o gece çalışmasına rağmen ertesi sabah akünün tamamen bittiğini ekledi. Garaj tamircisi aküyü yeniden şarj ettiğinde, aküde anormal bir şey tespit edemedi.

Garip gemi gözlemleri bununla da kalmadı*. 30 Mart'ta Sanchez bir kez daha kız arkadaşıyla Pineda'daydı. Yaklaşık yirmi sekiz yüz fitte gökyüzünde iki büyük projektör gibi görünen şeyi gördüklerinde saat 12:45 idi. Alanın üzerinde çok parlak ışık noktaları uçuşuyordu ve o ayın başlarında tanık olduğu UFO'lara benzediğine dair her türlü emareyi veriyorlardı.

Dördüncü ve son görüş, aynı yılın Mayıs ayı başlarında, Sanchez kız arkadaşı ve amcasıyla birlikteyken gerçekleşti.

Sanchez, birinci sınıf bir ehliyet için ehliyet sınavına girmek üzere memleketi Salamanca'ya gitmişti. Anuncia, kısa süre sonra kaybolan güçlü, beyaz bir hava ışığı gördüğünde saat yaklaşık 6:30 idi.

Yolun birkaç mil aşağısında başka bir parlak ışık gördüler - bu ışık son derece yüksek bir hızla doğrudan onlara doğru geliyordu. Anuncia kafa kafaya geleceğinden korkuyordu ama çarpmadan yaklaşık üç yüz fit önce ışık yön değiştirdi, arabalarının üzerinden geçti ve gözden kayboldu.

Sanchez, daha fazla UFO veya insansı görülmediğini bildirdi ve bu deneyimlerden kısa bir süre sonra orduya gitti. Bazen merak korkuyu yenmiş olsa da, bir radyo röportajında “Cesaret hakkında konuşmaya gerek yok; önceden korkunun ne olduğunu bilmiyordum ama şimdi gerçekten ne olduğunu biliyorum.”

KENTUCKY'DE TERÖR

6 Ocak 1976 gecesi, geç bir akşam yemeğinden eve dönen ve bir UFO ekibi tarafından kaçırılan ve bir saatten fazla işkence gören üç Kentucky kadınının anılarında uzun süre yaşayacak.

Hepsi en yüksek ahlaki karaktere sahip olduğu bildirilen üç kadın, kırk sekiz yaşındaki Elaine Thomas'dı; Louise Smith, kırk dört; ve otuz beş yaşındaki Mona Stafford. Hepsi Liberty, Kentucky'de veya yakınında yaşıyor. Kadınlardan ikisi büyükanne ve Bayan Stafford "on yedi yaşında bir çocuk annesi". Üçünden hiçbiri, Wyoming Üniversitesi'nde profesör olan profesyonel bir hipnozcu olan Dr. R. Leo Sprinkle tarafından hipnoz altına alınana kadar deneyimlerinin tüm ayrıntılarını hatırlayamadı.

Üç kadın Stanford, Kentucky'den evlerine doğru giderken saat 23:30'du. Büyük bir diskin görüş alanına girdiğini fark ettiklerinde Stanford'un yaklaşık 1,5 km batısındaydılar.

[1]"Bir futbol sahası kadar büyüktü!" 1, o gece arabayı kullanan Bayan Smith'i belirttim. Açıklamasına metalik gri olduğunu belirterek devam etti; parlak beyaz bir kubbesi, ortasında bir dizi kırmızı ışık ve altında üç veya dört sarı ışık vardı.

UFO önce önlerinde durdu, sonra arabalarının arkasında daireler çizdi ve bu noktada araba birdenbire saatte seksen beş mile çıktı. Diğerleri yavaşlamak için çığlık attı ama Bayan Smith arabayı kontrol edemediğini fark etti. Daha sonra bir güç arabayı geriye doğru sürüklemeye başladı. Bu noktada üç kadın bilincini kaybetti ve sonraki seksen dakika boyunca bilinçsiz kaldı. Gerçekleştiği iddia edilen olaylar daha sonra hipnoz altında ortaya çıkarıldı.

Üç kadın, kayıp seksen dakika boyunca neler olduğunu

canlı bir şekilde hatırladılar - eksiksiz fiziksel muayenelerden geçmek için UFO'ya getirildiler.

Elaine Thomas, kuvöz benzeri uzun, dar bir odada sırt üstü yattığını bildirdi. İnsansılar ona küçük, karanlık figürler gibi göründüler ve yaklaşık bir metre boyunda olduğunu tahmin etti. Kör bir aletin göğsüne sert bir şekilde bastırıldığını ve bunun çok fazla acıya neden olduğunu, boğazına bir şey dolandığını bildirdi.

Ne zaman konuşmaya çalışsa boğuluyordu. Korkunç bir çileyi yeniden yaşıyormuş gibi hipnoz altında usulca ağladı. Sanki eller boğazına bastırıyormuş gibi hissetti ve etrafından geçen gölgeli figürleri görebiliyordu, "Nefes almama izin vermiyorlar - kaçamıyorum!" ağladı.

Hipnoz altında Bayan Smith, karanlık, sıcak bir yerde olduğunu ve • yüzüne bir şey takıldığını söyledi. Orada oturanlara onu görmelerine izin vermeleri için yalvardı ama gördüklerinde gördükleri oldukça korkutucu olduğu için hemen gözlerini kapattı! Ancak varlıkları tarif edemiyordu.

"Bana yardım et Tanrım, lütfen!" ağladı. Müfettişlere UFO'nun içinin çok karanlık olduğunu ve oldukça korktuğunu söyledi. İnsansılara onu bırakmaları, kolunu bırakmaları için yalvardı.

Sonunda, "Öyle zayıfım ki ölmek istiyorum!" diye haykırdı. Daha sonra onlara gidip gidemeyeceğini sordu ve bir sonraki anısı bir sokak lambası görmesiydi.

Mona Stafford'un anısı, ameliyathaneye benzeyen bir yerde, sağ tarafıyla birlikte bir yatakta yattığı andı.

*Kesilen Yolculuk» ve Kozmik Kaçıranlar*Kolu görünmez bir güç tarafından sıkıştırılmış, beyaz önlükler giymiş üç veya dört figür yatağının etrafında oturuyordu.

Görünüşe göre Bayan Stafford diğerleri kadar yenilmemişti ama işkence gördüğünü hatırladığını ve gözlerinin bir ara yerinden fırlıyormuş gibi hissettiğini söyledi. Başka bir zamanda midesi balon gibi şişmiş gibi hissetti. Daha sonra, insansıların ayaklarını çektiğini, ardından onları geriye doğru büktüğünü ve büktüğünü bildirdi. "Artık dayanamıyorum," diye bağırdı, sonra sessizliğe gömüldü.

.Üç korkmuş kadının hatırlayabildiği bir sonraki şey, Louise'in evine gitmekti. Gece yarısı civarında varmaları gerekiyordu, ancak saatin aslında 1:30 olduğunu fark ettiler - o gece hayatlarından yaklaşık bir saat yirmi dakika eksikti.

Louise boynunun ağrıdığını bildirdi. Mona onu incelediğinde, kabarmamış bir serseri gibi, yaklaşık üç inç uzunluğunda ve bir inç genişliğinde garip bir kırmızı işaret gördü. Elaine'in boynunda da aynı tip iz vardı.

Korkmuş kadınlar, Louise'in bitişiğinde yaşayan bir komşu olan Lowell Lee'yi aradı. Maceraları hakkında ne hatırlayabildiklerini duyduktan sonra, üç kadına ayrı odalara gitmelerini ve garip UFO'nun neye benzediğini hissettiklerini çizmelerini söyledi. Üç çizim birbirine çok benziyordu.

Yanık izleri yaklaşık iki gün içinde kaybolmuş olsa da, üç kadın hâlâ zaman kaybını açıklayamıyordu ve arabanın geri çekildiği andan, ilk gördükleri yerden sekiz mil ötede Huston'a gittikleri ana kadar hiçbir şey hatırlayamıyorlardı. UFO.

Hipnotik seansların ardından, Lexington polis departmanından Dedektif James Young tarafından yalan makinesi testleri uygulandı. Genç, yeminli bir durumda-

ment, “Bence bu kadınlar aslında bir karşılaşma yaşadıklarına inanıyorlar.”*

Dr. Sprinkle, üç kadının kendilerine garip varlıklar tarafından gözlemlendiklerini ve idare edildiklerini gösteren özel izlenimlere sahip olduğunu belirtti. Tepkilerini taklit etmelerinin imkansız olduğunu hissetti ve zaman kaybı sırasındaki deneyimlerinin, benzer deneyimler yaşamış UFO algılayıcılarının verdiği raporlara benzer olduğu yorumunu yaptı.

Kentucky, Lincoln County'den Şerif Bill Norris, o Ocak ayında ilçede bir dizi UFO görüldüğünü söyledi.

Bob Pratt'ın 10 Ekim 1976'da National Enquirer'da çıkan bir makalesinde, tüm olayı araştıran Mutual UFO Network'ün direktörü Len Stringfield şu yorumu yaptı: "Bu, kaydedilen en inandırıcı vakalardan biri. ”

Kaçırılma, hafıza kaybı, kayıp zaman ve UFO'nun şekli UFO araştırmacılarının hepsine aşinadır, çünkü bu izole edilmiş bir olay değildir. Üç kadının hepsinin, topluluklarında mükemmel bir üne sahip, ömür boyu kiliseye gidenler oldukları biliniyor. Gerçekte, zaman veya uzaydaki diğer noktalardan gelen varlıklar tarafından Dünya insanlarının fiziksel muayenesinin bir başka raporudur.

Acaba onlar bize ne kadar yabancıysa biz de onlara o kadar yabancı mıyız? Belki, ama biz UFO'lara ve insanımsılara cevaplar aramaya devam ederken, onların teknolojik avantaja sahip oldukları ve bu nedenle bizi daha yakından inceleyebilecekleri ve belki de bizden daha az cevapsız soruları olduğu ortaya çıkıyor.

En aşina olduğumuz UFO kaçırılma-inceleme öyküsünde, özne daha sonra UFOloglara veya iletişim medyasına yerde bir araç gördüğünü ve ya ona doğru çekildiğini bildirir.

*Kesilen Yolculuk» ve Kozmik Kaçıranlar*hipnotik bir çekimle mi yoksa içindekiler tarafından içeriye mi götürüldü? Bu deneyim, pek çok kişi tarafından en iyi ihtimalle tuhaf, en kötü ihtimalle saçma olarak görülse de, yine de tamamen fiziksel bir karşılaşma olarak sunulur.

Uzun bir süredir, ya vücut dışı bir deneyim ya da olağandışı bir rüya gibi görünen bir şey sırasında bir şekilde UFO'lara götürüldüklerini iddia eden erkek ve kadınlardan hesaplar alıyorum. Bu kişiler, Betty ve Barney Hill olayı gibi iyi bilinen UFO karşılaşmalarından etkilendiler mi? Yoksa onların deneyimleri, UFOn'aut'larla fiziksel bir etkileşim içinde olduklarını iddia eden kadın ve erkeklerinki kadar geçerli mi?

Bu kitabın okuyucuları, insanlık ile UFO zekası arasında simbiyotik bir ilişki olduğuna ve gördüğümüz UFO'ların "yalnızca fiziksel değil, aynı zamanda parafizik - hatta belki de kendi ruhlarımızın bir boyutu" olduğuna inandığımın farkındalar. İnsanlık ve "Öteki" arasındaki her görüş veya görünür fiziksel etkileşim, bence, kolektif bilinçdışımızın ve ortak deneyimimizin bir parçası haline gelir. Bu nedenle, UFO'ların doğası hakkında daha fazla şey öğrendikçe, doğa hakkında da daha fazla şey öğreneceğiz. adamın

O halde, UFO deneyiminin büyük bir bölümü insanın öz benliğiyle -tercih ederseniz ruhuyla- ilgili olabilir. Eğer insanın* özünün, fiziksel bedeninin ima ettiği kabul edilen zaman ve mekan sınırlamalarından özgürleşmesi ve gerçekten "astral uçuş", "ruh yolculuğu" veya daha akademik "beden dışı deneyim" ile meşgul olması mümkünse. , o zaman insanın parafizik yönü, genellikle UFOnaut olarak tanımladığımız parafiziksel türle daha kolay etkileşime girebilir. Gerçekten de, bir öznenin bir UFO'ya götürüldüğünü söyleyen tüm hesaplar,

UZAYLI TOPLANTILARI fiziksel/maddi

bir deneyimden ziyade zihinsel/ruhsal/maddi olmayan bir

deneyimin yazıları.

Uzun zamandır insanlığın inter olduğuna ikna oldum. İnsan, omurgasını dikleştirip dik yürümeye başladığından beri (ve muhtemelen daha önce) UFO zekasıyla hareket etti. Entelektüel evrimi boyunca insan, UFO karşılaşmalarını, fiziksel dünyaya ilişkin çağdaş anlayışı ve çağının yerel diliyle tanımladı.

UFO'lar ile 1400'lerin ortalarında Eski Din - Cadılık - etrafında gelişen efsaneler arasındaki paralelliği ele alalım. Yüzyıllar boyunca Hıristiyan Kilisesi, eski dinin uygulayıcılarını resmen görmezden geldi, ancak Aydınlanma Çağı'nın şafağında, insanlar evrenin yapısını ciddi bir şekilde düşünürken, Kilise hiyerarşisinin bazı üyeleri aniden şeytanlara ve içinden geçen kadınlara takıntılı hale geldi. süpürge saplarındaki hava.

ER Chamberlin, Deccal and the Millennium adlı eserinde, UFO muammasının bu bölümde tartışılan yönüne benzeyebilecek mükemmel bir noktaya değiniyor:

Paradoksal olarak, tüm gücüyle satanizm uygulamasıyla mücadele etmeye çalışan ve aynı uygulamaya bir biçim veren Hıristiyan Kilisesi idi. Büyücülükle mücadele etmek için onu tanımlamak gerekliydi ve Kilise bu şekilde tanımlayarak folklordan biraz daha fazlası olan şeye şekil verdi. Sonunda cadılığa dönüşen unsurların çoğu uzun süredir Europc'de bulunuyordu, ancak yüzyıllar boyunca Kilise onları sadece fantezi olarak görmekle yetindi. Geceleri uçan kadın efsanesi özellikle hor görüldü. "Yalnızca ruhta yapılanın bedende olacağına inanacak kadar aptal kimdir?"

sağduyu, yükselen fanatizm dalgasına sonunda boyun eğmek zorunda kaldı.

Başlangıçta UFO deneyimini, hayal gücümüzün ürünleri olarak, onlardan beklediğimiz şekilde hareket eden uzaylılarla bilimkurgu tipi karşılaşmalar olarak tanımladık. UFO bilmecesini 1947'deki modern "başlangıcından" dünya dışı bir "dünyalar savaşı" formatında yapılandırdık. "Yalnızca ruhta yapılanı" yanlış bir şekilde fiziksel olarak yorumluyor olabilir miyiz?

Bazı okuyucular, beden dışı deneyimi (OBE) UFO'lardan daha zayıf bir takip nesnesi olarak görse de, bazı araştırma laboratuvarları, OBE'yi UFO'ların çok gerçek bir yönü olarak kurmak için ciddi bir çaba içinde en gelişmiş bilimsel cihazları kullanıyor. insan olmak nedir.

American Society for Psychical Research'te (ASPR Bülteni, No. 22, Yaz 1974) vücut dışı araştırmalarla ilgili bir raporda, Araştırma Direktörü Dr. Karlis Osis şunları yazdı: "Son iki yıldır ASPR Research Departman şu soruyu araştırmakla tamamen* meşgul olmuştur: İnsan kişiliği bedensel ölümden sonra hayatta kalır mı? . . . Ana hipotezimizi takip ediyoruz: Bir insanın, fiziksel bedeninden bağımsız ve ondan uzakta hareket edebilen "eksomatik" bir yönü vardır - bu, ölümde bedeni terk edip var olmaya devam edebilecek bir yöndür. Kişi, gerçekten bedenini geçici olarak (beden dışı deneyim veya OBE'de olduğu gibi) veya kalıcı olarak (ölümde olduğu gibi) terk edebilir mi diye sorduk.

Mevcut deneysel projelerin ayrıntılı bir incelemesinden sonra Dr. Osis, ASPR çalışmasını şu sözlerle özetledi: “OBE araştırmasının zor bir görev olduğu ortaya çıktı, çünkü esasen tam fenomen nadiren istenildiği zaman üretiliyor. Sonuçlarımız şu ana kadar tutarlı

OBE hipotezi ile. Yukarıda açıklanan araştırma olanaklarından tam olarak yararlandıktan sonra, gerçekten de insan kişiliğinin eksomatik varlığına dair kanıtlara sahip olmayı umabiliriz.

Binlerce erkek ve kadına "insan kişiliğinin eksomatik varlığının" geçerliliğine dair kendi kişisel kanıtları ve kanıtları sağlandı. OBE ile ilgili muazzam bir literatür var ve mistik ve dini geleneklerde bu fenomenin sayısız açıklaması bulunuyor.

Daha önceki bir çalışmada, spontane OBE'lerin sekiz genel kategoriden birine girdiğine dair fikrimi ifade etmiştim: 1. özne uyurken yansıtmalar; 2. özne ameliyat olurken, doğum yaparken, diş çekerken vb. projeksiyonlar; 3, deneğin korkunç bir fiziksel sarsıntı geçirdiği ve ruhunun kelimenin tam anlamıyla vücudundan atıldığı kaza anındaki projeksiyon;-4. projeksiyon sırasında yoğun fiziksel ağrı; 5. hastalık sırasında yansıtma; 6. sözde ölüm sırasında yansıtma, burada özne birkaç dakika "ölür" ve ardından dirilir;**?, ölüm anında yansıtma, ölen öznenin duygusal bağı olan yaşayan bir algılayıcıya göründüğü zaman; 8. öznenin kasıtlı olarak ruhunu bedeninden yansıtmaya çalıştığı bilinçli beden dışı yansıtmalar.

Şimdi, öyle görünüyor ki, bir kategori daha eklemeliyim: öznenin kendisini bir uzay gemisine götürüldüğünü ve bir uzaylı zekasıyla etkileşime girdiğini hissettiği projeksiyon.

Yabancılar arasında bir tanıma ile sonuçlanan UFO-OBE türünün şu açıklamasını düşünün:

T kapıyı açtığında, bir arkadaşımı gördüm ve * Elizabeth KUBler-Ross ve John Moody, Ibis fenomenini derinlemesine ele alan yazarlardır.

*Kesilen Yolculuklar ve Kozmik Kaçıranlar*orada duran yabancı. Yeni gelenin yüzünde bir şok ifadesi vardı. Akşamın büyük bir bölümünde bana bakıp durdu; Sonunda nedenini bildiğim konusunda ısrar ettim. Daha önce hiç tanışmadığı biriyle ilgili garip bir rüya gördüğünü

ve rüyadaki adam olarak beni tanıdığını söyledi.

Rüyasında birçok insanla birlikte bir açıklıkta olduğunu söyledi. Birini ya da bir şeyi bekliyor gibiydiler. Orada benden başka kimseyi tanımıyordu. Ona gülümsediğimi ve kendisini sakin ve huzurlu hissettirdiğimi söyledi. Bana güvendi. Sonra herkes yukarı bakmaya başladı.

Thejsky açıktı ve doğrudan tepedeki büyük dairesel bir yama dışında yıldızlarla doluydu. Sonra gökyüzünü kaplayan büyük oval bir nesne olduğunu fark etti. Bunu fark edince cismin ortasında bir açıklık belirdi ve dışarı mavi-beyaz bir ışık saçıldı.

Kendini tuhaf hissetti ve diğerlerinin nasıl tepki verdiğini görmek için etrafına bakındı. Sonra herkesin birer birer açıklığa doğru süzüldüğünü fark etti. Bayıldı ve kubbe şeklindeki odaya geldi. Diğer insanlar da aynı anda uyanıyor gibiydi. Herkes üç sıra halinde duvarlara dizilmiş sandalyelerden birine oturtulmuştu. Karşılarında yanıp sönen ışıklar, kadranlar, anahtarlar olan elektronik paneller vardı. Kabinlerin ortasında, kontrol panelleri gibi görünenlerin önünde iki koltuk vardı. Bu alanın arkasında parlak bir ışık vardı. Odanın tam ortasında, zeminden ve tavandan geçen bir sütun veya direk vardı. Yaklaşık üç fit yüksekliğinde alçak bir korkuluk sütunu çevreliyordu.

Diğer erkeklere ve kadınlara baktı ve onlar da kendisi kadar kafası karışmış göründüler. Sanki biri eksikmiş gibi hissetti. Sonra herkes dönüp odanın ortasına baktı. Orası

Ellerini ve ayaklarını örten dar, tek parça, gümüş uzay giysisi giymiş bir adam duruyordu. Kafasında, yüz hatlarını gizleyen bir küre vardı. "Aramıza hoş geldiniz arkadaşlar," dedi uzanıp küreyi alırken. Ve yabancı benim olduğumu söyledi!

Brad, şimdi bu tür şeyleri bir buçuk yıllık bir süre içinde tekrar tekrar yaşadım. Şok olmuş yabancı, bakış, en ince ayrıntısına kadar aynı “rüya”. Beşinci ya da altıncı seferden sonra, "Ah, hayır, yine olmaz!" diye düşünmeye başladım. Bunun kaç kez olduğunu söyleyemem. İzini kaybettim!

Muhabirimle bu rüyayı tanıma olgusunu daha ayrıntılı tartışırken, aşağıdaki ek yorumlar ve ayrıntılar üretildi:

Bir kişinin gelecekte bir yabancıyla buluşma hayali görmesi, psişik fenomen literatüründe hiç de alışılmadık olmayan bir olaydır. Ama yaklaşık bir düzine kadın ve erkeğin aynı rüyayı, en ince ayrıntısına kadar aynı, aynı adamın karşılaşmasıyla zirveye ulaştığı bir durumdan bahsediyoruz. Bu, şans yasalarını orantısız bir şekilde büker. Muhabirim şunları yazdı:

Kubbe şeklindeki odanın kat planını çizdirdim. Sanatsal yeteneklerdeki farklılıklara izin vererek, hepsi aynı, özdeş kat planını çizdi. Daha sonra, bazılarının aynı pozisyonu işaretleyeceğini umarak, üç sıra koltukta işgal ettikleri pozisyonu işaretlemelerini sağladım. Ama hiçbiri yapmadı. Her biri. oturduklarını söylediği farklı bir yere sahipti.

Daha sonra giydiği takım elbiseyi tarif etmelerini istedim. Açıklamalar yine aynıydı.

Düşünebildiğim hemen hemen her ayrıntı» diye sordum; ve hepsi kabul etti.

İşte bir başka ilginç yön; Her birine rüyayı ne zaman gördüklerini sordum ve hiçbiri hatırlamadı, Bu bazılarının kafasını karıştırdı. Bir hafta mı, iki hafta mı, bir ay mı olduğunu elbette belli belirsiz hatırlıyorlardı. Ama önceki gece mi yoksa bir ay önce mi olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Görünüşe göre rüyalar normal rüyalar değildi.

Biraz daha düşündükten sonra, muhabirim 1959 yazında gördüğü olağanüstü bir "rüyayı" anlatmaya karar verdi:

Şezlonguma oturmuş, okuyor, uyuyordum. Yine de gergindim, gergindim, huzursuzdum. Aklımın bir köşesinde unutmuş gibi göründüğüm ama yapmamam gereken bir şey var gibiydi.

Birden kapıya doğru baktım. Diğer tarafta birinin olduğunu biliyordum. Kitabımı yere koydum, kalktım, kapıya gittim, biraz araladım ve dışarı baktım.

Orada siyah giyinmiş iki adam vardı. Tek yumurta ikizi olabilirlerdi, çok benziyorlardı. Koyu tenli ve Doğulu gözlere sahiplerdi ama kesinlikle Doğulu değillerdi. Unutmayın, bu '59'daydı, siz "Siyah Giyen Adamlar" hakkında konuşmaya başlamadan çok önceydi.

Tek kelime etmediler ama içimden şunu duydum: "Hazır mısın?"

Neden bilmiyorum ama bir şekilde gitmeye hazırdım. O gece hava çok sıcak olduğu için doğum günü takımıma kadar soyundum, bu yüzden bir yürüyüş şortuna uzandım. Yine kafamın içinde şunu duydum: “Buna gerek kalmayacak,

Kimse seni görmeyecek mi?' Garip bir şekilde, bu beni tatmin etmiş gibiydi.

Koridora çıktık, sonra bir anda apartmanların arkasındaki Hat tepesinin zirvesindeydik. Manzaranın bu kadar çabuk değişmesine oldukça şaşırdım, caddeden gelen bir arabanın farlarını fark ettim ve iki adamın arkasına saklandım. Doğum günü kıyafetimle ortalıkta koşturmak istemedim.

Zihnimde bazı kahkahalar duydum: “Sana kimsenin seni görmeyeceğini söylemiştik. Dene!"

Cesaretle önlerinde dolaştım, ayaklarımı iki yana açtım, ellerimi kalçalarıma dayadım ve birinin beni görmesini cüret ettim. İçinde bir kadın ve bir erkek olan araba bizden birkaç adım öteden geçti. Bana bakmadılar bile. Sanki orada değilmişiz gibi. Bu beni şaşırttı.

Arkadaşlarıma bir şey söylemek için döndüm ve yukarı bakıyorlardı. (Yaşadıklarımın yabancıların anlattığı "rüyalara" benzeyen kısmı bu.) Bakışlarını takip ettim ve orada bir şeyin asılı olduğunu fark ettim, tam ortasında bir açıklık belirdi ve içinden mavi-beyaz bir ışık çıktı,

Sanki bir asansörde ya da çok hızlı düşen bir uçaktaymışsınız gibi midemin derinliklerinde bir rahatsızlık hissettim. Apartmanları ve altımızda alçalan zemini görebiliyordum. O şey her ne ise ona doğru süzülüyorduk. Tuvalet açıklığa yaklaşırken bayıldım.

Kendime geldiğimde yüzüm duvara dönük şekilde yan yatıyordum. Sırt üstü döndüm ve oturdum. Garip biçimli bir odadaydım. Bunu en iyi nasıl tanımlayacağımı bilsem, ucu ısırılmış bir dilim turta gibiydi.

- Siltlendiğim bir tür projeksiyon dışında tüm oda çıplaktı. Her şey mavi-gri bir malzemeden yapılmış gibiydi. Duvarlar çok sertken, oturduğum yüzey yumuşaktı, her ne kadar her şey aynı malzemeden yapılmış gibi görünse de. Oda yumuşak bir parıltıyla yıkanmıştı ve hiçbir yerde gölge yoktu ama görebildiğim bir ışık kaynağı da yoktu.

Bir kadın sesinin "Şimdi uyandı" dediğini duydum.

Bir hoparlör, bir TV kamerası veya başka bir şey görüp göremeyeceğimi görmek için etrafa baktım; ama

yine boş duvarlar ve tavandan başka bir şey görmedim.

Bu sıralarda kısa duvarda -turta diliminin ucundan ısırılan duvarda- bir kapı belirdi ve açıldı. Bir koridorun içini görebiliyordum. Salon karanlık olmasına rağmen, sanki çok uzaklardan geliyormuş gibi görünen mavi bir ışık vardı.

Kapı aralığında iki gölge uçuştu. Şekilleri hakkında hiçbir şey söyleyemedim. Hareket çok hızlı ve çok bozuktu.

Ama zihnimde iki kişinin -önde bir adam ve arkada bir kadın- bir tepsi dolusu cerrahi alet ve deri altı şırıngaları taşıyarak yaklaştığı izlenimini edindim.

Bildiğim bir sonraki şey, daireme geri dönmüş, sandalyemde kitabımı okuyordum. Bir ürperti verdim ve ne kadar uykulu olduğumu düşündüm. Ne kadar canlı bir hayal gücüm olduğuna gülerek yatağa gittim.

Muhabirim, ertesi sabah uyandığında tüm olayı garip bir rüya olarak gördüğünü söyledi. Ama masasının üzerinde bıraktığı kitaba uzandığında, onun kaybolmuş olduğunu gördü. İki gün boyunca daireyi aradı ama bu tuhaf deneyim onu kesintiye uğrattığında okumakta olduğu kitabı bulamadı.

Muhabirimin FBI Özel Temsilcisi olan oda arkadaşı bir geziden döndüğünde, kayıp kitabı bularak etkinliğini kanıtlaması için ona meydan okudu. İki adam - kaybolan hacmi aramak için daireyi alt üst etti.

"Dairenin bir ucundan başladık," diye yazıyor, "ve diğer uca kadar taşındık, tozunu aldık, cilaladık ve her şeyi temizledik. bir yeri kayıp ama kitaptan iz yok."

Sonra, yaklaşık bir hafta sonra, iki adam aniden kayıp kitabı masanın kenarında, muhabirimin bıraktığı yerde buldular: -

Bu kitap gerçekten de dairemizden kaybolduysa ve yeniden ortaya çıktıysa, soru şu: nasıl? Bu da yine o

rüya sekansına geri dönüyor. Eğer gerçekten olduysa, daireye nasıl geri dönebilirim, çünkü kapıyı arkamızdan kapattığımda otomatik olarak kilitlendi ve doğum günü takımımın anahtarı yoktu!

Bir an için rüya sekansının gerçekten yaşandığını varsayarsak, bazı ilginç noktaları ortaya çıkarır. Birincisi, ışınlanma olasılığı. Salona götürüldüğümde, anında tepenin zirvesindeydik. Zaman aşımı olmadı. Neredeyse anlık bir şeydi.

Işınlandıysak, neden doğrudan UFO'ya ışınlanmadık? Mantık yürütebildiğim tek açıklama, UFO'nun bir şekilde korumalı olduğu veya ışınlanmayı önleyen bir tür radyasyona sahip olduğu ve bizim içeride havaya yükselmemiz gerektiği.

Rüya gördüğümde, genellikle rüyamda bile rüya gördüğümü bilirim. Ama bu durumda, o rüya bilgisine, hatta o hissine sahip değildim. Rüya gibiydi çünkü eylemlerim üzerinde çok az kontrolüm vardı ama kitabımı okuduğum an ile kapıya baktığım an arasında herhangi bir zaman geçişi hissi yoktu. O saniyelerde uyuyakalmış olsaydım, bir değişim hissi olacağını varsayardım; yine de hiç yok gibiydi. Tek değişiklik, aniden kendimin kontrolünü kaybetmem ve her şeyden çok bir robot olmamdı.

benBirçoğumuzun şu ya da bu şekilde UFO zekası tarafından telepatik olarak kontrol edildiğini düşünüyorum. Bu sadece sahip olduğum bir his. Kanıtım yok.

Tüm UFO fenomeninin sorunu bu. Hangi somut kanıtlar var? UFO'ların etrafında meydana gelen tüm garip şeyler, bizi daha çok parapsikoloji alanına götürüyor gibi görünüyor.

Kova Tanrılarım için: UFO'lar ve İnsanın Dönüşümü için, Dr, Andrija Puharich ve ortağı Melanie Toyofuku bana tüm dünyada filizlenen "küçük Uri Gellers", "uzay çocukları" ile yaptıkları araştırmadan bahsettiler.

Kanıtlanabilir psikokinetik yeteneklere ve son derece yüksek IQ'lara sahip Puharich, bu erkek ve kızların çok açık bir şekilde astral bedenlerinde uzay gemilerini ziyaret ettiklerini iddia ettiklerinden bahsetmişti.

Puharich, "Komik olan şu ki," dedi, "ikisi bir uzay gemisinde buluştuğunda, notları değiş tokuş etmeye başlarlar. Bu gerçekten komik ve bu konuda çok havalılar." - Puharich, Meksika'da yaşadığı ilginç bir olayı anlattı. Uzay çocuklarından altısını bir araya topladı ve onlara "Dünya'da bilinmediğini" söylediği bazı denklemler ve sembollerle dalga geçmeye başladı. Bazı şeyler yazdı ve çocuklara herhangi birinin denklemleri tanıyıp tanımadığını sordu.

"Evet," dedi çocuklardan biri, "ama doğru çizmemişsin. Buraya gitmesi gereken küçük bir şey var!"

Puharich, "Çocuklar hemen konuya girdi," dedi. "Yarım saat içinde - ve bunların hepsi bende var - çeşitli aşamalardan geçtiler.

"Onlara daha sonra bu sorunları daha önce hiç düşünüp düşünmediklerini sorduğumda, düşünmedikleri ortaya çıktı. Ama bir şekilde, ya uzay gemilerindeki bu derslerden ya da ön programlama ve hepsini bir araya getirmeden hatırlamışlardı!

UFO'lardaki bu beden dışı ışınlar gerçek ruhsal deneyimlerse, hangi amaca hizmet ediyorlar?

Türümüzün belirli türleri, önümüzde uzanan değişim ve geçiş yıllarında diğerlerimize akıl hocası ve rehber olarak hizmet etmek üzere programlanmış olabilir mi?

Amerikalıların Büyük Arınma Zamanı olarak adlandırdıkları dönemde "tohum insanlar" olarak daha etkin bir şekilde hizmet edebilmeleri için bazı erkekler ve kadınlar bir şekilde birbirlerinin farkındalığına, tanınmasına mı getiriliyor?

Veya, bazı daha temkinli araştırmacıların ifade edebileceği gibi, bazı Homo sapiensleri otomatlar olarak

hizmet etmeleri ve Yahuda keçilerini hemcinslerini köleliğe yönlendirmeleri için programlayan bir uzaylı zekası mı?

Şüphecilerin tüm bu deneyimleri "sindirilmemiş sığır eti parçalarının" veya aşırı aktif hayal gücünün ürünleri olarak basitçe gülüp geçebileceğine kesinlikle inanmıyorum. Bu OBE-UFO rüyaları başka ne gösterirse göstersin, kesinlikle Çağdaş bir harekete geçirici arketip olarak UFO. Bugün küresel ölçekte UFO, "uçan daire" kadar insanı etkileyen başka bir sembol yok.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Uzay Giysilerindeki Melekler

Birkaç yıldır, meleksi varlıklarla ya da günümüzde sık sık adlandırıldıkları şekliyle Uzay Kardeşleri ile etkileşime girdiklerine ikna olmuş, ciddi düşünen erkek ve kadınların hesaplarını topluyorum.

Aç kaldıklarında Jood'u, donarken battaniyeleri, hatta umutsuzca fona ihtiyaç duyduklarında parayı getirdiklerini iddia edenlerden raporlarım var. Ve bu erkekler ve kadınlar, arzu edilen nesnelerin elde edilmesini sağlayan tesadüfi olaylardan değil, arzulanan nesnelerin fiilen gerçekleşmesinden bahsediyorlar.

Meleksi varlıkların tezahürüyle ateşlerden, dağ geçitlerinden ve şiddetli savaşlardan geçerek güvenliğe götürülenlerin hikayelerine sahibim.

Melek zekası ile kişisel bir karışımın katalizörü aracılığıyla hayatlarını "göz açıp kapayıncaya kadar" dönüştüren kişilerden yazışmalarım var.

Gerçekten koruyucu melekler olarak hizmet etmiş hayırsever varlıklardan ömür boyu destekleyici enerji talep eden o erkek ve kadınlardan güzel tanıklıklarım var.

Melek varlıklar, hem maddi hem de maddi olmayan parafizik gibi görünüyor. Çoğunlukla görünmez ve fiziksel olmasalar da, hayatlarını etkilemek istedikleri erkekler ve kadınlar kadar somut bir şekilde tezahür edebilirler.

En çok satan kitabı melekleri “Tanrı'nın gizli ajanları”* olarak selamlayan Muhterem Billy Graham ve daha geniş Yahudi-Hıristiyan cemaatinin melekler üzerinde neredeyse tekeli yok. Araştırmam, insanlık ile çoğunlukla "hafif varlıklar" olarak tanımlananlar arasındaki hem ruhsal hem de fiziksel etkileşimin evrenselliğini sağlam bir şekilde ortaya koydu.

Bu varlıklar her zaman ve her yerde tecelli etmiştir. Kesin, bazen dogmatik beyanlarda varlıklarını kabul etmeyen hiçbir din yok gibi görünüyor. İnsanoğlunun bildiği, bu tür varlıkların dramatik anlatımlarını bırakmamış hiçbir toplum yoktur.

Dünyanın dört bir yanındaki bu arketipsel melek imgelerinin tezahürleri bize, daha büyük bir zeka topluluğunun, çok daha karmaşık güçler ve prenslikler hiyerarşisinin, birbiriyle ilişkili türlerin -hem fiziksel hem de fiziksel olmayan- potansiyel olarak daha zengin bir krallığının parçası olduğumuzu söylüyor gibi görünüyor. yakın zamana kadar inanacak kadar cesurduk; Ve bu diğer zekanın engin içeriğini gerçekten anlamanın ödülleri, tasavvur etmeye cesaret edebildiğimizden daha fazladır.

Melekler gerçekte kimdir? UFO zekalarıyla eşanlamlı mı? Veya periler, Wee People ve diğer doğaüstü yoldaşlarla mı?

Melek zekasının temelde bilinçaltı aracılığıyla iletişim kurduğunu görüyorum. Bu nedenle, meleklerle yaşanan deneyimler, algılayan kişi değişmiş bir bilinç durumundayken daha sık ve en etkili şekilde yaşanıyor gibi görünmektedir. Bu nedenle tüm UFO deneyimleri, periler diyarı deneyimleri ve meleksel tezahürler kulağa çok fazla rüya gibi geliyor. Algılayıcı rüya benzeri bir durumdayken gerçekten gerçekleşiyorlar. Algılayanın bilinçli zihni,

deneyimlerin belli başlı önemli noktalarını hatırlar -veya sembolleri ve dersleri bilinçli olarak kabul edilebilir bir şekilde yorumlar- ancak gerçek öğretim mekanizması ve önemli zihinsel yapılar bilinçaltına silinmez bir şekilde kazınmıştır.

Algılayıcı, deneyimlerini parafizyal bir zekayla ilişkilendirdiğinde, zeki bir dinleyici genellikle rapordan çok önemli bir şeyin çıkarıldığını hisseder, tıpkı bir rüya görenin gece maceralarını yeniden anlatırken en iyi kısımları atladığını düşünmesi gibi.

Bu nedenle, parafizik fenomenleri algılayan kişiler üzerinde hipnozu bu kadar sık kullandık ve onlardan rüyaları ve diğer bilinçaltı etkinlikleri hatırlamalarını istememizin nedeni budur. Böylece bilinçten çok bilinçaltıyla konuşursak, UFO deneyimi, periler diyarı macerası, meleksel tezahürler sırasında gerçekte neler olduğuna dair daha iyi bir ipucu elde edebiliriz. Bilinç, yalnızca entelektüel, duygusal ve ruhsal olarak başa çıkabileceği söylenen bir çocuk gibidir. Yaşlı bilge bilinçaltı, deneyimin gerçekte neleri içerdiğine dair daha eksiksiz bir resme sahiptir.

Melek varlıklar için nesnel, dışsal, çok boyutlu bir realiteyi kabul etmeye geldim, ancak pek çok "meleksel" iletişim örneğinin, algılayanın kendi Yüksek Benliğinin dışsallaştırılmış bir yansımasıyla gerçekleştiğini hemen kabul etmeye hazırım.

Ancak bir melek ister nesnel-etkileşimli bir zeka, ister öznel-etkileşimli bir zeka olsun, her iki tür tezahürün amacı aynıdır: insanlığın ruhsal evrimi. Her iki tezahür de, düşünen insanı tam potansiyelini gerçekleştirmeye teşvik ederek manevi insana dönüşümünü gerçekleştirmeye çalışıyor.

ben

BAŞKA BOYUTTAN UZAYLI KARDEŞLER

30 Mayıs 1976 günü öğleden sonra, Clarisa Bernhardt o "en korkunç görüntüyü" gördü. Çılgınca sallanan ve çökmekte olan yerli köylerini gördü.Çamur kaymalarını ve korkunç ölüm kokusunu hissetti.İnsanların kör bir panik içinde koştuğunu gördü.. Clarisa anında bir deprem önsezisi gördüğünü anladı.

"Batı Pasifik'teki bir adada geçiyormuş gibi güçlü bir duyguya kapıldım," diye hatırlıyor, "Kendime tekrar tekrar sorarken dudaklarım titriyordu: Bu ne zaman olacak? Bu nerede olacak?"

Aniden zihninde bir takvim görüntüsü belirdi. Haziran ayına kadar sayfalar açıldı.' 26 Haziran civarında bir çember oluştu.

"Birkaç saniye sonra," dedi Clarisa, "yedi rakamı gözlerimin önünde parladı. O zaman depremlerin Richter ölçeğine göre yedi büyüklüğünde olacağını biliyordum."

31 Mayıs'ta Clarisa, jeofizikçi ve Denver'daki ABD Ulusal Deprem Bilgi Servisi koordinatörü Dr. John Derr'e, 26 Haziran'da Batı Pasifik'te Richter ölçeğine göre 7 şiddetinde bir deprem olacağını bildirdi.

Derr, tahmini Servisin bilgisayarına kaydettiğini yorumladı, "Çünkü medyumların deprem tahminindeki doğruluğunu araştırıyoruz." ,.

Qarisa ayrıca öngörüsünü MacCarlhy- Geo'nun yöneticisi sismolog Dr. David Stewart'a da sundu.

Kuzey Karolina Üniversitesi Fizik Laboratuvarı. 26 Haziran sabah saat 4:00'te Yeni Gine adasında bir deprem meydana geldi. Richter ölçeğine göre 7.1 kaydetti.

"Bayan. Bernhardt'ın isabetliliği olağanüstüydü," dedi Den. "Şans olasılığının çok ötesindeydi"

"Medyumların depremleri tahmin edebileceğine ikna oldum," dedi Stewart. "Clarisa Bernhardt bunu kanıtladı*. Mevcut teknoloji, onun ulaştığı doğruluğun yakınından bile geçemezdi. Bilimin bu özel depremi tahmin etmede

yapabileceği en iyi şey, onun altı ila sekiz aylık bir süre içinde bir ara meydana geleceğini tahmin etmek olurdu."

Derr, "Medyumların büyük çoğunluğu karanlıkta ıslık çalıyor," dedi.

Clarisa'nın "vuruşlar" serisi, Kasım 1974'te Şükran Günü öğlen 3:00'te California, Hollister'da Richter ölçeğine göre 5.2 büyüklüğünde bir deprem olacağını tahmin ettiğinde başladı. Bir dakika gerideydi: Sarsıntı 28 Kasım Perşembe günü saat 15:01'de başladı.

1974 merkezi Kaliforniya depremine ek olarak Clarisa, 1975'te bu gezegende hissedilen en büyük iki depremin tarihlerini, yerlerini ve büyüklüklerini doğru bir şekilde tahmin etmekle tanınır - 26 Mayıs'ta Azorlar'da meydana gelen 7,8'lik deprem (bunu yalnızca iki farkla kaçırdı). saat on bir dakika); ve 29 Kasım'da Hawai Adaları'ndaki 7.2 büyüklüğündeki deprem (bu tam olarak .hedefteydi).

5 Ocak 1976'da Kuzey Carolina'daki MacCarthy Jeofizik Laboratuvarı'na yaptığı ziyaretten bu yana Clarisa, depremlerle ilgili psişik izlenimlerini daha katı bilimsel kriterlere uyacak şekilde yorumlamaya çalışıyor. Bu alanda çalışan bilim adamlarına daha fazla pratik hizmet vermek onun en içten arzusudur, bu yüzden şimdi bir deprem tahmini yaptığında

 oluşumu noter tasdikli ve çeşitli bilimsel gruplara anında postalanır. Denver'daki ABD Jeoloji Araştırmasında, onun tahminleri, olayın meydana geldiği takvim tarihinden bir süre sonra bir okuma verecek olan bir bilgisayara beslenir.

Claris, doğru olmaktan hoşlanmayan bir psişiktir. Yeni Gine depremi gibi kehanetlerin gerçekleşmesi, çekici sarışın kahin için çok üzücü. "Bir gün medyumlar ve bilim adamları bir ultra uyarı/ultra tahliye sistemi geliştirmeli, serhat hayatlarının korkunç felaketlerde kaybolmasına gerek yok" dedi.

Clarisa'nın 5 Ağustos 1975'te "Kırmızı Başlıklı Kız"ın Başkan Gerald Ford'a bir tabanca doğrulttuğunu gördüğü tüyler ürpertici psişik vizyon hakkında onu FBI'a bildirmeye iten şey, insan hayatına duyduğu büyük ilgidir. Federal Soruşturma Departmanı ile temas kurduğunda, Başkan Ford'un kırmızı başlıklı bir pelerin giyecek olan bir kadın suikastçı tarafından tehlikede olacağı gerçeğini etkiledi. Yüzleşmenin 5 Eylül 1975'te Sacramento, California'da gerçekleşeceğini söyledi.

Clarisa'nın Başkanlık korumalarının kırmızı başlıklı Lynette (Cızırtılı) Fromme'un hareketlerini bu kadar kolay engelleyebilmesinin uyarısı yüzünden miydi?

Ayrıca Clarisa'nın, Patty Hearst'ün yakalanacağı kesin tarih ve yeri (18 Eylül 1975, ttt San Francisco) olaydan çok önce tahmin ettiği de bir kayıt meselesidir. Clarisa, Keşif radyo programında, 1975 Paskalya Haftası sırasında Suudi Arabistan Kralı Faysal için büyük bir tehlikeyi fiziksel olarak önceden gördü.

Şimdi Clarisa'ya düzenli ve ciddi bir şekilde danışılıyor.

Hem yerel hem de federal kolluk kuvvetleri, "Suikast veya cinayetle ilgili yaptığım her tahminin önleneceğini umuyorum," dedi kararlı bir şekilde, "Bu konuda asla doğru olmak istemiyorum. Yetkililerin olaydan önce katilleri yakalayabilmesini ve tahminlerimin gerçekleşmesini engellemesini istiyorum!"

Kuzey Kaliforniya Piskoposluk Başpiskoposluğu için paranormal olayları araştıran bir klinik psikolog olan Dr. Telemachos Grennias şunları söyledi: "Clarisa benim için özel tahminlerde bulundu ve doğruluk oranı inanılmaz derecede yüksek. Olayların onun dünyanın hiçbir yerinde eşi benzeri olmadığını kanıtlayacağına inanıyorum, şimdiye kadar keşfedilmiş en önemli psişik olduğunu kanıtlayacağına inanıyorum."

Ve Clarisa, olaylarla ilgili olağanüstü önbilgisini hangi kaynağa borçlu?

Haziran 1976'da Oklahoma City'de kendi konuşma toplantılarımıza katılırken Clarisa ve kocası Russ ile bir dizi tartışma sırasında, onun uzaylı varlıklarla bir karşılaşma deneyimi yaşadığına ikna olduğunu öğrendim.

*Clarisa:*İki veya üç kez beni "taşıdılar". Fiziksel olarak söylemeyeceğim çünkü o sırada vücudum hala yataktaydı. Ama uzay gemisindeki bilincime baktılar, oraya gitmek konusunda kendimi çok alçakgönüllü hissettim. , bu yüzden sadece dinledim.O zamanlar bana bazı tahminlerde bulundular, ancak 'Depremlere karşı duyarlı olduğum için bilim adamları vb. Onlara o yılın en büyük iki depremini verirsem daha çok etkileneceklerini' düşündüler.

Üç beyefendi vardı ve boyları beş sekiz ila beş on arasındaydı. Gümüş renkli üniformaları vardı. Bu beylerin kaskları vardı, bu yüzden yüzlerinin ayrıntılarını göremiyordum. Ama kafalarının vücutlarıyla orantısız olduğunu hissetmedim. Başka bir deyişle, insan anlayışımız açısından grotesk bir görünüm arz

etmiyorlardı. <

Onlara kim olduklarını sorduğumda, onları Uzay Kardeşleri olarak düşünebileceğimi söylediler. İnsanlarının çoğu askıya alınmış animasyonda ve bu özel gezegendeki insanlarımızın yakın gelecekte bununla ilgili daha fazla şey öğreneceğini söylediler. Bana kendi dünyalarının adını verdiler ama bu benim için çok telaffuz edilemezdi. Birkaç galaksiden geldiklerini söylediler. Bazen uzayda olduğu gibi zamanda da ileri geri seyahat ederler.

Bana burada, Dünya'da meydana gelen bazı şeyler hakkında çok endişe duyduklarını söylediler. Nükleer enerjiyle sorun yaşayacağımızdan korkuyorlar. Kendimizi havaya uçurursak, bu evrendeki bazı şeyleri alt üst edecek.

Barışçıl bir görev için buradalar - barış ve sevgi misyonu. Herkesle iletişim kurmak isterler. "Daha fazla temas olacak, ama çoğunlukla, insanın yalnızca belirli ilkel duygusal özelliklerin üzerinde evrimleştiğini düşünüyorlar."

Bana düşüncelerin şeyler olduğunu vurguladılar. Bu gezegendeki her insanın, düşüncelerini kontrol etmeyi ve onları olumlu bir şekilde yönlendirmeyi öğrenme sorumluluğu vardır. Bunu yapabildiğimiz anda fiziksel olarak birçok alanda karşımıza çıkacaklar.

Zanaatın içinin fiziksel tanımını hatırlıyor musunuz?

*Clarisa:*Beni götürdükleri belirli bir ark, bir şehir bloğu kadar büyüktü. Beni mürettebat üyelerinin uyuduğu bir alana götürdüler. Görebildiğim kadar geride altı sıra vardı.

İletişim alanında sözlü veya zihinsel olarak konuştular mı?

*Clarisa:*Benimle zihinsel olarak konuştular, çünkü benimle her temasa geçtiklerinde ortaya çıkan bu ışık vardı. Sanki onları bu şekilde duyuyor gibiydim.

Ses mekanik bir ses mi, "insan" sesi mi, bilgisayar benzeri bir ses mi? Sesinde mi yoksa onların sesinde mi duydun?

*Clarisa:*İngilizceydi ve bilgisayara benzer bir ses

değildi. Arkasında bir güç vardı. Bana bir şey söylediklerinde hiç şüphem yoktu.

Size depremler hakkında bilgi vermekteki amaçları nedir sizce?

*Clarisa:*Bana yardımcı olmak istediklerini söylediler. İnsanlara yardım etmeye çalıştığımı biliyorlardı. Bu yeteneğe kendi gelişimimle sahip olmama rağmen (metafizik çalışmalarımın beni daha duyarlı yaptığını söylediler), benimle iletişime geçmek için bir sebepleri olduğunda açık bir alıcıydım.

Dünyadaki yaşamın ne kadar süredir farkında olduklarına dair herhangi bir belirti verdiler mi? Varlıklarının yeni bir şey olduğunu mu yoksa uzun süredir ortalıkta olduklarını mı hissediyorsunuz?

*Clarisa:*Anladığım kadarıyla sanki Dünya'daki insanların büyümesini bekliyorlar. Bunu nasıl ifade edeceğimi bildiğim en iyi yol bu.

Onlarla olan temasımdan kesinlikle buraya gelip araya gireceklerini hissediyorum. Gelip insanlarla "dövüşmeye" başlayacaklarını kastetmiyorum. Ancak yetenekleri nedeniyle, bize yardımcı olabilecek pek çok bilgiye sahipler.

Evrendeki Yüce Tanrı gücüne atıfta bulunuyorlar mı?

*Clarisa:*Buna herhangi bir atıfta bulunmadılar. Benimle konuşmalarına izin verdim ve minimum soru sordum. Bu noktada bizden daha yüksek ve daha gelişmiş bir yaşam biçimi olduklarını hissediyorum. Eminim evrende şu anki bilincimizin anlayabileceğinden daha çok görülecek şey vardır.

Teşvik edebilecekleri başka projelere dair herhangi bir işaret verdiler mi?

*Clarisa:*Dünyamıza yardım etmek istedikleri ana alan, bilimsel yolların ilerlemesidir. Kendimizi buna layık görebilirsek, iletişim kurabileceğimiz ve evren hakkında pek çok şey öğrenebileceğimiz bir konumda olmamızı çok isterler.

Yukarıdaki görüşmenin ardından Oklahoma City'deki Psi Araştırma ve Geliştirme Enstitüsü İcra Direktörü Dr. Dean Sterling'e telefon edildi ve başka bir görüşme ayarlandı.

Psi Araştırma ve Geliştirme Enstitüsü, psişik fenomenlerin tüm alanlarını araştırmaya ve bu bilgileri genel halka yaymaya adanmış bir şirket olan Psi Seven'ın deney ve eğitim koludur.

Bir hipnolog ve hipnofizyolog olan Dr. Sterling, Bernhardt'larla konuştuktan sonra Clarisa'yı hipnotize etti ve aşağıdaki ifadeyi kaydetti:

Dr. Sterling: San Jose'ye giderken neler oldu? O gün evinizden ayrıldıktan sonra size garip gelen ilk şey neydi?

*Clarisa:*Geç kaldım. Şimdi bakıyorum da pek trafik yok. Geç kalmayacağım. Ama komik hissediyorum. Başım dönüyor. Bunun için bir sebep yok. Şimdi güçleniyor.

Ne güçleniyor?

*Clarisa:*Alnımdaki garip his. Her tarafıma geliyor, kendimi berbat hissediyorum. hissediyorum

sanki vücudumdan düşüyormuşum gibi arabayı sürmek zorundayım! Umarım bayılmam.

Ne zaman sürüyorsun?

*Clarisa:*Elli beş sürüyorum. Yavaşlayacağım çünkü bir kaza geçirebileceğimden veya yoldan çıkacağımdan endişeleniyorum. Ama açıklayamadığım bir şey var. Sanki alnımda. Başımı ağrıtıyor. Bir şeyler oluyor. Sesler bir şeyler söylüyor.

Sesler ne diyor?

*Clarisa: [Üzülmeye-başlıyor]*Bana "Korkma" diyorlar. Ölüyor muyum neyim bilmiyorum. Beklemek , , . Beklemek . . . Ama bana konuşmamı söylüyorlar.

Bir erkek sesi duyuyorum. Adının Marisha olduğunu söylüyor. "Korkma" diyor. Ama korkuyorum. [Ağlayarak] Neler olduğunu açıklayamam. Arabamı sürmüyorum. Arabanın üzerinde bir bulut varmış gibi. Sanırım bayılacağım.

Ne tür bir bulut?

*Clarisa:*Sanki bir sis gibi Arabanın etrafında büyük bir şey dönüyor gibi. Ne olduğunu bilmiyorum. İyi tanrı . . . Korkma dediler. Beklemek! Şu anda neler oluyor? Beş tane var. . ; önümde rakamlar.

Etrafında ne görüyorsun?- ~

*Clarisa:*Yapamam ... Bir şey duyuyorum. "Korkma." Öne çıkan biri var. Konuşmuyor. Ama aklıma geliyor. Adının Marisha olduğunu söylüyor. "Biz başka bir zamandan ve başka bir ışıktan geliyoruz. Seni incitmek için gelmediğimizi anlayacaksın. Size bazı şeyleri açıklamalıyız."

Çevrenizi açıklayın. Etrafında ne olduğunu görebiliyor musun?

*Clarisa:*Sanki bir binanın içindeyiz. Dairesel. Sanki bir çemberin içindeyiz ve burada bir sürü ekipman var. Araba burada. Pencere olmaması dışında büyük bir garajda gibiyiz. Sanki çok steril bir yer.

Sana ne söylüyorlar?

*Clarisa:*Bana onları Space Brothers olarak düşüneceğimi söylüyorlar. Sadece benimle iletişim kurmak için geliyorlar. Beni korkuttularsa özür dilerim. Daha iyi hissediyorum. Artık korkacak çok şey olmadığını hissediyorum, sanırım şimdi anlıyorum. Bunlardan ikisi öne çıkıyor.

Odanın etrafında bazı ışıklar var. Bir çok enstrümana benziyor. Sanırım bir uçağın paneline benziyor... kontroller. Bir bilgisayar. Bir sürü bilgi var ve üzerinde bir şeyler oluyor.

Space Brothers tk'/tat mı diyor?

*Clarisa:*Onlar hakkında daha çok şey öğreneceğimi söylüyorlar. Beni korkutmak zorunda oldukları için üzgünler ama kontrolün onlarda olduğunu göstermeleri gerekiyordu. Benim veya başka birinin üzerinde kontrol sahibi olduklarından asla şüphe duymamalıyım. Normalde bunu yapmazlar ama anlamamın önemli olduğunu söylediler. Birkaç gün içinde benimle iletişime geçecekler.

Neden seni kontrol ediyorlar? Neden sizi kontrol etmeyi seçtiler?

*Clarisa:*Beni kontrol etmelerinin sebebinin herkesi kontrol edebilmeleri olduğunu söylüyorlar. Bu onların insanları bir şeyler yapmaya ikna etme yolları değil, ama bunun yapılabileceği gerçeğiyle beni etkilemek istediler. Bana radyo programım nedeniyle içinde bulunduğum konum nedeniyle misyonlarını ilerletmek için çok şey yapabileceğimi düşündüklerini söylediler.

Huzur içinde gelirler. Kimseyi incitmek istemiyorlar. Ama bizim için endişeleniyorlar.

İnsanlığın her şeyi alt üst etmenin eşiğinde olduğunu söylüyorlar. Kendimizi yok etmek istiyorsak sorun değil ama evrene karşı bir sorumluluğumuz var. Bu nedenle, bu evrende, bu gezegende bizden başkalarının da olduğunun farkına varmalarını sağlayarak onlara yardımcı olabilirim. Sorumlu olmadığımızı ve büyümek için yapacak çok işimiz olduğunu söylüyorlar.

Zamana yakalandığımız gibi onlar da zamana yakalanmıyor. Bunu gelecekte öğreneceğiz.

Bana geri dönmeme izin vereceklerini ve o zaman yaşadıklarımın bilincine varacağımı söylediler.

İleride benimle daha çok iletişime geçeceklerini söylediler. Ve onlardan korkmayacağımı.

F, çok büyük göründüğü için geminin içindekilerle çok ilgilendi. Çok ilginç bir damalı zemin deseni vardı.

Kafamın karışacağını ama düzeleceğini söylediler. Pek çok insanı kontrol edebildikleri gerçeğinden etkilenmiş olmalıyım ama bunu yapmak istemiyorlar. Merhamet duygularının olmamasından endişe ediyorum.

Merhamet göstermediklerinden neden endişeleniyorsun?

*Clarisa:*İyiler ama çok soğuklar. . . İçimde öyle bir his var ki, . . bizimkinden farklı bir hayat anlayışları var. Belki de çok fazla bilgiye sahip oldukları içindir.

Sanırım artık ayrılabileceğim ve geri dönebileceğim.

Gitmeden önce, bize yardımcı olacak herhangi bir formül veya herhangi bir yeni bilimsel bilgi veriyorlar mı?

*Clarisa:*Yakıt için bir formül var.

Bana ne olduğunu söylemeye çalış.

*Yani şarkı sözleri:*İlk harfleri görüyorum. Bir Y var. Bir R var. Bir döngü numarası var.. .

Hangi numara?

*Claris#;*İki gibi. Bir Z var. Onay işareti gibi komik görünen bir eğik çizgi. H gibi başka bir sayı daha var, Sonra T harfi ve RHC var. Yine bir iki var; bir H; sonra bir O, P, Y var. Tüm bunların altı çizili. Ve bunun üzerine. . . bir R, iki Y ve V var.

Şu anda görebildiğim tek şey bu. Bu formülün önemli olacağını söylediler. Bu, insanlara yakıt problemlerinde yardımcı olacak şeydir. Yapacak bir şeyi olduğu için uygun şekilde ele alınması gerekebilir. . . sözleri söylediler. . . Hepsini hatırlayamıyorum. İki kelime söylemek istiyorum. Biri "plütonyum" gibidir ve diğeri "lityum" gibidir. İki şey

arasında bir bağlantı var. Bu konuda kafam karıştı.

Burada garip bir parıltı var ve sanırım geri döneceğim söylendi. Sadece aşk düşünceleri gönderdiklerini söylediler.

Yine başım dönmeye başlıyor... ama bu sefer korkmayacağım. Ben onlara inanıyorum. Bir parıltı var. Ateş gibi. Sonra bu sis var, tıpkı bir bulut gibi, tekrar oluyor.

Bir süre hatırlamayabileceğimi ama günün ilerleyen saatlerinde hatırlayacağımı söylediler. Tekrar iletişime geçeceğim. Önümüzdeki birkaç gün ve birkaç saat boyunca benimle olacaklar ama benimle olmayacaklar.

Başım dönüyor ve kulaklarım çınlıyor. Yine bu acı var. Ve kafam patlayacak gibi hissediyorum. Ama ben korkmayacağım. Sadece daha derin nefes alıyorum.

Ne oluyor? Bayılmış olmalıyım! nerede olduğumu bilmiyorum.

Neredesin?

*Clarisa:*Bu garip. San Jose'de!

San Jose'de nerede!

*Clarisa:*nerede olduğumu bilmiyorum. Buraya yola kadar gitmem ve tabelaya bakmam gerekiyor çünkü . . .

San Jose diğer yoldan geri döndü. Oakland önde diyor. Tanrım . . . Buraya nasıl geldim?

Bugün, kanalize ettiği bilgilerin gerçekten değerli olduğunun bilincinde olan Clarisa Bernhardt, insanlara tavsiye vermek için burada olduğunu beyan ediyor. "Ben bir şeyler uydurmuyorum," diye vurguluyor. “İE gibi olacakları bir film ekranında görüyorum.

Karamsarlık yansıtmaya çalışmıyorum, bunun yerine önleyici tedbirler oluşturabilmemiz için insanları belirli şeylerden haberdar etmek istiyorum.”

-Clarisa, Mart 1978'den itibaren Batı Sahili'nin fiziksel yapısını büyük ölçüde değiştireceğini, San Diego'nun bir ada olacağını öngörüyor. Santa Barbara'nın güneyindeki

kara kütlesi bir adalar zincirine dönüştürülecek.

Kahin, "Ancak büyük bir can kaybı görmüyorum," yorumunu yaptı. "Sarsıntılar, kaymalar ve değişiklikler, etkilenen bölgelerin boşaltılmasına izin verecek kadar kademeli olacak.

“Evet, kutuplar değişecek. . . ama çok yavaş yavaş. .. ani kayma yok. Ve yeni kutup hizalaması Dünya için daha uyumlu olacak.

"İmparatorluk Vadisi denize geri dönecek. Yeni bir körfez açılacak ve Arizona'ya kadar açık bir su yolu olacak."

Clarisa'ya bu tahminle bağlantılı olarak bir “8” verildi ve bu, Pasifik Kıyısı'ndaki dramatik değişimin 8 Mart 1978'de başlayacağını belirtmesine neden oldu. Sismik travma ve kargaşa dönemi on yılı kapsayacak.

San Francisco Körfezi bir iç deniz olacak. Los Angeles ve San Diego, Pasifik'in tabanından yükselecek olan yeni bir kıtanın açık deniz adalarına dönüşecek.

"Ve Phoenix," dedi kararlı bir şekilde, "Batı'nın Liman Şehri olarak bilinecek. Güzel bir riviera, muhteşem bir yat limanı Amerika Birleşik Devletleri'nin güneybatısında uzanacak."

Clarisa'nın kaynağı ister Uzay Kardeşleri isterse kendi yüksek bilincinin sezgisel seviyeleri olsun, onun tahminlerine ilişkin kendi kişisel değerlendirmemizi beklemek için fazla zamanımız yok.

Diğer dünyalardan Dünya'yı ziyaret eden iyi huylu insansı varlıklar kavramı, George Adamski 20 Kasım 1952'de California, Desert Center yakınlarında Venüslü bir uçan daire pilotuyla temasa geçtiğini iddia edene kadar çağdaş insanın popüler mitolojisinin bir parçası haline gelmedi. telepatik transfer yoluyla UFO-denizcisi, o kadar büyük bir başarı ile, temas kuran kişi yaşamı boyunca en çok satan iki kitabı (Uçan Daireler İndi ve Uzay Gemilerinin İçinde) üretmeyi başardı ve ölümünden sonra, zamanında

olduğundan çok daha tartışmalı bir figür haline geldi. Space Brothers'ın müjdesinin bir misyoneri olarak en yoğun yılları. Bir uçan daire kültü yaratanlar için Adamski, uzaya giden ilk elçimiz olarak saygı görüyor. Şüphecilere göre Adaski, UFO araştırmaları etrafında dönen tuhaflık ve çılgınlığın somut örneğidir.

Louis Cassels, United Press Inter'in din yazarı

ulusal, Ağustos 1969'da bir basın haberinde, Dünya'nın tüm yaratılışta yaşamın yeri olarak benzersiz olduğuna inananların, "uzay çağına girmişlerse" diğer gezegenlerde yabancı yaşam keşfini çok sarsıcı bir deneyim olarak görebilecekleri yorumunu yaptı. taş devri Tanrı anlayışı." Cassels şöyle devam ediyor:

> Örneğin, bir insan yalnızca bu hipotezin yeryüzündeki yaşamın ortaya çıkışını açıklamak için gerekli olduğunu düşündüğü için Tanrı'ya inanıyorsa, aynı "mucizenin" başka bir yerde meydana geldiğine dair kanıtlar onu kesinlikle şaşırtacaktır. Ancak herhangi bir Hıristiyan ya da Yahudi'nin, dini inancını, Tanrı'nın yaratıcı iradesinin hayatın ortaya çıkmasında ifade edildiği tek yerin dünya olduğu şeklindeki kararsız önermeye bağlamasına gerçekten gerek yoktur.

İngiltere, Burfield'daki Meryem Ana Kilisesi'nin rektörü Rahip GH Nicholson, UFO'lar hakkındaki şaşırtıcı derecede alışılmışın dışında görüşlerini Kilise'nin düzenli bülteninin bir sayısında yayınladı. Nicholson, UFO fenomeninin küresel yelpazesini tartışarak başlıyor ve bu şeylerin Kutsal Yazılarda bahsedilen "Tanrı'nın arabaları" mı yoksa "Yeryüzünde Şeytani bir şekilde ikamet eden bir kişinin" araçları olup olmadığı sorusunu soruyor. Rektör daha sonra temas kurulacak kişilerin temel mesajına ilişkin farkındalığını gösterir: Uzay Kardeşleri Tanrı'nın elçileridir; onların şu anki görevleri Dünya'yı izlemek ve yakında insanın üzerine gelecek olan Kıyamet Günü'ne yardım etmektir; kitlesel bir "uzaydan" sorumlu olacaklar. -tüm Tanrı'nın "yükseltilmesi" Dünya ateş ve yıkım potasında temizlenirken başka bir dünyada bu iyi insanların bakımı için. Nicholson, tüm Hıristiyanları son günlerde tüm dünyayı aldatmaya çalışacak olan korkunç Şeytani Aldatmacaya karşı uyardıktan ve tüm iyi insanlara Uzay Kardeşlerini Kutsal Yazılardaki öğütlere karşı sınamalarını

öğütledikten sonra, Sock'ına şunu hatırlatır:

İsa bize göklerde meleklerinin ve seçilmişlerinin yaşadığını ve O geri döndüğünde meleklerinin “dört yelden ve göğün bir ucundan diğer ucuna kadar Seçtiklerini bir araya toplayacaklarını” gösterdi.

Aziz Pavlus, Kıyamet zamanında yaşayan imanlıların "Rab'bi havada karşılamak için bulutların içinde onlarla birlikte yakalanacağını" beyan eder.

Mezmurlar'daki bir kehanet bu olaydaki küre araçlarını anlatır. “Tanrı'nın savaş arabaları yirmi bin, hatta binlerce melektir; Rab onların arasındadır.”

İşaya'daki bir pasaj, dünya her şeyden temizlendiğinde yaşanacak olan sevinçten söz eder! fenalık. . . “Çünkü işte, Rab ateşle ve savaş arabalarıyla bir kasırga gibi gelecek ve öfkesini öfkeyle ve azarını ateş alevleriyle söndürecek?'

Nicholson, UFO fenomeninin gerçekliğine olan inancını ve bunun Kutsal Yazılardaki bazı kehanetlerle olası ilişkisini şu sözlerle tamamlıyor: “Eğer tabaklar bizi Tanrı'ya ve O'nun sözüne inandırırsa; millî ve ferdî günahlarımızdan tövbe etmek ve olacakları düşünerek tüm kalbimizle O'na yönelmekle, çok büyük bir amaca hizmet etmiş olacaklardır. gelecek günler.”

İngiltere'nin açık sözlü Metodist meslektaşı Lord Soper,

*meleklert*n Spacesuits, evrende fiziksel hiçbir şeye sahip olmayan canlıların var olabileceği görüşünü kamuoyuna açıkladı. "Bir radyo dalgaları kütlesi olarak ya da antropomorfik terimlerle düşünmeye çok alışmış bizler için aynı derecede garip bir şey olarak var olabilirler."

Rahip, uzaydan gelen varlıklar Dünya'yı ziyaret edecekse, kişinin Tanrı'ya olan inancını sorgulamak için hiçbir neden görmedi. Lord Soper, "Epsilon Eridani gibi bir yıldızda veya onun etrafında dönen gezegenlerde zeki yaşam varsa, bu varlıkların 'kendi Tanrı enkarnasyonuna sahip olmaları gerekir' dedi.

“Bu gerçek, sahip olduğumuz resmi hiçbir şekilde geçersiz kılmamalı. İsa Mesih'te Tanrı. Mesih, Tanrı'nın insan fotoğrafıdır, ancak diğer dünyalardaki varlıkların Ebedi Ruh'un kendi uygun fotoğraflarına sahip olmaları gerekir."

Kaliforniya'daki Stanford Araştırma Enstitüsü'nde araştırma fizikçisi olan Peder Lambert Dolphin'in basında şu sözleri aktarıldı: “Gittikçe artan kanıtlar, UFO'ların dünya dışı kökenli olduğuna ve zeki varlıkların yönettiğine inanmamı sağlıyor. Son yıllarda ortaya çıkmaları muhtemelen bir şekilde İsa Mesih'in yakında gerçekleşecek olan ikinci gelişiyle bağlantılıdır.”

Yahudi ilahiyatçı Haham Norman Lamm, insanın "Tanrı'nın dünyasının tek zeki ve biyo-ruhsal sakini olmadığı" bilimsel keşfinin Yahudiliğin hiçbir temel ilkesini tehdit etmeyeceği görüşünü yayınladı. Haham Lamm, Mukaddes Kitabın insanın benzersiz doğasını vurgulasa da, böyle bir öğretinin, evrenin geri kalanında akıllı yaşamdan yoksun olduğu iddiası olmadığına dikkat çekiyor. Böyle bir doktrin basitçe "akıl ve özgür iradeye sahip yaratıkların ruhani itibarını" onaylar.

Yahudi ilahiyatçı, Dünya'da yalnızca insanın bu benzersiz koşulları yerine getirdiğini, ancak "başka özgür ve rasyonel türler keşfedeceksek, keşfedeceğiz" diyor.

UZAYLI TOPLANTILARI kursu, onları

benzersiz biyospiritüel yaratıklar topluluğuna dahil edin.

Kova Tanrıları'na, melek varlıklarla ilk karşılaşması sırasında baş iletişimcinin nasıl garip bir şarkı üslubuyla konuştuğunu anlatan New Age mistik ve temas kişisi Francie'nin öyküsünü ekliyorum.

*Francie:*Babam sağımdaki arkamdaki duvara çivi çakmaya başladı. Perdeler dümdüzdü ve uçuşuyordu ve mevsim bahardı. Pencere solumda ve açıktı ve perdeler sallanıyor ve neredeyse bacaklarıma değiyordu. Henüz beş yaşında olmama rağmen tüm bunları çok net hatırlıyorum. Belki de benim yaptığımı gördüler.

Sağımda ve üstümde, tavandan yavaşça aşağı inen bir kişinin farkına vardım. O kadar nazikçe indi ki - neredeyse tam önümde durdu ve yere değip değmediğinden emin değildim. Beyaz cübbesi bir omzunun üzerine dökülmüştü ve rüzgar onun vücuduna girip çıkmasını sağlıyordu. Saçları saman rengi ve düzdü ve ensesine kadar inen uşak gibi kesilmişti. Gözleri maviydi, iriydi. Büyük, dolgun bir çenesi ve açık teni vardı. Sakal uzatma alanı yok gibiydi. Hatırlıyorum çünkü babamın genellikle saat beş yönünde gölge tipi bir büyümesi vardı. . .

... O varlık onun kim ve ne melek olduğu bilgisini ben bilmeden zihnime yerleştirmedikçe, bunca yıldır neden onun bir melek olduğunu düşündüğümü bilmiyorum. Konuşmaya başladı, ama aynı anda hem şarkı söyler hem de konuşurmuş gibi sesinin tonu yükselip alçalmaya devam etti.

Sözünü kestim ve babama “Baba bak! Odada bir melek var!” görmek için döndüm

keşke babam baksaydı Sırtı bana dönüktü ve eli çivi çakmak üzere havada tutulmuştu. Hareketsizdi. Lütfen bakması için yalvardım ve sonra odanın uç köşesinde, babamın kafasının hemen solunda başka bir melek fark ettim.

"Arkanı dönmeyeceksen, sadece başının yanındakine bak" dedim ama babam kıpırdamadı. Başının üstündeki melek bir kadındı. Sadece yüzü ve saçları gözüme çarpıyordu. Daha koyu tenli, gözleri ve saçları olduğu için erkek melekten farklı bir yerden gelmiş gibi görünüyordu. Koyu renk saçları oldukça dalgalıydı ve küçük hatlı yüzünün altından sarkıyordu.

Erkek olan meleğim şarkı söylemeye devam etti ve bana hiçbir anlam ifade etmese de yıllarca birkaç cümleyi hatırladım. Anneme bağırdım ve önümde olan sağ köşedeki duvarda başka bir kadın yüzü gördüm. Daha sonra tüm köşelere baktım, iki tane kaldı ve toplamda dört melek vardı. ...

... Çabuk gelsin diye annemi çağırdım, odada melekler vardı. Bunun üzerine erkek melek sesini tamamen değiştirdi. Artık nazik, tiz bir şarkı değil, alçak, sert, tekdüze, [a] mekanik bir sesti. "Ailene söyleme" dedi.

Annem bulaşıkları yıkamakla meşgul olduğunu söyledi ve melek o ve kadınlar gözden kaybolana kadar biraz daha şarkı söyleyip konuşmaya devam etti.

Babam vurmaya devam etti, , . ,

... Hafızama zamanla salınan küçük kapsüller gibi gelse de, bilinçli olarak hatırlamam için çok sıkı bir şekilde kilitlenmiş çok daha fazla bilgi olduğunu biliyorum. Yine de, beş yaşındaki bir çocuğun neden bu kadar derin bir misyon üstlendiğini sık sık merak etmişimdir. hepsini bilinçli olarak aklımda tutamayacağımı kesinlikle bileceklerdi. Hayatımı gerçekten bilinçaltı bir seviyede etkileyecekse, neden meleğin fiziksel olarak ortaya çıkması gerekiyordu? Sadece telepatik olarak gönderebilirdi.

Birkaç yıl önce, İngiltere'de bir Sheffield gazetesi, Phillip

Rodgers'ın Grindleford'daki Sir William Hill'deki kulübesinde geçirdiği bir akşamın sonuçlarını yayınladı. Birkaç gazeteciye ek olarak, toplantıya mühendisler, bilim adamları ve astronomi derneklerinin yetkilileri de katıldı. AIL orada bulunanlar, Philip Rodgers'ın teybe kaydettiği, keskin bir şekilde kırpılmış aksanlarla konuşan tuhaf sesler duydular. Sesler, "uzaydan" gelen şahsiyetler olduğunu iddia etti.

Phillip Rodgers harika bir müzisyen ve kayıt cihazında Avrupa'nın önde gelen sanatçılarından biri olarak gösteriliyor (kaset değil, nefesli çalgılar!). Ders ve konser vermediği zamanlarda teyp başında, uzay gemilerinden veya başka dünyalardaki insanlardan çıktığı iddia edilen sesleri ve sesleri yakalamaya çalışıyor.

Rodgers'ın kayıt cihazının gerçekten toparlanıp toplanmadığı. uzaylı selamları veya müzisyen medyumdurhassas kasetleri bir şekilde hayaletimsi seslerle etkileyen yetenekler, seslerin gerçekten de "dünya dışı" olduğunu söylediği olabilir. Benimle uzun bir yazışma sırasında Rodgers, maceralarının tüm hikayesini "uzaydan gelen seslerle" anlatmaya razı oldu. __- ~

> Ekim 1956'da, 1400 fit yüksekliğe tırmanan, Derwent Vadisi'ne ve benim kendi köyüm olan Grindleford, Derbyshire'a bakan Str William Tepesi'nin uzun, düz, bozkır yolundaki eteğine yürümek için güçlü bir önseziye sahiptim [İngiltere], büyük sanayi şehri Sheffield'den yaklaşık on mil uzakta. Aşağıya inerken, açıklanamayan, yavaşça titreşen bir ışık görerek ödüllendirildim. Ve bir fey/

J haftalar sonra, aynı tepeden aşağı yürürken, tam önümde süzülen, beyazdan kırmızıya dönüşen ve ardından "kaybolan" parlak bir nesne tarafından "vızıldadım". Bu iki deneyim beni yalnızca uçan dairelerin var olduğuna ikna etmedi. ama arkalarındaki istihbaratların benim hakkımda epey bir şey bildiğini.Üstelik bu gözlemler kişiseldi, benim çıkarım içindi.

Ertesi yılın [1957] yazında, Sheffield bölgesinde çok

sayıda görüldü. Ve Eylül ayında, görünüşe göre görünmez uçan cisimler tarafından üretilen çok sayıda müzik notası duydum. Diğer zamanlarda, biraz ritmik olmayan ama güzel çan benzeri bir tonda melodi parçaları çaldılar. Bir müzisyen olarak, çıkardıkları notalardan onları tanıyabilirdim. Ve bir keresinde, üç yüz okul çocuğundan oluşan bir dinleyici kitlesinin önünde C anahtarında tek başıma bir plak çalarken, bu nesnelerden biri sürekli olarak bir C diyez notası yayarak sadece benim tarafımdan değil, benim tarafımdan da duyuldu. diğer sanatçılar ve öğretim kadrosunun birkaç üyesi. Daha sonra County Rosscommon'da [İrlanda Cumhuriyeti] bazı insanların benzer sesler duyduğunu duydum. Yani kafamın içindeki sesler değildi.

24 Kasım 1957'de aklıma bu sesleri kaydetme fikri geldi. Grundig makinemin mikrofonunu oturma odamın penceresinin dış pervazına yerleştirerek açtım, aşağı koştum ve kapımızın önünde durdum. Birkaç dakika sonra, görünüşe göre bizim sokağın karşı tarafındaki dişbudak ağacının arkasından gelen tuhaf, delici, ıslık sesiyle ödüllendirildim. Hemen içeri koştum ve üzerinde hiçbir şey olmamasını bekleyerek bandı geri sardım. Ama bir zil kadar net bir ses duymam beni derinden rahatlattı. Yeryüzünde duyduğum herhangi bir sese oldukça yabancı, tuhaf, yükselen, çift temel bir nota fark ettim. Bu, uzaydan geldiğine inanılan bir sesin ilk kaydıydı.

Noel tatili boyunca, açıklaması zor ama kesin bir kanıt sağlamayan birkaç 'ses' aldım. Ve çok şiddetli bir kar fırtınasından sonra Şubat 1958'e kadar gerçek bir atılım gerçekleşmedi. Birkaç müzikal, santur benzeri bip sesi kaydettim, aralarında küçük bir kızın sesi duyuldu: "Merhaba!" Bu ülkede hiç kullanılmayan bir selamlama biçimi. Bu, genç bayan her kimse, İngilizceyi Amerika Birleşik Devletleri'nin batı kesiminde öğrenmiş olabileceğine işaret ediyor.

Bir sonraki atılım 21 Mart'ta 'gün ortası civarında'

meydana geldi: Mekanik olarak üretilen (bilgisayar) bir ses, hafif ama net ve kesin bir şekilde: "Gemi gerçek: İnsanlar", bir klik sesini andıran bir arka planda "Gemi gerçek: İnsanlar" dedi. tip* yazar. Bu, aldığım çok az sayıdaki kısa mesajdan ilkiydi. Uzay gemilerinin gerçek olduğu ve insanların kullandığı anlamına geldiğini anladım.

Bununla birlikte, bu mesajın telsizden alındığı izlenimini düzeltmem gerekiyor. Yatak odamın penceresinin dışına, yerden yaklaşık on iki fit yüksekliğe yerleştirilmiş bir "Altın Ses" mikrofonu aracılığıyla alındı. O sırada radyom açık değildi. Bununla birlikte, neredeyse tüm sinyallerim gibi, alım anında duyulmadı, ancak yalnızca kaseti oynattığımda keşfedildi.

Bundan kısa bir süre sonra, bütün gece kayıt yaparken, çoğu dünyada bilinmeyen enstrümanlardan oluşan harika bir dizi müzik sinyali aldım. Özellikle, kalıp ayarını göstermeye çok hevesli görünüyorlardı. Biri kemana benzer bir enstrümana benziyordu, beşte bir akortluydu, ama sol teli yoktu ve onun yerine bir üst kısım vardı.

B, karasal bir kemanın üst E'sinin beşte biri. Oynama arasında selam vermeye devam ettiler. Ayrıca biraz modernist bir akortla akortlanmış tellerle doğaçlama çalan arp benzeri tuhaf bir enstrüman da vardı.

Dikkatli bir kontrol, o sırada yayın performanslarının bu sinyallerle hiçbir bağlantısı olmadığını ortaya çıkardı.

Buraya bir ekleme yapmalıyım ve kayıtlarımın çoğunun parça parça olduğunu söylemeliyim, birçoğunun süresi yalnızca bir veya iki saniyedir. "Venüs'ün Efendisi"nden Dünya'nın hatalı insanlarına, insanları kardeşlik içinde birlikte yaşamaya, savaşı, H-Bombayı vb. Ama bir yapbozun parçaları gibi bir araya getirilirlerse, theni'yi üreten insanların canlı bir sesli resmini sağlarlar. Uzaydaki insanların bizi kaşıkla beslemek istemediklerini duydum. Bunun yerine, üzerinde çalışabileceğimiz bir dedektif gizemindeki münferit ipuçları gibi bize kanıt kırıntıları vermeyi tercih ediyorlar.

Perşembe günü saat 20:45 civarında büyük bir kayıt alındı. Daha sonra evimizin karşısındaki tarlada hiçbir çocuğun oynamadığını kontrol ettim. Ancak kasette, hayvan sesleri çıkaran, kendi aralarında sohbet eden, oynayan ve gülen ve tanımlanamayan trompet benzeri bir enstrümanı üfleyen, modernist bir müzik cümlesi çalan, dünyada duyduğum hiçbir tantanaya benzemeyen gençlerin sesleri duyulacak.

Mükemmel İngilizce konuşabilen küçük bir çocuk diyor ki; "Sputnik!" ardından kendi tercümesi gibi görünen şey. dil: “Ya-du pardu!” Ve on ya da on bir yaşında (Dünya yılı!) bir kız usulca şöyle der: "Halleluya!" ardından sessizce ve İtalyan netliğiyle "Nyanna-podo!"

"Çocuk partisi" kaydından birkaç hafta sonra, "Ya-ba hueseta!" diye bağıran bir çocuğun sesini duydum. (Fransızca "lune" kelimesindeki "ue" ns) Sonra çok aşık bir genç bayan "Mee-see-fnar!" daha az samimi, ancak kabaca dostça bir selamlama. "Nya" hecesi ("piyano"daki gibi) kaydedilen üç kelimeden oluşur. Ek olarak: "Nyanna-podo!" elimizde: "Nyanna- puisee!" ve: "Ya-va-nyanna-donnova!"

Gridleford'da bir sabah erkenden, görünüşe göre farklı bir dil konuşan bir adamın sesini kaydettim. Söylediği kelime şuydu: "Hiroshidoo!" Ve yaklaşık üç ay sonra, yaklaşık seksen mil ötedeki Shrewsbury'de (Shropshire), muhtemelen aynı adamın "Herashidu-check!" Görünüşe göre sesli harf değişikliği kelimenin anlamını değiştirmiş. Bu mesajların inceliğine dikkat edin. Ve başka bir olayda, bir grup erkek ve kız "Driota" diye bağırdı ve ardından kadınsı bir kıkırdama geldi. Yaklaşık yarım dakika laicr, aynı kelime tekrarlandı, sadece çok daha yüksek sesle bağırdı. Ve kasetlerimde birkaç kelime daha var.

1958 Paskalya'sına dönüp baktığımda, gösterecek birkaç çok dikkate değer kaydım olmasaydı, neredeyse bir rüya gibi geliyor. O makineyi neredeyse her açtığımda, kasete çok heyecan verici bir şey geldi. Yüksek nokta , Salı günü meydana geldi. Bir arkadaşım beni Sheffield'da çay içmeye davet etti. Ama hemen eve dönmek için güçlü bir önseziye kapıldım, bazı önemli kayıtların planlanmış olduğundan emindim ve "Eve beklenenden erken geldim.

Makineyi çalıştırdım ve zaman kontrolü yaptım. Ancak bir hata yaptım ve adetim olan yirmi dört saati kullanmadım. Kaseti o gece daha sonra oynatırken, ben

Melek» Uzay Giysisi İçinde»

Oldukça genizden gelen ama arkadaş canlısı ve esprili bir erkek sesinin yirmi dört saatlik düzene göre zaman kontrolümde biraz tereddütlü bir düzeltme yapıp ardından haklı olup olmadığını sorduğunu görünce hayrete düştüm. Benim sesim kapalı pencereden duyuluyor ve onun sesi de bir o kadar yüksek ve samimi. Görünüşe göre yanlış zaman kontrolü yapmak üzere olduğumu biliyordu ve düzeltmesine hazırdı, böylece birçok uzay görevlisinin bahsettiği gibi bu insanların telepatik gücünü gösteriyordu. Kaydın başında tuhaf bir üçlü klik sesi ve ardından olağanüstü bir vızıltı sesi geliyor. Bu gerçekleştiğinden beri birkaç kontrol yapıldı ve aldatmaca tamamen reddedildi.

Birkaç gün sonra, sabah saat 4:15 civarında, yemek odamızda, makine masanın üzerinde ve mikrofon birkaç metre önümdeyken bir kayıt yapmaya çalıştım. Kayıt sırasında tek duyduğum, masif meşe masanın üzerinde bulunmasıyla güçlenen bir motorun uğultusuydu. Ancak kaseti oynatırken, metal duvarlı bir odadan koşarak geçen ve arkalarından sürgülü bir kapıyı kapatan insanların sesi duyuldu. Hava valfi gibi bir ses de vardı. Ve hiçbir şey söylenmemiş olmasına rağmen, kapının yanında duran bir kız varmış gibi görünüyor, bu sırada bir adam büyük bir nesneyi büyük bir aceleyle kapıdan itiyor.

Kaydettiklerim tabi ki kimsenin tahmini değil, Poltergeistler önerildi ama bizim evimizde hiç böyle bir şey olmadı. Ayrıca kayıt sırasında duymuştum. Tahminime göre ses bir uzay gemisinin içinden geliyordu ve kayıtlarım için kullanılan verici bir hava kilidinden dışarı itiliyordu. Hayali mi? Evet. Ama biri daha iyi bir açıklama bulana kadar buna bağlı kalacağım.

“Zaman”ımı duyan bir UFO araştırmacısı

Kontrol et", evden uzakta kaydetmeyi denememi önerdi. İlk başta, kayıtlardan sorumlu olanların düzenlemelerini bozmaktan korktuğum için bunu yapmak istemedim. Yatak odamın penceresini hedef alarak aparatlarını oldukça iyi kurduklarını hayal ettim. Ancak yenildim ve makinemi Sheffield'deki bir arkadaşımın evine götürdüm. Evi, karşı tarafta Firth Park bölgesi ile yaklaşık 8 kilometre genişliğindeki bir vadiye bakan bir tepenin üzerindeydi. Ve şunu da belirtmeliyim ki, arkadaşım dışında mahallede beni tanıyan kimse yoktu. Bir kez daha, hoş bir kıkırdamayla son derece kadınsı bir genç hanımın sesi de dahil olmak üzere, dikkate değer bazı sinyaller aldığım için şanslıydım. Bu parçada bir adamın "Kayıt cihazı açık" diyen sesi duyulacak ve genç bayan "Aman Tanrım! Rodgers'ın ziyarete gelmesi.

Okuyucunun, kayıtlarımı dinlemeden gerçek bir yargıya varması mümkün olmasa da, eminim ki bunların bizim gibi, erkekler, kadınlar ve çocuklar gibi son derece cana yakın, neşeli ve neşeli bir halkın canlı bir resmini oluşturduğunu kabul edecektir. gayri resmi, ancak mükemmel bir şekilde disiplinli, müzik çalarken pişman olduğumu fark ettiğim gibi. Bir performans sırasında tamamen sessiz kaldılar, sadece bir parçadan önce veya sonra yorum yaptılar. Yine de bu sevimli insanlar bu gezegene tamamen yabancılar, bizim hiç bilmediğimiz bir dile ve şaşırtıcı bir teknolojiye sahipler. Yerde yaşamadıklarına inanıyorum ve yerin altından gelmeleri pek olası değil. Ve birkaç kez tam adımdan söz edilmiş olsa da, Alınan yüzlerce kayıttan sadece üçünde isimleri geçiyor ve menşe yerleri (ya da gezegenleri) asla geçmiyor. Yine de birkaç kez kullandılar

kelimeler: "Uzayda!" veya "Uzaydan!" ve ben şahsen bunu açık bir gerçek ifadesi olarak görüyorum.

İnsanlar olarak başkalarını kendimiz yargılamakta çok hızlı görünüyoruz. Yabancı bir kültürü dikkatlice araştırmak, gözlemlemek, analiz etmek ve değerlendirmek için güdülerimizin ne olabileceğini tahmin etmekten kendimizi alamıyoruz.

İstila . . Hakimiyet . . Bölgesel Edinme . . . Ticari sömürü.

Yukarıdakilerin tümünü tıklayın?

Görünüşe göre UFOnauts'un oyun planında bir dünyalar savaşı olsaydı, yıllar önce çok tatsız bir yüzleşme yaşardık. Homo sapiens'i fethetmenin ve boyun eğdirmenin, nükleer silahlar fırlatırken olduğundan çok, kaya fırlatırken çok daha kolay olacağı düşünüldüğünde, bizi ezmek için uygun zaman için feryat ettiklerine dair paranoyak mırıldanmalar, ciddi bir argüman olarak çok az ağırlık taşıyor gibi görünüyor. .

UFOnaut'ların Dünya gezegeni için endişelerinin sebebi ne olursa olsun, bize ve çevremize olan sürekli dikkatlerini yanlış anlamamak mümkün görünüyor. İster tarih derslerinin hevesle peşinden koşan zaman yolcuları, ister ruhani bir görevdeki Uzay Kardeşleri, ister uzak bir galaksiden Dünyalıların kesin araştırmasını hazırlayan antropologlar olsun, UFOnotlar gezegenimizdeki yaşamın en sıradan yönleriyle yoğun bir şekilde ilgileniyor gibi görünüyorlar. Kanıtlar, her zaman bizimle olduklarını ve şu anda etkileşim programlarını hızlandırdıklarını açıkça gösteriyor gibi görünüyor. Ancak, kozmik kuzenlerimiz olabilecek varlıklardan bu tür ısrarlı keşifler için en mantıklı nedenin ne olacağını değerlendirmek her okuyucuya kalmalıdır.

KAYNAKÇA VE NOTLAR

Yazarın kendi dosyalarına ve çalışmalarına ek olarak, bu kitapta kullanılan başlıca referanslar, uzun yıllarını UFO ve UFOnaut muamması hakkında kapsamlı bir röportaj yapmaya adamış bir dizi mükemmel yayından gelmektedir.

*Saga Dergisi*ve UFO Raporu. Gambi Publications, Inc., 333 Johnson Avenue, Brooklyn, NY 11206. Saga, Martin Singer'ın editörlüğünde on yılı aşkın bir süredir UFO sahnesini haber yapıyor. Singer, yakın zamanda UFO Raporu'nun editörlüğünü üstlendi ve yayın sıklığını artırarak iki ayda bir yayınladı.

Skylook(yakın zamanda The Mufon UFO Journal olarak değiştirilmiştir) 103 Oldtowne Road, Sequin, TX 78155 adresinde yayınlanmaktadır. Bu dergi, Mutual UFO Network, Inc.'in (eski adıyla Midwest UFO Network) resmi yayınıdır.

*Kanada UFO Raporu,*PO Box 758, Duncan, BC, Kanada. Kanada'da yayınlanmasına rağmen, bu dergi dünya çapında raporlar sunar.

*Uçan Daire İncelemesi.*Compendium Books, 281 Camden High Street, London NW 1, Büyük Britanya. İyi bir dergi ve belki de UFOlogy alanında düzenli olarak yayınlanan en eski dergi.

*Ohio UFO Muhabiri.*Rota 3, Yankee Yolu, Middletown, OH 45042.

*Ohio Skywatcher.*5852 East River Road, Fairfield, Ohio 45014.

*Resmi UFO.*Countrywide Publications, 247 Park Avenue South, New York, NY 10010. Antik Astronotlar da yukarıdaki bu adreste yayınlanmaktadır.

*Uluslararası UFO Muhabiri,*924 Chicago Bulvarı, Evanston, IL 60202.

*Tabak Haberleri*artık yayınlanmamaktadır, ancak Gray Barker's Newsletter hala Saucerian Press, Box 2228, Clarksburg WV 26301 adresinde yayınlanmaktadır.

BÖLÜM DÖRT

1. Sergio Conti, Flying Saucer Review, Eylül-Ekim'1970.
2. *Uçan Daire İncelemesi,*Ocak-Şubat 1969.
3. *Uçan Daire İncelemesi,*Eylül-Ekim 1970.
4. *gökyüzü görünümü,*Mart 1976.
5. *gökyüzü görünümü,*Ağustos 1975.
6. Robert A. Schmidt, Flying Saucer Review, Eylül-Ekim 1968.
7. *Kanada UFO Raporu,*1976 yazı.
8. *Gray Barker'ın Bülteni,*Mart 1976.

BEŞİNCİ BÖLÜM

1. Ohio UFO Muhabiri, Mart 1973,
,2- Ted Bloecher, “UFO Onarımı Bildirildi,” Skylook,Temmuz 1975.'
3. Skylook, Temmuz 1975.

ALTINCI BÖLÜM

1. Skylook, Aralık 1973.

YEDİ BÖLÜM

1. *Kanada UFO Raporu,*cilt 3, Sayı 4, 1975.

2. Joan Whritenour ve Brad Steiger, Saga, Şubat 1968.
3. *Kanada UFO Raporu,* cilt 2, Sayı 6, 1973. ,
4. Stan Gordon, "Pennsylvania'da Aynı Bölgede Gözlemlenen UFO ve Yaratık", Skylook, Haziran 1975.
5. Ted Bloecher, "Occupant Case Ayrıntılı", Skylook, Kasım 1974,

ONUNCU BÖLÜM

1. National Enquirer, 19 Ekim 1976.